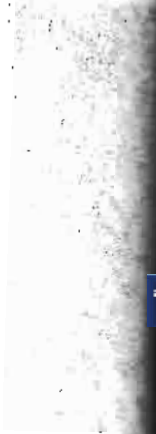

သောင်းဝေဦး

အရှေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ

BURMESE CLASSIC

သောင်းဝေဦး

အရှေ့တောင်တိုင်းက
အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ

ဖြန့်ချိရေး

မြရတနာစာပေ

သီရိမြင်သာဈေးအတွင်း
မေတ္တာလမ်းနှင့် သံသုမာလမ်းထောင့်
၁၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း ၀၁-၅၇၈၆၇၀၊ ၀၁-၃၇၉၇၇၃

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ပထမအကြိမ် - ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ။
- အုပ်စု - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၃၀၀၀ ကျပ်
- မျက်နှာဖုံးအပြင်အစိတ် - မြေရတနာ Colour Separation
- အတွင်းဖလင် - A.Z
- ကွန်ပျူတာစာပီ - Future World
- စာအုပ်ချုပ် - မြေရတနာအဖွဲ့သားများ

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မူမူ (ခေါ်) ဒေါ်မြရတနာ (၀၀၅၅၃ မြ)
 သိမ့်မြင်သာရေးအတွင်း
 မေတ္တာလမ်းနှင့်သံသရာမာလမ်းထောင့်
 ၁၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
 ဇုန်း၊ ၀၁-၅၇၈၆၇၀၊ ၀၁-၃၇၉၇၇၃

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဗိုလ်မှူးကြီးသောင်းဝေ(ငြိမ်း)၊ (၀၀၄၀၀ မြ)
 မြေရတနာပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ် (၂၃/၂၄)၊ မေတ္တာလမ်းသွယ် (၁)
 ၀၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကတ်တလောက်အညွှန်း (CIP)

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး - ဒို့အရေး
- တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး - ဒို့အရေး
- အချွန်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - ဒို့အရေး

သောင်းဝေဦး

၀၉၅-၈၃

အရှေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ ၊ သောင်းဝေဦး။

ရန်ကုန်၊

မြေရတနာစာပေ၊ ၂၀၀၆။

၄၆၀- စာ၊ ၀၂၂၅ စင်တီ x ၀၈၅ စင်တီ။

(၀) အရှေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ

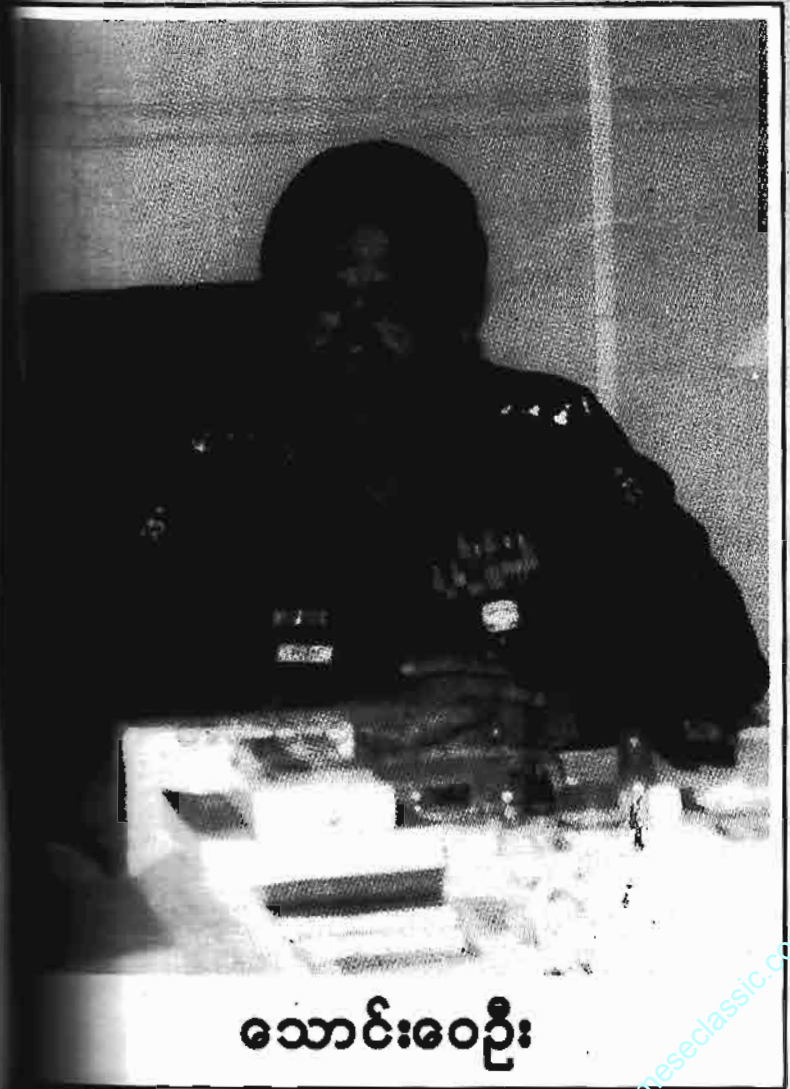
သောင်းဝေဦး

၏

၈၉ အုပ်မြောက်

အရှေ့တောင်တိုင်းက
အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ

BURMESE
CLASSIC

သောင်းဝေဦး

မာတိကာ

အရှေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ

စာအုပ်အမှတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	စာရေးသူ၏အမှာ	၇
၁	အရှေ့တောင်တိုင်း၏အမှတ်တရတိုက်ပွဲတစ်ခု	၁၃
၂	ဗဟုသုတပြုစုခြင်း ကျောက်ညှပ်ဒေသတိုက်ပွဲများ	၂၃
	(က) ချိုကြာဒိုးအားသိမ်းတိုက်ပွဲခြင်း	၁၁၁
	(ခ) တရုတ်ပြည်နယ် ဗဟုသုတကျောက်ညှပ်ဒေသတိုက်ပွဲ (ဗဟုသုတကျောက်ညှပ်)	၁၂၆
၃	မြောက်မြောက်တောင်စွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများ	၁၃၇
	(က) ခဲတပ်စုစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ	၁၄၁
	(ခ) ခေတ်မီကစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ	၁၄၇
	(ဂ) ခဲလစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ	၁၅၄
	(ဃ) ၁၉၈၉ ခုနှစ်က ခဲလစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ (ဖိုလ်မှူးကြီးစိုးတင်)	၁၆၃
	(င) ခြေးသုံးသားသောနောက်ဆက်တွဲတိုက်ပွဲများ	၁၇၃

၄	မြောက်တောင်မြစ်က စွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများ	၁၈၅
	(က) ဇလူးစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ	၁၈၈
	(ခ) သေဘောတိုစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ	၁၉၅
	(ဂ) ပေါလစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ	၂၀၀
	(ဃ) တရုတ်ပြည်နယ်မြောက်ဒေသ KNU တပ်စော(၆)ဌာနချုပ် ပေါလစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ (ဒုဗိုလ်မှူးကြီးစိုးမြင့်)	၂၀၇
	(င) အင်္ဂလိပ်ဒေသ KNU စော(၆)တပ်စောမှူးကြီးဌာနချုပ် အား ပင်ရောက်တိုက်ပွဲတိုက်ခြင်း (ဒုဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်ကျော်)	၂၂၂
၅	ဘုရားသုံးဘုရားစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ	၃၀၁
	(က) တွန်းတော်သံသော ဘုရားသုံးဘုရားစွန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ	၂၃၇
	(ခ) ဘုရားသုံးဘုရားစွန်းတိုက်ပွဲ (ဒုဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်ဆွေ)	၂၄၀
၆	တပ်စော(၁)မှ KNU ကျော်တိုးတိုက် အသေပစ်ခံခဲ့ရသူ သီတင်းမြစ်မြို့နယ် ပိုးတိုးကျော်ခိုခင်း (ဒုဗိုလ်မှူးစိုးနိုင်)	၃၅၅
၇	သောင်ယုန်မြစ်ကမ်းကအောင်ပွဲ (ဖိုလ်မှူးကြီးစိုးနိုင်အောင်)	၃၈၃

စာရေးသူ၏အမှာ

လွန်ခဲ့သည့် ရက်အနည်းငယ်က မြဝတီစာတည်း အဖွဲ့ဝင် ဗိုလ်ကြီးအောင်မိုးမြင့်မှ ထိုင်း-မြန်မာ နယ်စပ်အနီးရှိ ဗလူး၊ ဝေါလော၊ သေဘောဘိုးနှင့် ဘုရားသုံးဆူတိုက်ပွဲများ မိမိရေးဖြစ်၊ မရေးဖြစ်နှင့် ရေးဖြစ်ပါက လိုချင်ကြောင်း ပေးလာ၏။

“ဗိုလ်မှူးကြီး ... ကျွန်တော် အောင်မိုးမြင့်ပါ။ မြဝတီရောက်နေတဲ့ တပ်မှူးကြီးတွေက အဲဒီ မြဝတီ

ပြုစုစာတည်း

သောင်းတိုင်း

တစ်လျှောက်က တိုက်ပွဲတွေအကြောင်း သိချင်လို့တဲ့ခင်ဗျ။
ရေးပြီးသားများရှိပါသလား။

“ဟေ... မရှိဘူးကွ။ ကိုယ်က မြဝတီမြောက်
ခြမ်းသာ ရောက်ဖူးတာ။ တောင်ခြမ်း မရောက်ဖူးဘူး။
အငြိမ်းစားယူပြီးမှ ဖလူးပဲ ရောက်ဖူးတယ်။”

“အဲဒါဆိုရင် ရေးပြီးရှိတာလေး ပေးပါခင်ဗျာ”

သို့နှင့် သူ့လွှတ်လိုက်သည့် ဆက်သားရဲဘော်နှင့်
မြဝတီတိုက်ပွဲနှင့် မဲသဝေါတိုက်ပွဲ စာအုပ် ၂ အုပ် ပေး
လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တို့ မာနေပလော၊ ဝမ်ခသစ် မင်းသမီး
စခန်းတိုက်ပွဲစာအုပ်များ သူတို့မှာရှိသတဲ့။

ကျွန်တော်စစ်သက် ၃၀ ကျော်တွင် KNU, BCP
တို့နှင့်သာ တိုက်ခဲ့ရ၏။

ကျန်လက်နက်ကိုင်များနှင့်ကား သာမန်တွေ့ဖူးရုံ
သာ Skirmish ခေါ် တွေ့ဆုံပစ်လောက်သာ ဖြစ်ခဲ့၏။
NMSP, ABSDF, KIA, KNPP, KNLP စသည်တို့
ဖြစ်သည်။

အရာရှိငယ်ဘဝက ရတခ ခေါ် အရှေ့တောင်တိုင်း
တွင် ၁၀ နှစ်၊ ရမခ ခေါ် အရှေ့မြောက်တိုင်းနှင့် ရမခ

ပြုစုစာတမ်း

အရှေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ

ခေါ် အရှေ့တိုင်းတိုင်းတွင် ၁၅ နှစ်။ ပြည်နယ်အနေဖြင့်
မြောက်ပိုင်းက ကရင်နှင့်မွန်တွင် ၁၀ နှစ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်တွင်
၁၅ နှစ် ကြာခဲ့၏။ နည်းဗျူဟာများနှင့် ဂျီစမ်းဘာဝတွင်
တရင်ပြည်နယ်၌ ၅ နှစ်၊ ပေါင်း အနှစ် ၃၀ ဖြစ်ပါသည်။

ရေးခဲ့သည့်စာအုပ်များ၌ အရှေ့တောင်တိုင်းမှ KNU
များနှင့် တိုက်ခဲ့သည့်တိုက်ပွဲများ၊ ရမခနှင့်ရမခတွင် တာဝန်
ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က BCP ဗကပနှင့် တိုက်ခဲ့သည့် တိုက်ပွဲ
များက အဓိကပါပေ။ KNU နှင့် တိုက်ခဲ့သည့်တိုက်ပွဲများကို

ရေးခဲ့ရာ၌ -

- (က) ကျွန်တော်တို့ KNU မာနယ်ပလောကို တိုက်ခဲ့စဉ်က
- (ခ) မြဝတီတိုက်ပွဲ
- (ဂ) မဲသဝေါတိုက်ပွဲ
- (ဃ) KNU တပ်မဟာ (၄) မင်းသမီး စခန်း သိမ်းတိုက်ပွဲ
- (င) သပိုင်းဝင်အင်းစိန်တိုက်ပွဲကြီး
- (စ) ဝမ်ခသစ်ခေါ် ကော်မူးရာစခန်းသိမ်း တိုက်ပွဲကြီး

ပြုစုစာတမ်း

အားလုံးလေးငါးခြောက်အုပ်ခန့်သာ ဖြစ်၏။

အခု မြဝတီစာပေတိုက်က မေးလာတော့ သူတို့ လိုချင်သည့်တိုက်ပွဲများကို ရေးရန် ကြိုးစားကြည့်သည်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်မပါသောကြောင့် ရေးရန် အခက်အခဲရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူများတွေရေးတာတွေကို လိုက်ရှာသည်။ စုဆောင်းသည်။ ရှာရင်း စုရင်းနှင့် မြဝတီစာပေတိုက်က လိုချင်သော တိုက်ပွဲများကို အဆင်သင့်ရေးပြီးသား တွေရ သည်များအားစုပြီး ယခုစာအုပ်လေးကို ထုတ်ဝေလိုက် ရပါသည်။ စစ်သားစာရေးဆရာ အတော်များများ ပါဝင် သည့် Assorted ပေါ့ခင်ဗျာ။

ကြူကြိုက်တုန်းပြောပါရစေ။

ကျွန်တော့်စစ်သားဘဝသည် အတော်ဆန်းကြယ် ၏။ စစ်သားဖြစ်စ ဒုဗိုလ်ဘဝမှာပင် အိမ်ထောင်ကျသည်။ ဇနီးသည်က KNU ဟပ်မှူးကြီးဟောင်း အလင်းဝင် ဗိုလ်မှူး ကြီးစောနားမူး၏သမီးအကြီး နော်မူးမူ ခေါ် နော်မြရတနာ ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် နှစ်စတွင် သူက ဖာပွန်လာအလည် ကျွန်တော်က ဖာပွန်မြို့ထိပ်ကစခန်းတွင် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ရင်း တွေ့ကြသည်။ တွေ့တွေ့ချင်း ချစ်ကြိုက်သွား

ပြရတနာစာပေ

ကြပြီး လအနည်းငယ်အကြာ၌ ရုံးတက်လက်မှတ်ထိုးလိုက် ကြ၏။ တပ်ကလူကြီးတွေ မသိလိုက်ပါ။ ထို့ကြောင့် ခွင့်ပြု ချက်မရဘဲ လက်ထပ်မှုနှင့် လူကြီးတွေက မကျေနပ်။ ဒါ့အပြင် ယူစရာရှားလို့ KNU တပ်မှူးဟောင်းသမီးမှ ယူရ သလားပေါ့ခင်ဗျာ။

မတတ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော့်လက္ခဏာမှာ ဒီလိုပါလာ တာကိုး။ ဖူးစာပေါ့။

နောက်တော့ လူကြီးတွေက ခွင့်ပြုလိုက်ပါသည်။ ဇနီးသည်၏အမျိုးတွေမှာ KNU တပ်မှူးကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။ KNU ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြသည်ပင်လျှင် ဇနီးသည်၏ ဇထီး ဦးလေး ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ စစ်မြေပြင်တွင်တော့ ဘယ်လိုပဲဆွေမျိုးတော်တော် တိုက်ပွဲတိုင်းနိုင်အောင် ကြိုး စားတိုက်ခဲ့၏။ အရာရှိငယ်ဘဝ၌ -

- KNU တပ်မဟာ (၁)
- KNU တပ်မဟာ (၇)
- KNU တပ်မဟာ (၆)

တို့သာမက ဗိုလ်ကြီးဘဝ၌ KNU စစ်ကြောင်းကြီး

ပြရတနာစာပေ

များနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်ကြခဲ့၏။ နည်းဗျူဟာ များဘဝ၌ KNU ဗဟို မာနေပလောကို နှစ်ကြိမ်တိုင် ဝင်ရောက်တိုက်ခဲ့၏။ အောင်ပွဲများ ရယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။

KNU တပ်မဟာများတွင် ဗဟိုနှင့်နီးသော KNU တပ်မဟာ (၆)၊ (၇)တို့ကား တိုက်စွမ်းရည်ကောင်းကြ၏။ အထူးတပ်ရင်း (၁၀၁)လည်း စစ်တိုက်ကောင်း၏။ ထိုတပ် အားလုံးနှင့် ကျွန်တော် တိုက်ခဲ့ဖူးသည်။

စစ်တိုက်ရာတွင် စစ်တိုက်တတ်တာချင်းတူရင် ဉာဏ်သာသူက နိုင်၏။

ဉာဏ်ချင်းတူရင် ပိုပြီး ကြိုးစားအားထည့်သူက နိုင်၏။ ကြိုးစားတာချင်းတူရင် နည်းနည်းညစ်တတ်သူက နိုင်၏။ ကလိန်ကကျစ်ကျသူက နိုင်၏။

ကျွန်တော်က ဘာလုပ်လုပ် ငါနိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့သူ။

ကျားတိုးလည်း နိုင်မှ။

စစ်တုရင်ထိုးလည်း နိုင်မှ။

Scrabble ကစားလည်း နိုင်မှ။

ဘော်လီဘောပုတ်လည်း နိုင်မှ။

ဘောလုံးကန်လည်း နိုင်မှ။ စစ်တိုက်လည်း နိုင်မှ။

နိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

ထိုအကျိုးဆက်ကား ကျွန်တော်နှင့် ရင်ဆိုင်သွားခဲ့ ကြသည် ရန်သူများသည် ကျွန်တော့်ကို ဘယ်တော့မှ ဝေပေါ့လျော့မတွက်။

“ဒီကောင်က ဥဉာဏ်ကွ။ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များ ထယ် သူလျော့မတွက်နဲ့”

KNU တပ်မဟာ (၁) နှင့် တပ်မဟာ (၆) တို့က ထေရလိုပြောခဲ့ဖူးသည်။

အရာရှိငယ်ဘဝ မော်လမြိုင်တောင်တွင် တာဝန် ထမ်းရွက် ကNU တပ်မဟာ (၆) နှင့် ရင်ဆိုင်ရာတွင် ကျွန်တော်သည် KNU ဗိုလ်လှစိုးနှင့် ရေးချောင်း ထမ်းလျှောက်၌ လှုပ်ရှားစစ်ကစားခဲ့ဖူး၏။ ဉာဏ်ချင်းပြိုင်ခဲ့၏။ ဉာဏ်ချင်းပြိုင်ရတာ ပျော်ပါသည်။ တပ်မဟာ (၁) နှင့်လည်း ကစား ကမမောင်းကြား စစ်ကစားခဲ့ဖူး၏။ ဒါလည်း ပျော်ပါ သည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်လောက်က ကတိုင်တိစခန်းတွင် စခန်း ထိုင်စဉ် လူ ၄၀ ရှိသည့် ကျွန်တော့်စခန်းကို တပ်မဟာ (၁) က ကျော်ဟိုးနှင့် လူ ၃၀၀ ခန့်က တိုက်မည်ဟု

လားအားစမ်းဖူး၏။ ကျွန်တော်က ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက်သုံးပြီး ရွာအပြင်၌ ကြည့်ကင်း၊ ကာကင်းများ ထုတ်၊ လူနင်းမိုင်း၊ ဆွဲမိုင်းတွေထောင်ပြီး စောင့်ခဲ့သည်။ တပ်မဟာ (၁) က လုပ်သွားပေါင်းများပြီ။ သူတို့နိုင်သွားတာချည်းပဲ။ ဒါက ကျွန်တော် ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းခါစက။ အခု နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ် ကြာတော့ သောင်းဝေဦး လူရည်လည်သွားပြီ။ စစ်တိုက် တတ်သွားပြီ။ ခံစစ်၏ သဘောသဘာဝကို နားလည် သွားပြီ။ သဘာဝအတားအဆီး၊ လူလုပ်အတားအဆီးများ ချကာ ကင်းပုန်းများ၊ ကာကင်းများဖြင့် ရန်သူကို စောင့် သည်။ ဝင်လာသည်ရန်သူကို ကြိုတင်ပြီး စပ်ကြားမြေမှာ ချေမှုန်းခဲ့သည်။ ရန်သူစခန်းနား မကပ်နိုင်ခဲ့။ KNU တပ်မဟာ (၁) က တိုက်မည်တက်ကဲ ဖြစ်နေသော်လည်း ကျွန်တော်၏ ကြိုတင်အစီအမံကြောင့် သူတို့လူတွေ ထိခိုက် ရှနာကုန်ကြ၏။ ပွန်းပဲ့ကုန်ကြ၏။ နောက်ရက်တွင် ဖာပွန် နှင့် ကမမောင်းမှ စစ်ကူတွေ လိုက်လာကြသည်။ လက်နက် ကြီးတွေပါ ပါလာရာ အဲဒီလက်နက်ကြီးတွေနဲ့ လေးငါးချက် ပိတ်ပစ်လိုက်ရာ KNU တပ်မဟာ (၁) ရွာစစ် ဆင်သွား တော့၏။

မြရတနာစာပေ

“တောက် ... ဒီဗမာစစ်ဗိုလ် ငပိန်လေးက ထော်တော်လူလည်ကျနေပြီ”

ဟု တပ်မဟာ (၁) မှူး ကျော်ဟိုးကြီးက ပြော သွား၏။

ကျော်ဟိုးက ကျွန်တော် ဒုဗိုလ်ဘဝ၌ ကျွန်တော့် တွပ်ကဲမှုအောက်က ကညင်ခုံရဲစခန်းနှင့် ကတိုင်တိရဲစခန်း အား တိုက်သွားခဲ့ရာ လူဆယ့်လေးငါးယောက်ကျ၍ လေးနတ်ဆယ့်လေးငါးလက် ပါသွားဖူးပါသည်။ ကျွန်တော် ဝေပုန်း ထို့ကြောင့် ကျော်ဟိုးကို ကျွန်တော်က အသေအချာ စီမံပြီး တိုက်သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်က သထုံခရိုင် မြောက် ခြင်္လှုပ်ရူးခဲရာ၌ ဒုံသမိချောင်းရိုးတွင် သူ့ကို ပြန်ချုံ့ခို ထိုက်ခဲ့သည်။ အဲဒီတုန်းက ကျော်ဟိုးကြီး ကံကောင်းလို့ ထွတ်သွားတာ။ ဒါလည်း ကျွန်တော် နည်းနည်း လိုသွား ခဲ့ဖြစ်ပါသည်။

အဲဒီ ကျော်ဟိုးကြီးကို ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် သြဂုတ်လ ၌ ကျွန်တော့်နောင်တော်ကြီး ဗသက (၃၁) မှ ဗိုလ်မှူး နီလင်းက ဘီးလင်းချောင်းနားတစ်ဝိုက်မှာပင် အသေရ ဆောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့၏။ မိတ်ဆွေကြီး ကျော်ဟိုး ကျဆုံး

မြရတနာစာပေ

သည့်တိုက်ပွဲအား ဤစာအုပ်၌ ထည့်သွင်းထားပါသည်။

GNU တပ်မဟာ (၆) လည်း အတော်စွာသည်။ လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား တောင့်တင်းသည်။ တပ်မဟာမှူး ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှေဆိုင်သည် ဖာပွန်မှ ဗိုလ်မြနှင့်အတူ တောခိုသွားသူဖြစ်၏။ စစ်သားဟောင်းကြီး ဖြစ်သည်။ သူသည် မြဝတီတောင်ခြမ်း ဖလူ၊ ဝေါလေး၊ သေဘောဘိုး၊ အဖင်း၊ ကျိုက်ခုံဒေသများ သူတို့အခေါ် ဒူးပလာယာခရိုင် ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီနယ်မြေကို အပိုင်စားယူထားသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၇၁ ခုနှစ်ကလည်း ဖာပွန် ခလရ (၁၉) မှ ကူးဆိပ်စခန်းကို ဝင်တိုက်သွားခဲ့ဖူးပါသည်။ ထားပါတော့ ခင်ဗျာ။

ဒူးပလာယာဆိုသည် ကော့ကရိတ်မြို့နယ် အတွင်းမှာပါသည်။ မြဝတီ၊ ဖလူ၊ သေဘောဘိုး၊ ဝေါလေး၊ အဖင်း၊ ကျိုက်ခုံနှင့် ကြာအင်းဆိပ်ကြီးမြို့နယ် အရှေ့ခြမ်း ဒေသများအားလုံး ပါဝင်၏။

နယ်မြေကျယ်ဝန်း၍ သူတို့အတွက် လုပ်လို့ကိုင်လို့ ကောင်းသည်။ မှောင်ခိုဂိတ်များမှ ဝင်ငွေများကောင်းသည်။ နယ်မြေကျယ်၍ လှုပ်ရှားရတာ ကောင်းသည်။ ဒေသခံ

အတော်များများမှာ ကရင်လူမျိုးများဖြစ်၍ ပြည်သူ၏ အတူအညီရသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်စောရွှေဆိုင်သည် ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခု၊ သုံးခု ထိုဒေသ၌ အောင်ပွဲခံနေခဲ့၏။ ယခုတော့ ဗိုလ်မှူးချုပ်ရွှေဆိုင်က ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ။ ယခုစာအုပ်၌ ဗိုလ်မှူးချုပ်ရွှေဆိုင်၏ GNU တပ်မဟာ (၆) နယ်မြေမှ စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများကိုလည်း ထည့်သွင်းထားပါသည်။

ဒါတွေဖတ်ပြီး ...

စာရှုသူများ ဗဟုသုတရပါလိမ့်မည်။

ယခုအခါတွင် GNU သည် တရားမဝင် အသင်း

အတတ်တော့ပါ။ ငြိမ်းချမ်းရေး ရယူပြီးကြပါပြီ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အမျိုးတွေလည်း ဖြစ်ကြပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ် ယခု

အဆုပ်ကလေးအား ရေးထုတ်လိုက်ရာ ဆွေမျိုး GNU မှ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြပါစေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရှေးပဝေသဏီက မြန်မာတွေ

အချင်းချင်း စစ်ခင်းခဲ့ကြသည်။

ဗမာနဲ့မွန်

သောင်းဝေဦး

ဗမာ့နဲ့ကရင်

ဗမာ့နဲ့ရှမ်း အဓိကမှာ မွန်နှင့်ရှမ်းတို့ ဖြစ်၏။

ပြီးတော့ ညီအစ်ကိုချင်း၊ သားအဖချင်း၊ သမက်နှင့်
ယောက္ခမ၊ တူနှင့်ဦးရီး၊ စစ်ခင်းခဲ့ကြတာတွေရှိခဲ့ပါသည်။
ဒါတွေကို သဘောပေါက်ပြီး အယူအဆချင်း၊ မတူကြ၍
ဟိုးရှေးယခင်က ကျွန်တော်တို့ဆွေမျိုးအချင်းချင်း စစ်ခင်းခဲ့
ကြသည်အား နားလည်ပေးကြပါရန် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး
အား မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ရပါသည်ခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ
သောင်းဝေဦး
၃၀/၄/၂၀၁၆

အခန်း (၁)

အရှေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်တရတိုက်ပွဲတစ်ခု

အမှတ်တရ အရှေ့တောင်တိုင်းက တိုက်ပွဲများ
ရေးစည်ဟု စဉ်းစားလိုက်တော့ သူများရေးတာတွေချည်း
ထည့်၍မရ။ ကိုယ်လည်း ရေးနိုင်သလောက် ရေးသင့်
သည်ဟု သဘောရသဖြင့် ပထမဦးစွာ စာရေးသူ လေးစား
အားကျခဲ့သည့် ဗိုလ်မှူးသီဟသူရကျင်စံ တိုက်ခဲ့သည့် KNU
ရင်း (၇) ရင်းမှူး ဖားရော ခေါ် ထူးဟဲ စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲကို

ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

ဖားရော ခေါ် ထူးဟဲမှာ KNU တပ်မဟာ (၂) မှ

ရင်း (၇) ရင်းမှူး ဖြစ်၏။

ထိုတိုက်ပွဲကို အကျဉ်းမျှ ဦးစွာဖော်ပြပါမည်။

တိုက်ပွဲအကျဉ်း

အချိန်က ၁၉၇၂ ခုနှစ် နှစ်လယ်ကာလ။ မိုးတွင်း

အချိန်။

အရှေ့တောင်တိုင်းနှင့် တောင်ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ် နယ်စပ် ကျွဲပကူးချောင်းမြောက်ဘက်နှင့် မိုးသပြေချောင်း ဖျား မဲသန ပတ်ဝန်းကျင်တွင် KNU တပ်မဟာ (၂) မှ ရင်း (၇) ရင်းမှူး ဖားရောနှင့် အင်အား ၂၀၀ ခန့်သည် အခြေခံနယ်မြေတည်ဆောက်၍ လျှို့ဝှက်စခန်းများဖြင့် အခြေပြုလျက်ရှိ၏။

ထိုသို့နေထိုင်ရာမှ ဖားရောသည် အင်အားနည်း တပ်စခန်း၊ ရဲစခန်းလေးများကို ဝင်ရောက်စီးနင်း တိုက် ခိုက်ခြင်း၊ လှုပ်ရှားတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို ချုံခိုတိုက်ခိုက်ခြင်းများ အား ရွေ့ကျင်ကျောက်ကြီးဒေသနှင့် သထုံခရိုင် မြောက်

ခြင်း ဖာပွန်အနောက်ခြမ်းဒေသများတွင် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသည့် ရံဖန်ရံခါတွင် ကျိုက်ထို၊ ဘီးလင်းမြို့နယ် မြောက် ခြမ်းသို့လည်း ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားတတ်၏။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့တွင် ဖားရောသည် အင်အား ၂၀၀ ခန့်ဖြင့် ရှေ့တန်းအမှတ် (၉၆) ခြေလျင် တပ်ရင်းမှ တပ်စုတစ်စု အခြေပြုထားသည့် ဖီးပြောင်းစခန်း အား အရှေ့ဘက်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့၏။

မအောင်မြင်ဘဲ အကျအဆုံးများစွာဖြင့် ဆုတ်ခွာ သွားခဲ့ရ၏။

ဖီးပြောင်းစခန်းကို တိုက်သွားသည့် ဖားရောနှင့် အင်အားစုအား ပြန်လည်ချေမှုန်းရန် ခလရ (၉၆) မှ တာဝန် ထူခဲ့၏။ ထိုနှစ် ဇွန်လဆန်းတွင် ဖားရောတပ်မှ စစ်သည် တစ်ဦး ဖီးပြောင်းသို့ အလင်းဝင်လာရာ ထိုအလင်းဝင်ထံမှ သတင်းရယူသောအခါ ဖားရောစခန်းတည်နေရာကို အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် သိရှိခဲ့ရ၏။ ထိုသတင်းကို အခြေခံ၍ ထိုက်စစ်စီမံချက်အား တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်မှ စီမံခဲ့၏။ စီမံချက်အရ ခလရ (၉၆) မှ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ ဦးစီးလက်ရွေးစင် ကွန်မန်ဒို ၄၅ ယောက် ထုတ်နုတ်

ဖွဲ့စည်းကာ ဇွန်လ ၂၀ ရက်တွင် စုရပ်မှ ရည်မှန်းချက်သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။ ပထမနေ့တွင် တပ်မဟာ (၂) မှ ရင်း (၇) စခန်းတစ်ခုအား ရှာဖွေရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့၏။ လူမရှိပါ။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံနှင့်အဖွဲ့သည် နောက်နေ့တွင် ဆက်လက်တောနင်းရှင်းလင်းရာ ဖားရော၏ ဆေးရုံစခန်းကို တွေ့ရှိ၏။ ဆေးရုံစခန်းအနီး၌ တပ်ရင်းဌာနချုပ်စခန်း ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆက်လက်ရှင်းလင်းရာ နံနက်အရုဏ်ဦးတွင် ဖားရော၏ ရင်း (၇) စခန်းကို စီးနင်းနိုင်တော့၏။ အားလုံးအိပ်မောကျနေကြသည်။ ကင်းတောင် ကောင်းကောင်းမရှိ။ ၁၀ မိနစ်အတွင်း ရန်သူ့စခန်းကို စီးနင်းနိုင်ပြီး ရန်သူကို လက်စတုံး ချေမှုန်းနိုင်တော့၏။

GNU အရှင် ၂ ယောက်နှင့် အသေ ၆ ဦး ရရှိ၏။ လက်နက်စုံ ၁၃ လက်၊ ဆသရစက် တစ်လုံး၊ ရေဒီယို၊ လက်နှိပ်စက်၊ အပ်ချုပ်စက်နှင့် ရိက္ခာများ၊ စစ်ဝတ်ပစ္စည်းများ၊ တဲတန်းလျားကြီး ၄ ခုကို သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့၏။ မိမိတက်မှ အထိအခိုက်မရှိခဲ့ပါ။

GNU မှ ကျဆုံးသွားသူများမှာ -

ပြုရတနာစာပေ

အရာခံဗိုလ် ရဲမြ
ဆသရတပ်သား ဝီးလယ်
တပ်သား ထွန်းထွန်း
တပ်သား စိန်သောင်း
တပ်သား မောင်ကျော်နှင့် နော်ဖောဒေးညာဖိုးတို့

ဖြစ်၏။

ထိုတိုက်ပွဲမှာ အရှေ့တောင်တိုင်းတွင် ကွန်မန်ဒိုစစ်ဆင်ရေး၌ နာမည်အလွန်ကြီးသွားသဖြင့် မကြာခဏရတာခ ကွန်မန်ဒိုသင်တန်းများ၌ ထည့်သွင်းပို့ချခဲ့ပါသည်။ ဤတိုက်ပွဲကို စီမံချက်ရေးဆွဲခဲ့သူမှာ ထိုစဉ်က ခလရ (၉၆) တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤစာမရေးမီ ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်နှင့် လူကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဝေးပြန်ခဲ့ပါသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင် ပြောပြချက်အတိုင်း ဤတိုက်ပွဲအား အသေးစိတ်ထပ်မံဖော်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျာ။

ပြုရတနာစာပေ

စောအင်ယူတပ်မဟာ (၂) ဖားရောစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

နိဒါန်း

၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ဖာပွန်မှ မော်လမြိုင် ကျောက်တစ်လုံးသို့ ကျွန်တော် တပ်ပြောင်းခဲ့ရ၏။ ထို ကာလက အရှေ့တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်နယ်မြေ မော်လမြိုင်ဒေသ၌ ကေအင်ယူ PDP ပြည်ပြေးနှင့် NMSP သုံးပါတီတို့နယ်စပ်ဒေသ၌ အထူးတလည် ထကြွသောင်း ကျန်းနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ရတခ ခေါ် အရှေ့တောင်

တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်အနေဖြင့် ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးများ ဖွဲ့စည်းကာ အထက်ပါရန်သူများအား နှိမ်နင်းနေချိန် ဖြစ်၏။

နယ်စပ်တွင် သုံးပါတီတပ်ဖွဲ့များ အကြီးအကျယ် ဆူပူသောင်းကျန်းနေကြသလို အတွင်းပိုင်းဒေသ ဘီးလင်း ဖြစ်ရိုးနှင့် ဒုံသမိ၊ ယွန်းစလင်းမြစ်ရိုးများတွင်လည်း KNU တပ်မဟာ (၂) နှင့် (၃) တို့သည် အပြိုင် ဆူပူသောင်းကျန်း လျက်ရှိကြ၏။ မြောက်ဘက် သံတောင်ဒေသတွင် KNU တပ်မဟာ (၃)၊ တောင်ဘက် ရွှေကျင်ကျောက်ကြီးဒေသ တွင် KNU တပ်မဟာ (၂) တို့ ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ KNU တပ်မဟာ (၂) သည် စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ခြမ်း၊ အရှေ့ရိုးမ ဒေသများတွင် အထူးသဖြင့် လှုပ်ရှားလျက်ရှိနေသည်။ ရွှေကျင်မြို့နယ် အရှေ့ခြမ်းတွင် အခြေပြုနေသော KNU တပ်မဟာ (၂) သည် တောင်ဘက်ရှိ ရန်ကုန်-မော်လမြိုင် လမ်းမကြီးဘက်သို့ ဆင်းချလာတတ်သည်။ သီမီရော်၊ တျိုက်ထို၊ ဘီးလင်း၊ သထုံသို့တိုင် ရံဖန်ရံခါ ရောက်လာ တတ်သည်။ သထုံတွင် KNU တပ်မဟာ (၃) ရှိသည်။ တပ်မဟာ (၂) သည် ရံဖန်ရံခါတွင် တပ်မဟာ (၃) နှင့်

ပုလင်းလုပ်ငန်းလေ့ရှိ၏။

ကျွန်တော် မော်လမြိုင်၊ ကျောက်တစ်လုံးသို့ ရောက်သည်အချိန်၌ ကျိုက်ထိုတပ်မှ တပ်ရင်းမှူး နှစ်ဦးထံမှ ဖမ်းဆီးခံရပြီး ဖမ်းဆီးခံရပြီး တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ ဦးစီးသော ကျွန်တို့တပ်မှ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် ကျွန်တို့ထံမှ ပြောက်ဘက် မိုင်လေးငါးဆယ်ဝေးသည် အထိ ဝင်ရောက်လာ၍ L.R.P (Long Range Penetration) ထောက်ခံ ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၂) ဌာနချုပ် အဖွဲ့ဝင်များ ဝင်ရောက်စီးနင်းတိုက်ခိုက်ပြီးသည်နှင့် သူတို့ထိုက်ဆိုင်နေ၏။

ကျွန်တော်တပ်ဖွဲ့ကို ဗိုလ်ကြီးကျင်စံမှ ဦးစီးခဲ့သည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံသည် ပြောက်ကျားစစ်၌ အရာရှိငယ်တွေ အားလုံးကို ဖမ်းဆီးပစ်ကာ ထူးချွန်သူဖြစ်၏။ သူသည် မူလ အဖွဲ့ဝင် အင်အား (၃၃) မှဖြစ်၏။ တပ်မမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး တစ်ဦးက ဝေးကွာစွာ တိုင်ကြားဖြစ်လာသောအခါ ဗိုလ်ကြီး ကျင်စံက ဝေးကွာစွာ အောက်မှ အောက်ရှိ ကျိုက်ထိုတပ်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခေါ်ယူခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံသည် ကျွန်တို့ထိုက်ဆိုင်ပြီး ဘာမှမကြာမီမှာပင် ကျိုက်ထိုစစ်ဌာနသို့

ပေါ်ရှိ ဘုရားဖူးများကို လှယက်တိုက်ခိုက်သွားသည့် စောအင်ယူတပ်ဖွဲ့အား ဖြတ်လမ်းမှ စောင့်ကြိုတိုက်ခိုက် ချေမှုန်းလိုက်ခြင်းဖြင့် သူ၏စစ်ရေးစွမ်းရည်ကို စတင်ပြသ ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သထုံတွင် နာမည်ကြီးနေသည့် KNU တပ်မဟာ (၁) မှ ဗိုလ်ကြီးစောလတ်နှင့် အင်အား ၂၀ ကိုလည်း ခမ်းရှည်ထိုးဖောက်ကာ အပြတ်ချေမှုန်းခဲ့ပြန် လေသည်။

“ဟ ... ဒီကောင်က တယ်စွာပါလား။ မင်းတို့ သူ့အသံကြားရင် မိုင် ၂၀ ကွာက ရှောင်ကြ။ သိပ်အန္တရာယ် ကြုံတယ်”

KNU တပ်မဟာ (၁) လူကြီးများက အထက်ပါ အတိုင်း အမိန့်ထုတ်ယူရသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံကိုလည်း နှိုးဆော်သောအခါများက သူတို့စကားဖြင့် “ကျည်ဆန် (၁) ကလိုးခလီး” ဟုခေါ်ကြကုန်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ကြီးကျင်စံကို မော်လမြိုင် စစ်ရေးရုံးတွင် တစ်ကြိမ်သာမြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အထူးနာမည် ကြီးနေသူဖြစ်၍ အတော်ကြည့်ယူရ၏။ ကျွန်တော် ခေါ်လျှင် ကျောက်တစ်လုံးရောက်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်အကြာ၌

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ တပ်မ (၈၈) သနက (၁) သို့ တစ်ဆင့်မြင့်
 ဖာထူးနှင့် ပြောင်းရွှေ့သွားသည်။ များမကြာမီမှာပင်
 ဗိုလ်တုံ-တောင်ကြီး ပြည်ထောင်စုကားလမ်းမကြီး၏
 နောက်ခြမ်း ငှက်ဥငှက်ကာဒေသ၌ ဗကပများနှင့်တိုက်ရင်း
 နှစ်ရက်တစ်ရက် ဗိုလ်မှူးကျင်စံ တိုက်ပွဲကျသွားခဲ့သည်။
 နောင်တော်ကြီးကို အလွန်နုမြောမိပါသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်
 နှစ်တော် သနက (၁) ပြောင်းရတော့ ထိုတပ်တွင်
 နှစ်တော် သနက (၁) အတူတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် စစ်သည်များ
 နှစ်တော် သနက (၁) သို့ ပြောင်းရတော့ ထိုတပ်တွင်
 နှစ်တော် သနက (၁) အတူတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် စစ်သည်များ
 နှစ်တော် သနက (၁) သို့ ပြောင်းရတော့ ထိုတပ်တွင်
 နှစ်တော် သနက (၁) အတူတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် စစ်သည်များ

ဗိုလ်မှူးကျင်စံက သိပ်အပင်ပန်းခံနိုင်တာ။ သူက
 တောထဲမှာ ထမင်း နှစ်ရက်၊ သုံးရက်
 သုံးရက်တည်း ခရီးသွားရင် ညှပ်ဖိနပ်ပစီးတယ်။
 သေဆုံးတတ်လက်၊ ကျည်ဆန်
 ရေတစ်ဘူးနဲ့ စောင်ကြားတစ်ထည်ပဲ
 သူတို့အဖွဲ့အစည်း ညှပ်ဖိနပ်နဲ့ ခရီး
 သွားရင် ထမင်း တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်

စေးဘဲနေနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ထားတယ်။ ရေလည်း
 တစ်ဘူးတည်းနဲ့ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်နေနိုင်အောင် ရေငတ်
 ခံနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ထားတယ်။ ညှပ်ဖိနပ်ပစီးတော့
 ရန်သူက ခြေရာခံလို့မရဘူးပေါ့။ အပေါ့အပါးသွားရင်လည်း
 တစ်ယောက်ချင်း ကျင်းတူးသွား။ ပြီးရင် ကျင်းကိုပြန်ဖို့။
 သစ်ရွက်ဆွေးတွေနဲ့ ပြန်အုပ်။ အဲဒီလို ကျားနဲ့ ကြောင်ဝါဒကို
 ကျင့်သုံးတယ်။ စစ်ကြောင်းချီတက်ရင် သူ့ကိုယ်တိုင်
 ရွက်လှိုက်တယ်။ မျိုးကိုလည်း ဆရာပဲသွားခိုင်းတယ်။
 M၁၆ တို့၊ ကာဘိုင်တို့ ကိုင်ခိုင်းတယ်။ လိုအပ်ရင် ရန်သူ
 သုံးတဲ့ပြောက်ကျားအင်္ကျီကို ဝတ်ခိုင်းတယ်။ ဒီနည်းတွေနဲ့
 KNU စခန်းတွေကို နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ထမင်းမစားဘဲ
 LRP လျှောက်ပြီး ချေမှုန်းခဲ့တာပဲ”

ကျွန်တော့်ကို အထက်ပါစကားပြောသွားကြသူ
 များမှာ ကျောက်တစ်လုံးတပ်မှ ဗိုလ်မှူးကျင်စံ၏ ကွန်မန်ဒို
 သင်တန်းတက်ခဲ့ဖူးသော ကျွန်တော့်တပ်စုမှူးများ လုပ်
 သွားကြသည် ဗိုလ်တင်ငွေနှင့် ဗိုလ်သန်းမောင်ဝင်းတို့က
 ပြောသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အရှေ့တောင်တိုင်းတွင်

၁၀ နှစ်ခန့်အကြာ၌ တပ်ပြောင်းရပြန်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ် ဘက် ရောက်သွား၏။ ဟိုမှာ ၁၅ နှစ်ကြာသွားသည်။ နည်းဗျူဟာမှူးဖြစ်တော့ ကရင်ပြည်နယ် ပြန်ရောက်သည်။ နည်းဗျူဟာမှူးနှင့် လေးနှစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး နယ်ဘက်သို့အပြီးပြောင်းခဲ့ရ၏။ နယ်ဘက်တွင် စာတွေ စရေးဖြစ်သည်။ အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် စာတွေပိုရေး ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်က ကျိုက်ထို တပ်ရင်းမှူးကြီး ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင် ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ရောက်ချလာသည်။

“ခင်ဗျားစာတွေ ဖတ်ရတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားစာတွေ ဖတ်ပြီး ကျုပ်လည်း Tempo တွေတက်လာတာနဲ့ ခင်ဗျား ကိုလာတွေ့တာ”

ဟုဆိုကာ သူရေးလာသည့် ဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ် ကို အပ်ပါတော့သည်။

“ဒါဖတ်ကြည့်ပြီး ယုတ်ပေးဗျာ”

သူစာမူကြီးဖတ်ပြီး စာအုပ်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက် ပေးလိုက်ပါသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်သည် စာရေးဝါသနာပါ၏။

မြရတနာစာပေ

တောပြောလည်းကောင်း၏။ လူကသာ မျိုးခင်ဟု နာမည် ပေးထားသော်လည်း သထုံဇာတိ တိုင်းရင်းသား စကော အရင် ဖြစ်၏။ အမည်ရင်းမှာ စောမောင်အေးဖြစ်ပြီး အဖျားသားဘဝနှင့် မြန်မာ့တော်လှန်ရေးတွင်ပါဝင်ခဲ့သည်။ အသက်ပြည့်သည်နှင့် တပ်မတော်တွင် ဝင်ရောက်၍ ကျရာ တာဝန်ကိုထမ်းခဲ့သည်။ ဘဝအတွေ့အကြုံစုံ၍ စစ်ရေးစွမ်း ချော်ဆိုသဖြစ်သည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် ကျွန်တော် ဗိုလ်သင်တန်း ဆင်ပြီး ဖာပွန်တပ်ရောက်တော့ သူက ကမမောင်းတပ်မှ နှုတ်ထမ်းရင်းမှူးဖြစ်သည်။ တပ် ၂ ခုနယ်မြေချင်းဆက်နေ၍ သူ့စစ်ရေးစွမ်းဆောင်ချက်များကို မကြာခဏကြားနေရ သည့် တိုင်းရင်းသား ကရင်လူမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ ဒေသခံတို့၏ လေ့ထုံးစံများကို နားလည်ခြင်း၊ ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင် ခြင်း၊ နယ်မြေ ကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ စစ်ရေးအတွေ့အကြုံ အတုသုတကြွယ်ဝခြင်းတို့ကြောင့် ဧကအင်ယူ တပ်မဟာ (၁) နှင့် တပ်မဟာ (၇) တို့သည် သူ့ကိုကြောက်ကြသည်။

“ဗိုလ်မှူးမျိုးခင်ကို သတိထား။ သူက ဗမာ အတုတ်ဘူး။ ဒို့လို ကရင်။ မင်းတို့အကျင့်နဲ့ အလေ့အထ တွေ အကုန်ကျွမ်းတယ်”

မြရတနာစာပေ

ဟု ဒေသခံသောင်းကျန်းသူခေါင်းဆောင်များက သူတို့လူများကို သတိပေးထားကြ၏။

ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်နှင့်တွေ့တော့ တပ်မဟာ (၂) ဖားရောစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲအကြောင်းကို မေးမိ၏။ ထိုအခါ ကျမှ ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင် ပြောပြသဖြင့် ဖားရောစခန်းသိမ်း တိုက်ပွဲကို ကွန်မန်ဒိုနည်းဖြင့် LRP ဗိုင်း လေးငါးဆယ် လျှောက်ကာ တောင်ပိုင်းတိုင်းနယ်မြေထဲဝင်၍ အဓိကဖမ်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်ကို သိရပါတော့သည်။

အောက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာများမှာ ဗိုလ်မှူး ကြီးမျိုးခင်ပြောပြသည့် သူ၏ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့မှ ဖားရော စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲအကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ သူ ပြန်ပြော သည်များကို နားထောင်ပြီး ကျွန်တော် နားလည်သလို ပြန်လည်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်ခင်ဗျား။

ဖြစ်စဉ်အကြောင်းအရာအဖွဲ့

၁၉၇၂ ခုနှစ် နှစ်လယ်ကာလများ

ကျိုက်ထိုတပ်ရင်း သို့မဟုတ် အမှတ် (၉၆) ခြေလျင်တပ်ရင်းသို့ ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင် တပ်ရင်းမှူး

တာဝန် ရောက်ရှိထမ်းဆောင်နေသည်မှာ ၂ နှစ်ခန့်ရှိ ပေပြီ။ ကျိုက်ထိုတပ်ရင်း၏တာဝန်များမှာ အဓိကအားဖြင့် Line of Communication ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်း ထုံခြုံရေးအဓိကဖြစ်၏။ လုံခြုံရေးတာဝန်များထဲတွင် စစ်တောင်းစက္ကူစက် လုံခြုံရေး၊ စစ်တောင်းတံတားကြီး ထုံခြုံရေး၊ ကျိုက်ထိုမြို့ လုံခြုံရေး၊ ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရား နှုတ်များ လုံခြုံရေး၊ ဘီးလင်း သကြားစက်လုံခြုံရေး၊ ဘီးလင်း မြို့ လုံခြုံရေး၊ စစ်တောင်းတံတားမှသည် သထုံမြို့နယ်အစပ် ရွှေရောင်ပြင်ထိပ် ဘုရားကြီးလမ်းခွဲအထိ ကားလမ်း၊ ရထားလမ်း၊ လုံခြုံရေးများပါဝင်၏။ ထို့ပြင် ရွှေရောင်ပြင်၊ ခဲနုသန်ဂွင် စသောနယ်မြေများတွင်လည်း စစ်ဆင်ရေး ထာဝန် ထမ်းဆောင်ရလေသည်။ တပ်ရင်းမှာ အရှေ့တောင် တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ကွပ်ကဲမှုအောက် ဖြစ်ပေသည်။

တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး၏အင်အားကို ကျိုက်ထိုမြို့ နယ်နှင့် ဘီးလင်းမြို့နယ်တို့ထဲတွင် ဖြန့်ကျက်ချထားရ၏။

ကျိုက်ထိုတပ်ရင်း၏ ဦးတည်ရန်သူများ

ကျိုက်ထိုတပ်ရင်း၏ ဦးတည်ရန်သူများမှာ အောက် ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

မိမိတပ်ရင်းနယ်မြေသည် ယခင်နာမည်ကျော် KNU တပ်မဟာ (၅) တပ်မဟာမှူး လင်းထင်၏ နယ်မြေ ဖြစ်ပြီး ယခု ကျော်ဟိုး ဦးစီးနေသော KNU တပ်မဟာ (၁) နယ်မြေနှင့် ကျိုက်ထိုမြို့၏မြောက်ဘက် ရွှေကျင် ဒေသတွင် လှုပ်ရှားနေသော ဖားရော ဦးစီးသည့် KNU တပ်မဟာ (၂) တို့ ဆက်စပ်လှုပ်ရှားသော နယ်မြေဖြစ် သည်။

ကျော်ဟိုးဦးစီးသော တပ်မဟာ (၁) ၏ အင်အား ကို စုစည်းလိုက်လျှင် အနည်းဆုံးတိုက်ခိုက်ရေးအင်အား ၅၀၀ ခန့်ကို အလွယ်တကူ ခေါ်ယူနိုင်သည်အပြင် ၎င်းတို့၏ အမာခံကျေးရွာပြည်သူစစ်များကိုလည်း ဖွဲ့စည်းထားသည်။ အကြမ်းဖျင်းအင်အား ၁၀၀၀ ခန့်ရှိသည်။ လက်နက်အင် အားအနေဖြင့်လည်း သင့်တော်သော လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်များ ရှိနေသည်။ ရန်သူသည် စစ်တောင်း တံတားကြီး၊ စစ်တောင်း စက္ကူစက်၊ ကျိုက်ထိုမြို့၊ ဘီးလင်း

မြို့၊ ဘီးလင်းသကြားစက်နှင့် မီးရထားလမ်း၊ ကားလမ်း များကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိသည့် အပြင် လမ်းကင်းများကိုလည်း ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်လျက် ရှိသည်။

ဖားရောဦးစီးသော KNU တပ်မဟာ (၂) ၏ အင်အားကိုမူ တိတိကျကျ ခန့်မှန်း၍မရပါ။ ဖားရောသည် ရွှေကျင်၏မြောက်ဘက် ကျောက်ကြီးနယ်မြေဘက်သာ လှုပ်ရှားမှုများပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ရွှေကျင်မြို့၏အရှေ့ဘက် KNU တပ်မဟာ (၁) ၏နယ်စပ် နတ်ကြီးဒေသအထိ လှုပ်ရှားသွားလာပြီး ရွှေကျင်မြို့၏တောင်ဘက် ကျိုက်ထို မြို့မြောက်ဘက်တွင် အင်အား ၁၀ ယောက်၊ ၁၅ ယောက် အဖွဲ့ငယ်လေးများဖြင့် လှုပ်ရှားနေကြောင်းသိရသည်။ ကျိုက်ထိုမြို့နယ် စက္ကူစက်ရှိရာ စစ်တောင်းရွာ၏မြောက် ဘက် အရှေ့မှ အနောက်ဘက်သို့ သွယ်တန်းစီးဆင်း နေသော ကျုံတူးမြောင်းသည် ဖီးပြောင်းရွာနှင့် ၅/၆ မိုင် လောက်သာ ဝေးကွာသည်။ ထိုကျုံတူးချောင်းသည် ကျိုက်ထိုမြို့နယ်နှင့် ရွှေကျင်မြို့နယ်၏ နယ်စပ်ဖြစ်ပါ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် အရှေ့တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်နှင့်

အလယ်ပိုင်းတိုင်း စစ်ဌာနချုပ် (ယခု တောင်ပိုင်းတိုင်း စစ်ဌာနချုပ်)တို့၏ နယ်နိမိတ်ထိစပ်ရာလည်း ဖြစ်၏။ ဖားရောဦးစီးသော တပ်မဟာ (၂) ၏ လက်နက်ခဲယမ်း အခြေအနေမှာ တပ်မဟာ (၁) လောက် ပြည့်စုံမှုမရှိချေ။ သူတို့တစ်တွေကို အားလုံးစုလိုက်လျှင် အင်အား ၁၀၀၀ ခန့်ရှိပြီး မိမိနယ်မြေကို အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်တိုက် နိုင်သည်။

တိုက်ခွဲမဖြစ်မီ ယေဘုယျအခြေအနေများ
မိမိ

မိမိတို့တပ်များသည် ထိုစဉ်က ကျိုက်ထိုမြို့နယ် နှင့် ဘီးလင်းမြို့နယ်များအတွင်းတွင် စခန်းထိန်းတာဝန် Garrison Duty နှင့် လှုပ်ရှားတာဝန်များ ထမ်းဆောင် နေရ၏။ တပ်ခွဲ ၃ ခွဲကို စခန်းထိန်းတာဝန် ထမ်းဆောင် စေပြီး တပ်ခွဲ ၂ ခွဲပါ စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်တစ်ခုအား သထုံ မြောက်ခြမ်း မဲနုသန်တွင် တာဝန်ပေးထားလေသည်။

ရန်သူ

မိမိဝင်အတွင်း၌ ရန်သူတပ်မဟာ (၁) နှင့် (၂) တို့ လှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏။ ရန်သူတွင် ဒေသခံပြောက်ကျား များရှိသလို တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ရင်းများလည်း ရှိ၏။ တပ်မဟာ (၁) ၏ တိုက်ခိုက်ရေးအင်အားများကို တပ်မဟာ (၂) ကျော်ဟိုးကိုယ်တိုင် ဦးစီးကွပ်ကဲလေသည်။ ကျော်ဟိုး ထဲ ကျိုက်ထို၊ ဘီးလင်း၊ သထုံ လမ်းကြောင်းများကို နှောင့်ယှက်တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ မိမိစခန်းငယ်များနှင့် စစ်ကြောင်း များကို သာလွန်အင်အားဖြင့် စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်လေ့ရှိ၏။ တပ်မဟာ (၂) မှာမူ ရွှေကျင်ဒေသတွင် အဓိကလှုပ်ရှားပြီး ရံဖန်ရံခါမှသာ မိမိနယ်မြေအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာလေ့ရှိ၏။

ရန်သူ့သတင်း စောင့်ချိန်ခြင်း

၁၉၇၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ပထမပတ်တွင် စစ်တောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအနီးရှိ ဖီးပြောင်းစခန်းသို့ ဒေသခံ KNU မြို့နယ် ထပ်စွဲမှ အလင်းဝင်လာသည့် စောတာလူး၏ ထွက်ဆိုချက် အရ ဖီးပြောင်းစခန်းအပိုင် ကျုံတူးရွာ၏ မြောက်ဘက်၌

KNU စခန်းကြီးတစ်ခုရှိနေကြောင်း သတင်းရရှိလေသည်။ စခန်းကြီးမှာ ဘီးလင်းမြစ်၏ အနောက်ဘက် မြစ်လက် တက်နှင့် သိပ်မဝေးလှ။ မဒမချောင်းဖျားအနီးတွင် ရှိသည် ဟုသိရသည်။ မိမိမှာ ကျုံ့တူးရွာပတ်ဝန်းကျင်အထိသာ ရောက်ဖူးပြီး စခန်းသို့မရောက်ဖူးကြောင်း ထွက်ဆိုလေ သည်။ ထိုအလင်းဝင်၏ ထွက်ဆိုချက်ကို စခန်းမှူး ဗိုလ် ကျော်ညွန့်မှ ပြုစုရေးသားပြီး တပ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ အထူး ဆက်သားဖြင့် ပေးပို့တင်ပြခဲ့ပါသည်။

အလင်းဝင်၏ ထွက်ဆိုချက်ရရှိသည်နှင့် တပ်ရင်း မှူးကြီးနှင့် ဦးစီးအရာရှိများသည် ယခင်သတင်းများနှင့် ဆက်စပ်ကြည့်ရှုကာ ဤစခန်းသည် KNU တပ်မဟာ (၂) မှူး ဖားရော့၏စခန်းဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်အဖြေထုတ် ရရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစခန်းအား ကွန်မန်ဒိုဌာနဖြင့် ချီတက်ချေမှုန်းရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ စီမံချက်ရေးဆွဲ ခဲ့လေသည်။ စီမံချက်ကို အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သို့ တင်ပြခဲ့၏။ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခဲ့၏။ တိုင်းမှ ခွင့်ပြုကြောင်း ပြန်ကြားခဲ့လေသည်။

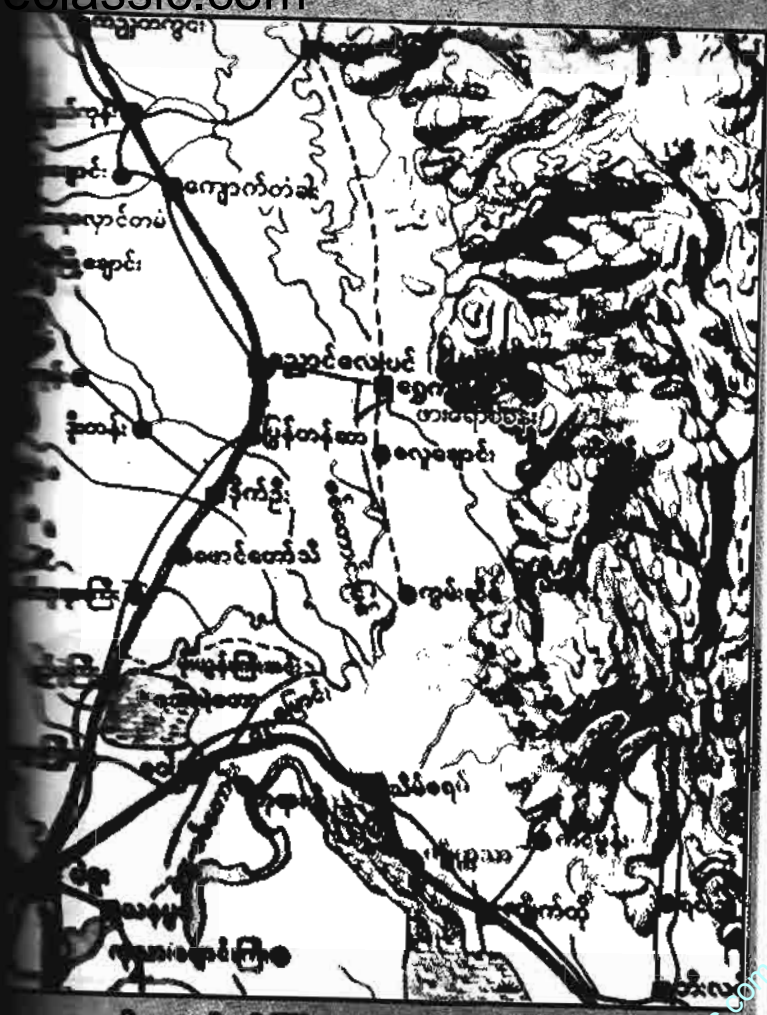

ဧရာခေါ် ထူးဟ်စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ
စီမံချက်ရေးဆွဲပြီးတိုက်ခဲ့သည့်
(၉၆)တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်

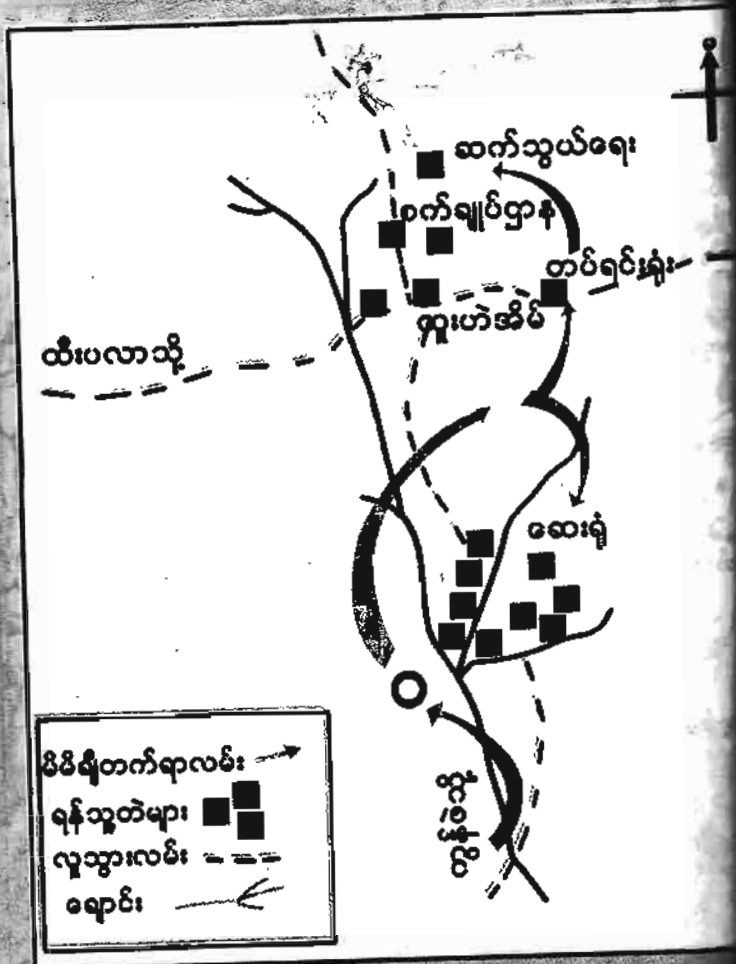
www.burmeseclassic.com

တရားသူ အရာရှိငယ်ဘဝက
အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်တိုင်းမှူး
ဗိုလ်မှူးချုပ်တင်စွေ

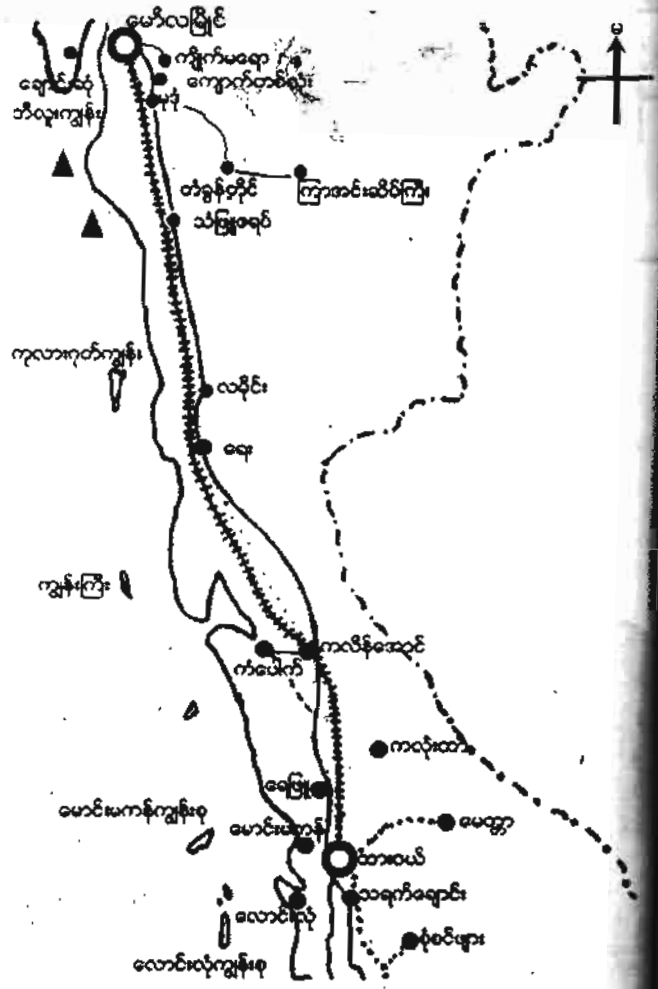

၁၉၄၇ခုနှစ် က ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ ဦးဖီးကွန်ခန်ဒိုတင်စွေမှ
ရွှေကျင်အရှေ့ခြမ်းရှိ အာရှေ့စခန်းအား
ဖီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်နေရာဖြစ်ပြပုံ

KNU ရင်း(၇) ရင်းမှူး ဖားရောခေါ်
 ဖူးဟဲခရီးအားပိမိကွန်မန်ဒိုမှ
 ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပုံ (၁၉၇၄ခုနှစ်)

၁၉၇၂ - ရန်ပုံ တပ်မဟာ (၂) ဖားရောခေါ်အား
 ပိမိချီတပ်နှင့် ဦးစွာအောင်ပိမိကွန်မန်ဒိုတပ်
 ခိုလှုံခြုံချက်

၁၉၇၂ခုနှစ် မှ ၁၉၇၅အထိ စာရေးသူ
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့်
မြန်မာနိုင်ငံတောင်ပိုင်းဒေသများ

အငွေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်တရထိုက်ပွဲများ

စိမ်ချက်အတွက်စုဖွဲ့ပြင်ဆင်ခြင်း
တပ်ရင်းမှူးသည် တိုင်းမှခွင့်ပြုမိန့်ရသည်နှင့် စုဖွဲ့
ပြင်ဆင်မှုကို အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

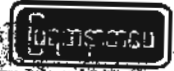
ထပ်များစုဖွဲ့ခြင်း

(က) ရေပူနိုးရေးတပ်ဖွဲ့

- (၁) အင်အား ၄၀ ယောက်ကို တပ်ခွဲများမှ ထုတ်နုတ်ဖွဲ့စည်းမည်။
- (၂) ၎င်းတပ်ဖွဲ့တွင် ကရင်စကားတတ်သူ၊ ပအိုဝ်စကားတတ်သူ၊ ရှမ်းစကားတတ်သူ များ ရနိုင်သလောက် ပါဝင်မည်။
- (၃) တပ်ဖွဲ့မှူးမှာ ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တပ်စု မှူးအရာရှိ ၂ ဦး ပါဝင်မည်။

(ခ) ယောင်ပြတပ်ဖွဲ့

- (၁) အင်အား ၄၀ ယောက်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းမည်။
- (၂) တပ်စု ၃ စု ဖွဲ့စည်းမည်။ တပ်စုမှူးများမှာ အရာရှိ ၁ ဦးနှင့် အရာခံဗိုလ် (သို့) တပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်မည်။

သောင်းတန်း

- (၁) စစ်ကြောင်းမှူးမှာ ဗိုလ်ကြီး/ဗိုလ်ဖြစ်မည်။
- (ဂ) အရန်တပ်ဖွဲ့
 - (၁) တပ်ဖွဲ့မှူးသည် ဗိုလ်ဖြစ်ပြီး တပ်စုမှူး ၂ ယောက်သည် ဒု-အရာခံဗိုလ်/တပ်ကြပ်ကြီး ဖြစ်သည်။
 - (၂) အင်အား ၂၅ ယောက်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းမည်။
- (ဃ) စစ်ဆင်ရေးကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့
 - (၁) တပ်ရင်းမှူးနှင့် လက်ဖြောင့်တပ်စိတ် အင်အား ၁၀ ယောက်နှင့် ဌာနချုပ် တပ်ခွဲမှ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိနှင့် စစ်သည် ၁၀ ယောက်
 - (၂) ထောက်လှမ်းရေးတပ်စိတ် ပါမည်။

ကွပ်ကဲမှု

- (၁) ခြေမှန်းရေးတပ်ဖွဲ့ကို ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက တပ်ဖွဲ့မှူး ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်နှင့် ဒု-ဗိုလ် ဌေးအောင်တို့ကို စုမှူးတာဝန် ပေးလိုက်သည်။

အမှုတင်တိုင်ခံရမှုများ

- (၁) ယောင်ပြတပ်ဖွဲ့ကို ဗိုလ်ကျင်စိုးက တပ်ဖွဲ့မှူး၊ ဒု-ဗိုလ်သိန်းဇော်ကို တပ်စုမှူး တာဝန်ပေးလိုက်သည်။
- (၂) အရန်တပ်ဖွဲ့ကို ဗိုလ်လှဝင်းနှင့် ဒု-အရာခံဗိုလ်အေးမောင်တို့ကို တာဝန်ပေးလိုက်သည်။
- (၃) စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်တွင် တပ်ရင်းမှူးကိုယ်တိုင် လိုက်ပါမည်ဖြစ်ပြီး အနီးကပ်လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ကို အရာခံဗိုလ်အေးမောင်ကို တာဝန်ပေးလိုက်သည်။

ထုတ်ခွင့်ရေး

- (၁) လိုအပ်သော တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို တပ်ခွဲများသို့ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးမှ တပ်ရင်းမှူးထံမှ ရရှိသော စာရင်းအတိုင်း တစ်ပတ်အတွင်း ခေါ်ယူထားရမည်။
- (၂) ယခုလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် လေ့ကျင့်ရေးကို စမည်။
- (၃) လိုအပ်သော ရိက္ခာ၊ လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များကို တပ်ရင်းမှူးထံမှ ထပ်မံညွှန်ကြားမည်။
- (၄) ရက်ပေါင်း ၃၀ တိတိ လေ့ကျင့်မည်။ စက်ပစ်ကွင်း

ပစ်ပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် တပ်ရင်းမှူးမှ ယ-ရက် ကို သတ်မှတ်ညွှန်ကြားမည်။

(၈) လေ့ကျင့်ရမည့်သင်ခန်းစာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

- (က) လက်နက်မျိုးစုံကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ်ပစ်ခတ်ခြင်း။
- (ခ) ညအချိန် ခရီးဝေးချီတက်ခြင်း။
- (ဂ) တောတွင်းတိုက်ပွဲဆင်နွှဲခြင်း။
- (ဃ) ရန်သူ့စခန်းများကို ချဉ်းကပ်တိုက်ခိုက်ခြင်း။
- (င) တောတွင်းတပ်ဖျောက်နေထိုင်ခြင်း။
- (စ) ဒေသခံကရင်စကားကို အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်အောင် သင်ကြားခြင်း။

အုပ်ချုပ်မှု
ရိက္ခာ

- (က) ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့
- (ခ) ယ-အနတ် ၁ ရက်နေ့ ညနေစာစားပြီး

နောက်တစ်ရက်မနက်စာ ချက်ပြီးသား ဖြစ်ရမည်။

(ဟန်းကောဖြင့် သယ်ဆောင်ခြင်းမပြုရ)

- (၂) နောက် ၃ ရက်စာအတွက် မီးပျောက်ရိက္ခာထုတ်ပေးမည်။
- (၃) စစ်သည်တိုင်း ထမင်းခြောက်တစ်ဘူးစီ သယ်ဆောင်ရမည်။ (တပ်ရင်းဌာနချုပ်မှ စီစဉ်ပေးမည်)

(၈) သောင်ပြုတပ်ဖွဲ့

- (၁) ယ-အနတ် ၁ ရက်နေ့ ညနေစာစားပြီး နောက်တစ်ရက် နံနက်စာယူသွားမည်။
- (၂) နောက် ၃ ရက်စာအတွက် မီးပျောက်ရိက္ခာထုတ်ပေးမည်။
- (၃) စစ်သည်တိုင်း ထမင်းခြောက်နှင့် အသားခြောက်တစ်ဘူးစီယူသွားရမည်။ (ထမင်းခြောက်နှင့် အသားခြောက်ကို တပ်ရင်းဌာနချုပ်မှ စီစဉ်ပေးမည်။)

(ဂ) အရန်တပ်ဖွဲ့

(၁) ယ-အနတ် ၁ ရက်နေ့၊ ညနေစာစားပြီး နောက်တစ်ရက် နံနက်စာချက်ပြီး ယူဆောင်ရမည်။

(၂) ရိက္ခာ ၃ ရက်စာယူရမည်။

(ဃ) စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်

(၁) ယ-အနတ် ၁ ရက်နေ့ ညစာစားပြီး နောက်တစ်ရက် နံနက်စာအတွက် ယူဆောင်ရမည်။

(၂) ရိက္ခာ ၃ ရက်စာ ယူသွားရမည်။

ခဲယမ်းမီးကျောက်

(က) ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့

(၁) ၂ လက်မစိန်ပြောင်း၊ အချက်ပြလေထီး ဗုံးတစ်တွဲ ယူဆောင်မည်။

(၂) အရန်ကျည်နှင့် ၂ လက်မခွင်းဗုံး သယ်ဆောင်မည့်နည်းလမ်းကို ထပ်မံညွှန်ကြားမည်။

(၃) မုဒုံစောင်ပါးတစ်ထည်၊ အရန်ကျည်နှင့် ပီးပျောက်ရိက္ခာသယ်ရန် ကျောပိုးအိတ် တစ်လုံးသာ ယူဆောင်ရမည်။ (စစ်သည်တိုင်းမဟုတ်)

(၃) စစ်လွယ်အိတ်၊ အရပ်လွယ်အိတ် ရော နောက်ကိုင်ဆောင်မည်။

(ခ) ယောင်ပြတပ်ဖွဲ့

(၁) မုဒုံစောင်တစ်ထည်သာ ယူဆောင်မည်။

(၂) စစ်ထွက်ဝတ်စုံနှင့် ခဲယမ်းများ စစ်ထွက်သည့်အတိုင်း ယူဆောင်မည်။

(ဂ) အရန်တပ်ဖွဲ့

(၁) အရန်ကျည်များ ယူဆောင်သွားရမည်။

(၂) ထမင်းခြောက်နှင့် အသားခြောက်တစ်ဘူး ယူရမည်။

- (ဃ) စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်
 - (၁) အခြားတပ်ဖွဲ့များကိုသို့ပင် ရိက္ခာ၊ ခဲယမ်းယူမည်။
 - (၂) အမှတ် (၆၂) စက် ၂ လုံးနှင့် အားသွင်းစက်တစ်လုံး ယူဆောင်မည်။

အထွေထွေ

- ၁။ ချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်းတွင် တတ်နိုင်သမျှ ကရင်နှင့် ပအိုဝ်းစကားတတ်သူများသာ ပါရမည်။
- ၂။ ရွေးချယ်ထားသောစစ်သည်များကို ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၅ ရက်နေ့ တပ်ရင်းဌာနချုပ်အရောက် တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးမှ တပ်ဖွဲ့များနှင့် စစ်ကြောင်း (၂) ဌာနချုပ်သို့ အကြောင်းကြားပြီး ခေါ်ယူရမည်။
- ၃။ လေ့ကျင့်ရေးကို စစ်သည် စုံလင်စွာရောက်ရှိသည်နှင့် ၃ ရက်အတွင်း ရက်ပေါင်း ၃၀ တိတိ လေ့ကျင့်သွားမည်။
- ၄။ လေ့ကျင့်ရေးအတွက် သတ်မှတ်ထားသော ဘာသာရပ်များကို တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးနှင့် ဗိုလ်ကြီးကျင်းစီ

ပြုစုစာရင်း

- တို့မှ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်သွားမည်။
- အထူးသဖြင့် ကရင်စကားကို ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့တွင်ပါဝင်သော စစ်သည်တိုင်း နားရည်ဝသွားအောင် ထမင်းစားရေသောက် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ပြောနိုင်သည်အထိ လေ့ကျင့်ကျက်မှတ်သွားနိုင်အောင် အလင်းဝင် ဦးရွှေမင်းမှ သင်ကြားပေးသွားမည်။ ကရင်စကား နေ့စဉ်ပြောဆိုကြရမည်။
- ယ-ရက်နှင့် အသေးစိတ်အစီအမံများကို တပ်ရင်းမှူးမှ သင့်လျော်သည့်အချိန်တွင် နှုတ်ဖြင့် ညွှန်ကြားသွားမည်။
- ဤညွှန်ကြားချက်သည် သက်ဆိုင်သည့် အရာရှိများမှလွဲ၍မည်သူမျှ မသိရှိစေရအောင် အထူးလျှို့ဝှက်ထားရမည်။ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ဖြစ်သည်။

ဦးဆောင်ရာလမ်းကြောင်း စွဲချက်ကြမ်း

ရန်သူနယ်မြေထဲ ခရီးရှည်ထိုးဖောက်ရောက်ရှိရန်အတွက် တပ်ရင်းမှ လက်ရွေးစင်စစ်သည် ၁၂၀

ပြုစုစာရင်း

အား ရွေးချယ်ပြီး ကွန်မန်ဒိုစစ်နည်းဗျူဟာများကို သင်ကြားပို့ချပေးနေခဲ့သည်မှာ တစ်လနီးပါးရှိခဲ့လေပြီ။

စစ်သည်များသာမက တပ်ဖွဲ့အသီးသီးအတွက် ခေါင်းဆောင်မည့် တိုက်ပွဲဝင်တပ်မှူးများကိုလည်း ရွေးချယ်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အဓိက အကျဆုံးသော ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့မှူးမှာ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံပင်ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံသည်လည်း ဤတပ်ရင်းသို့ တပ်ရင်းမှူးကြီးနှင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ရောက်လာသူဖြစ်၏။ တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ ကွန်မန်ဒို သင်တန်းကျောင်း နည်းပြတာဝန်ကို အထူးကိစ္စရပ်အနေ ဖြင့်လည်း ထမ်းဆောင်ခဲ့သူလည်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယခုစီမံချက်တွင် အရေးအကြီးဆုံး ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ရန် ရွေးချယ်တာဝန်ပေးခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ယောင်ပြတပ်ဖွဲ့အတွက် ဗိုလ်ကျင်စိုးကို ရွေးချယ်ထားသည်။ ဗိုလ်ကျင်စိုးသည်လည်း စစ်မြေပြင်တွင် စွမ်းရည်ရှိသည့် အရာရှိငယ်တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ ဗိုလ်သင်တန်းအပတ်စဉ် (၃၈)မှ ဖြစ်သည်။

ခရီးမထွက်မီ တစ်ရက်အလို၌ စစ်ဆင်ရေး Briefing ပြုလုပ်ကာ တပ်ဖွဲ့အသီးသီး၏ ရည်မှန်းချက်

ပြရဏာဒုစာပေ

တာဝန်များနှင့် ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းများကို ရွေးချယ်ကြလေသည်။

ထိုနေ့က စစ်ဆင်ရေးအစည်းအဝေးကို မနက် ၉:၀၀ နာရီတွင် တပ်ရင်းမှူးရုံးခန်း၌ ပြုလုပ်လေသည်။ အစည်းအဝေး စလျှင်စချင်း တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး နှစ်ဦးနှင့် အဖွင့်အမှာစကားပြောသည်။ ဆက်လက်၍ တပ်ရင်းထောက်လှမ်းရေးအရာရှိမှ နောက်ဆုံးရရှိသည့် ရန်သူသတင်းကို စစ်သုံးမြေပုံဖြင့် ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။

ရန်သူသတင်းကို အိုင်အို ခေါ် ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိမှ ရှင်းလင်းတင်ပြပြီးသည့်နောက် စစ်ဆင်ရေး ဦးဆောင်အသေးစိတ်ကို တပ်ရင်းမှူးကြီးမှ ကိုယ်တိုင်ပင် ရှင်းလင်းလေတော့သည်။

“ကဲ ... အရာရှိတွေအကုန်လုံး နားထောင်။ ဦးဆောင်ကတော့ ဒို့တပ်မတော်ရဲ့ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအတိုင်း သတင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်တွေ၊ လုပ်နည်း၊ အုပ်ချုပ်မှု၊ ဆက်သွယ်ရေး၊ အတိုကောက်က တင်း-ရည်-လုပ်-အုပ်-ဆက်၊ အဲဒီလိုဖြစ်မယ်”

“သတင်းအနေနဲ့ကတော့ အရာရှိများသိပြီးတဲ့

ပြရဏာဒုစာပေ

အတိုင်း ဖီးပြောင်းမှာ အလင်းဝင်လာတဲ့ လက်နက်ချရဲ့ ပြောဆိုချက်အရ ကျုံ့တူးပတ်ဝန်းကျင် ငါးမိုင်ပတ်လည် လောက်မှာ ရန်သူတပ်မဟာ (၂) က လျှို့ဝှက်စခန်းတစ်ခု ရှိတယ်။ လူအင်အား အတိအကျတော့ မသိဘူး။ တပ် မဟာမှူး ဖားရောရဲ့စခန်းလို့လည်း ပြောတယ်။ ဒါလည်း သိပ်မသေချာဘူး။ ဒါပေမဲ့ စခန်းရှိတယ်ဆိုတာတော့ သေချာတယ်”

“ရည်ရွယ်ချက်က အခုစုဖွဲ့ထားတဲ့ ကွန်မန်ဒို တပ်ဖွဲ့နဲ့ အဲဒီနယ်မြေထဲကို L.R.P လျှောက်ပြီး ဝင်မယ်။ စခန်းကိုရှာမယ်။ တွေ့ရင်တိုက်မယ်”

“လုပ်နည်းအနေနဲ့ကတော့ အခု စုဖွဲ့ထားတဲ့ စစ်ကြောင်းသုံးခုစလုံး ဒီကနေပြီး စစ်တောင်းကို သွားမယ်။ ဟိုရောက်ရင် ဗိုလ်ကျင်စိုးနဲ့ ယောင်ပြစစ်ကြောင်းက အခြေပြုကနေ ယရက် မနက် ၀၆:၀၀ နာရီ မဲရစ်ထဲကို ချီတက်မယ်။ မဲရစ်ထဲမှာ တပ်ကို ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်နဲ့ အခြေပြုနေမယ်။ ရန်သူကို လှမ်းပြီးတော့ စစ်ဖြူထားတဲ့ သဘောပဲ။ ရန်သူလာတိုက်ရင် တိုက်လိမ့်မယ်။ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ခံနိုင်အောင်ပြင်ထား။ အထောက်အကူ ပေးနိုင်

အောင် ဒုတပ်ရင်းမှူးရဲ့စစ်ကြောင်းကို နတ်ကြီး လွှတ်ပေး ထားမယ်”

“ဗိုလ်ကြီးကျင်စံနဲ့ ချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်းက ယ-ရက် မနက်အစောကြီး ၀၄:၀၀ နာရီလောက် ထွက် မယ်။ ဝတ်စားတာတော့ ပြောက်ကျားဝတ်စုံဝတ်မယ်။ တောစီးဖိနပ် မစီးဘူး။ ညှပ်ဖိနပ်တို့၊ ကင်းဘတ်ဖိနပ်တို့ အဆင်ပြေရာစီးမယ်။ စစ်ကျောပိုးအိတ်ကို မသုံးနဲ့။ ကရင် ဇွယ်အိတ်တို့၊ ဘေးလွယ်အိတ်တို့ ယူသွားကြ။ ပလိုင်းတွေ ဘာတွေလည်း ယူသွားကြ။ ကျုံ့တူးရောက်ရင် ရန်သူရဲ့ ဖြိုဝှက်စခန်းကို ရှာရမယ်။ သတင်းထောက်ရမယ်။ သတင်းရယူမှုအပိုင်းကိုတော့ အလင်းဝင်ကိုရွှေမင်းနဲ့ ကရင် ချောက်တွေကို သုံးပါ။ ကျုံ့တူးပတ်ဝန်းကျင်မှာ သတင်း ထောက်လို့မှ မထူးရင်တော့ သုံးရက်ကြာရင် ပြန်လာခဲ့ ထော့”

“ကိုယ်နဲ့လိုက်မယ့် စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်ကတော့ နိုင်ငံလှည့်က ကွပ်ကဲရမယ်။ ဒီက လိုအပ်ရင် ဗိုလ်ကြီး ကျင်စံဘက်ကို စစ်ကူလိုက်နိုင်အောင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး စီမံ သွားမယ်။ အဲဒီတော့ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံနဲ့ ဗိုလ်ကျင်စိုးတို့က

မီးပျောက်ရုံကွပ်ပဲ စားပါ။ အဓိကကတော့ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံရဲ့ ချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်းပဲ”

“ကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်က စက္ကူစက်နားက ဖိပြောင်းစခန်းမှာ Stand By ရှိနေမယ်။ ဆက်သွယ်ရေးစခန်းအနေနဲ့ တပ်ဖွဲ့သုံးခုစလုံး ၆၂ စက်တစ်လုံးစီယူ၊ စက်ဆက်သွယ်မှုကို မ-နာရီတွေမှာ လိုသလိုဝင်လာ။ ဒီက စက်အမြဲဖွင့်ထားမယ်”

“အထွေထွေအနေနဲ့ ဒီနေ့ ဇွန်လ ၁၈ ရက်၊ နတ်ကြွင်း၊ ဇွန်လ ၁၉ ရက်၊ ယအနတ် ၁ ရက်နေ့ ဖြစ်တယ်။ ညနေ ၁၈:၀၀ နာရီမှာ APT ရထားနဲ့ စစ်တောင်းဧည့်သည်ကို သွားမယ်။ ဖိပြောင်းမှာ ညအခြေပြုမယ်။ ယရက်မှာ မနက် ၀၄:၀၀ နာရီ ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့က ကျွဲတူးတို့ ချီတက်မယ်။ ဗိုလ်ကျင်စံနဲ့ အရန်တပ်ဖွဲ့က မနက် ၀၆:၀၀ နာရီမှာ မဲရစ်ထက်ကို ချီတက်မယ်။ ဒီစစ်ကြောင်းဌာနချုပ်က ဒီ ဖိပြောင်းကနေပြီး တပ်တွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို စောင့်ကြည့်နေမယ်”

“ကဲ ... ဘာမေးစရာရှိလဲ”
ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ကိုဦးစီးမည့် ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက

စမေးသည်။

“ကျွဲတူးမြောက်ဘက်က လျှို့ဝှက်စခန်းဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်နှစ်ရက်လောက် ရှာခွင့်ရှိသလဲ တပ်ရင်းမှူးကြီး။ စခန်းနဲ့ရွာက ဘယ်လောက်များဝေးမယ်လို့ ထင်သလဲ”

တပ်ရင်းမှူးက အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ဖြေသည်။

“ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ မေးတာ ကောင်းပါတယ်။ မေးသင့်ပါတယ်။ ခင်ဗျားစက်က ဘက်ထရီအား ပြန်မသွင်းရင် သုံးရက်ပဲ သုံးနိုင်မယ်။ အဲဒီတော့ ရှာဖွေအချိန် သုံးရက်တော့ အချိန်ရမှာပေါ့ဗျာ။ ကျွဲတူးမြောက်ဘက် ၁၄/၅ မိုင်လောက်ထိ ခွင့်ပြုမယ်လေ။ ကိုယ့်ရဲဘော်ချည်းပဲ ပေါ့ပေါ့ထီးပါး ကွန်မန်ဒိုနည်းနဲ့ ချီတက်ကြမှာဆိုတော့ အားသွင်းဇက်ကို ယူမသွားနဲ့။ ခင်ဗျားက ပြောက်ကျားစနစ်သုံးမယ့် ကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းဆိုတော့ မြောက်ဘက်တက်သွားလို့ ကျွန်တော်တို့တပ်မတော်စစ်ကြောင်းတွေ သတင်းရရင် ချက်ချင်းပြန်ခဲ့ ဆက်မသွားနဲ့တော့။ လူမှားကုန်မယ်။ မြန်လာမယ်ဆိုရင်လည်း စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်တော့ အကျိုးအကြောင်း သတင်းပို့ဦးပေါ့ဗျာ”

www.burmeseclassic.com

“ကဲ... ဗိုလ်ကျင်နိုးနဲ့ ဗိုလ်လှဝင်းတို့ကတော့ ဘာမေးကြဦးမှာလဲ”

“မရှိပါဘူး ခင်ဗျ”

“မရှိဘူးဆိုရင် လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ကြတော့။ လက်နက်၊ ခဲယမ်း၊ မီးပျောက်ရိက္ခာ၊ ပို့ဆောင်ရေး စတာတွေကို တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးနဲ့ တပ်ထောက်ဗိုလ်ကြီးတို့က လုပ်ပေးလိုက်ကြ။ ပြီးတော့ ကား ၅ စီး Stand By လုပ်ထား။ မြိုင်ကလေးအထိ အသွားအပြန်တွက်ချက်ပြီး ဆီထည့်ပေးထား။ ဒါက အရေးပေါ် လိုလိုမယ်မယ်ပေါ့။ ရော့... ဟောဒီမှာ ဗိုလ်ကြီးကျင်ခံ၊ ဗိုလ်တင်မောင်မောင် မြတ်။ ဗိုလ်ဌေးအောင်နဲ့ ကိုရွှေမင်းတို့တပ်ဖို့ ရန်သူရဲ့ အရာရှိအဆင့်တံဆိပ်တွေ၊ ခင်ဗျားတို့ပန်းမှာ အဲဒါတွေ တပ်သွားကြ”

“ကဲ... ဘာမှမေးစရာမရှိရင် တန်းဖြုတ်မယ်။ ဒို့ကွန်မန်ဒို အောင်ရမယ်ဟေ့”

တပ်ရင်းမှူး၊ ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်သည် စစ်သည်များနှင့် လက်ရည်တစ်ပြင်တည်းနေသည်သာမက ပျော်တတ်သူလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်သည်များက သူ့ထံ

ချစ်ခင်ကြ၏။ တပ်ရင်းမှူးကြီး၏ ကြွေးကြော်သံ မရေးမနောင်းတွင်ပင် အားလုံးက ...

“ဟေ့... ဒို့... ကွန်မန်ဒို... ဟေ့”

ဟု သံပြိုင်အော်လိုက်ရာ တံခါးပိတ်၍ အစည်းအဝေးလုပ်နေသည့် အစည်းအဝေးခန်းမကြီးမှာ ပွင့်များထွက်သွားမလားဟု ထင်ရပါသတည်း။

ရည်မှန်းချက်သို့ထွက်ခွာခြင်း

ဇွန်လ ၁၉ ရက် သို့မဟုတ် ယအနတ် ၁ ရက်နေ့ ညမှောင်စပျိုးချိန်၌ တပ်ဖွဲ့ကြီးသုံးဖွဲ့သည် APT စစ်ရထားကြွ အခြေပြု ကျိုက်ထိုမှ စစ်တောင်းစက္ကူစက်သို့ ချီတက်ခဲ့ကြ၏။ ည ၂၉:၀၀ နာရီသာသာတွင် စက္ကူစက်မှ မနီးဝေးရှိ ဖိပ်ပြောင်းစခန်းသို့ ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

ခန့်မှန်းချက် ဗိုလ်ကျော်ညွန့်မှ စောင့်ကြိုနေ၏။

“အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲဟေ့ ဗိုလ်ကျော်ညွန့်”
တပ်ရင်းမှူးကြီးက မေးလိုက်သည်။

“ကောင်းပါတယ် တပ်ရင်းမှူးကြီး။ စစ်ကြောင်းတွေ စားဖို့ နားဖို့ အားလုံးအသင့်ပါပဲခင်ဗျ။ လိုရမယ်ရသုံး

ဖို့ Guide အနေနဲ့ ဒီးပြောင်း ပြည်သူ့စစ်နှစ်ယောက် သုံးယောက်လည်း အသင့်လုပ်ထားပါတယ်”

“အေး... ကောင်းတယ်ကွာ။ ကဲ... အားလုံး စောစောစီးစီးနားကြ။ မဆူနဲ့၊ မညံနဲ့၊ မီးတွေမထွန်းနဲ့ အားလုံး ခြေလုံ လက်လုံ၊ အသံလုံနေကြ။ စောစောစီးစီး နားကြ။ စခန်းအပြင် ဘယ်သူမှ မထွက်ရဘူး”

ထိုညက ညကိုးနာရီထိုးလျှင်ပင် စစ်ကြောင်းတစ်ခု လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ အနားယူလိုက်ကြလေသည်။

ဆိုက်ပွဲဝင်ရန် ချီတက်ကြပြီ

ဖွန်လ ၂၀ ရက် သို့မဟုတ် ယရက် နံနက် ၀၉း၀၀ နာရီ။

“တီတီ ... တီ ... တီ ... တီ”

“တပ်ရင်းမှူးကြီးခင်ဗျာ ... ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ စစ်ကြောင်း စက်ပေါ်လာပါတယ် ခင်ဗျ”

ဗိုလ်လှဝင်းမှ လာရောက်သတင်းပို့လာ၏။

“ဘာတဲ့လဲ”

“သူတို့ ကျုံ့တူးရောက်ပြီတဲ့။ အဲဒါ ဘာမှမထူးဘူး”

မြောက်ဘက်ဆက်တက်သွားတာ ရန်သူ့ပြောက်ကျား တစ်ဖွဲ့နဲ့ ထိတွေ့မှုဖြစ်တယ် ပြောပါတယ်”

“တစ်လောင်းနဲ့ တစ်လက် ရလဒ်ပိုပါတယ်။ ကိုယ့် ဘက်က အထိအခိုက်မရှိပါဘူး။ အဲဒါ ဆက်ထွက်မယ် ပြောပါတယ်”

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံစစ်ကြောင်းသည် ဒီးပြောင်းမှ ယနေ့ နံနက် ၀၄း၀၀ နာရီတွင် ထွက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ကျုံ့တူးမှာ ဒီးပြောင်းနှင့် ၆ မိုင်ခန့်သာဝေး၍ နှစ်နာရီသာသာလျှောက် သော် ရောက်၏။ ရွာတွင် သတင်းစုံစမ်းရာ မထူးသဖြင့် မြောက်ဘက်ဆက်ထွက်ရာ ရွာနှင့် ၂ မိုင်ခန့်အကွာ တောတွင်းတစ်နေရာ၌ ရန်သူ့အဖွဲ့ငယ်တစ်ဖွဲ့နှင့် ထိတွေ့မှု ဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိ ကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းမှာ ရန်သူ့ အယောင်ဆောင် ကွန်မန်ဒိုစစ်ကြောင်းဖြစ်၍ အငိုက်ရလိုက် သည်။ ရန်သူ့ပြောက်ကျားတစ်ဦးကို လက်နက်နှင့် အသေရ လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

“ရန်သူ့သတင်းထောက်ရင်း... မြောက်ဘက်သို့ ဆက်လက်ချီတက်မည်ဖြစ် ... လိုအပ်သည်များ ညွှန်ကြားနိုင်ပါရန် တင်ပြအပ် ...”

ဗိုလ်လှဝင်းက နောက်ဆုံးဝင်လာသည့် ကြေးနန်းတိုလေးကို ဖတ်ပြလိုက်သည်။

“ဘာမှ ညွှန်ကြားစရာမရှိဘူး။ ဆက်လုပ်လို့ ပြောလိုက်ကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ”

တပ်ရင်းမှူးကြီးက အထက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်၏။ စခန်းမှူး ဗိုလ်ကျော်ညွန့်က တပ်ရင်းမှူးနှင့်အတူ ရှိနေသည်။ လိုအပ်သည်များကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေ၏။

နေ့လယ် ၁၁:၀၀ နာရီထိုးပြီ။

“တိ ... တိ ... တိ ... တိ ... တိ”

“တပ်ရင်းမှူးကြီး ဗိုလ်ကျင်စိုးစက်ပါခင်ဗျ”

ဗိုလ်လှဝင်းက သတင်းပို့လာပြန်သည်။

“ဘာတဲ့လဲ”

“သူတို့ လမ်းတစ်ဝက်လောက်ရောက်ပြီတဲ့ခင်ဗျ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်က ရန်သူဆယ်ယောက်လောက် အနောက်ဘက်ကရောက်လာပြီး အရှေ့မြောက်ကို ဆက်ထွက်သွားတယ်လို့ပြောပါတယ်။ အခု သူတို့နားနေတဲ့ ရွာက ဝက်တစ်ကောင်လည်းပေါ်ပြီး အသားတွေယူသွားတယ်လို့

သတင်းရပါတယ်။ အဲဒါကလွဲလို့ ဘာမှ မထူးပါဘူးတဲ့ခင်ဗျ”

“ကောင်းပြီ ... ဝက်တစ်ကောင်ပေါ်သွားတယ်ဆိုရင် ရန်သူပင်မအဖွဲ့ အဲဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ ရှိနိုင်တယ်။ သတိထားသွားလို့ပြောလိုက်”

ထိုအချိန်မှစ၍ ညနေအထိ စက်နှစ်လုံးစလုံး ပေါ်လာတော့ပါ။ ည ၁၉:၀၀ နာရီရောက်မှ ဗိုလ်ကျင်စိုးစစ်ကြောင်းက ရည်မှန်းချက် မဲရစ်ထရွာသို့ ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ရွာပတ်ဝန်းကျင်တွင် ခံစစ်ပြင်ကာ နေရာသူထားကြောင်း သတင်းပို့ပါတော့သည်။ ထို့ပြင် ရန်သူအားရောနှင့် အင်အား ၁၀၀ ခန့်သည် နတ်ကြီးအနောက်ခြမ်းတွင် ရောက်ရှိလှုပ်ရှားနေကြောင်းကို မဲရစ်ထရွာမှ သတင်းရကြောင်း တင်ပြလေသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ စစ်ကြောင်းကား မည်သည့်သတင်းပို့ချက်မှ ရောက်မလာပါ။

ဆိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခြင်း

ဇွန်လ ၂၀ ရက်နေ့ မနက် ၀၅:၀၀ နာရီ။
ဖီးပြောင်းစခန်းတွင် အသင့်ရှိနေသော တပ်ရင်းမှူးစစ်ကြောင်းဌာနချုပ်မှ ဆက်သွယ်ရေးစက်သည် မနက်

၀၄:၀၀ နာရီကတည်းက စက်ဖွင့်၍အသင့်စောင့်နေသည်။ တစ်ရင်းမှူးကြီးကိုယ်တိုင် ဗိုလ်လှဝင်း၊ ဗိုလ်ကျော်ညွန့်တို့နှင့် အတူစက်ဘေးမှာရှိနေ၏။

“တီ ... တီ ... တီ ... တီ ... တီ”

“တစ်ရင်းမှူးကြီး ဗိုလ်ကျော်စိုးစစ်ကြောင်းကို ရန်သူ တစ်ရာလောက် အခုလာတိုက်နေပြီတဲ့ ခင်ဗျ။ ကျွန်တော့် တို့တပ်က ညကတည်းက ကျင်းတူးနေရာယူထားတဲ့ အတွက် အခြေအနေကောင်းတယ်လို့ ပြောပါတယ်”

“ကောင်းပြီလေ။ လိုရင် နတ်ကြီးက တူးအိုင်စီ စစ်ကြောင်းလွှတ်လိုက်မယ်။ လိုရင်ပြောပါလို့ ပြောလိုက်၊ တူးအိုင်စီစစ်ကြောင်းကိုလည်း အသင့်ပြင်ခိုင်းထားလိုက်”

“လောလောဆယ် မလိုသေးပါဘူးတဲ့ခင်ဗျ”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုလည်း အားလုံးအသင့်ပြင် ထား။ လိုတဲ့နေရာ ငါတို့လိုက်ရအောင်”

“တီ ... တီ .. တီ ... တီ ... တီ”

မနက် ၀၄:၃၀ နာရီ။

“တစ်ရင်းမှူးကြီး ဗိုလ်ကြီးကျော် စစ်ကြောင်းက ကြေးနန်းဝင်လာပါတယ်ခင်ဗျ”

“ဘာတဲ့လဲ”

“ရန်သူ တပ်မဟာ (၂) ဌာနချုပ် ဖားရောစခန်းနဲ့ ဆေးရုံကို အခုပဲ သိမ်းပြီးပါပြီတဲ့ခင်ဗျ”

“ဟေ ... တယ်ဟုတ်ပါလားကွ”

“အဲဒါကို ကြေးနန်းပို့ခိုင်းကွာ”

“ယနေ့ ဇွန် ၂၁ ရက်နေ့ နံနက် ၀၄:၃၀ နာရီတွင် ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း (...) တွင်ရှိ ရန်သူ တပ်မဟာ(၂)စခန်းအား မိမိမှ အလစ်အပိုက်ဝင်ရောက် နှိုးတိုက်ခိုက်ခဲ့။ ရန်သူ ဒု-အရခဗ ၁၊ တကက ၁၊ တသ ၅ စုစုပေါင်း ၇ ဦး အသေရမိ။ လက်နက် ဆယ် ကာဘိုင် ၁၊ စတင်း ၂၊ ဂျီသုံး ၁၊ ရိုင်ဖယ် ၁၊ ခြောက်လုံးပူး ၁ စုစုပေါင်း ၉ လက် ဆသရ စက် ၁ လုံးနှင့် အရေးကြီး စာရွက်စာတမ်းများ ကျည်မျှင် အထောင်ခန့် သိမ်းဆည်းရမိ ရန်သူလူနေတစ်ရပ်လုံး။ ဆန်၊ ဆား၊ ငါးပိနှင့် ရိက္ခာများထားရှိသည့် ဂိုဒေါင် ဆစ်လုံး သိမ်းဆည်းရမိ ရာသီဥတုမှာ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလျက်ရှိ”

“ဟေ့ ... သူပေးတဲ့ မြေပုံညွှန်းက တောင်ပိုင်း

www.burmeseclassic.com

တိုင်းနယ်မြေထဲ ရောက်နေပြီကွ။ ရွှေကျင်အရှေ့ဘက် ၁၅ မိုင်ကျော်ကျော်လောက်တော့ ရှိမယ်ထင်တယ်။ ကဲ ... အဲဒါဆိုရင် ၁၂:၀၀ နာရီ နောက်ဆုံးထားပြီး ပြန်ထွက်နိုင် အောင်ပြင်ထား။ ဒီကညွှန်ကြားချက်ပေးမယ် ပြော၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရှင်းပြီး ခဏစောင့်ခိုင်းထား။ အဲဒီစခန်းမှာ မနေဘဲ လုံခြုံတဲ့နေရာမှာနေခိုင်းထား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ။ တပ်ရင်းမှူးကြီး”

“တပ်ရင်းမှူးကြီး ဗိုလ်ကျင်စိုးစက်ကလည်း ဝင်ခေါ် နေပြီခင်ဗျ”

“ဘာစတဲ့လဲ”

“ရန်သူတွေ ဆုတ်သွားပြီတဲ့ခင်ဗျ”

“အခြေအနေက ဘယ်လိုလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့။ ပတ်ဝန်းကျင်လိုက်ရှင်းတာ ရန်သူ့ဆီ က ရိုင်ဖယ်တစ်လက်နဲ့ ဂျီသုံးတစ်လက် ပေါင်း လက်နက် ငယ်နှစ်လက်နဲ့ နှစ်လောင်းကျန်ခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်တော် တို့ဘက်က စစ်သည်နှစ်ဦး အနည်းငယ် ဒဏ်ရာရ၊ မစိုးရိမ် ရလို့ ပြောပါတယ်ခင်ဗျ”

“ကောင်းပြီ၊ အဲဒါဆိုရင် အဲဒီနေရာကနေပြီး အခု

မြေရတနာစာပေ

ချက်ချင်း ငါတို့ဆီကို ပြန်ဝင်ခိုင်း။ လမ်းမသုံးနဲ့၊ တောတိုင်း ထားခဲ့။ ကားလမ်းကိုရှောင်ခိုင်း။ ဒီည အရောက်ပြန်ဝင် ထို့ပြော”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ”

နေ့လယ် ၁၂:၀၀ နာရီတွင် ဗိုလ်ကြီးကျင်စံစက်နှင့် အဆက်အသွယ်ရသည်။ ထိုအခါ အောက်ပါအတိုင်း ညွှန် ကြားချက်ပေးလိုက်၏။

“ရန်သူမှ ၎င်းတို့ဌာနချုပ် အတိုက်ခံရသည်ကို သိရှိသွား မိမိချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်းအား ဖြတ် ထောက်တိုက်ခိုက်ရန် တပ်မဟာ (၁) နှင့်ပူးပေါင်း၍ ဒီနေ့ပြင်ဆင်လျက်ရှိ သို့ဖြစ်၍ ဗမာကျင်စံ ဦးစီး ချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်းသည် ဤကန ရလျှင်ရချင်း တွေ့ကျင်သို့ဝင်ရောက်ရန် သိမ်းဆည်းရမိ ရန်သူ့ဆသရ ဇော်၊ အရေးကြီးစာရွက်စာတမ်းများ၊ လက်နက်ငယ် များကို တစ်ပါတည်း ယူဆောင်လာရန်၊ ရိက္ခာများ ချို ဖျက်ဆီးခဲ့ရန်၊ ကျဆုံးသွားသော ရန်သူအလောင်း များကို ကောင်းစွာသင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံခဲ့ရန် တပ်ချင်းမမှား နှစ် အထူးသတိပြု”

မြေရတနာစာပေ

ကျောက်ညှပ်မှသည် ရွှေကျင်ခန့်

တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်သည် အထက်ပါ အတိုင်း ဗိုလ်ကြီးကျင်စံစစ်ကြောင်းအား ကြေးနန်းပို့ပေးပြီး အကျိုးအကြောင်းကို အထက်ဌာနချုပ်များသို့ တင်ပြလိုက်သည်။ ထို့နောက် မိမိတပ်များအားလုံး စုစည်းကာ လိုအပ်သည်များ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ဇီးပြောင်းမှ စစ်တောင်းစက္ကူစက်သို့ ချီတက်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ကျောက်ညှပ်ဘူတာရုံသို့ ရောက်ရှိပြီး ညရထားဖြင့် ကျောက်ညှပ်မှ ရွှေကျင်သို့ထွက်ခွာခဲ့သည်။ မဒေါက်ဘူတာသို့ ည ၂၂:၀၀ နာရီရောက်ရှိသည်။ ဘူတာတွင် ရွှေကျင်တပ်ရင်းမှူး ဒု-ဗိုလ်မှူး ကြီးစံအေးမှ ဆီးကြိုနေ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးက ပြုံးဖြဲဖြဲမျက်နှာကြီးဖြင့် ...

“ဟ ... ဗုဒ္ဓေါ ဘယ်လိုလဲ ဖထီး။ အလန့်တကြားနဲ့ပါလားဗျာ”

ဟု ဆီးပြောတော့၏။

ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်တို့သည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်က စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်၌ အတူတက်ခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးသည် တစ်ခုခုထူးခြားတိုင်း

လာစရာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝမ်းနည်းစရာ ပဲဖြစ်ဖြစ် “ဟ ... ဗုဒ္ဓေါ” ဟုရွတ်ဆိုလေ့ရှိ၏။ သင်တန်းမှာ ကိုးလကျော် သင်လန်းပါးတက်ရသည်။ သင်တန်းသား အားလုံးအတူတူ အတူစားကြရသည်။ ထိုအခါ ခင်မင်ရင်းနှီးသူအချင်းချင်းက ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးအား “ဗုဒ္ဓေါကြီး ဗုဒ္ဓေါကြီး” ဟု ချစ်နိုးခေါ်ကြကုန်၏။

ယခုလည်း ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးက လူချင်းတွေ့လိုက်သည်နှင့် “ဟ ... ဗုဒ္ဓေါ” ဟု အရင်လိုလိုက်သည်။

“အေးဗျာ ... ကျွန်တော့်တပ်နယ်မြေအစွန်မှာ မိမိတော (၂) က ရန်သူစခန်းရှိတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းရလို့ မိမိကြီးကျင်စံနဲ့တစ်ဖွဲ့ကို L.R.P လျှောက်ပြီး ကွန်မန်ဒိုတပ်နဲ့ ချာခိုင်းလိုက်တာ တန်းတိုးတော့တာပဲ။ လား ... အေး ... ကြည့်လိုက်တော့ ခင်ဗျားနယ်ထဲ ရောက်နေတာမျိုး အဲဒါ လူမှားကုန်မှာစိုးလို့ မြေးလာခဲ့ရတာလေ။ ကျောက်ညှပ်ဘူတာကနေ ဗုဒ္ဓေါကြီးရဲ့ မဒေါက်ဘူတာကို ကျောက်ညှပ်နဲ့ ကြေးနန်းအပို့ ခိုင်းလိုက်ရတာဗျာ။ ရတယ်လား။ ကျွန်တော့်စစ်ကြောင်းက မနက်ဖြန်မနက်မှာ ကျောက်ညှပ်ဝင်မယ် ထင်ပါတယ်”

“ခင်ဗျားပို့လိုက်တဲ့ ကရာကတ္တုနဲ့ ကြေးနန်းရပါ တယ်ဗျာ။ ရွှေကျင်အရှေ့ဘက်မှာ ကျွန်တော့်စစ်ကြောင်း တွေ မရှိပါဘူး။ ဒီအနီးအနား လေးငါးမိုင်လောက်မှာ တိုက်ကင်းအဖွဲ့ကလေးတွေ လွှတ်ထားတာ တွေရှိတယ်။ ဖထီးစစ်ကြောင်း အရှေ့ဘက်ကဝင်လာမယ်ဆိုတာ ပြော ပြီးပါပြီ”

“အေးဗျာ . . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် လည်း ဘယ်လိုမှ မကြံတတ်တော့တာနဲ့ ရတခ တင်ပြပြီး ကျွန်တော့်စစ်ကြောင်းကို ရွှေကျင်အဝင်ခိုင်းရတာ။ အဲဒီ အတွက် ဖြေရှင်းချက်တောင် ပေးရဦးမလား မသိဘူး။ တောင်ရင်လည်း ပေးရတော့မှာပဲ။ အောင်မြင်မှုရပြီးသား ကိုယ့်လူတွေ အထိနာမသွားဖို့ အရေးကြီးတယ်။ တပ်မဟာ (၁)နဲ့ (၂) ပေါင်းပြီး မဲသနတစ်ဝိုက်က ဆီးချွန်လုပ်နေတယ်။ တပ်မဟာ (၂)ကတော့ စခန်းအတိုက်ခံရလို့ ဆွေ့ဆွေ့ခုန် ကျန်ခဲ့လေရဲ့”

“ဝမ်းသာပါတယ် ဖထီးရာ”

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသည်နှင့် သည်းသည်းမဲမဲ ရွာနေသော မိုးနှင့်အတူ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ ဦးစီးသည့် ကွန်မန်ဒို

မြရတနာစာပေ

စစ်ကြောင်းသည် ရွှေကျင်မြို့သို့ အရှေ့ဘက်မှ ဝင်ရောက် ထာသည်။ ရွှေကျင်တပ်ရင်းက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆီးကြို ကြသည်။ တပ်ရင်းရပ်ရှင်ရုံကြီးထဲတွင် နေရာချထားပေးပြီး နံနက်စာပူပူခွေးခွေးဖြင့် ညှော်ခံကျွေးမွေးသည်။

“ကဲ . . . ဗိုလ်ကြီးကျင်စံရေ ရဲဘော်တွေတော့ အနားပေးထားလိုက်။ ခင်ဗျားနဲ့ အရာရှိတွေကတော့ ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးရဲ့ ရုံးခန်းကို ၁၀ နာရီအရောက်လာခဲ့။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံကနေ စထွက်သွားပြီး ဒီရောက်တဲ့အထိ ဖြစ်စဉ် သစ်ခုလုံး ခင်ဗျား ရှင်းပြပါဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ တပ်ရင်းမှူးကြီး”

ထိုနေ့မနက် ၁၀ နာရီတွင် ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေး၏ ရုံးခန်းတွင် သူ၏လုပ်ဆောင်ချက် များကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ၏ တင်ပြချက်များ

“ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့ဟာ တပ်ရင်းမှူးကြီးရဲ့ အစဉ်အလာပေးချက်အရ ယရက် မနက် ၄ နာရီမှာ ထွက်ခဲ့ကြ ပြီး နောက်နှစ်နာရီလောက် ကျုံးတူးရွာမြောက်ဘက် လျှို

မြရတနာစာပေ

ကြားထဲမှာ တဲ ၄ လုံးတွေ့လို့ ဝင်ရှင်းလိုက်ပါတယ်။ လူတစ်ယောက်ထွက်ပြေးလို့ သုံးလေးချက်လောက် ပစ်လိုက်တယ်။ ဒဏ်ရာနဲ့ သူ့ကို အရှင်မိပါတယ်။ စစ်မေးတဲ့အခါ ကျတော့ ရန်သူဘက်က ပြည်သူ့စစ်ဖြစ်နေတယ်။ ဌာနချုပ်ကိုတော့ သူ မသိဘူးတဲ့။ ဆေးရုံဆိုတာကိုတော့ သိတယ်။ တစ်ခါ ရောက်ဖူးတယ်။ မဲရစ်ဒီးရွာက လူတွေထော့အားလုံးသိကြတယ်။ သူတို့ကိုမေးရင် ပိုသေချာတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်မြေပုံထဲ ကြည့်လိုက်တော့ မဲရစ်ဒီးရွာက ဒီထဲနောက်ထပ် ၅ မိုင်လောက်ဝေးမယ်”

တပ်ရင်းမှူး ရုံးခန်းတွင် ကပ်ထားသော မြေပုံကြီးကို ဗိုလ်ကြီးကျင်စံမှ ထောက်ပြရှင်းလင်းသည်။

“ကျွန်တော်လည်း လုံခြုံတဲ့နေရာတစ်ခုကိုရွှေ့နေမှာ တပ်ဖျောက်နေလိုက်တယ်။ တပ်ရင်းမှူးကြီးသိသတင်းပို့လိုက်တော့ ဆက်ရှာပါဆိုတာနဲ့ ၁၇၊၀၀ နာရီလောက်မှာ မဲရစ်ဒီးရွာကို ချီတက်ကြတယ်။ ၂၁၊၀၀ နာရီအချိန် မဲရစ်ဒီးရွာမရောက်ခင်မှာ တပ်ဖွဲ့ကို ရပ်လိုက်ပြီး ဗိုလ်ရွှေမင်းလက်မောင်းကို ပတ်တီးအဟောင်းပတ် အသံယူလာတဲ့ မင်နီ ဆွတ်လိုက်တယ်။ ရဲဘော်လေးတစ်ယောက်

ဆိုလည်း လက်ရယ်၊ ခြေထောက်ရယ်၊ ပတ်တီးအစုတ်၊ ဆိုလည်းအစုတ်တွေနဲ့ ပတ်။ မင်နီ နည်းနည်းစီဆွတ် အဲဒါတွေလုပ်ပြီး ရွာထဲဝင်ကြတယ်။ တောဆိုတော့ အစောကြီးဆိပ်ကြပါတယ်။ သူကြီးအိမ်ကိုမေးပြီး ကျွန်တော်နဲ့ ဗိုလ်ရွှေမင်းတက်သွားကြတယ်။ သူကြီးက အသက် ၆၀ သောက်ရှိပါပြီ။ ကညင်ဆီမီးထွန်းပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ကို ချဉ်ခံတယ်။ ဗိုလ်ရွှေမင်းကလည်း ကရင်လိုပြောပါတယ်”

“ကဲ ... ကိုရွှေမင်း ခင်ဗျားပြောတာတွေကို ခြိန်ပြောပြပါဦးဗျာ”

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက ပြောလိုက်၏။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးနှင့် အရာရှိများက အလင်းဝင် ဗိုလ်ရွှေမင်းကို လှည့်ကြည့်ကြသည်။ ဗိုလ်ရွှေမင်းက အောက်အောက်တိုင်းပြောသည်။

“ကျွန်တော် အလင်းဝင်ရွှေမင်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ ၃၉ နာရီလောက် ရွာထဲရောက်လာကြတယ်။ ရွာသူများတွေ အိမ်ထဲရောက်ကုန်ကြပြီ။ အိမ်တဲ့သူလည်း ဆိပ်ခေါ်၊ သူကြီးနဲ့တွေ့တော့ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်အိမ်တော (၁) က ဗိုလ်စောဖားသူးပါ။ အောက်ဘက်မှာ

မနေ့ကတိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး ပြေးလာခဲ့ကြတာ။ ဒဏ်ရာတွေလည်း ရလာကြတယ်။ ကျွန်တော့်လက်မောင်းလည်း ထိလာတယ်။ ဒီဘက်မှာ တပ်မဟာ (၂)ရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို လိုက်ပို့ပေးပါလို့ပြောပြီး သူကြီးပေးတဲ့ ကွမ်းအစ်ထဲက ကွမ်းသီး၊ ကွမ်းနဲ့ ထုံးများနဲ့ ကွမ်းယာစားရင်း ပြောလိုက်ပါတယ်”

“အား... ဗိုလ်ကြီး တပ်မဟာ (၂) ဘယ်မှာရှိလဲဆိုတာတော့ ဖထီးလည်းမသိဘူး။ ဆေးရုံဆိုတာတော့ သိတယ်။ အဲဒီဆေးရုံကိုတော့ သိတဲ့လူရှိတယ် သွားမလား”

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ၏ရင်ထဲ ဒီတံခနဲ ခုန်သွား၏။ ဗိုလ်ရွှေမင်းနှင့် အတိုင်အဖောက်ညှိမထား၍ ဗိုလ်ရွှေမင်းဘယ်လိုများ ပြန်ပြောမလဲမသိ။ သူ့အနေနှင့်ဆိုလျှင် ဆေးရုံတွေလျှင် ဌာနချုပ်နှင့် မဝေးတော့၍ သွားမည်ဟုသာ ပြန်ဖြေစေလိုသည်။

“ဟာ... ဆေးရုံဆိုရင် ပိုကောင်းတာပေါ့ သူကြီးရာ။ ကျွန်တော့်တို့ဒဏ်ရာရလာကြတာပဲ ဆေးကုဖို့ လိုတာပေါ့။ ကျွန်တော့်ရဲဘော်တွေ ဆေးထည့်ပြီး မနက်ဖြန်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့နယ်ဘက် ပြန်နိုင်ပြီလေ”

ဗိုလ်ရွှေမင်း၏ ပြန်ဖြေသံကြောင့် ဗိုလ်ကြီးကျင်စံမှာ သက်ပြင်းကြိတ်၍ ချနိုင်ခဲ့ပါ၏။

“နေပါဦး သူကြီးရယ်။ အဲဒီဆေးရုံဆိုတာ အဝေးကြီးလား။ ဒီကနေ ဘယ်လောက်ဝေးသေးလဲ။ ဗမာတပ်တွေမှာ အဲဒီမှာ လှုပ်ရှားနေသလား”

“ဘယ်လောက်ဝေးလဲတော့ မသိဘူး။ ဒီကနေ မြောက်ဘက်မှာလို့ ပြောတယ်။ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာတော့ ဗမာတပ်တွေ လာတယ်မကြားပါဘူး။ လိုက်ပြန်င်တဲ့လူ သိပေးမယ်။ ခဏစောင့်”

အိမ်ရှေ့ထွက်ပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်ဆိုတတ်သည်။

“စောထူးရေ... ဟေ့... စောထူး”
မကြာမီ စောထူးဆိုသူ ရောက်လာပါသည်။ စောထူးမှာ အသက် ၄၀ ခန့်ရှိပြီး တောင့်တင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာကိုယ်ပေါက်ရှိသည်။ သူကြီးမှ ဆေးရုံသို့ လိုက်ပို့ပေးရန် ပြောနေသည်။ ဗိုလ်ရွှေမင်းက စောထူးကို မေးလိုက်သည်။

“အင်း... ဒီက ဒီအချိန်ထွက်ရင် မနက်ဝေလီအထင်းတော့ ရောက်သွားမယ်ထင်တယ်။ ဒဏ်ရာ

ရထားတဲ့ရဲဘော်တွေလည်းပါတယ်။ လလည်း မသာဘူး။ မိုးကလည်း တဖွဲဖွဲနဲ့ဆိုတော့ ရောက်ပါ့မလား ကိုစောထူး”

“ရောက်နိုင်ပါတယ်။ တောင်ကြောအတိုင်းသွားရင် လမ်းတိုတယ်”

“ကဲ ... ဒီလိုဆို သွားကြစို့”

“ကျွန်တော်တို့ အဲဒါနဲ့ ဆက်ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်”

ဗိုလ်ရွှေမင်းက စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံမှ ဆက်ပြီးရှင်းပြန်၏။

“ကျွန်တော်တို့ ည ၉ နာရီခွဲမှာ လမ်းပြစောထူးရဲ့ အကူအညီနဲ့ တောင်ကြောအတိုင်း မြောက်ဘက်ကို ထွက်ကြတယ်။ အခုအချိန်ထိ အခက်အခဲ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့အယောင်ဆောင်တာ အတော်ပီပြင်နေတုန်းပါပဲ။ မြေပုံကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့ တော်တော့တဲ့ နယ်ကျွဲနေပြီဆိုတာ သိလိုက်ပါတယ်။ KNU တပ်မဟာ၏ ကြောင်းတွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုသတင်းမရတာက တစ်ကြောင်း ပြီးတော့ ရန်သူဆေးရုံဆိုတာကိုတွေ့ရင် မနီးမဝေးမှ ဌာနချုပ်ရုံး ရှိမှာပဲဆိုတဲ့ အသိကြောင့်တစ်ကြောင်း ဒီလောက်ရောက်ပြီးရင် မိုးလင်းတာနဲ့ ရည်မှန်းချက်ထိ

တွေမှာပဲဆိုတဲ့ ယုံကြည်ချက်ကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ ဒီခရီးကို ဆက်ဖြစ်အောင် ဆက်လိုက်တာပါပဲ။ နောက်ထပ် နှစ်နာရီ လောက်လျှောက်မိတော့ တောင်အောက်မှာ ရန်သူပြည်သူ့ စစ်စခန်းတစ်ခုကို တွေ့တယ်။ ဘယ်တပ်မျိုးမဆို ဒီနယ် ရောက်ရင် ဒီစခန်းကိုဝင်သတင်းပို့ပြီးမှ ထွက်ရတယ်။ ဒါကြောင့် ဝင်ပြီး သတင်းပို့ရမယ်လို့ လမ်းပြက ပြောတယ်”

“ဒီမှာ ... ကိုစောထူး အဲဒီပြည်သူ့စစ်စခန်းနဲ့ ဆေးရုံက ဘယ်လောက်ဝေးသေးလဲ။ ပြည်သူ့စစ်ကကော ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလဲ”

ဗိုလ်ရွှေမင်းက တိုးတိုးလေးမေးလိုက်သည်။

“စခန်းနဲ့ဆိုရင် မိုးမလင်းခင် ရောက်သွားမယ်။ သူတို့စခန်းမှာ အများဆုံးလူ ၁၀ ယောက်၊ တစ်ခါတလေ ဆေးငါးယောက်လောက်ပဲ ရှိတယ်”

“ကျွန်တော်တို့အရာရှိတွေ တိုးတိုးလေး တိုင်ပင် ကြတယ်။ စခန်းကိုတိုက်လိုက်ရင်တော့ အထိုက်မိပြီပဲ”

“အဲဒီမှာ ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်က ဆေးရုံသိမ်း ပြန်ရင်ရော မရဘူးလားလို့မေးတယ်”

“အဲဒါဆို ဆေးရုံစခန်းကိုပဲ ရမယ်။ ရည်မှန်း”

ချက်က ရန်သူတပ်မဟာဌာနချုပ်လေး။ ဆေးရုံကိုတွေ့တဲ့ နောက် ဌာနချုပ်ကို မလွဲမသွေ တွေ့မှာသေချာတယ်။ ရည်မှန်းချက်ပျက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ အခု သန်းခေါင်ကျော်ပြီး ၁၂ နာရီကျော်ပြီ။ နောက်ထပ် ၃ နာရီလောက်သွားလိုက်ရင် ရောက်ပြီပဲ။ ဝေလီဝေလင်း ဒါမှမဟုတ် လင်းတာနဲ့ ရန်သူ စခန်း တွေမှာပဲ”

“အဲဒါကြောင့် ဆက်သွားကြတာပေါ့”

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက ပြောလိုက်၏။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ၏စကားကို လူတိုင်း သဘောတူ ခေါင်းညိတ်ကြသည်။

“လမ်းပြစောထူးကို မလွတ်ဘဲ ဆက်ဖမ်းထားမှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်”

ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်က ဆိုလာပြန်သည်။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက အခြေအနေကို အမြန်သုံးသပ်

ပြီး ...

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့အချိန်မတော့ လူနာတွေထဲမှာ အရေးကြီးတဲ့လူနာတွေပါနေတယ်။ ဆေးကုသခံယူဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဝင်ပြီးသတင်းမပို့တော့

ဘူးလို့ ပြောရင်ကော အဆင်မပြေနိုင်ဘူးလား။ သူ့ကို ဖမ်းထားမယ်ဆိုရင် အနည်းဆုံး အစောင့်နှစ်ယောက် ဘုံးယောက်လောက်ထားရမယ်။ အခု ဗိုလ်ရွှေမင်းက စကား ထပြောပြောနဲ့ ထိန်းသွား။ အနားမှာ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်လောက် မသိမသာ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်ရင်ရ ဖယ်ထင်တယ်။ ဆေးရုံတွေပြီးရင် သူလွတ်သွားလည်း အရေးမကြီးပါဘူး” ဟု ဆိုလေသည်။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ၏အကြံပြုချက်ကြောင့် အားလုံး ငြိမ်သွားကြသည်။ စဉ်းစားပြီးနောက် အားလုံး သဘော တူသွားကြသည်။

“ကိုစောထူးရေ ... ကျုပ်တို့လူနာတွေ သိပ် အရေးကြီးနေတယ်။ ဆေးအရင်ကုမဖြစ်မယ်။ အချိန်ကြာ နေလို့မဖြစ်ဘူး။ ဒီစခန်းကို ရှောင်သွားကြရအောင် မရဘူး ဆား”

ဗိုလ်ရွှေမင်း၏ ခပ်ပျော့ပျော့လေသံကြောင့် စောထူး သည် ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်သည်။

“အင်းလေ ... ဟုတ်တယ်။ လူနာတွေ အရေး ကြီးတာပဲ။ အခုအချိန်မှာတော့ သူတို့လည်းမသိပါဘူး။

သူတို့ဆီဆင်းနေရင်လည်း အချိန်ကုန်ပါတယ်။ ကဲ ... ဒီလိုဆိုရင် သွားကြစို့လား။ ဒါမှ မိုးမလင်းခင်ရောက်မှာ”

စောထူးက အထက်ပါအတိုင်း ပြောလာသည်။ ပြောရင်း တက်ကြွလာသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဆေးရုံကို သာ တွေ့ဖို့အရေးကြီးသည်။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံတို့ခရီးကို ဆက်ကြပြန်သည်။ မိုးကလည်း တဖွဲဖွဲကျလာလိုက် စဲသွားလိုက်နှင့် လမ်းမှာ သွားရခက်ခဲလှသည်။ လမ်းကချော်သည်။ ကောင်းကင်ပြင် တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းနေသည်။

မိုးမလင်းတလင်း ကြက်တွန်ချိန်တွင် တောင်ကြော တစ်ခုအောက်တွင် တဲတန်းလျားအရှည် လေးလုံးခန့်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

“အဲဒါ ဆေးရုံပဲ ဗိုလ်ကြီး”

စောထူး၏စကားကြောင့် ဗိုလ်ကြီးကျင်စံသည် ဆေးရုံဆိုသည့် တဲတန်းလျားများကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ကဲ ... ခို့ ဒီမှာ ခဏစောင့်ရအောင်။ အလင်း ရောင်နည်းနည်းရမှ ဆင်းမယ်။ နို့မဟုတ် လူများမှာ စိုးရတယ်။ ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်နဲ့ ဗိုလ်ရွှေမင်း ဒီဘက်

ဆိုလာ။ ဗိုလ်ဌေးအောင်နဲ့ စောထူး အဲဒီမှာစောင့်”

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံနဲ့ ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်။ ဗိုလ်ရွှေမင်းတို့ ခေါင်းချင်းဆိုင်လိုက်ကြသည်။

“ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်ရေ ... ခင်ဗျားနဲ့ အဖွဲ့က ဆေးရုံကိုဝိုင်းထား။ သူတို့ထွက်မယ့်လမ်းကို အင်းပုန်းထိုးထား။ အရပ်သာ။ လူနာတွေတော့ မပစ်နဲ့ဗျာ။ သူတို့တစ်တွေ လက်နက်ကိုင်မထားဘူးဆိုရင်တော့ မပစ်နဲ့။ အစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အခု ကျွန်တော် ရန်သူဌာနချုပ်ကို ချာဝယ်။ ဒီအနား မနီးမဝေးမှာပဲ ရှိရမယ်။ မိုးကလည်း အဖွဲ့ဖွဲ့ဆိုတော့ ရှာလို့ကောင်းတာပေါ့။ ကျွန်တော့်ဆီက ခပ်သံခတ်သံကြားမှ ခင်ဗျားက လိုအပ်ရင် ပစ်ပေါ့ဗျာ။ အတတ်နိုင်ဆုံး မပစ်နဲ့။ ရဲဘော်တွေကို သတိပေး။ အခု ဝါနာရီကျော်ကျော်လေးပဲ ရှိသေးတယ်။ ၆ နာရီထိုး လောက်မှ မိုးကောင်းကောင်းလင်းမယ်။ ကျွန်တော်ရယ်၊ ဗိုလ်ရွှေမင်းရယ်၊ ကျန်တဲ့အဖွဲ့ရယ် ဌာနချုပ်ကို သွားရှာမယ်။ ကျွန်တော် ဟိုတောင်ကြောအမြင့်ပေါ် တက်မယ်။ တွေ့ အယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီတောင်ကြောကို”

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ လက်ညှိုးညွှန်ရာသို့ လှည့်ကြည့်

www.burmeseclassic.com

လိုက်ကြသည်။ ပေ ၈၀၀ ကျော်ခန့်မြင့်သော တောင်ကြောရည်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ယခု ဆေးရုံနှင့် ကိုက် ၁၀၀၀ ခန့်အဝေးမှာရှိနေသည် ဟု ခန့်မှန်းရ၏။

“ကဲ ... ကျွန်တော်သွားမယ်”

မိုးတဖွဲဖွဲကြားမှာပင် ဗိုလ်ကြီးကျင်စံတို့တပ်ဖွဲ့က ရည်မှန်းချက် တောင်ကြောကြီးသို့ တရွေ့ရွေ့ ချီတက်သွားကြ၏။

တပ်ဖွဲ့သည် ပေ ၈၀၀ ခန့်မြင့်သော တောင်ကြောကြီးပေါ်သို့ လမ်းမရှိ ဘာမရှိ ချုံတောများ၊ သစ်ပင်ငယ်များကို တိုးဝှေ့တက်ရင်း တောင်ကြောပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့် ကြည့်လိုက်ရာ ဝါးကိုဒေါင်ရည် တစ်လုံးကို ပထမဦးဆုံး တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုကိုဒေါင်ကို ဝိုင်းလိုက်ကြ၏။ ဘယ်သူမျှမရှိ။ ဝိုဒေါင်အတွင်း ဝင်လိုက်ကြရာ ဆန်အိတ်တွေအပြည့်၊ ငါးပိစဉ်အိုးကြီးတွေအပြည့်၊ ဆားစဉ်အိုးကြီးတွေအပြည့်ရှိသော ရိက္ခာဝိုဒေါင်ကြီးဖြစ်သည်။ ဝိုဒေါင်ကြီးမှာ ၂ လုံးဖြစ်သည်။ မိုးတွေက ပိုသည်လော၏။ ဝိုဒေါင်အနီးတွင် လူသွားလမ်းကလေးတွေ့ရ၏။ လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ လူနေတဲကလေး ၄ လုံးတွေ့ရသည်။ အားလုံး

ဗုဒ္ဓပေါင်း ရှစ်လုံး။ အဝေးဆုံးတဲ၌ ဝါယာစက် တိုင်ထောင်ထားသည်။ Command Post ဖြစ်မည်ထင်သည်။ မနက် ၀၇း၀၀ နာရီခန့်ဖြစ်သော်လည်း မိုးကြောင့် အားလုံးမှာ ထုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ငြိမ်နေကြ၏။ အားလုံး အိပ်နေကြသည် ထင်၏။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက အခြေအနေကို လျင်မြန်စွာသုံးသပ်လိုက်သည်။ အချိန်ဆွဲနေရင် ကြာသွားမည်။ မိုးက စပြည်းဖြည်း လင်းခြင်လာသည်။ ကြာရင် အငိုက်မရဖြစ်သွား၏။

“ကဲ .. ကိုရွှေမင်း .. ခင်ဗျားနဲ့ ရဲဘော် ၆ ယောက်က ဘယ်ဘက်ကို တာဝန်ယူ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ၆ ယောက်က ညာဘက်ကို တာဝန်ယူမယ်။ ကျွန်တဲအဖွဲ့က ဒီအပေါ်မှာ နေရာယူထား။ ၂ လက်မ စိန်ပြောင်းပစ်တဲအဖွဲ့အသင့်ပြင်ထား။ ရန်သူတစ်ယောက်မှ လွတ်မသွားစေနဲ့”

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ၏အမိန့်အတိုင်း အားလုံး တပ်ဖြန့်ထား တဲများကို ချဉ်းကပ်လိုက်ကြ၏။ တဲများအတွင်း၌ ရန်သူများကား ကင်းမချ ဘာမချနှင့် လုံးဝအိပ်မောကျနေကြသည်။ အားလုံးတဲများကို ဝိုင်းပြီး ချဉ်းကပ်လိုက်

ကြ၏။

“ပစ်”

“ဒိုင်း ... ဒိုင်း ... ဒိုင်း ... ဒိုင်း ...”

“ပတောက် ... ပတောက် ... ပတောက်”

“ဒက် ... ဒက် ... ဒက် ... ဒက်”

“ဖောင်း ... ဖောင်း ... ဖောင်း ... ဖောင်း”

အားလုံးက တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း ဝိုင်းပစ်လိုက်ကြသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက ဆက်သွယ်ရေးစက်ထောင်ထားသည့်တဲကို မဲပြီးဖိပစ်တော့၏။

“ဝေါ ... ဝေါ ... ဝေါ ... ဝေါ ...”

“ဖောင်း ... ဖောင်း ... ဖောင်း ... ဖောင်း”

သုံးလေးမိနစ်အတွင်းမှာပင် အားလုံးကိစ္စပြီးသွားတော့၏။

ရန်သူများ လုံးဝအငိုက်မိသွားခဲ့ပေပြီ။

ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်ခြီးမှ လွတ်မသွားပါ။

ရန်သူအားလုံး အတုံးအရုံးနှင့် ကျဆုံးသွားကြ၏။

ခုနစ်ဦး အသေရမိလိုက်သည်။ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်အရ ဒုအရာခံဗိုလ်ကြီး တစ်ဦး၊ တပ်ကြပ်ကြီး တစ်ဦးနှင့်

တစ်သားငါးဦးဖြစ်၏။ လက်နက်ငယ် ၉ လက် သိမ်းဆည်းရမိသည်။ ဆက်သွယ်ရေးစက်ကြီးတစ်လုံးနှင့် အရေးကြီးစာရွက်စာတမ်းများပါ သိမ်းဆည်းရမိသည်။

ရိက္ခာများမှာ လူ ၁၀၀ တစ်လခန့်စားနိုင်၏။ ဖမ်းဆီးရမိ စာရွက်စာတမ်းများအရ Seal တံဆိပ်

များအရ KNU တပ်မဟာ (၂) တပ်မဟာမှူး ဖားရော့နန်း သေချာသွား၏။ ထို့အပြင် KNU ဥက္ကဋ္ဌမန်းဘဝံ၏ ဆော်ဖိုများပါ တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် မဒညတသွင်ဆောင်သည့် သဘောဖြစ်၏။ တကယ်ဆိုတော့ KNU တပ်မဟာ (၂)နှင့် (၃)သည် ယခင်က မဒညတသွင်တပ်ဖြစ်၏။ မကြာသေးမီကမှ အရှေ့ရိုးမ KNU မှုနှင့် ပူးပေါင်းသွားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက အောက်ပါအတိုင်း ဆက်

ပြော၏။

“အဲဒီမနက် ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပြီး ချက်ချင်းပဲ တပ်ရင်းကြီးဆီကို သတင်းပို့လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ တပ်ရင်းကြီးကဆီက ရိက္ခာတွေကို ဖျက်ဆီးဖို့နဲ့ ခဲယမ်းမီးတောက်တွေ စာရွက်စာတမ်းတွေ ယူလာဖို့ ညွှန်ကြား

ချက်ရပါတယ်။ အဲဒီလို ရိက္ခာတွေ ဖျက်ဆီးနေတုန်း ဆေးရုံကို ဝိုင်းထားတဲ့ ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်နဲ့ တပ်ဖွဲ့က ကျွန်တော့်ဆီကို ရောက်လာပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကိုတော့ ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်က ရှင်းပြလိမ့်မယ်”

ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ်က အောက်ပါအတိုင်း စတင်ရှင်းလင်းသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ .. ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကျွန်တော့်ရဲဘော်တွေကို အဖွဲ့လိုက် ဝိုင်းပတ်နေရာယူလိုက်တယ်။ နေရာယူပြီးလောက်မှာပဲ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံဆို့ဆီက သေနတ်သံတွေ ကြားတော့တာပဲ။ အဲဒီမှာ တဲတန်းလျားတွေက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမတွေနဲ့ ယောက်ျားသုံးယောက်လား ထွက်ပြေးလာတာ တွေ့ရတယ်။ သေနတ်ကိုင်ထားတာ မတွေ့တော့ မပစ်ကြပါဘူး။ ထွက်ပြေးသွားတာကို ခွင့်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တဲတွေထဲဝင်ကြည့်တော့ ဆေးရုံဆိုတာသာပြောတယ် ဘာမှလည်းမရှိဘူး။ ဆေးစင်တော့ တွေ့ပါရဲ့။ ဆေးပုလင်းတွေက အဟောင်းတွေပါ။ ဆေးပုလင်းခွံနည်းနည်းပါးပါးပဲ တွေ့တယ်။ ပြောရရင်တော့ ဆေးရုံနဲ့ မတူပါဘူး။ ဆေးစင်

သောင်းတစ်ခုနဲ့ပဲ တူပါတယ်။ နောက်ထပ် ဘာမှ မထူးခြားတာနဲ့ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံတို့ရှိတဲ့ တောင်ကြောဆီကို သွားပေါင်းတာပဲ”

ဗိုလ်တင်မောင်မောင်မြတ် စကားဆုံး၍ ထိုင်လိုက်သည်နှင့် ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက စကားကိုဆက်ပြန်သည်။

“ရန်သူစခန်းကို သုံးသပ်ကြည့်တော့ ယာယီ ဖြစ်ပျက်စခန်းဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်။ တန်းလျား၊ ဂိုဒေါင်၊ အိမ်တွေကြည့်ရတာ အခိုင်အမာမဟုတ်ဘဲ ခဏတစ်ဖြုတ်နေနဲ့ ဆောက်ထားတာပါပဲ။ ရိက္ခာတွေဆိုတာကလည်း မရှိဘူး။ သုံးလလောက် စားဖို့ထင်တယ်။ ပြောရရင်တော့ ဘာမှမရှိအင်္ဂါရပ်နဲ့ မကိုက်ညီပါဘူး။ ဆေးရုံဆိုတာကို ကြည့်ရင်လည်း ဆေးတွေဘာမှမရှိဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာမှာ တို့ သူတို့ ဒီမိုးတွင်းမှာလာပြီး တိတ်တိတ်လေး ခိုနေဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုခိုနေရင်းနဲ့ ကျွန်တော်တို့စခန်းတွေကို လစ်ရင် ချစ်သလို ထွက်ထွက်ပြီးတိုက်ဖို့ ကြံစည်တာဖြစ်မယ်။ အဲဒါကြည့်ပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဒီမှာရောက်နေတုန်း တပ်ရင်းအကြီးလွတ်ထားတဲ့ ဗိုလ်ကျင်စိုးနဲ့ ယောင်ပြတပ်ဖွဲ့ကို ချစ်သောမှာ မနက်စောစော ဝင်တိုက်တယ် မဟုတ်လား”

ခင်ဗျာ”

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ ရှင်းပြသည်ကို တပ်ရင်းမှူးကြီး နှစ်ယောက်နှင့် အရာရှိများ ငြိမ်နားထောင်နေကြရင်း စဉ်းစားနေကြဟန်တူပါ၏။ ခေါင်းတညိတ်တညိတ်နှင့် ဖြစ်နေကြသည်။

“အင်း .. ဗိုလ်ကြီးကျင်စံရဲ့ တင်ပြချက်တွေ အားလုံးဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ကံကောင်းလို့ ကိုယ့်တပ်ဘေး လာခွေနေတဲ့ ရန်သူတပ်မဟာဌာနချုပ်ကို သိလိုက်ရတာ။ ဖထီးတို့အဖွဲ့ကို ကျေးဇူးတင်တယ်များ တော်ကြာ ဒီကောင်တွေ ကျွန်တော်တို့ကို လာလုပ်ချင် လုပ်မှာ။ အခုတော့ ဒီနားတစ်ဝိုက်မှာ လုံးဝမနေရဲ တော့ဘူး”

ရွှေကျင်တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးက ဆို၏။

“ဟုတ်တာပေါ့ .. ဟုတ်တာပေါ့”

“ကဲ ... ကဲ ... တန်းဖြုတ်ကြရအောင်။ ရတခက ကြေးနန်းဝင်လာပြီ။ ကျိုက်ထိုတပ်ရင်းမှူးကြီးနဲ့ အဖွဲ့တွေအားလုံး ကနေညနေရထားနဲ့ ကျိုက်ထိုကို ပြန်ဝင်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အားလုံး နေ့လယ်စာ စားကြမယ်။ ပြီးရင်

ဒေါက်ကို ကူးကြပါမယ်။ စစ်ဆင်ရေးကြီးကတော့ အောင်မြင်စွာပြီးပြီပေါ့ခင်ဗျာ။ ဖထီးနဲ့တိုက်ပွဲဝင် ကွန်မန်ဒိုတွေကို တွေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

ဗိုလ်မှူးကြီးစံအေးက ကျေးဇူးတင်စကားဆိုသည်။ ညနေတွင် တိုက်ပွဲဝင်တပ်များ ရွှေကျင်အနောက်ဘက်ကမ်း မဒေါက်ဘူတာရုံသို့ ကူးခဲ့ကြ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီး စံအေးက လိုက်ပို့သည်။

“ကဲ ... ဖထီးရေ Good Luck ဗျာ။ နောက်ထပ်လည်း အောင်မြင်မှုတွေ ရပါစေ”

ဟုဆိုကာ ရထားအထွက်တွင် လက်ပြနုတ်ဆက် မြန်သွား၏။

ညောင်လေးပင် ဘူတာရောက်တော့ ရတခမှ ကျိုက်ထိုတပ်ရင်းမှူးကြီးဆီ ကြေးနန်းဝင်လာ၏။

“တပ်ရင်းမှူးကြီး ရတခက ကြေးနန်းဝင်လာပါ ထယ်ခင်ဗျ”

ဗိုလ်လှဝင်းက သတင်းပို့၏။

“ဘာတဲ့လဲ .. ကိုယ့်ကို နယ်ကျော်သွားရင်းလို့ ခြေရင်းချက်တောင်းတဲ့ ကြေးနန်းလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျ”

“ဒါဆို ဘာကဲ့လဲ”

“ပထမတစ်ခုက ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့တွေ အကုန်လုံး ဒီနေ့ညအရောက် ကျိုက်ထိုလုံခြုံရေးအတွက် ကျိုက်ထိုပြန်ဝင်ခိုင်းတာပါခင်ဗျ”

“အေး... ဝင်မှာပေါ့ကွ။ ဝင်ရအောင် ပြန်လာတာပဲ။ နောက် ကြေးနန်းကရော”

“တိုင်းမှူးက ချီးကျူးတဲ့ ကြေးနန်းပါခင်ဗျ”

တိုင်းမှူးဗိုလ်မှူးချုပ်တင့်ဆွေသည် စစ်ရေးအတွေးအခေါ် အလွန်ထက်မြက်၍ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်ရှိသူများကို အထူးအားပေးသူဖြစ်၏။ ရတနာတွင် အရာရှိငယ်များ၌ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ၊ ဗိုလ်ကြီးအေးကျော် ၊ ဗိုလ်တင်လှ စသည့်သူများကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်သူဖြစ်၏။

တပ်ရင်းမှူးများတွင်ကား ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးဒါရိုဂမ်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးအေးစံ စသူတို့ကို အမြဲတမ်း စောင့်ကြည့်နေသူဖြစ်၏။

ယခုလည်း ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်၏ နယ်ကျော်ရင်းသည့်ဖြစ်စဉ်ကို ဗျူဟာမှ စိစစ်ခဲ့သော်လည်း တိုင်းမှူးက

ခွင့်လွှတ်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ချီးကျူးသည့် ကြေးနန်းထုတ်ပြန်ပေးသည်။

“ဇွန် ၂၀ ရက်က ဖားရောစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲတွင်ပါဝင်ခဲ့သည့် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင် ဦးစီး ကွန်မန်ဒိုထပ်ဖွဲ့ကြီးနှင့် အနီးကပ်ချေမှုန်းရေးကို တာဝန်ယူခဲ့သော ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ ဦးစီးတိုက်ပွဲဝင် ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့တွင်ပါဝင်ခဲ့သော အရာရှိအရာခံ အကြပ်တပ်သားတို့အား တိုင်းမှူးမှ ချီးကျူးဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင်ပါသည်”

“ကျန်တပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့များက အလားတူအောင်မြင်မှုများရအောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်သွားကြပါရန်”

ဗိုလ်ကြီးလှဝင်းက တိုင်းမှူး၏ ချီးကျူး ဂုဏ်ပြုကြေးနန်းကို ဖတ်ပြလိုက်၏။ ထိုအခါ ဘေးမှဝိုင်းပြီး နားထောင်နေကြသူအားလုံးက ဝိုင်းအော်လိုက်ကြ၏။

“ဟေ့ .. ဒို့ကွန်မန်ဒိုကွ”

ဒီတစ်ခါ သူတို့အော်သံမှာ တံခါးပိတ်မထားစွင့်ထားသည့် မီးရထားတွဲထဲမှာဖြစ်သဖြင့် အနောက်တောင်ဘက်မှ တိုက်လာသည့် မိုးသက်လေနှင့်အတူ

စစ်တောင်းမြေပြင်သို့တိုင် ပျံ့နှံ့သွားသည်ဟု ထင်ရပါ သတည်း။

ဪ... ရဲဝံ့စွန့်စား တကယ့်ကွန်မန်ဒိုများ ပါလား။

နိဂုံးချုပ်ဖော်ပြချက်

ဒီဇာတ်က ဒီတွင်ရပ်၍ရပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ စာရေးသူ ရဲ့အမြင်နဲ့ သုံးသပ်ချက်ကလေးကို ထည့်လိုက်ချင်ပါသေး သည်။

တကယ်တော့ ဤဖြစ်စဉ်မှာ အဓိကအားဖြင့် စစ်အောင်ရာသော အကြောင်းကြီးများထဲတွင် တစ်ခုအပါ အဝင်ဖြစ်သည့် အငိုက်ဖမ်းသည့် စစ်နည်းဗျူဟာကို ကျင့်သုံးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ တောင်ပိုင်းတိုင်းနှင့် အရှေ့ တောင်တိုင်းစစ်ကြား နယ်မြေရှိ KNU တပ်မဟာ (၂) ဖားရောစခန်းအား လုံးဝမျှော်လင့်မထားသည့် ကျိုက်ထို တပ်ရင်းမှ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့က LRP လျှောက်ကာ ဝင်တိုက် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မိုင်လေးငါးဆယ် လျှောက်လိုက်ရ၏။ ဝင်တိုက်သည့် ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကလည်း ရန်သူအယောင်

သောင်ကာ လှည့်စား အငိုက်ဖမ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်လမ်းလုံး ဒေသခံရွာတွေက မြန်မာ့တပ်မတော်မှန်း မိမိကြုံ။ တပ်ဖွဲ့ဝင်အားလုံးသည် တစ်လမ်းလုံး ကရင်လို သပြေသွားကြသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက သူ့လူတွေအကုန် ခုတ်ဖြို မြန်မာစကားလုံးဝမပြောရဟု ပိတ်ထားသည်။ ကွန်မန်ဒိုသင်တန်းပေးကတည်းက မပြောမဖြစ်သည့် စကားများကို နေ့စဉ် ကရင်လိုပြောစေ၏။ ရံဖန်ရံခါ ပအိုလို ပြောခိုင်းသည်။ ကရင်စကားနှင့် ပအိုစကားကလည်း ခပ်ဆင်ဆင်။ ကရင်က ရေဆို ထီး၊ ပအိုက ရေဆို ထီး။ ကရင်က ကျွဲဆို ဘနာ၊ ပအိုက ကျွဲဆို ပနာ၊ ကရင်က သွားသည်ကို လယ်၊ ပအိုက သွားသည်ကို လွယ် စသည် စသည်ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် လမ်းတွင် မလွဲမသွေ တွေ့ရသည့်ရွာ များ၌ ကရင်လိုသာပြောရာ အားလုံးက ကရင်ပြောကိုကျား တစ်ဟု ထင်ထားကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် နံနက် ဝေလီ ဆလင်းတွင် မိုးထဲလေထဲ၌ ဖားရောစခန်းကို ဝိုင်းမိသည်။ ဖားရောစခန်း နောက်ချန်တပ်ဖွဲ့အားလုံးက မိုးထဲလေထဲ၌ မိတ်ချလက်ချ အိပ်မောကျနေ၏။ ကင်းပင်ချထားသည်

www.burmeseclassic.com

မတွေ့ရပါ။ ဤကိစ္စ၏ အကျိုးဆက်အဖြစ် ရန်သူနောက်
ချန်တပ်ဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့လုံး လက်စတုံး ချေမှုန်းခြင်းခံသွားရ၏။
အားလုံးအပိုင်မိသွားသည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ နယ်ကျော်
ရှင်း၍ အောင်မြင်မှုရသည့်အခါ ရန်သူက ကျိုက်ထိုတပ်
လာလုပ်သွားခြင်းကို သိသွားသည်။ ထို့ကြောင့် အပြန်တွင်
ဆီးကြိုပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်ရန် မဲသနတစ်ဝိုက်က စောင့်နေ
ကြသည်။ တပ်မဟာ (၂)က တပ်မဟာ(၁)ကိုပါ အကူအညီ
တောင်းရာ တပ်မဟာ (၁)ကပါ လာရောက်ပူးပေါင်းပြီး
ဝိုင်းစောင့်ပေးသည်။ ဤသည်ကို အထက်ဌာနများက သူတို့
အချင်းချင်းပြောသည်ကို ကြားဖြတ်စက်မှ ဖမ်းမိရာ ဗိုလ်မှူး
ကြီးမျိုးခင်တို့၏ ကျိုက်ထိုတပ်ကို အချိန်မီ လှမ်းအကြောင်း
ကြားလိုက်၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်က ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ တပ်ဖွဲ့
အား လမ်းအတိုင်း မိုင်လေးငါးဆယ် ပြန်မလျှောက်ခိုင်း
တော့။ မပြန်ခိုင်းတော့။ သိပ်မဝေးသည့် ရွှေကျင်ကိုသာ
အဝင်ခိုင်းလိုက်တော့သည်။ မိမိတပ် ရွှေကျင်ကို ဝင်သွား
လိမ့်မည်ဟု ရန်သူတို့က လုံးဝထင်မထား။ ရန်သူ မမျှော်
လင့်တာလုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့အားဖြင့် Element
of Surprise အပိုင်ရကာ မိမိတိုက်ပွဲဝင်တပ်များ အကျ

မြေရတနာစာပေ

သုံးမရှိဘဲ တပ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်လည်
ဆီရောက်နိုင်ခဲ့သည်။

ဒုတိယအချက်မှာ ရည်မှန်းချက်ကို မျက်ခြည်
ဖြတ်ခြင်းဖြစ်၏။ ကျုံ့တူးရွာမြောက်ဘက်ရှိ ရန်သူစခန်းကို
ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက မရအရ ရှာသည်။ ရှာရင်းရှာရင်း ဆေးရုံ
စခန်းကို ဦးစွာတွေ့သည်။ အားလုံးက ဆေးရုံစခန်းတွေ့ပြီး
ရှာပြီးရတာသိမ်း၍ပြန်ရန်ပြောကြသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက
သက်မခံ။ “ဆေးရုံတွေ့ပြီဆိုလျှင် ဒီဆေးရုံနားမှာတော့
ဌာနချုပ်တစ်ခု ရှိကို ရှိရမယ်။ ဒါကြောင့် မတွေ့တွေ့
အောင်ရှာမယ်။ ရည်မှန်းချက်တော့ အပျောက်မခံနိုင်ဘူး။
ဘာတာကိုက ဌာနချုပ်ကို တိုက်ဖို့လာတာ။ အဲဒါကြောင့်
တွေ့မချင်း ရှာမယ်။ မပြန်ဘူး။ အချိန်နှစ်ရက် သုံးရက်
ချာမယ်” ဟုဆိုကာ ဆက်ရှာခဲ့သည်။ အကျိုးဆက်ကား
နံနက်ဝေလီဝေလင်းတွင် တပ်မဟာ (၂) ဖားရောစခန်းကို
ဖိလိုက်နိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ အပိုင်ရ၍ ရန်သူအားလုံးကို နေရာ
တွင်ပင် လက်စတုံး ချေမှုန်းလိုက်နိုင်၏။

ဗိုလ်ကြီးကျင်စံသည် အလွန် Aggressive ဖြစ်သူ
ဖြစ်သည်။ အရှေ့တောင်တိုင်းနယ်မြေဒေသတွင် ရန်သူ

မြေရတနာစာပေ

စခန်းများကို ကွန်မန်ဒိုနည်းဖြင့် မရအရှာဖွေကာ ချေမှုန်း နိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ရတခမှ ပြောင်းသွားပြီး သံလွင်အရှေ့ ခြမ်းရောက်တော့ သူ၏တိုက်တိုင်းအောင် ကွန်မန်ဒိုစစ်နည်း ဗျူဟာများကို ပြန်သုံးသည်။ သူ့လုပ်နည်းလုပ်ဟန်အတိုင်း ရန်သူကိုတွေ့လျှင် အပြတ်တိုက်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် သနက (၁) တွင် ဗိုလ်မှူးဘဝနှင့် တပ်ခွဲတစ်ခွဲကို ဦးဆောင် ကာ မိုင်းပျင်းမြောက်ဘက်က ငှက်ဥငှက်ကားဒေသသို့ ထိုးဖောက်ခဲ့သည်။ သူ့တာဝန်မှာ ရန်သူဗမာတပ်မဟာ တစ်ခု မြောက်ဘက်မှ ဆင်းချလာသည်ဆိုသည့်သတင်းကို ထောက်လှမ်းဖော်ထုတ် အတည်ပြုရန်သာ ဖြစ်သည်။ ရန်သူရှိသည်ဆိုသော တောင်ကြောကြီးပေါ်သို့ သက်ကယ် တောကြီးတိုးပြီး တပ်ခွဲတစ်ခွဲနှင့် အရောက်သွားခဲ့သည်။ ရောက်သည်။ ရန်သူတွေကိုတွေ့ပြီ။ အင်အားက အတော်များ၏။ သူတပ်ခွဲထက် ၁၀ ဆကျော်ရှိသည်။ လက်အောက်က သတင်းထောက်ပြီးလျှင် ရပြီဖြစ်၍ ပြန် ကြရန် တင်ပြသည်။ ထိုအခါ ဗိုလ်မှူးကျင်စံက ...

“ငါ့ဘဝမှာ ရန်သူတွေ့လို့ မဟိုက်ဘဲ ပြန်ခဲ့တာ တစ်ခါမှ မရှိဘူး။ တစ်သက်လုံး လှုပ်လာတာ။ ဒီတစ်ခါ

နဲ့တော့ နာမည်အပျက်မခံဘူး။ တိုက်မယ်”

ဟုဆိုကာ ရန်သူတပ်မဟာဌာနချုပ်ကို တစ်ဟုန် ထိုး အတင်းဝင်တိုက်သည်။ ညတိုက်စစ်ဖြစ်၏။ ဌာနချုပ် သိမ်းမိပြီး ရန်သူတပ်မဟာမှူးပါ အသေရသည်။ မိမိတို့ အင်အားနည်းမှန်းသိသည့်အခါ ရန်သူက ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့ ထိုက်ခိုက်လာသည်။ မိုးမလင်းခင် ခွာစစ်ဆင်ခဲ့ရ၏။ ခွာစစ်တွင် ဗိုလ်မှူးကျင်စံက သူ့ကိုယ်တိုင် နောက်ဆုံးမှ တန့်စစ်ဆင်ကာ လိုက်ပါခဲ့သည်။ ဟန်စစ်ဆင်နေစဉ်မှာပင် ရန်သူလက်နက်ကြီး ထိမှန်ကျဆုံးခဲ့ရလေသည်။ ဗိုလ်မှူး ကျင့်စံသည် ထိုသို့သော စိတ်ဓာတ်မျိုးရှိသူပါပေ။ ဤသည် တို့ ရည်ရွယ်ချက်တိကျနိုင်မြဲခြင်းဟု ခေါ်ရပါမည်။

စစ်နည်းဗျူဟာကျင့်သုံးမှုအပိုင်းတွင် တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်က အတွေးအခေါ်ကောင်းကောင်းဖြင့် ဗိုလ်ကျင်စိုး၏တပ်ကို မဲရစ်ထဲတွင် သွား၍တည်ထားပြီး ရန်သူ၏ပင်မတပ်ဖွဲ့ကြီးကို ဆွဲဆောင်လိုက်သည်။ မျှော်လင့် ထားသည့်အတိုင်း ရန်သူက ဗိုလ်ကျင်စိုး၏တပ်ကို လာ တိုက်သည်။ မိမိတို့က စနစ်တကျ ကျင်းတူး နေရာယူခံစစ် ပြင်ထား၍ သက်သာသွားသည်။ နတ်ကြီးတွင်ရှိသော

www.burmeseclassic.com

စစ်ကြောင်း(၂)ကလည်း စစ်ကူပေးရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေသည်။ စစ်ကူမပေးလိုက်ရ။ မိမိတို့တပ်မဟာဌာနချုပ်အတိုက်ခံရကြောင်း ရန်သူက သူတို့၏ ဆက်သွယ်ရေးစက်များမှတစ်ဆင့် သိသွားသဖြင့် ခွာစစ်ဆင်သွားသည်။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံ၏တပ်ကို ပြန်တိုက်ရန် စီစဉ်သည်။ အပြန်တွင် အပြတ်ချမည်ဟု ကြားဝါးသည်။ ဤသည်ကိုသိသော ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်က သူတပ်ကို သိပ်မဝေးသည့် ရွှေကျင်သို့ အဝင်ခိုင်းခဲ့သည်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ရွှေကျင်သို့ သွားကြို၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ရန်သူကို လှည့်စားအောင်ပွဲရယူခဲ့သည်။

ဤတိုက်ပွဲအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုလည်းကောင်းသည်။ လွန်ခဲ့သည့် တစ်လကျော်ကပင် တိုက်ပွဲဝင် ကွန်မန်ဒိုစစ်သည်များကို ရွေး၍ ကွန်မန်ဒိုစစ်နည်းဗျူဟာများ ပို့ချပေးခဲ့သည်။ ဒေသခံကရင်စကား ပြောတတ်အောင် သင်ပေးသည်။ တပ်ဖွဲ့အတွက် လူရွေးချယ်ရာ၌ ကရင်ရဲဘော်များကိုသာ ဦးစားပေး ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ အလင်းဝင် ဦးရွှေမင်းကိုလည်း ကောင်းစွာအသုံးချခဲ့သည်။ ကောင်းစွာကျွေးမွေး ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားခဲ့သည်။

မြရတနာစာပေ

ထို့ကြောင့် ဦးရွှေမင်းထံမှ များစွာအကူအညီရခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဤတိုက်ပွဲအတွက် ရိက္ခာ၊ လက်နက်၊ ခဲယမ်း၊ ဆေးဝါး၊ ဆက် သွယ်ရေးစက်မှအစ လိုလေသေးမရှိပြည့်စုံအောင် စီမံပေးခဲ့သည်။ အစစအရာရာ ခေါင်းခံခဲ့သည်။ တပ်ပြန်ရောက်သည့်အချိန်တွင်လည်း စစ်သည်များကို MessNight လုပ်ကာ အောင်ပွဲခံစေခဲ့သည်။ ထိုကံသင့်သောရာထူးများ တိုးတက်ပေးခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးခင်သည် ယုတ်စွာအဆုံး ရန်သူစခန်းသိမ်းပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာမည့် မိမိတပ်အား မထွက်ခွာမီ ကျဆုံးသွားသည့် ရန်သူများကို ကောင်းစွာ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသေးသည်။ ရှိန်ဟကွန်ဗင်းရှင်းပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ဤတိုက်ပွဲမှာ စေ့စပ်သေချာသော ပြင်ဆင်မှု၊ ကြိုတင်ဇာတ်တိုက်လေ့ကျင့်မှု၊ အပင် နှံခံကာ ခရီးရှည်ချီတက်နိုင်မှု၊ အငိုက်ဖမ်းနိုင်မှု စသည်တို့ ခေါင်းစပ်ပြီး အောင်မြင်မှုရခဲ့သည့် ကွန်မန်ဒိုတိုက်ပွဲကြီးပင်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တင်ပြလိုက်ရပါသည် ခင်ဗျား။

မြရတနာစာပေ

အခန်း (၂)

ဖာပွန်မြောက်ခြမ်းကျောက်ညှပ်ဒေသတိုက်ပွဲများ

ကျွန်တော်ရဲ့ စစ်သားဘဝမှာ ကရင်ပြည်နယ် ဖာပွန်ဒေသကိုသုံးခါရောက်ခဲ့ရ၏။

ကျောင်းဆင်းဆင်းခြင်း ဖာပွန် ခလရ (၁၉) ၌ ဒုဗိုလ်ဘဝနှင့် စနေခဲ့ရာ ၅ နှစ်ခွဲကြာခဲ့၏။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၂ ခုနှစ်အထိ။

ဒုတိယအကြိမ် ခလရ (၆၁) ကျောက်တစ်လုံးမှ ဗိုလ်ကြီးဘဝနှင့် တပ်ခွဲမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဖာပွန်

မြေရတနာစာပေ

ကို ရောက်ပြန်၏။ ကတိုင်တိမြောက်ခြင်း ဆင်စွယ်တောင် သုံးလုံး အထိဝင်ခဲ့ရသည်။ ၎င်းမှ တောင်ဘက်ပြန်ဆင်းပြီး ရှမ်းရွာသစ်ဘက်ဝင်ရသည်။ လေးငါးခြောက်လ သံလွင် အရှေ့ခြမ်း ကျုံးဒိုးပတ်ဝန်းကျင်လှည့်ပတ်ရှင်းပြီး တာဝန် ပြီးဆုံး၍ ကျောက်တစ်လုံးပြန်ခဲ့ရ၏။ ဥဇရ၅ ခုနှစ်မှ ဥဇရ၆ ခုနှစ်အထိ။

ဥဇရ၅ ရောက်တော့ ကျွန်တော်ဗျူဟာမှူးဖြစ်ပြီ။ တပ်မ (၃၃) မှ နည်းဗျူဟာ (၃၃၁) နှင့် မာနေပလော ဒုတိယအကြိမ်ထိုးစစ်၌ ပါဝင်ခဲ့ရ၏။ ဇန်နဝါရီတွင် မာနေ ပလောသိမ်းပြီးသည်နှင့် ကျွန်တော်ဗျူဟာကို ဖာပွန် မြောက်ခြမ်းက ခိုကြာခိုခန်းအားသိမ်းရန် တာဝန်ပေးခံရ သည်။

ဖာပွန်မြောက်ခြမ်းတွင် ကျောက်ညှပ် ရှိသည်။ အရာရှိငယ်ဘဝက ကျွန်တော်ကျောက်ညှပ်ထိ မရောက် ခဲ့ဖူးပါ။ ဒါးကွင်းနှင့် ခေါပုတ်လောက်အထိသာ ရောက်ခဲ့ ဖူး၏။ ကျောက်ညှပ်ကား ဟိုတုန်းက အင်္ဂလိပ်တွေ သစ် ထုတ်ခဲ့သည့် ရွာစခန်းဖြစ်၏။ ယခုတော့ ရွာပျက်နေပေပြီ။

မာနေပလောကျသွားပြီးနောက် ကျောက်ညှပ်

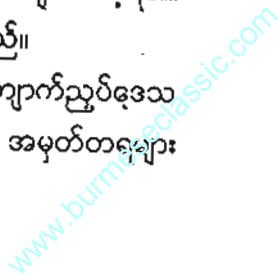
အသတစ်ဝိုက်ရှင်းရန် ရတခ တိုင်းမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကက်စိန်က ခေါ်ပြော၏။

“ကဲ . . . ကိုသောင်းဝေ၊ ခင်ဗျား ဗျူဟာနဲ့ ဖာပွန် မြောက်ဘက်က ခိုကြာခိုသွားပြန်တိုက်ဗျာ။ သွားသိမ်း။ ဒါးကွင်းကိုတော့ တပ်မ (၆၆)က ကိုရွှေမန်းဗျူဟာကို ဝင်ခိုင်းထားတယ်”

ဤသို့ဖြင့် မာနေပလောခြေရင်းရှိ မဲပရွာကလေးမှ ဥဇရ၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ တတိယပတ်တွင် ဖာပွန်သို့ ချီတက် ခဲ့၏။ ဖာပွန်တွင် အရင် ကျွန်တော်အရာရှိငယ်ဘဝကလို ဟေ့တ်တော့ပါ။ တပ်ရင်း သုံးလေးရင်းရှိနေပါပြီ။ တပ်နယ် ၏ လုပ်ထား၏။ တပ်နယ်မှူးမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်ဆန်း ဖြစ်၏။

ကျောက်ညှပ်ဒေသ၌ ၂ လကျော် ကြာမြင့်ခဲ့၏။ ၎င်းတိုက်ပွဲများပြီးဆုံးသွားသည့်အခါ ဒေါနတောင်အရှေ့ခြမ်း သယံဇာတကို တပ်ရင်းသုံးရင်းနှင့် ချီတက်ခဲ့ရ၏။ သင်္ကြန်ကာလမှ စစ်ကိုင်းကို ပြန်ခဲ့ရသည်။

ခိုကြာခိုခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲနှင့် ကျောက်ညှပ်ဒေသ တိုက်ပွဲများကို ကျွန်တော်၏စစ်သားဘဝ အမှတ်တရများ

အတွဲ (၄)၌ အောက်ပါအတိုင်း ကျွန်တော် ရေးသားထား
သည်ကို ပြန်လည်ဖော်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျား။

ခိုကြာခိုအား သိမ်းပိုက်ရရှိခြင်း

ဖာပွန်သို့ ပုသိမ်ကြီးတပ်နယ်မှ ခလရ (၄) နှင့်
ခလရ (၁၁၆) တပ်ရင်းနှစ်ရင်းနှင့် ဝင်ခဲ့၏။ ဖာပွန်ရောက်
ချွင် ဖာပွန်အခြေချ ဗျူဟာမှူးက နယ်မြေအခြေအနေ
ကို ရှင်းလင်းပြောကြားပါသည်။ (ဖာပွန်ဗျူဟာမှူးမှာ
ခိုကြားရေး ဝန်ကြီးဟောင်း ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဆန်း ဖြစ်
သည်။)

“ဗိုလ်မှူးကြီးကို ဖာပွန်က သိကြပါတယ်။ အောင်
နိုင်မှာပါ”

ဟု စကားလက်ဆောင်ပါးရင်း Breifing နိဂုံးချုပ် လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် သဘောကျစွာဖြင့် ပြုံးရင်း ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်ပါသည်။

ဖာပွန်ကထွက်တော့ ခြေလျင်ပဲထွက်ရ၏။ ဖာပွန် ခေါ်ပုတ်၊ ပန်ဟိုက်၊ ကျောက်ညှပ်လမ်းမှာ ရှေးပဝေသထံ ကတည်းက ရှိခဲ့၏။ ဗြိတိသျှတို့က ထိုလမ်းကိုအမှီပြုပြီး သစ်ထုတ်ခဲ့ကြ၏။ ယခု KNU တို့က ထိုအလုပ်ကို ဆင် လုပ်နေကြ၏။ ထိုလမ်းကို တစ်စုမှူး ဒုဗိုလ်ဘဝကသာ ရောက်ခဲ့ဖူးပြီး မရောက်တာ အနှစ်အစိတ်ကျော်ခဲ့၏။ ယခုပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်ဘဝကထက်ပို၍ လမ်းများမှာ ပျက်စီးနေ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုအကြောင်းကို အတူပါလာသည့် တပ်ရင်းမှူးများနှင့် DKBA ရဲဘော်များအား ပြောပြရင်း ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ DKBA မှ တစ်စုတစ်စု ထည့်မေး လိုက်၏။ ခေါင်းဆောင်ငယ်နှစ်ဦး လိုက်ပါလာ၏။ တစ် ယောက်က ရဲဘော် စောမင်းသူ၊ တစ်ယောက်က ရဲဘော် စောချစ်အောင်။ နှစ်ဦးလုံးမှာ ကျွန်တော့်သားအရွယ်မျှသာ ဖြစ်၏။

“ကိုယ်တို့တာဝန်က ခိုကြာခိုကို သိမ်းဖို့ပဲ။ အဲဒီ ဘက်ကို တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူးကွ။ ပန်ဟိုက်နဲ့ ဒါးကွင်း ဆော့ ဖာပွန်ရောက်ကာစက တစ်ခေါက်ရောက်ဖူးပါတယ်။ ကြာပြီ။ အနှစ်အစိတ်လောက်တောင်ရှိပြီ။ ခုခုနစ်က ထင်တယ်။ မင်းတို့ရော နေဖူးသလား”

“ရောက်ဖူးပါတယ်။ နေလည်း နေဖူးပါတယ်”
ဟု နှစ်ဦးစလုံးမှ ပြောကြ၏။

“အေးကွာ ... ဒါဖြင့်ရင် တို့ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မှာပါ။ အခု တိုက်ပွဲတွေ တော်တော်များများ ဖြန့်ဖြန့်ဆန်ဆန် အောင်မြင်တာ မင်းတို့ပါလာလို့ကွ။ မင်းတို့ သာမပါရင် ကြာဦးမယ်”

ကျွန်တော်က ခုခုနစ်က ဖြစ်စဉ်များကို သတိတရဖြင့် ပြောလိုက်မိ၏။ ခုခုနစ် ပထမအကြိမ် ဖာနယ်ပလောတိုက်ပွဲကို ယခုထိ သတိရနေမိပါသေးသည်။

ထိုစဉ်က အသည်းအသန် အသေအကျတိုက်ပြီး အောင်မြင်မှုရလုနီးနီးဖြစ်မှ နော်တကို လက်လွှဲတို့ခဲ့ရ၏။ ယခုအချိန်ထိတော့ ကျွန်တော်တို့က အောင်ပွဲများ ဆက် တိုက်ရနေ၍ နိုင်ချင်ကြက်ကဲ့သို့ဖြစ်နေ၏။ အတူပါလာသည့်

www.burmeseclassic.com

DKBA ရဲဘော်များကိုလည်း ကြင်ကြင်နာနာ ညှာညှာ တာတာဆက်ဆံရာ သူတို့က အလွန် အံ့ဩကြ၏။ ကျွန်တော်က သူတို့၏တိုင်းရင်းသားဘာသာစကား ပြော သည့်အခါ ပို၍ပင်အံ့ဩကြ၏။

“အဘက ကျွန်တော်တို့စကား တတ်တာပဲ”

သွက်လက်သည် စောချစ်အောင်က ပြော၏။

“ကိုယ်က ဒီဖာပွန်မှာ စစ်သားဖြစ်လာတာကွ။ ဒါကြောင့် မင်းတို့စကား ပြောနိုင်တာပါ”

သူတို့စကားပြောတတ်၍လည်း ပိုအဆင်ပြေသွား ၏။

ထိုနေ့က တစ်နေကုန် ခြေလျင်လျှောက်ပြီး ပန်ဟိုက်သို့ ညနေစောင်းတွင် ရောက်သွား၏။ တပ်ရင်း နှစ်ရင်းဖြင့် ချီတက်ခဲ့ရာ အတော်တော့သွားလိုက်ရပါသည်။ ပန်ဟိုက်စခန်းက ခမောက်ပုံသဏ္ဍာန် တောင်ကုန်းချွန်ချွန် လေးဖြစ်၍ နေရာကကျဉ်းလှ၏။ ကြွက်ဝမ်းဖြူများလည်း အလွန်ပေါ၏။ ဖာပွန်တပ်နယ်မှ ဗိုလ်မှူးတစ်ဦးနှင့် တစ်ခွဲ တစ်ခွဲ အခြေပြုထားရှိ၏။ ဖာပွန်၏ မြောက်ဘက်အစွန်ဆုံး ရှေ့ကာကင်းစခန်းဖြစ်၏။ စခန်းမှူး ဗိုလ်မှူးက ကျွန်တော်

တို့တပ်တွေ အလုံးအရင်းဖြင့် ချီတက်လာသည်ကို အထူး စစ်သားအားရဖြစ်နေသည်။ (ထိုစခန်းမှူး ဗိုလ်မှူးမှာ နောင်တွင် ရတခတိုင်းမှူး ဖြစ်လာသည့် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ် ကြီး သက်နိုင်ဝင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤကား စကားချပ်။)

“အဘတို့ရောက်လာတာ တအားပဲ”

ဟု ဆိုရှာ၏။

“ရပါတယ်ကွာ။ တို့လိုတဲ့သတင်းနဲ့ အုပ်ချုပ်မှုကိစ္စ လေးတွေသာ လုပ်ပေးပါ။ နယ်မြေရှင်းဖို့က တို့တာဝန်ပါ။ အရေးကြီးဆုံးကတော့ ခိုကြာခိုကို သိမ်းဖို့ပဲ”

ကျွန်တော်က လာရင်းကိစ္စကိုပြောပြပြီး သူထံမှ ခိုကြာခိုစခန်းကြီး၏ သတင်းရယူပါသည်။ ခိုကြာခိုကား KNU တို့၏ နာမည်ကျော် ကျွန်းသစ်မှောင်ခိုစခန်းကြီးပင် တည်း။ ဖေဖော်ဝါရီလ ပထမပတ်အတွင်း ခိုကြာခိုကို အပြီး သိမ်းရမည်ဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် ဖေဖော်ဝါရီ ၅ ရက် ရှိနေပြီ။ အမြန်ချီတက်မှ ရမည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၆ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး စိုးဝင်း ဦးဆောင်သည့် ခမရ (၁၁၆) မှ ရှေ့က ဦးဆောင်၍ ပန်ဟိုက်မှ ခိုကြာခိုသို့ ထွက်ခဲ့၏။ ပန်ဟိုက်စခန်းမှ ပန်ဟိုက်

ရွာဟောင်းဖြစ်ပြီး အရှေ့ဘက်သို့ ချီတက်ခဲ့သည်။ တပ်ရင်း နှစ်ရင်းပါ စစ်ကြောင်းကြီးဖြစ်၍ ဝန်ထမ်းများပါပေါင်းလိုက် သော် အင်အားတစ်ထောင်ကျော်ရှိမည်ထင်၏။ ဤလူတန်း ကြီးနှင့် ချီတက်မှုက မလွယ်။ တောတိုးနေပါက ရည်မှန်း ချက် အချိန်မီရောက်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် လမ်းသာသုံး ရန် မှာရ၏။

မနက် ၀၇၀၀ နာရီတွင် ပန်ဟိုက်စခန်းမှ စထွက် ရာ စခန်းအောက်ခြေ ရေချောင်းကလေးသို့ ၀၇း၃၀ ချိန် ကျွန်တော်တို့ဗျူဟာအဖွဲ့နှင့် ခလရ (၄) ရောက်သွား၏။ ရေချောင်းမှ ကျောက်တုံးအပိုင်းလေးများအား တစ်ဦးပြီး တစ်ဦး နင်းကူးရ၏။ ကျွန်တော်ကူးပြီး ဆယ်ဦးမြောက်တွင် “အုမ်း” ခနဲ နောက်မှ နင်းမိုင်းပေါက်ကွဲသံတစ်ချက် ကြား လိုက်ရ၏။ ကျွန်တော်နှင့်အတူလိုက်ပါလာသည့် ဗျူဟာ လုံခြုံရေးတပ်စုမှ စစ်သည်တစ်ဦး မိုင်းနင်းသွားခြင်းဖြစ်၏။ ဘယ်ခြေကျင်းဝတ်က ပြတ်သွား၏။ တအီးအီး ညည်းပြု နေသည့်ရဲဘော်အား ချက်ချင်း First Aid လုပ်ပြီး စခန်း ပြန်ပို့ကာ ဖာပွန်သို့ဆက်ထွက်နိုင်ရန် စီစဉ်ပေးခဲ့၏။ အလုပ် မှမစရသေးဘူး ပြဿနာက တက်ပေပြီ။

“ကဲ ... ကိုစောနု၊ ရှေ့မှာတော့ မိုင်းချည်းနေ နာလဲ။ အားလုံး သတိထားသွားခိုင်းလိုက်။ မိုင်း သိပ် ကြောက်နေရင်လည်း ရည်မှန်းချက် အချိန်မီရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ခလရ (၄) တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး စောနု အား မှာရ၏။ ပန်ဟိုက်စခန်းအားကွေ့ပတ်ပြီး ပန်ဟိုက်ရွာ မှုတ်အားဖြတ်၍ အရှေ့ဘက်သို့ချီတက်လာရာ မနက် ၁၀း၀၀ နာရီခန့်တွင် ဘွားခနဲ KNU တို့၏ သစ်ထုတ် ထမ်းမကြီးတစ်ခုအား သွားတွေ့၏။ KNU တို့ကား ပန်ဟိုက် အနီးမှာပင် သစ်ခိုးထုတ်သွားခဲ့ကြဖူးပေသည်။ တကယ့် စောရအကြီးစားများပါပေ။

ညနေစောင်းတွင် ပန်ဟိုက်အရှေ့ဘက် ၅ မိုင်ခန့် အကွာရှိ မယ်ပေါ်ကလိုချောင်းဘေးမှ ဘော်ဘူးကြီးရွာ တလေးသို့ ရောက်သည်။ ရွာသားသုံးလေးဦးသာ မြင် ထိုက်ရပြီး အတွေ့မခံဘဲ ခုန်ချထွက်ပြေးသွား၏။ အိမ် လေးဆယ့်ငါးလုံးခန့် တွေ့ရသည်။ ရွာသားသုံးဦး ခုန်ချ ထွက်ပြေးသည့်အိမ်ကလေးအား ပိုင်းရှင်းရာ ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးဝင်း၏ ခမရ (၁၁၆) က M-21 သေနတ်

တစ်လက်နှင့် ကျည်လေးငါးဆယ် ရလိုက်၏။

“ဗျူဟာမှူးရေ ... ရေးဦးပေါက်ပြီ”

ကျီသရီးအသစ် ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ထွေးက ဝမ်းသာ အားရပြော၏။

“ဒါလောက်နဲ့ မရသေးဘူးကွ။ ခိုကြာခို ရမှ ဖြစ်မယ်”

ထိုနေ့ တပ်ရင်းနှစ်ရင်းနှင့် မယ်ပေါ်ကလိုချောင်း တေးတွင် ဖြစ်သလိုအခြေပြုရပါတော့သည်။

နောက်နေ့ ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်တွင် ဘော်ဘူး ကြိုးမှ ဆက်ထွက်၏။ ပွိုင့်ကား ခလရ (၄) မှဖြစ်၏။ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး စောနု၊ ဗိုလ်မှူး အုံးမြင့်၊ ဗိုလ်မှူး အုံးလှိုင်၊ ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်အေးတို့ကား ကျွန်တော်နှင့် ရင်းနှီးနေသည့် ဒါးကောက် Fighter များဖြစ်၏။

“ကဲ ... ကိုစောနု၊ မောင်ရင်တို့ အစွမ်းပြကြ ပါဦး။ ခိုကြာခိုရောက်တဲ့အထိ တာဝန်ယူရမယ်နော်”

ဘော်ဘူးကြိုးမှ အရှေ့ဘက် ဘူးလိုးကြိုးတောင် တန်းအား ဖြတ်ချလိုက်ပါက ခိုကြာခိုသို့ ရောက်မည်ဖြစ်၏။ လမ်းတွေကတော့ အဖုံသားဖြစ်သည်။ တောကလည်း

တောင်တန်းတွေခုတ်ထား၍ သိပ်တော့တိုးစရာ မလိုလှပါ။ တောင် တွေကလည်း သိပ်တော့မမြင့်။ ဘူးလိုးကြိုးတောင်ထိပ် မြင့်သွင် ၂၉၆၈ ပေသာ ရှိ၏။ လူသွားလမ်းအတိုင်းသာ ခိုဇာတ်စေ၏။

ဘူးလိုးကြိုးတောင်ကြောအတက်တွင် ကျွန်တော် တပ် ပွိုင့်မှ ဗိုလ်မှူးအုံးမြင့်စစ်ကြောင်းနှင့် လိုက်သွားရာ မနက် ၁၀း၀၀ နာရီခန့်၌ တောင်ထိပ်အရောက် ထိပ်မှ တောင်ကြိုးနေသည့် ရန်သူအင်အား ငါးဆယ်ခန့်မှ ရုတ် တရက် တဖောင်းဖောင်းဖြင့် စတင်ပစ်ခတ်ပါတော့သည်။

ရန်သူနှင့် ကျွန်တော့်နေရာမှာ ကိုက်လေးငါးရာသာ ခြား၍ လက်နက်ငယ်ကျည်ဆန်များက တစ်ချိုးချိုး ကျွန်တော် တို့ဆီသို့ပေါ်မှ ဖြတ်နေ၏။

“ဗျူဟာမှူး ခဏလေးစောင့်ပြီး လုံခြုံတဲ့နေရာမှာ ခုတ်ဦးခင်ဗျာ”

ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ထွေးနှင့် ကျီတူး ဗိုလ်မှူးဌေးနိုင် တို့က သတိပေး၏။

“ရပါတယ်ကွ။ ရန်သူနည်းနည်းဆိုရင် ကျည်အား နဲ့ ဖိပစ်ရှင်းခိုင်းကွ။ ဒီကောင်တွေ ဟန့်စစ်ဆင်တာပါကွာ။

ပင်မစခန်းကြီးရဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ပင်မရန်သူ လွတ်သွားမယ်”

ကျွန်တော်က ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်နေသည့် တောင်တမာပင်ကြီးအောက်မှ ထလိုက်ရာ “အုမ်း” “အုမ်း” ဟူသောအသံနှင့်အတူ M-79 နှစ်လုံးက ကျွန်တော်တို့အနီးကျရောက်ပေါက်ကွဲလာ၏။ တစ်လုံးက ကျွန်တော်နှင့် မလှမ်းမကမ်း ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်တွင် မြေပေါ်၌ ကျရောက်ပေါက်ကွဲသွား၏။ တစ်လုံးကမူ အံ့သြစရာ ကျွန်တော်ခေါင်းပေါ်မှ တောင်တမာပင်အကိုင်းဆုံကို ထိမှန်ပေါက်ကွဲသွား၏။ သစ်ခက်များက ပဲ့ရွဲပြီး အောက်သို့ကျကုန်၏။

“ဟိုက် ... သစ်ခက်တွေဟေ့”

ကျည်ဆန်များကတော့ နမ်းပြီးရင်း နမ်းနေပေပြီ။ “ကိုစောနု ... ၆၀ မမနဲ့ RPG သုံးပြီး အတင်းလုံးခိုင်းပါ။ အချိန်မဆွဲနဲ့”

ခလရ (၄) က KNU နှင့် အပွဲပွဲခွဲလာသည့် တပ်ရင်းဖြစ်၍ လူအား ကျည်အား ဖိသုံးပြီး “ကျား ... ကျား ... ကျား” ဟုအော်ကာ အတင်းတက်လိုက်ရာ တိုက်ပွဲမှာ နာရီဝက်အတွင်း ပြီးဆုံးသွား၏။ ဆုတ်ခွာရာ

ရန်သူနောက်သို့ ထပ်ချပ်လိုက်ရှင်းရာ ညနေစောင်းတွင် ညိုတိုကလိုးချောင်းဖျားသို့ ရောက်သွား၏။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ရန်သူတစ်လောင်းနှင့် ကာဘိုင်တစ်လက် ရလိုက်၏။ ဆင်ရင်းနှစ်ရင်းလုံး ဈေးဦးပေါက်သွားပေပြီ။

ထိုနေ့က ရန်သူဟန့်စစ်ကြောင့် ယိုကိုကလိုးချောင်းဖျားမှာ အိပ်လိုက်ရ၏။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက်နေ့တွင်ကား ခလရ (၄) ကိုပင် ရှေ့မှဆက်ထွက်ခိုင်းရ၏။ ချုပ်ကြို ချုပ်ကြား ဆင်သွားလမ်းများ၊ ဝါးရုံတောကြီးများ တိုက်ခတ်၍ စစ်ကြောင်းကြီးအား အရှေ့ဘက်သံလွင်မြစ်ရိုက်သို့ ထိုးချလိုက်၏။ လမ်းတွင်မူ ခုတ်လက်စ ကျွန်းပင်များကို စတင်တွေ့ရသည်။ နေ့လယ်လောက်၌ ယိုကိုကလိုးချောင်းဘေးတွင်ပင် ထမင်းစားပြီး ဆက်ထွက်ခဲ့၏။ ညနေ ၃ နာရီတွင်ကား သံလွင်မြစ်ကို စမြင်ရပေသည်။

“ဗျူဟာမှူး သံလွင်တွေ့ပြီ”

ခလရ (၄) မှ သတင်းပို့၏။

သံလွင်တွေ့ပြီး မကြာမီပင် “ဖုတ် ... ဖုတ် ... ဖုတ် ... ဖုတ်” နှင့် မော်တော်သံအား စကြားရ၏။

“ဟေ့ ... မော်တော်သံတွေ ကြားပြီကွ။ အဲဒီ

www.burmeseclassic.com

နေရာ ခိုကြွာခိုပဲ သွားပေတော့”

ကျွန်တော်က မြေပုံကြည့်၍ အရှေ့တောင်ဘက်ကို ညွှန်ပြလိုက်၏။

ညနေ ၁၆:၀၀ နာရီခန့်တွင် သံလွင်မြစ်ဘေး၌ ကျွန်းစိုက်ခင်းများနှင့် ကျွန်းအိမ်လေးများ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး တွေ့လာရ၏။ မြေပုံထပ်ကြည့်ရာ ဖာပွန်ဗျူဟာမှ ပေးလိုက်သည့် ခိုကြွာခိုစခန်း မြေပုံညွှန်းနှင့် ကိုက်နေ၏။

“ကဲ ... ကိုစောနု၊ မြေပုံညွှန်းတော့ ကိုက်နေပြီ။ ရှေ့ကနေရာ ခိုကြွာခိုပဲ လုပ်ပေတော့”

ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ပြေးတပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး ညနေ ၁၆:၃၀ ချိန်ခန့်တွင် မြေပုံပါ ခိုကြွာခိုစခန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို သိမ်းမိ၏။ ခုခံမည့်သူ တစ်ယောက်မျှမရှိပါ။ ကျွန်းအိမ်ကြီး လေးလုံးနှင့် ကျွန်းခွဲသားများ၊ ကျွန်းစိုက်ခင်းများ၊ မသယ် နိုင်၍ထားခဲ့သော ဆန်အိတ်လေးငါးအိတ်နှင့် စာရွက် စာတမ်းများ ဖြစ်ပါသည်။ စာရွက်စာတမ်းများကို ဖတ် လိုက်မှ ကျွန်တော်တို့ရောက်နေသည့်နေရာမှာ ခိုကြွာခိုမှန်း အသေအချာသိရပါတော့သည်။ ခိုကြွာခိုကား စစ်စခန်း ဆိုသည်ထက် သစ်စခန်းဆိုက ပိုမှန်ပါလိမ့်မည်။

ရန်သူ့သစ်စခန်းကြီးအား စစ်ဆေးနေစဉ် စက်လှေ သုံးစင်းကြားရရာ စခန်းနှင့်လှေဆိပ်မှာ ကိုက်ငါးရာခန့်သာ ရှိ ...

“ဟ ... စက်လှေသံကွ၊ သွားကြည့်ကြရအောင်” ပြောပြောဆိုဆို လှေဆိပ်ဆင်းခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် တို့ လှေဆိပ်ရောက်သည်နှင့် မြင်ကွင်းအတွင် ABSDF အိုင်အလံလွင့်လာသည့် စက်လှေတစ်စီး ဝင်လာ၏။ လှေပေါ်တွင် ကျားယူနီဖောင်းဝတ်ထားသည့် လူလေးဦး ထိုင်ပါလာရာ ...

“ဟေ့ ... သူပုန်ဟ၊ ပစ် ... ပစ်” ကျွန်တော်က အော်ပြောလိုက်၏။ အသံဆုံးသည်နှင့် နောက်က တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် လှမ်း မြင်တော့သည်။

ကမ်းနားတွင် အသင့်နေရာယူထားသည့် ဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်အေးတပ်ခွဲမှလည်း တဒိုင်းဒိုင်း တဒိုင်းဒိုင်းဖြင့် ဒိုင်းပစ်လိုက်ကြရာ လှေပေါ်တွင်ပါလာသူအားလုံးမှာ တောင်းစွာပင် မခုခံနိုင်ဘဲ ကျဆုံးသွားကြ၏။ ရှေ့က အပစ် ချခံသွားသော်လည်း နောက်က တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် လှမ်းပစ်နေ၍

ကျည်ဆန်များ ခေါင်းပေါ်မှကျော်နေရာ -

“ဟေ့ကောင်တွေ အရမ်းမပစ်နဲ့ဦး။ သူပုန်မဟုတ်ဘဲ မင်းတို့အဖေ ငါ့လာမုန်နေဦးမယ်”

ဟု လှမ်းတားရသေး၏။

လှေမှာ ရေလယ်ခေါင်တွင် ချာချာလည်နေသဖြင့် ရေကူးတတ်သည့် ရဲဘော်များက လှေအား သွားဆွဲကြ၏။ လှေပေါ်တွင်ကား အလောင်းလေးလောင်း ပါလာ၏။ ABSDF မှ သုံးလောင်းနှင့် KNU မှ တစ်လောင်း ဖြစ်၏။ လှေပေါ်မှ ပျံင့် ၃၂ ပစ္စုတိုတစ်လက်အပါအဝင် လက်နက်ငယ်လေးလက်၊ Icom စကားပြောစက်ငယ် တစ်လုံးနှင့် ဆန်အိတ်နှစ်ဆယ်ကျော် သိမ်းဆည်းရမိ၏။ စာရွက်စာတမ်းများအရ ABSDF သုံးဦးမှာ နိုင်အောင်အုပ်စု၏ ဒါးကွင်းစခန်းမှထွက်လာသည့် ဗဟိုကော်မတီဝင် စစ်ထောက်တာဝန်ခံနှင့်အဖွဲ့ ဖြစ်၏။ KNU မှ ကျဆုံးသွားသူကား စခန်းရွှေ့ပြောင်းရန် လိုက်ပို့ပေးသည့် ရင်း (၁၉)မှ အရာရှိငယ်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ခရာကြီးအဝါ တပ်ထား၏။ အားလုံးတို့ကောင်းစွာမြှုပ်နှံပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ လှေအားပိုင်းကြည့်နေစဉ် သံလွင်

ရွှေဘက်ကမ်း ယိုးဒယားနိုင်ငံမှ ၎င်းတို့နိုင်ငံအလံတစ်ခု ချွင်းထူလိုက်၏။ ရဲကင်းစခန်းဟု အတူလိုက်ပါလာသူ နောက်စောချစ်အောင်က ပြော၍သိရပါသည်။ ယခုမှ အထွေထွေအကြား အလံလွှင့်ထူလာသည်ကိုကြည့်ရင်း ပြုံးမိသေးသည်။

ခိုကြာခိုစခန်းကြီးနှင့် ရန်သူလေးဦး၊ လက်နက်ငယ်လေးလက်၊ စက်လှေတစ်စီးရလိုက်ရာ ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်သွား၏။ ကျွန်းသစ်လုံးကလည်း အလုံးသုံးလေးလောက် ရှိမည်ထင်၏။ သစ်စက်လည်း တွေ့ထားပါသည်။

ဖာပွန်မြောက်ခြမ်း ပထမရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ခဲ့ပြီ။

ခိုကြာခိုရလိုက်၍ ရှေ့တန်းတပ်မမှ ကျေနပ်သွားသည့် သုံးလေးရက်အတွင်း လက်နက် ၆ လက်၊ အလောင်းလေးလောင်းနှင့် စခန်းကြီးကိုပါ သိမ်းဆည်းရမိလိုက်ပြီဖြစ်၏။

ပျူဟာများအစီအစဉ်ဖြင့် ဆက်ရှင်းပါဆို၍ မြောက်ဘက်သို့ ဆက်ထွက်ခဲ့၏။

ဤနေရာတွင် ပြုံးစရာလေးတစ်ခု ပြောလိုပါသေးသည်။

ခိုကြာခိုမှမထွက်မီတစ်ရက်တွင် ညနေစောင်း၌ ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်အေးနှင့် ၎င်း၏တပ်ခွဲမှ စစ်သည်လေးငါးဦးကိုခေါ်၍ သံလွင်ကမ်းနားသို့ ဆင်းကြည့်လိုက်၏။ အရှေ့ဘက်ကမ်းက ယိုးဒယားနိုင်ငံဖြစ်၏။ အထိလွင့်ထားသော Output စခန်းတစ်ခုလည်း ရှိ၏။ DKBA များပြောပြချက်အရ ရဲစခန်းဟုတော့ သိထားပါသည်။ သံလွင်မြစ်ရေကျနေ၍ ရေပြင်အကျယ်မှာ ကိုက်သုံးရာထက် ပိုမည်မထင်ပါ။ ကျွန်တော်သည် အခြေအနေကို ကြည့်ရင်း ရေစပ်ဆင်းလိုက်သည်။

“အဘ ... ရေစပ်မဆင်းနဲ့လေ။ ဟိုဘက်ထဲ လှမ်းပစ်နေဦးမယ်”

အတူပါလာသည့် ခလရ (၄) မှ ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်အေးက တားလိုက်သည်။

“ရပါတယ်ကွ၊ နည်းနည်း လေ့လာချင်လို့ပါ”

“ဒီအယားရဲစခန်းရှိတယ်ဆိုရင် ရန်သူလည်း မရှိလောက်ဘူး။ ရှိလည်း မပစ်ရဲပါဘူး”

ကျွန်တော်တို့ စကားတပြောပြောနှင့် ရေစပ်ချောက်သွားချိန်တွင် တစ်ဖက်ကမ်းမှ ကျားအင်္ကျီဝတ်ထားသည့် M-16 သေနတ်များလွယ်ထားသည့် KNU ဟု ခေါ်သောသူသုံးဦး ရေစပ်ဆင်းလာ၏။ သူတို့သုံးဦးက ရေစပ်ချောက်တော့ သေနတ်များလွယ်လျက်ကပင် ...

“ဟေ့ ... ယောက်ဖတို့၊ ထမင်းစားပြီးပြီလား”

ဟု လှမ်းအော်တော့သည်။
“မစားရသေးဘူးကွ။ ချက်တုန်း”

ကျွန်တော်တို့ထံမှ နှုတ်သွက်လျှာသွက် စစ်သည်တစ်ဦးက ပြန်အော်လိုက်၏။

“ဘာချက်လဲ။ ကြက်သားဟင်းလေး ဘာလေး ချက်ဘူးလားကွ”

“မင်းတို့က ချန်မှမထားခဲ့ပဲ။ ကြက်တွေ အကုန် သိသွားတာ ဘယ်က ကြက်သားချက်နိုင်မှာလဲ”

ကြက်ခြံများတွေ့သော်လည်း ကြက်မတွေ့၍ပြော

www.burmeseclassic.com

ခြင်းဖြစ်၏။

“ဒါဆို ... ဘာဟင်းချက်လဲကွ”

“သင်္ဘောသီးပဲ ချက်တယ်ဟေ့”

ကိုအခါ ထိုကျားဝတ်သုံးဦးက သေနတ်လွယ်ရင်း တဟားဟားရယ်မောက ကမ်းပေါ်သို့ပြန်တက်သွားကြ၏။ ကျွန်တော်သည် တစ်ဖက်ကမ်းမှ ရန်သူသုံးဦးနှင့် ကျွန်တော် စစ်သည်များ အပြန်အလှန် အော်ဟစ်ပြောဆိုနေသည်ကို ကြည့်ရင်း ...

“ဪ ... တာဝန်အရသာ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နေ ရတာ တကယ်တော့ အားလုံးက ပြည်ထောင်စုသား ညီရင်း အစ်ကိုတွေပါပဲ။ ဟိုတုန်းကလည်း အင်းဝနဲ့ ဟံသာဝတီ တောင်ငူနဲ့ ပဲခူး အမျိုးအချင်းချင်း စစ်ထိုးခဲ့ကြတုန်းက လည်း စစ်နားချိန်မှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အခေါ်အပြော ရှိခဲ့ကြတာပဲ”

ဟု ရာဇဝင်နှင့်ချီပြီး ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေးကာ ပြုံးမိပါသေးသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ခိုကြာခိုမှ မြောက်ဘက်သို့ ဆက်ထွက်ခဲ့၏။ မြောက်ဘက် အူဒါကလီးနှင့် ဆီကော်

မြန်မာ့အလင်း

ဦးစုနစ်က ကစထမူး ဒုတိယချုပ်ကြီးလောင်းလှ

၁၉၈၈ - ခုနှစ် မဲသဝေါတိုက်ပွဲ၏
အောင်ပွဲအလှည့်အပြောင်းကိုစတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ
ဓမရ(၃)မှ ဝိုင်းမှူးကြီးတင်ထွန်း

<ul style="list-style-type: none"> ○ ရန်သူ ➤ ရန်သူအုတ်စာရောင်းကြောင်း ○-●-●-● မေ မိန့်ပြောင်း ➤-●-●-● မေ ငှောက်ပွင့် ခိုင်ဝယ် ➤-●-●-● မေ ငှောက်ပွင့် ခိုင်ဝယ် ➤-●-●-● ၅ နှစ်လောင်ရွာ စကေး ၃ လက်မ ၁ မိုင် 	<p>၃၇</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ မိမိ ➤ မိမိတိုက်ရောင်းကြောင်း ▲ အာရုံစိုက်အောက်ကြည့် ⊖ အစပြောက် ○-●-●-● မေ မိန့်ပြောင်း ○-●-●-● မေ မိန့်ပြောင်း ➤-●-●-● မေ ငှောက်ပွင့် ခိုင်ဝယ် ➤-●-●-● ကြီးလတ်
---	-----------	--

အာရုံစိုက်သောတောင်တန်း ၁၈ (အိမ် / ၅၇၅၅၅၁)
တိုက်ပွဲမြေပုံကြမ်း
၁၉၈၈ခု၊ ဒီဇင်ဘာ(၁)ရက်

မြဝတီမြောက်ခြမ်း KNU စခန်းများ ပြေငြိမ်း

ကော်ပူရာစခန်းသေးမှ သောင်းရင်းမြစ်ကို တွေ့မြင်ရပုံ (၂၀၁၄ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)

ကော်မူးရာတိုက်ပွဲတွင် သီဟသူရဘွဲ့ရခဲ့သည့်
မေရ(၁၁၈)တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးသန်းစွေ(ကျဆုံး)

အောင်တိုင်းက အမှတ်တရထိုက်ပွဲများ

တိုက်တွင် KNU ရင်း (၁၀၂) နှင့် Woman Corp
အမျိုးသမီးတပ်ဖွဲ့စခန်းများ ရှိသည်။ ခိုကြာခိုမှ
ထွက်သွားရပါသည်။ ကမ်းနားလမ်းအတိုင်းသွားက
တပ်စခန်းနှင့်မမြင်နိုင်သဖြင့် အတွင်းလမ်းက ချီတက်ခဲ့၏။
နောက်ကားနီးမှ ပျံ့ကတပ်စိတ်မှူး မိုင်းနင်းမိ၏။
အောင်တိုင်းက ညနေတွင်ကား ရင်း (၁၀၂) စခန်းကို
ထွက်ခွာခဲ့ရပါသည်။ တဲအလုံးပေါင်း ၄၀ ခန့်ရှိ၏။ သစ်ခွဲ
များ ကားဘီးရာများတွေ့၍ လှမ်းကြည့်ရာ တစ်ဖက်
တွင် ကားဝါကြီးတစ်စီး Hilux ကားအဖြူတစ်စီးနှင့်
အောက်ဘိုတ် သုံးလေးဦး M-16 ကိုယ်စီဖြင့် ကိုယ်ရောင်ပြ
သည်ကို တွေ့ရသည်။

“ခွေးမသားတွေ လက်မတင်လေး လွတ်သွားတယ်”

အတူပါလာသည့် DKBA မှ စောချစ်အောင်က
ပြောလိုက်၏။ ဒီဂွင်မှာ သူနေခဲ့ဖူးသည်ဆိုပဲ။ ထိုနေ့က
ရင်း (၁၀၂) စခန်းအနီးမှ လွတ်နေသည့် နွားလေးငါးကောင်
နှင့် သိတ်သုံးလေးကောင်က ကျွန်တော်တို့စစ်သည်များ၏
အသားရိက္ခာကို ဖြည့်ဆည်းလိုက်သဖြင့် အမောတော့ပြေ
သွားပါသည်။ ထိုနေ့ညနေက အသား ဟင်းချက်စားရင်း

“ယောက်ဖရေ ... ဆိတ်သားနဲ့ အမဲသားချစ်
ပြီဟေ့”

ဟု စစ်သည်များအား ဟိုဘက်ကမ်းကို လှမ်း
ခိုင်းချင်ပါသေးသည်။ ဒေါတရွားများ မတွေ့တော့
ဖြစ်တော့ပါ။ အစားကောင်းကောင်းစား၍ နည်းနည်း
ပြီးသည့်အခါ ဒါပြီးရင် ဘာလုပ်ရမလဲ စိတ်ကူးရသေး
ရှေ့တန်းတပ်မက ဒါလောက်နဲ့တော့ ပြီးမည်ထင်ပါ။

မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် ရှေ့တန်းတပ်
မြောက်ဘက် ဘူဇာဒိုး၊ ဝဲကြီးကျွန်းနှင့် ကျောက်ညှပ်ဘက်
ရှင်းပါဆို၍ မြောက်ဘက်သို့ တက်ခဲ့ရ၏။ ဘူဇာဒိုးက
မြေပုံ၌ ဘီစကွတ်မုန့်ပုံလို ဖြစ်နေသည့်ဝှင်အတွင်း နို့
ကျွန်တော်တို့က အပြင်းချီတက်ရှင်းလင်းရာ ရန်သူ
သံလွင်ကိုဖြတ်ပြီး အရှေ့ဘက်ကူးသွားကြ၏။ လမ်းထဲ
လျှောက် ခုတ်ပြီးပုံထားသည့် ကျွန်းသစ်လုံးများ၊ အိမ်ထဲ
လေးများ၊ သစ်စက်ဟောင်းနေရာများသာ မကြာခင်
တွေ့ရ၏။ အချို့သစ်လုံးများတွင် ယိုးဒယားစာများ နှိပ်
ထား၏။

ဘူဇာဒိုးဝှင်အတွင်း တစ်ပတ်ခန့် ကွက်ပြည့်နှင်း

ရှေ့တန်းတပ်မမှ ကျောက်ညှပ်ရှင်းပြီးက တောင်
ပြန်ဆင်းပါဟု ဆိုလာ၏။ ကျောက်ညှပ်တွင် ဘာမှ
ထိတွေ့မှုမရှိ၍ စစ်ကော်ကလုံးအတိုင်း ပြန်အထွက်
စစ်သည်နှစ်ဦး မိုင်းနင်းပြန်၏။ မိုင်းကတော့ တဒိုင်းဒိုင်း
နင်းနင်း။ နင်းမှသာ နင်းရော ခိုင်းတော့လည်း သွားရပါ
ဗျဟာမျိုးဆိုသော်လည်း နားနာနေနေ မနေနိုင်ပါ။
ဟိုတောင်တန်း ယော်ယမ်းလို့သာ ချီပါလေပါပဲ။

ဖာပွန်ကျောက်ညှပ်လမ်းနှင့် သံလွင်မြစ်ကြား လှည့်
ရှင်းလင်းရာ ထိတွေ့မှုများ အကြိမ်ပေါင်းများစွာဖြစ်၍
တပ်များမှာ တဖြည်းဖြည်း လျော့ပါးသွားတော့၏။
တပ်ဝါရီလကုန်တွင် လက်နက်ငယ် ၁၄ လက် သိမ်း
ရရှိပြီး နယ်မြေတစ်ခုလုံး ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်သွား၏။
နန်းချက်တာဝန်ပြီးဆုံးပြီးဖြစ်၍ ခလရ (၄) နှင့် ဗျဟာ
ဖာပွန်ပြန်ဝင်ရန် ညွှန်ကြားချက်ရပါ၏။ ဖေဖော်ဝါရီ
တန်းတွင် ပန်ဟိုက်မှတစ်ဆင့် ဖာပွန်သို့ ပြန်ဝင်ခဲ့ရပါ၏။

ဖာပွန်ရောက်တော့ ဖာပွန်ဗျဟာမျိုးကြီးမှ
တပ်ပွဲတစ်ပွဲပြုလုပ်၍ ဂုဏ်ပြုပေးပါ၏။

“ကဲ ... ခိုကြာခို Operation အတွက် Cen-

gratulation ပါဗျာ”

ဟု အမှတ်တရဆိုလိုက်ပါသည်။

သတိရနေပါသည် ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်ဆန်းခင်တို့

ဖာပွန်က ပြန်မည်နေ့က DKBA မှ စောမင်း

အောင်နှင့် စောမင်းသူတို့က စိတ်မကောင်းစွာဖြင့်

နှုတ်ဆက်၏။ ကျွန်တော်တို့က ပြန်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း

သူတို့ကား ကျန်ခဲ့ကြပေဦးမည်ဖြစ်၏။ တစ်လနီးဆို

စစ်မြေပြင်မှာ အတူနေခဲ့ကြ၍ သံယောဇဉ်တော့ ဖြစ်

ပါပြီ။ သူတို့နှစ်ဦး၏ဘဝကလည်း ထူးဆန်း၏။ စောမင်း

အောင်က အငြိမ်းစားတပ်မတော်အရာရှိတစ်ဦး၏ မြေ

သားဖြစ်၏။ အလယ်တန်းကျောင်းသားဘဝ ကျောင်းဆိုင်

ချိန် ခဏရွာအပြန်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ KNU ထဲ ရောက်

သွား၏။ KNU တွင် တပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်မှ မယုံဘူးဆို

KNU ဗဟိုမှဖမ်းပြီး မာနယ်ပလောအချုပ်တွင် ထည့်ထား

၏။ အချုပ်ဖောက်၍ပြေးလာသူ ဖြစ်သည်။ စောမင်း

ကမူ ကျိုက်ကော်၊ သိမ်ဆိပ်အနီး ပိန္နဲတောရွာသားဖြစ်

အဖေမှာ တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစားတပ်ကြပ်ဖြစ်၍ အဖေ

ထိုရွာသူ ကရင်ဖြစ်၏။ အဖေဆုံးပြီး ရွာမှာ ကိုရင်ဝတ်နေ

မှ အတင်းလာခေါ်၍ ပါသွား၏။ KNU ဗိုလ်သင်တန်း

အကောက်ဌာနတွင် တာဝန်ကျ၏။ ABSDF မှ

မာနယ်ပလောတွင် အချုပ်ကျနေသည့် ဖြူးမြို့သူ

သို့လ်ကျောင်းသူတစ်ဦးကို လက်ထပ်ယူမှုဖြင့် ရာထူးမှ

ရုံးတင် စစ်ဆေးခံရ၏။ ယခုအရေးအခင်းတွင်

ပြေးလာပြီး DKBA နှင့် ပူးပေါင်းခဲ့၏။ သူက ဖြူးမြို့သူ

နီးလေးအတွက် စိတ်ပူနေရှာ၏။ သူ့ဇနီးလည်း လွတ်

ကြောင်း သတင်းရသဖြင့် စိတ်မပူရန် နှစ်သိမ့်ခဲ့ပါသည်။

“အဘရေ ... သတိရနေပါတယ်ဗျာ”

သူတို့နှစ်ဦးကား ငွေတစ်ထောင်စီနှင့် စီးကရက်

တစ်ကာတွန်စီ ပေးခဲ့ပါ၏။ ဒါလောက်ပဲ တတ်နိုင်သည်လေ။

ဖာပွန်မှ ယာဉ်တန်းဖြင့်ထွက်လာရာ ကမမောင်းသို့

ရောက်သွားရာ ကမမောင်းတွင် ရောက်ပါသည်။ ကမမောင်းတွင်ကား

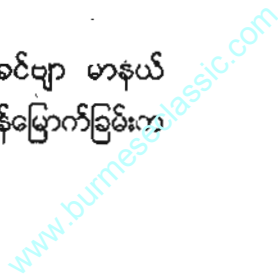
သူတန်းတပ်မဌာနချုပ် ဖွင့်ထား၏။ တပ်မမှူးကိုယ်တိုင်

ဆောင်ရွက်အား အနီးကပ်ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲနေ၏။ ဗျူဟာမှူး

ဗိုလ်မှူးကြီး ရွှေမျိုးပါ ရှိနေပါသည်။

“ကဲ ... ဗိုလ်မှူးကြီးသက်ဦး၊ ခင်ဗျာ မာနယ်

စောတက်မှာ စစ်ကူလိုက်တာရော၊ ဖာပွန်မြောက်ခြမ်းက

ခိုကြာခို တိုက်တာရော ကျေနပ်ပါတယ်ဗျာ”

တပ်မမှူးက ညစာကျွေးရင်း ဂုဏ်ပြုစကားဆိုပြီး လူကြီးများဂုဏ်ပြုမှုကြောင့် သွေး ခွေး ထွက်ရကျိုးနပ်တိုက်

“အေးဗျာ ... ဒါနဲ့ မပြီးသေးဘူးဗျာ။ ခင်ဗျာ

ကျွန်တော် တာဝန်တစ်ခု ပေးဖို့ကျန်နေသေးတယ်။ အဲဒါ

တော့ ခင်ဗျား ဗျူဟာ ကော့ကရိတ်၊ မြဝတီဘက်သွား

ရိုတယ်။ ဝမ်းခသစ်ကို ဖေဖော်ဝါရီ တတိယပတ်

ကျွန်တော်တို့ သိမ်းလိုက်ပြီ။ KNU ဗဟိုနဲ့ အထူးတပ်

(၁၀၁) အဖွဲ့တွေ တောင်ဘက်ဆင်းသွားတယ်ဗျာ။ အဲ

ကျွန်တော်တို့တပ်တွေက လိုက်ရင်းနေတယ်။ ခင်ဗျာ

အုပ်ချုပ်မှုကိစ္စတွေ ဝိုင်းကူပေးဖို့ပဲ။ သိပ်ပင်ပန်းနေပြီလား

“ရပါတယ် တပ်မမှူး။ ပြဿနာ မရှိပါဘူး

ကျွန်တော် လုပ်နိုင်ပါတယ်”

“အေးဗျာ ... ဟုတ်ပါပြီ။ ခင်ဗျားအတွက်

တပ်ရင်းသုံးရင်းတော့ သထုံမှာရှိတဲ့ ဒုတပ်မမှူးက စီစဉ်

ထားပါတယ်။ နက်ဖြန် ဘားအံကသာ စောင့်နေပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ”

“ရဲရေးရောက်သော် ရွံ့ကြောက်မဲ့တုန်း၊ နိုင်

တုမ္မာဏ် ယက္ခ နာရခြင်သေ့ ရင်ဆိုင်တွေ့လည်း

နန္ဒိမဆန့် အသက်စွန့်လော့”

ဆိုသည့်စကားအတိုင်း အလှည့်ကျ မနွဲ့ကျစတမ်း

အသက်စွန့်တန်သင့် စွန့်ရပါလိမ့်မည်။

ဤမှာပင် ကျွန်တော်၏ ဖာပွန်ဒေသ ကျောက်ညှပ်

ကြာခိုတိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးပါပြီ။

ကျွန်တော့်အရင် ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဖွန်လကလည်း

ဤဒေသသို့ ဗကသ (၃၁) မှ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးစိုးမြင့်

ဦးဆောင်ပြီး တပ်ရင်းမှူးတာဝန်ဖြင့် အလယ်ပိုင်းတိုင်း (ယခု

ဘောင်ပိုင်းတိုင်း)မှ ဗျူဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးသန်းမောင်၏

ကူညီမှုဖြင့် စစ်ဆင်ရေးဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေးကို အမှတ်တရအဖြစ် ဗကသ (၃၁)

အရတုမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ရာ ကျွန်တော်၏ရေးသားချက်

များနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိနိုင်ရန် သူ့မူရင်းအတိုင်း ကူးယူဖော်ပြ

ခြင်းဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား။

သောင်းခေါင်း

www.burmeseclassic.com

ကရင်ပြည်နယ် ဖာပွန်ကျောက်ညွှပ်ဒေသတိုက်ပွဲ

ခုတ်ယခုတ်ယခုတ်ကြီးစိုးမြန်(ငြိမ်း)

တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်ကာလမှာ ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဇွန်လဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ခလရ (၃၅) သာယာဝတီ၌ ယာယီတပ်ရင်းမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ချိန်ဖြစ်သည်။ ခလရ (၃၅) မှာ လပခ၊ တောင်ငူလက်အောက်ခံဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းနယ်မြေသို့ တပ်ရင်း ၂ ရင်း သွားရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသဖြင့် ကျွန်တော်ဦးစီးသည့် ခလရ (၃၅) စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ခွဲ ၃ ခွဲသည် ဖာပွန်နယ်မြေတွင် ရှေ့တန်းတာဝန်

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဇွန်လ ၈ ရက် နံနက်တွင် စစ်ဗျူဟာမှ ဗိုလ်မှူးကြီးသန်းမောင်က ကျွန်တော့်အား ခေါ်ပြီး ခလရ (၃၅) စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ခွဲ ၃ ခွဲ လုပ်ဆောင်ရမည့် ရတခ၏ နယ်မြေရှင်းလင်းရေးစီမံချက်အား ချပြပြန်ကြားပါသည်။ စီမံချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

- (၁) ဇွန်လ ၉ ရက် ဖာပွန်မှထွက်ခွာပြီး ပွိုင့် ၂၅၁၃ အား ရှင်းလင်းရန်။
- (၂) ဇွန် ၁၀ ရက် ဆက်လက်ချီတက်ပြီး ပွိုင့် ၂၂၀၃ အား ရှင်းလင်းရန်။
- (၃) ဇွန် ၁၁ ရက် ပွိုင့် ၂၃၃၂ အား ဆက်ရှင်းလင်းရန်။
- (၄) ဇွန် ၁၂ ရက် ဆက်လက်ချီတက်ပြီး ကျောက်ညွှပ်

အား ရှင်းလင်းရန်။ (ကျောက်ညှပ်ရွာမှာ ရွာပျက် ဖြစ်ပါသည်။)

(၁) ဇွန် ၁၃ ရက် ဖာပွန်သို့ ပြန်လည်ချီတက်ရန် ကျွန်တော်က မိမိတပ် ဖာပွန်မှ တိုက်ရိုက်ချီတက် ပါက သတင်းလုံခြုံမှုမရှိသဖြင့် ဖာပွန်မြို့တောင်ဘက်ရှိ ခလရ (၁၉) တပ်ရင်းဌာနချုပ်ဘက်သို့ ထွက်ပြီး ၎င်း တောင်ဘက် ကူးဆိပ်သို့ ယောင်ပြချီတက်မည်ဖြစ်ကြောင်း စစ်ဗျူဟာမှူးထံတင်ပြရာ ခွင့်ပြုပါသည်။

ဖာပွန်မှ ကျောက်ညှပ်ခွင်သို့ ဝင်ရောက်ပြီး နယ်မြေ ရှင်းလင်းခဲ့သည့် ယခင် မိမိတပ်များအား ကေအင်ထု သကသများက စောင့်ကြိုပြီး ခြံခိုတိုက်ခိုက်ခြင်း၊ မိုင်းထောင် ခြင်းနှင့် ဒဏ်ရာရရှိသူများအား ဖာပွန်သို့ပြန်ပို့ရာတွင် အပြန်လမ်းမှစောင့်ပြီး တိုက်ခိုက်လေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် က ခွဲမှူး/စုမှူးများအား မိမိစစ်ကြောင်း ယောင်ပြချီတက် မည်ဖြစ်သော်လည်း လှုပ်ရှားရှင်းလင်းမည့်နယ်မြေတွင် ကရင်တိုင်းရင်းသားကျေးရွာများရှိသဖြင့် မိမိစစ်ကြောင်း သည် ရွာများကို ရှောင်ကွင်းချီတက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ရွာများအား မည်သို့ပင်ရှောင်ကွင်းသော်လည်း တော/

တောင်များတွင် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် အခြားအသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နေသည့် ရွာသားများရှိမည် ခြံရာ မလွဲမသွေ မိမိတပ်သတင်းလည်း ပေါက်ကြားမည် ဖြစ်၍ ဗျူဟာမြောက် စနစ်တကျ ချီတက်ရှင်းလင်းရန်နှင့် နယ်လင်းမည်ခွင်မှာ တောတောင်ထူထပ်ပြီး ချောင်းများ မြို့များ၍ အထူးဂရုပြုပြီး ရည်မှန်းချက်မပျောက်အောင် ချီတက်ရန်လိုအပ်ကြောင်း ညွှန်ကြားပါသည်။

ကျွန်တော်ဦးစီး ရတခလရ (၃၅) စစ်ကြောင်း (၁) ဦး ခွဲ ၃ ခွဲသည် ဇွန် ၀၈၁၇၀၀ ချိန် အခြေပြု ဖာပွန် ကျောက်ဘက်ကမ်းမှ ယွန်းစလင်းချောင်းကူး ကြိုးတံတား ဖြတ်၍ ဖာပွန်မြို့တွင်း၊ ၎င်းမှ ခလရ (၁၉)၊ ၎င်းမှ မြို့မောင်ထုအကာအကွယ်ယူပြီး တောင်ဘက် ၂ မိုင်ခန့် (အိပ်ချ်-၀၄၄၈၆၅) မှ အရှေ့ဘက်သို့ လျှို့ဝှက်စွာ တောင်ကြောအတိုင်း ချီတက်ပြီး ခမ(အိပ်ချ်-၀၇၀၈၇၃) ခွင် ၁၉၀၀ ချိန် ညအိပ်အခြေပြုပါသည်။

ဇွန် ၀၉၀၆၁၅ ချိန် ပထမရည်းမှန်းချက်သို့ ထွက် ခြံရာ ၁၁၀၀ ချိန်ခန့်တွင် ခမ(အိပ်ချ်-၀၇၆၉၃၀) တွင် ခေါ်ပတ်ရွာမှ ရွာသားနှစ်ဦးအား တွေ့ရှိသဖြင့် ဖိမိ

စစ်ကြောင်းရည်မှန်းချက်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်နေရာသို့ ချီတက် ရှင်းလင်းမည်ဟု အထင်မှားစေရန် တပ်ဖြန့်ထားပြီး ရန်သူ သတင်းနှင့် မြေပြင်အနေအထားအား မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ ရွာသားနှစ်ဦး မိမိစစ်ကြောင်းချီတက်မည့် အရပ်မျက်နှာ မသိစေရန် တပ်များ ယောင်ပြဦးတည်ထားပြီး ရွာသား နှစ်ဦးအား စေလွှတ်ထားလိုက်ပါသည်။ ၁၂၀၀ ချိန် ဆက်လက်ချီတက်လာရာ ၁၇၃၀ ချိန် ပွိုင့် ၂၅၁၃ ခမ (အိပ်ချ်-၀၇၃၉၈၅)အား ရှင်းလင်းပြီး ဖြန့်ခွဲ ညအိပ်အခြေ ပြုပါသည်။

ဇွန် ၁၀၀၆၃၀ ချိန် ဒုတိယရည်မှန်းချက်သို့ ဆက် လက်ရှင်းလင်းချီတက်ခဲ့ပြီး ၁၇၀၀ ချိန် ပွိုင့် ၂၂၀၃ အား ရှင်းလင်းပြီး ဖြန့်ခွဲ ညအိပ်အခြေပြုပါသည်။

ဇွန်လ ၁၁၀၇၀၀ ချိန် တတိယရည်မှန်းချက်သို့ ဆက်လက်ရှင်းလင်းချီတက်ခဲ့ပြီး ၁၇၃၀ ချိန် ပွိုင့် ၂၃၃၂ အား ရှင်းလင်းပြီး ဖြန့်ခွဲညအိပ်အခြေပြုပါသည်။

ဇွန် ၁၂၀၅၁၅ မိမိစစ်ကြောင်း ဆက်လက်ချီတက် ကျောက်ညှပ် ခမ(စီ-၁၂၉၁၃၁) စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ခွဲ၊ အရန် ၂ ခွဲ ချေမှုန်းရေးဖြန့်ခွဲပုံဖြင့် ၀၇၃၀ ချိန်

ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ မိမိစစ်ကြောင်းနှင့်အတူ လမ်းပြ ဖြစ် လိုက်ပါခဲ့သည့် ဖာပွန်မှ ကရင်အရပ်သားက ၎င်း အနေဖြင့် အလွန်ပင်အံ့ဩ မိကြောင်း၊ ယခု ၄ ရက် ကျောက်တွင် မိမိစစ်ကြောင်းသည် ကျောက်ညှပ်ရွာပျက်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ရန်သူနှင့်ထိတွေ့မှု မရှိ၍ အံ့ဩကြောင်း၊ နောင် စစ်ကြောင်းများ ဖာပွန်မှထွက် ခွာပြီး ၁ ရက်၊ ၂ ရက်မှာပင် ရန်သူ၏ ချောင်းမြောင်းပစ် ခတ်မှုခံရခြင်းနှင့် နိုင်ငံထောင်ခြင်းများပြုလုပ်၍ ဒဏ်ရာ ရရှိသူအား ဖာပွန် ဖြန့်ခွဲတ အပြန်လမ်းတွင် ချုံခိုတိုက်ခိုက်ခံရကြောင်း ပြောပါသည်။ မိမိအနေဖြင့် အတိတ်ဖြစ် စဉ်များအရ ရွာသားလမ်းပြပြောဆိုမှုမှာ မမှားကြောင်း၊ မိမိစစ်ကြောင်း ကျောက်ညှပ်ရွာပျက်သို့ပင်ရောက်ရှိလာပြီး ရန်သူနှင့် ထိတွေ့မှု မရှိသည်မှာ ရန်သူသည် မိမိတပ်အား တိုက် ခတ်ရန် စောင့်ကြည့်နေနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်မိသဖြင့် ခွဲမှူး/ ခွဲမှူးအား ဖာပွန်သို့ ပြန်လည်ချီတက်ရာတွင် အထူး ချီတက်ရန် ညွှန်ကြားပါသည်။

စစ်ဗျူဟာသို့ ကျောက်ညှပ်ရွာပျက်တစ်ဝိုက် အသေးစိတ်ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့ရာ မိမိ

www.burmeseclassic.com

စစ်ကြောင်း စနစ်တကျချီတက်ပြီး ဖာပွန်သို့ပြန်ဝင်ရန် ညွှန်ကြားပါသည်။ မိမိစစ်ကြောင်း ၀၈၁၅ ချိန် ဆက်လက်ရှင်းလင်းချီတက်ခဲ့ရာ ၁၆(စီ-၁၂၉၀၀၃)သို့ ၁၄၃၀ ချိန်အရောက် ကလေးငယ်တစ်ဦးအား ချိပိုးထားသည် ကရင်တိုင်းရင်းသူ ၂၅ နှစ်ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာမရှိသည့် တောတောင်တွင် ထိုအမျိုးသမီးအားတွေ့ရသည်မှာ အလွန်ထူးခြားပြီး ၎င်း၏အဖွဲ့အရာကြောင့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် ရန်သူရှိနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်မိပါသည်။ အမျိုးသမီးအား သူမ သွားလိုက သွားနိုင်ကြောင်း ပြောရာ အနောက်မြောက်ဘက်အရပ်မျက်နှာသို့ ထွက်ခွာသွားပါသည်။

မိမိက ခွဲမှူး/စုမှူးများအား အနီးတစ်ဝိုက်တွင် ရန်သူရှိနေနိုင်ကြောင်း၊ စနစ်တကျရှင်းလင်းသွားရန် ညွှန်ကြားပါသည်။ မိမိစစ်ကြောင်း ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ရာ ၁၆(အိပ်ချ်-၁၃၀၉၈၂)သို့ ၁၆၃၀ ချိန်အရောက် ကေအင်ယူသကသ ၄၀ ခန့်နှင့် ဗိုလ်ကြီးကောင်းလွင် [ဗိုလ်မှူးကောင်းလွင် ၁၆ရ (၁) ယာယီတပ်ရင်းမှူး(ငြိမ်း) ကွယ်လွန်ဦးစီးသည် ရှေ့ပြေးတပ်ခွဲနှင့် တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့

စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် အတူလိုက်ပါချီတက်ခဲ့သည့် ဗိုလ်ကြီးကောင်းလွင် [ဗိုလ်မှူးကြီးထွေးလှ စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်(ငြိမ်း)] ဦးစီး တပ်ခွဲသည် လက်ဝဲဘက်မှပတ်၍ ရန်သူအား ချိတ်ခိုက်ပါသည်။ စက (၁) မှ ၆၀ မီလီမီတာ လက်နက်ကြောင့် ပစ်ကူပေးပြီး တပ်ခွဲ ၂ ခွဲ ဟန်ချက်ညီညီ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ၁၄၃၀ ချိန် ရန်သူများ ဆုတ်ခွာသွားပါသည်။ ချိတ်ခိုက်မှုမရှိဘဲ ရန်သူ ၇ ယောက် အသေရမိပါသည်။ ရန်သူထံမှရရှိသည့် စာရွက်စာတမ်းများအရ မိမိတပ်နှင့် တွေ့မူဖြစ်သည့်ရန်သူမှာ ကေအင်ယူ ရင်း (၂၀)၊ ခွဲ ၁၊ အဲဒီထူး ဦးစီး ၄၀ ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ တိုက်ပွဲတွင် ချိတ်ခိုက်မှု ကျော့မှူး (၁) သရောင်ချို၊ ဗိုလ်ဘယ်ဒို (၁) ချိတ်ခိုက်မှု၊ ဒု-ဗိုလ် ဖားအောင်ကြီး (၁) ဖားမားကြီး၊ သကက ဖားခိုလာ အပါအဝင် ရန်သူ ၇ ယောက် ကျဆုံးပြီး ဆုတ်ကျသတင်းအရ ၁၁ ယောက် ဒဏ်ရာရရှိသွားကြောင်း ရန်သူထံမှ ပွိုင့် ၃၈ ပစ္စတို ၁၊ အမ် ၁၆ ၃ လက်၊ အမ်-၂၂ ၃ လက်၊ ဂျီ ၃ - ၁ လက်၊ အာပီဂျီ ၂၊ သင်္ဘော ၁ လက် ပေါင်း ၉ လက်၊ နင်းမိုင်း ၁ လုံး၊ ချိတ်ခိုက်မှု ၁ စုံနှင့် ကျည်ကပ်၊ ခဲယမ်းမျိုးစုံ သိမ်းပိုက်ရရှိ

www.burmeseclassic.com

ခဲ့ပါသည်။

မိမိစစ်ကြောင်း ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ပြီး (အိပ်ချ်-၁၂၈၉၅၅) သို့ ၁၉၃၀ ခုနှစ် ရောက်ရှိဖြန့်ခွဲအခြေပြပါသည်။ ၂၀၀၀ ခုနှစ် စစ်ဗျူဟာများ၏ သတင်းပေးချက်အရ ရန်သူအင်အား ၁၀၀ ခန့်သည် မီးတုတ်များဖြင့် တောင်ဘက်မှ မြောက်ဘက် မိမိ ဖာပွန်ပြန်ဝင်မည့်လမ်းကြောင်း ဖြတ်တောက်တိုက်ခိုက်ရန် ဦးတည်ချီတက်လာသည်ဟု ယူဆကြောင်းနှင့် အထူးဂရုပြု ရှင်းလင်းချီတက်ရန် ညွှန်ကြားပါသည်။

ဇွန် ၁၃၀၆၂၀ ခုနှစ် မိမိစစ်ကြောင်းသည် ရန်သူ ဖြတ်တောက်တိုက်ခိုက်နိုင်သည့်နေရာများအား စနစ်တကျ ရှောင်ကွင်းချီတက်ခဲ့ရာ ၁၆၃၀ ခုနှစ် ဖာပွန်မြို့သို့အောင်မြို့သူ၊ မြို့သားများက အအေး၊ အချီရည်များဖြင့် ကြီးမားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျောက်ညှပ်ဒေသတိုက်ပွဲ အောင်မြင်မှုရရှိခြင်းကို လှုပ်ရှားရှင်းလင်းရမည့်ခွင့်သို့ တိုက်ရိုက်ချီတက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဖာပွန်တောင်ဘက် ကူးဆိပ် ၁၆(အိပ်ချ်-၃၈၅၂) သို့ ယောင်ပြဦးတည်ခဲ့ခြင်း၊ ကျေးရွာများ ရှောင်ကွင်း

တောင်ခြင်း၊ တွေ့ရှိရွာသားများ ချီတက်မည့်အရပ်မျက်နှာ မှတ်တမ်းစာရင်း လှည့်စားခြင်း၊ ရည်မှန်းချက် မပျောက်စေရန် ဖြန့်ဖြူး/မြေပြင် စနစ်တကျချီတက်ခြင်း၊ စက (၁) တပ်ခွဲ နှင့် ဟန်ချက်ညီညီ ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျောက်ညှပ်ဒေသတိုက်ပွဲအား ကကကြည်း၊ စက (၂)၊ ရတခနှင့် တမခ (၆၆) တို့မှ ချီးကျူး ချီးမြှင့်တမ်းတင်ပါသည်။ (ထူးခြားမှုမှာ ၁၃၀၆ ၁၉၈၈ ခုနှစ် မှစ၍ ကျွန်တော် ယာယီတပ်ရင်းမှူး တစ်နှစ်ပြည့်သည် ဖြစ်ပါသည်။)

ထူးထူးခြားခြား တင်ပြလိုသည်မှာ ဖာပွန်မြို့မှ ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေ ကရင်တိုင်းရင်းသား ရဲတပ်ကြပ်ကြီး (အမည် မမှတ်မိတော့ပါ)၏ ပြောကြားချက်အရ မိမိစစ်ကြောင်း ကျောက်ညှပ်မရောက်မီ ဒုတိယနေ့မှာ ကျောက်ညှပ်ဒေသသို့ သကသများသည် ရွာသားနှစ်ဦးနှင့်အတူ ကျောက်ညှပ်ဒေသအား နောက်ယောင်ခံလိုက်လာခဲ့ကြောင်း၊ ကျောက်ညှပ်ဒေသ မိမိတပ် ပြန်လည်ချီတက်သည့်နောက်သို့ ဆက်လက်လိုက်ခဲ့ကြောင်း၊ မိမိတပ်၏ခြေရာများထဲတွင် ကလေး

www.burmeseclassic.com

ငယ်ခြေရာများတွေရှိ၍ ရန်သူက အံ့သြကြောင်း၊ ရွာသားနှစ်ဦးက ၎င်းခြေရာများမှာ ကလေးခြေရာမဟုတ်ကြောင်း တော/တောင်စောင့်နတ်များက ပရော်တပ်(ပရော်-ဗမာ-မိမိတပ်)နှင့် အတူလိုက်ပါ စောင့်ရှောက်ပေးနေကြောင်း မိမိတပ်နောက်သို့ ဆက်မလိုက်သင့်ကြောင်း အကြံပေးပြောကြားခဲ့ရာ ရန်သူသည် ရွာသားနှစ်ဦး ပြောပြချက်အား ယုံကြည်မှုမရှိဘဲ မိမိတပ်နောက်သို့ ဆက်လက်လိုက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မိမိတပ်နှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ကြောင်း” သိရပါသည်။

ဖာပွန်၊ ကျောက်ညှပ်ဒေသ အတိတ်၏ဖြစ်စဉ်များအရ မိမိတပ်များ ဆုံးရှုံးမှုများ ရှိခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်တို့တပ်နှင့်တိုက်ပွဲတွင် ထိခိုက်ကျဆုံးမှုမရှိဘဲ ရန်သူအား အောင်မြင်စွာချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သဖြင့် ရဲတပ်ကြီး(ငြိမ်း) ပြောပြချက်အား စာဖတ်သူများ အဖြေရှာကြည့်ကြပါရန် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ဇုတ်ယဗိုလ်မှူးကြီးစိုးမြင့်ကြီး

မြဝတီမြောက်ခြမ်းက စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများ

KNU တို့ စစ်ရိုက်တက်နေစဉ် ၁၉၈၀ ခုနှစ် ကာလမှစ၍ မြဝတီမြို့၏ မြောက်ဘက်၌ KNU စခန်း ကြီးများမှာ အောက်ပါအတိုင်းရှိနေ၏။

- ၁) သောင်းရင်းနှင့် သံလွင်မြစ်ဆုံ၌ KNU ဗဟိုဌာနချုပ် မာနေပလောစခန်း
- ၂) မာနေပလောတောင်ဘက် ၁၀ မိုင်ကျော်အကွာ၌ ယခင် KNU ဗဟိုနှင့် တပ်မ (၁) ဌာနချုပ် မဲသဒေါ

စခန်း

(ဂ) ၎င်း၏တောင်ဘက် ၁၀ မိုင်ခန့်အကွာ၌ KNU ရင်း (၂၁) ဌာနချုပ် မဲထရီးစခန်း

(ဃ) ၎င်း၏တောင်ဘက် ရှစ်မိုင်ခန့်အကွာ၌ ရင်း (၂၂) ဌာနချုပ် မော်ဖိုးကေစခန်း

(င) ၎င်း၏တောင်ဘက် ငါးမိုင်ခန့်အကွာ၌ KNU တပ်မဟာ (၇) တပ်မဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းမောင်၏ ဌာနချုပ် မဲလစခန်း

(စ) ၎င်း၏တောင်ဘက် ငါးမိုင်ခန့်အကွာ၌ မော်ဖိုးသူးနှင့် သစ်ကာရစခန်းများ

(ဆ) မြဝတီနှင့် အနီးဆုံးစခန်းမှာ KNU တွေ ဘယ်တော့မှ မကျဘူးဟု ပြောလေ့ရှိသည့် ဝမ်ခသစ်နှင့် ဝမ်ခဟောင်းစခန်းများ ဖြစ်ကြ၏။

မြဝတီမြို့၏ မြောက်ဘက်တွင် KNU စခန်းကြီး

များ အထက်ပါအတိုင်း ဆယ်ခုခန့်ရှိခဲ့၏။

အလားတူပင် မြဝတီ၏ တောင်ဘက်တွင်လည်း

KNU တပ်မဟာ (၆) ကွပ်ကဲထားသော

ဖလူး

သေဘောဘိုးနှင့်

ဝေါလေ စခန်းများရှိ၏။

တပ်မတော်အစိုးရတက်လာသောအခါ မဲသဝေါ

စခန်းကြီးအား KNU တပ်မဟာ (၁/၆/၇) စုပေါင်း၍ တပ်မ

တော်အနေဖြင့် ထိုးစစ်ဆင်ပြီး ၁၉၈၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ

၁၅ ရက် တိုက်သိမ်းသွားခဲ့ရာ ထိုစခန်းကြီးအား ပြန်ရအောင်

တပ်မတော်မှ သုံးလနီးပါး ပြန်တိုက်ယူခဲ့ရ၏။ ဒီဇင်ဘာလ

၁၅ ရက်နီးမှ စခန်းကြီး ပြန်ရခဲ့ပါသည်။

တပ်မတော်အစိုးရ တက်လာခါစက သောင်ရင်း

စခန်းတစ်လျှောက်ရှိ KNU စခန်းကြီးများကို အပြီး

တိုက်သိမ်းထားသည်မှာ ထိုမဲသဝေါစခန်းကြီးသာ ရှိ၏။

မဲသဝေါတစ်ဖက်ကမ်းတွင် ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဒါဆောင်ယမ်မြို့

အထိရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မဲသဝေါကား အချက်အချာ

စခန်းကြီး ဖြစ်၏။

ကျန်ဖော်ပြခဲ့သော -

မာနေပလော

မဲထရီ

မော်ဖိုးကေ

မဲလ

မော်ဖားသူး

သစ်ကာရ

ဝမ်ခသစ်

ဝမ်ခဟောင်းစခန်းများအားလုံး KNU တို့ အနိုင်
အမာတပ်စွဲ အခြေချထားခဲ့ကြ၏။ ထားကြဆဲဖြစ်၏။

ကျွန်တော်သည် KNU စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများ

အနက်

(က) မာနေပလော

(ခ) မဲသဝေါ

(ဂ) ဝမ်ခသစ်တို့အား ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ၏။

ယခု ဖော်ပြမည့်တိုက်ပွဲများကား ကျန် မြဝတီ
မြောက်ခြမ်းမှ စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများ ဖြစ်ကြောင်းပါခင်ဗျာ

မဲထရီ စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

မဲသဝေါအား ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် သိမ်း
နိုင်ခဲ့ပြီးသောအခါ မြန်မာ့တပ်မတော်သည် မဲသဝေါ၏
ထောင်ဘက် ၁၀ မိုင်ကျော် အကွာအဝေးရှိ မဲထရီစခန်းအား
တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

မဲထရီစခန်းတွင် KNU ရင်း (၂၁) တပ်ရင်းမှူး
ကျော်ခလေးနှင့် အင်အား ၄၀၀ ခန့် အခြေပြုလျက်ရှိ၏။
မဲထရီသည် မဲသဝေါဌာနချုပ်၏ အရန်စခန်းဖြစ်၏။ မှောင်ခို
အရောင်းအဝယ်ဖြစ်သော စခန်းကြီးလည်း ဖြစ်၏။

မဲထရီအား တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် တပ်မတော်မှ အောက်ပါတပ်များ စုဖွဲ့ပါဝင်ခဲ့၏။

ပါဝင်သည့်တပ်များ -

တပ်မ (၄၄)မှ

(က) နည်းဗျူဟာ (၄၄)နှင့်

(ခ) ခမရ (၃)

(ဂ) ခမရ (၄)

(ဃ) ခမရ (၆)

ထပ်ဆောင်းတပ်များ

တပ်မ (၆၆) မှ

(က) ခလရ (၈၀)

(ခ) ခလရ (၈၂)

(ဂ) အမတ (၂)

တိုက်ပွဲမြန်ပွားပုံစံဆင့်ဆင့်

၁၉၈၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်တွင် နည်းဗျူဟာ (၄၄) နည်းဗျူဟာမှူး ဗိုလ်ကြီးတင့်လွင် ဦးစီးသော

အမှတ် (၄၄) နည်းဗျူဟာနှင့် ရှေ့တန်းအမှတ် (၁) မြောက်တပ်ရင်းတို့သည် မော်ဝါးဒီးတစ်ဝိုက်တွင် အခြေပြု၍ တိုက်ပွဲဝင်ခြေလျင်တပ်များကို ကွပ်ကဲရင်း အမြောက်အမြား ပေးခဲ့သည်။

တပ်ရင်းမှူးခေါင်းဆောင်သော ရှေ့တန်းအမှတ် (၁) ခြေမြန်တပ်ရင်းသည် မဲထရီတောင်ခြမ်းဒေသအား ရှင်းလင်းရန် ဇန်နဝါရီ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ပွိုင့် ၂၈၈၅ မှ ထွက်ခွာခဲ့ရာ KNU ၆၀ ခန့်နှင့် လမ်းတွင် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား၍ မဲထရီအနီးရှိ ခလယ်ဒေးရွာအား ဇန်နဝါရီ ၁၄ ရက်နေ့ နောက်၌ သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့၏။

အလားတူပင် တပ်ရင်းမှူးဦးစီး ရှေ့တန်းအမှတ် (၆) ခြေမြန်တပ်ရင်းသည် ဇန်နဝါရီ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ပွိုင့် ၁၆၆၂ မှ ထွက်ခွာ၍ မဲထရီစခန်းအား ရှေ့ကာတပ်များကို ရှင်းလင်းပြီး ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

ရှေ့တန်းအမှတ် (၄) ခြေမြန်တပ်ရင်းသည် စစ်ကြောင်း ၂ ကြောင်းခွဲကာ စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် တပ်ခွဲ သုံးခွဲသည် ဇန်နဝါရီ ၁၅ ရက်နေ့၌ အခြေပြု ပွိုင့် ၂၂၀၈ မှ ထွက်ခွာပြီး မဲထရီအနီး ပွိုင့် ၁၃၂၀ အား ဝင်ရောက်

တိုက်ခိုက်ရာ ဇန်နဝါရီ ၁၈ ရက်နေ့၌ သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့၏။
 ဇန်နဝါရီ ၁၄ ရက်နေ့မှ ၁၈ ရက်နေ့ထိ KNU
 များသည် အင်အား ၄၀၀ ခန့်နှင့် မဲထရီ။ ပွိုင့် ၁၃၂၀ နှင့်
 ၁၂၀၅ တို့မှနေပြီး အပြင်းအထန် ခုခံခဲ့ကြသည်။ သုံးဖက်
 သုံးတန်မှ ဝိုင်းပတ်လာသော မြန်မာ့တပ်မတော် တပ်ရင်း
 များနှင့် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခဲ့ရာ အင်အား
 မလုံလောက်သောကြောင့် စစ်ကူများ တောင်းခံခဲ့လေသည်။

KNU ဗဟိုမှ တပ်မဟာ (၆)၊ တပ်မဟာ (၇)
 နှင့် မဒတ ဗဟိုမှ တပ်များကို စေလွှတ်ပေးပြီး စုပေါင်း
 ခုခံခဲ့ကြ၏။

သို့ရာတွင် မိမိတို့တပ်များ၏ အမြောက်လက်
 နက်ကြီး ပစ်ခတ်မှု ခြေလျင်တပ်များ၏ အတင်းဒလကြမ်း
 ထိုးဝင်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဆက်လက်မခုခံနိုင်တော့ဘဲ
 အကျအဆုံးများစွာဖြင့် ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်နေ့ ညနေတွင်
 မဲထရီစခန်းအား အပြီးအပိုင် စွန့်လွှတ်၍ ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်း
 သို့ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ကြ၏။

ထိုနေ့ညနေမှာပင် မိမိတပ်များက မဲထရီစခန်းကို
 အပြီးအပိုင် သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့၏။

ဆိုက်ပွဲအရှုံးအမြတ်

ထိုတိုက်ပွဲတွင် တပ်မတော်မှ အကျအဆုံး အထိ
 အခိုက်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

ကျဆုံး ၁၃ ဦး
 ဒဏ်ရာရ ၉၈ ဦး
 လက်နက် ဆုံးရှုံးမှုမရှိပါ။

KNU

ကျဆုံး ၁၈ဦး(အလောင်းရ) ၁၀၀ ကျော်
 ဒဏ်ရာရသွားပြီး
 အချို့ ထိုင်းနိုင်ငံ
 တွင် သေဆုံးကြ
 ကြောင်း ကြား
 ဖြတ် စက် နှင့်
 အထောက်တော်
 များထံမှ သတင်း
 ရရှိခဲ့ပါသည်။

လက်နက်ငယ် ၃၆ လက်

ဆသရစက် ၄ လုံး

မော်တော်ယာဉ် ၅ စီး

စက်လှေ ၃ စီး

လက်နက်ကြီး လက်နက်ငယ် ကျည်မျှင်နှင့် ကားမိုင်း ၁၄ လုံး၊ သွပ်မိုးအဆောက်အဦ ၃၀ လုံး၊ ရိက္ခာဂိုဒေါင် နှစ်လုံး၊ ရုပ်ရှင်ရုံနှင့် လူနေထဲ အလုံး ၄၀၀ တို့ကို သိမ်းဆည်းရမိခဲ့၏။

မဲထရီစခန်းကြီးမှာ မောင်ခိုဈေးတန်းနှင့် အရောင်း အဝယ်ဖြစ်သော မဲသဝေါဒေသ၏ အချက်အချာ စခန်းကြီး တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ABSDF တပ်များလည်း စုစည်းရာ စခန်းလည်း ဖြစ်၏။

ဤစခန်းကျဆုံးသွားသဖြင့် မိမိ မဲသဝေါစခန်း အတွက် အထောက်အပံ့တစ်ခုရရှိပြီး တောင်ဘက်စစ်နံမှာ စိတ်ချရသော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

မြေရတနာစာပေ

မော်ဖိုးကေစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

သောင်ရင်းမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ KNU အိုင်အမာစခန်းကြီးများအနက် မော်ဖိုးကေသည်လည်း တည်ကြီး အိုင်အမာစခန်းကြီး ဖြစ်၏။

ထိုင်း-မြန်မာ နယ်စပ်၌ ၁၉၈၀ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၉၀ ခုနှစ်ကြားတွင် KNU အိုင်အမာစခန်းကြီးများ ရှိခဲ့ရာ နန်းပေါင်း ၁၀ ခုကျော်ပါသည်။ စခန်းများမှာ လူ ၁၀၀၀/၂၀၀၀ နေနိုင်အောင် အိုင်အမာ တည်ဆောက်ထားရာ

မြေရတနာစာပေ

GNU ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ ကြားမယ်ဆိုလည်း ကြားလောက်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် GNU နှင့်တိုက်ပွဲများရေးရာတွင် မာနေပလောစခန်း၊ ကော်မူးရာ ခေါ် ဝမ်ခသစ်စခန်း၊ ခိုကြာခိုစခန်း၊ ဖလူးစခန်း၊ မဲသဝေါစခန်း စသည့် စခန်းကြီးများကို ရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ မာနေပလောနှင့် ဝမ်ခသစ်ခေါ် ကော်မူးရာတို့သည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ယခု ၁၉၈၉ ခုနှစ် နှစ်စတိုက်ပွဲများ၌ တပ်မတော်က မဲလကို ဖေဖော်ဝါရီတွင်တိုက်ရာ မဲလမှ ဗိုလ်မှူးကြီးထိန်မောင်က ခံတိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးထိန်မောင်က စစ်ရေးစစ်ရာတွင် GNU ၌ နာမည်အကြီးဆုံး ဖြစ်၏။ စွမ်းရည်ရှိသူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကစထုမှ ဗိုလ်ချုပ်မောင်လှမှ အတော်တိုက်ယူခဲ့ရ၏။ နှစ်လကြား မဲလကို ရသည်။

မဲလကို မနီးမဝေးက မော်ဖိုးကေက လာကုသသည်။ GNU တွေအတွက် မော်ဖိုးကေမှ မဲလ သွားတာ လွယ်ပါသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံက ကတ္တရာလမ်းတွေသုံးရုံပါပဲ။

မဲလကို မြောက်ဘက် လေးငါးဆယ်မိုင်အကွာမှ မော်ဖိုးကေက အကူအညီပေးနေသည်။ ထို့ကြောင့် GNU စခန်းများတွင် လောလောဆယ် မဲလအတွက် အချက်အချာဘူသော မော်ဖိုးကေကိုပါ မြန်မာ့တပ်မတော်က တိုက်ရန် ချီတက်ခဲ့၏။

မဲလတိုက်နေစဉ် ၁၉၈၉ ခုနှစ် မတ်လ ၂၄ ရက်နေ့၌ မော်ဖိုးကေကို တပ်မ (၄၄) နှင့် တပ်မ (၆၆) မှ တပ်များက ထိန်းချုပ်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

မော်ဖိုးကေသည် GNU ဗဟို၏ စခန်းခွဲတစ်ခုဖြစ်ပြီး ရင်း ၂၂ ဌာနချုပ်နှင့် လူအင်အား ၄၀၀ ခန့်ပါသော တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး ထားရှိ၏။ မော်ဖိုးကေအား မိမိတပ်များက တိုက်သည့်အခါ GNU ဗဟိုမှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ၏ အကြံအစည်အတိုင်း ဗိုလ်ချုပ်မောင်မောင်အား စေလွှတ်ပြီး မော်ဖိုးကေခံစစ်ကို ကွပ်ကဲခိုင်းခဲ့၏။

ပါဝင်သည့်တပ်များ

မော်ဖိုးကေစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ၌ အောက်ပါတပ်များ ပါဝင်ခဲ့၏။

တပ်မ (၄၄) မှ အမှတ် (၄၄၂) နည်းဗျူဟာ စစ်ဆင်ရေး ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့နှင့်အတူ

(က) ခမရ (၂)

(ခ) မခရ (၁၀)

(ဂ) ခလရ (၂) တပ်ရင်း သုံးရင်း ပါဝင်သည်။

တိုက်ပွဲကို ကစတင်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်မောင်လှကိုယ်တိုင် ပို့၍ ၁၀၁၄ တောင်ကုန်းမှ အနီးကပ် ကွပ်ကဲခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပုံအဆင့်ဆင့်

မော်ဖိုးကေစခန်းသည် သဘာဝအလျောက် ဂဏယ်ပုံ စီးဆင်းနေသော သောင်ရင်းမြစ်၏ ရင်ခွင်အတွင်း ထဲတွင် သောင်ရင်းမြစ်နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံကို ကျောပေးကာ တည်ဆောက်ထား၏။ အနီးစပ်ဆုံး ဥပမာပေးရပါက ကော်မူးရာ ခေါ် ဝမ်ခသစ်နှင့် အတော်ပင် ဆင်တူသည် ဆိုရမည်ဖြစ်၏။

KNU တို့သည် သဘာဝအတားအဆီးများ၊ လူတို့ အတားအဆီးများ ပေါင်းစပ်ကာ ပထဝီနိုင်ငံရေး အကျိုးအညီရယူ၍ ယခုကဲ့သို့ စခန်းများ တည်ဆောက်ထားခြင်း

ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျဉ်းမြောင်းသော မျက်နှာစာတစ် ဇက်ကိုသာ ထိန်းသိမ်းရပေသည်။ စခန်းမျက်နှာစာ၌ ဘာကင်းများ အထပ်ထပ်ချထားပြီး သံဆူးကြိုးများ၊ မိုင်း တွင်းများ၊ ကျွန်းသစ်နှင့် ကွန်ကရစ်ဘန်ကာများဖြင့် အခိုင် အမာ ပြုလုပ်ထားရာ မည်သည့် တပ်မတော်ထိုးစစ်မှ ချောမလိုဟု KNU ခေါင်းဆောင်ကြီးများမှ မှတ်ယူ ထားကြ၏။

သို့ရာတွင် မိမိတပ်ရင်းစစ်ကြောင်းများမှ အတင်း အဓမ္မကြမ်း ထိုးစစ်ဆင်လာသောအခါ KNU စစ်သားများ ဆန့်ခိုင်းတော့။ မတ်လ ၂၄ ရက်နေ့တွင် တိုက်ပွဲစတင်ပြီး တွေးလုံးရစ်ပတ်တိုက်ပွဲများဖြစ်ကာ နောက်တစ်နေ့ မတ်လ ၂၅ ရက်နေ့ အကူး၌ မော်ဖိုးကေစခန်း၏ အဓိကနေရာ အချို့ကို တပ်မတော်မှ သိမ်းနိုင်ခဲ့၏။

KNU မှလည်း ရင်း ၂၂ အပြင် ရင်း ၁၉၊ ရင်း ၂၀၊ ရင်း ၂၁ တို့မှ လူထပ်ဖြည့်ကာ အင်အား ၇၀၀ အကျော်ဖြင့် အပြင်းအထန် ခုခံခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ကစတင်ပြီး တိုက်ပွဲတွင် လိုက်ပါလာသော မြန်မာ့တပ်မတော်တပ်များက

အသက်ကို ပဓာနမထားဘဲ အတင်းဒလကြမ်း ဝင်တိုက်ကြရာ မတ်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မော်ဖိုးကေ စခန်းကြီး တစ်ခုလုံး ကျဆုံးသွားပြီး ဗိုလ်ချုပ်မောင်မောင်လည်း သူ့လူအချို့နှင့်အတူ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ဆုတ်ခွာသွားရတော့၏။ စစ်ကူလာသည့် တပ်ရင်း ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁ တို့မှာလည်း ကျဆုံးဒဏ်ရာရသူများဖြင့် အတော်ပင် ဖွဲ့စည်းပုံပျက် သွားတော့၏။

၂ ရက်တာကာလအတွင်း၌
တိုက်ပွဲကြီး အကြိမ် ၂၀
တိုက်ပွဲငယ် ၁၅ ကြိမ် ဆင်နွဲ့ခဲ့ရ၏။

တိုက်ပွဲအနွဲ့အမြတ်

မိမိ
ကျဆုံး ၃၈ ဦး
ဒဏ်ရာရ ၁၈၉ ဦး

KNU

ကျဆုံး ၇၂ ဦး (အလောင်းရ)
ဒဏ်ရာရ ၂၀၀ ကျော်
လက်နက်
၈၂ မီလီမီတာစိန်ပြောင်းကြီး ၁ လက်
၆၀ မီလီမီတာစိန်ပြောင်း ၂ လက်
၅၇ မီလီမီတာနောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ် ၁ လက်
ဘရောင်နှင့်စက်လတ် ၁ လက်
လက်နက်ငယ်မျိုးစုံ ၃၄ လက်
မိုင်းမျိုးစုံ ၅၀ လုံး
ကျည်မျိုးစုံ ၃

သောင်းကျော်

အဆောက်အဦသွပ်မိုး ၄၂ လုံး
လူနေတဲ ၂၁၀ လုံး
ကွန်ကရစ်ဘန်ကာ ၂၅၄ လုံး
မှောင်ခိုကျွန်းသစ်ခွဲသား တန် ၅၀

မဲလစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

မဲထရီနှင့် ခလယ်ဒေးစခန်းများကို ရပြီးသည့်နောက် တပ်မတော်သည် သိပ်အချိန်မခိုင်းဘဲ တောင်ဘက် မထူးမကမ်းရှိ မဲလကို ဆက်တိုက်ခဲ့၏။

ထိုစဉ်က မဲလစခန်း၌ KNU တပ်မဟာ (၇) တပ်မဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးစောထိန်မောင်နှင့် လူ ၁၀၀၀ အခြေပြုထားသည့် တကယ့်အခိုင်အမာစခန်းကြီး ဖြစ်ခဲ့သည့် မဲလ၌ တပ်မဟာ (၇) သာမက ဘားအံခရိုင်ရုံး၊ ရင်း၊ ဌာနချုပ်နှင့် ဒီအိုရင်း ၅ ဌာနချုပ်များပါ အခြေပြုထား

သည့်။

မဲလပင်မစခန်းကြီးကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် စတင်တိုက်ခဲ့၏။

ခင်စသောတပ်များ

အမှတ် (၃၃) ခြေမြန်တပ်မမှ

နည်းဗျူဟာ (၃၃၁) နှင့် ကွပ်ကဲမှုအောက်တပ်များ

(က) ခမရ (၁)

(ခ) ခမရ (၂)

(ဂ) ခမရ (၁၁၇)

(ဃ) ခမရ (၁၁၈)

(င) ခမရ (၁၁၁)

(စ) ခလရ (၇၆)

စစ်ဆင်ရေးကြီးတစ်ခုလုံးအား ကကကြည်းမှ

စစ်ဆင်ရေး အထူးအဖွဲ့မှူး ဗိုလ်ချုပ်မောင်လှ ကိုယ်တိုင် နှီးကပ် လိုက်ပါကွပ်ကဲခဲ့၏။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားပုံအဆင့်ဆင့်

မိမိတပ်မတော်စစ်ကြောင်းများသည် မဲလစခန်းကြီး၏ ရှေ့ကာကုန်းများဖြစ်သည့် ပေါင်မုန့်ကုန်း၊ ညောင်ပင်ကုန်း၊ ဂျော်နီကုန်းနှင့် မဲလစခန်းဟောင်းတို့အား စစ်ကြောင်းများခွဲကာ ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ ရက်နေ့မှာပင် အပြင်းအထန် ဝင်ရောက်တိုက်ခွဲကြ၏။

ထိုနေ့မှာပင် ရှေ့ကာ ပေါင်မုန့်ကုန်းအား ရရှိသော်လည်း KNU များမှ အပြင်းအထန် ပြန်လည်ထိုးစစ်ဆင်လာ၍ ခဏပြန်လက်လွှတ်ခဲ့ရ၏။

နောက်တစ်နေ့ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၀ ရက်တွင် ပေါင်မုန့်ကုန်းအား ရရှိခဲ့၏။ ပေါင်မုန့်ကုန်းနှင့် ပင်မစခန်းကြီးမှာ ကိုက် ၁၂၀၀ ကျော် ဝေးတူပေသည်။ ပေါင်မုန့်ကုန်းမှ ဆုတ်ခွာသွားသူများသည် စခန်းကြီးသို့ သွားရောက် ပူးပေါင်းခဲ့ကြ၏။

ဒါသာမကပါ တပ်မဟာ (၆) နှင့် တပ်မဟာ (၃) မှ စစ်ကူများပါ ရောက်ရှိလာပြီး စုပေါင်းခုခံကြရာ စခန်းကြီးရှေ့မှ တောင်ကုန်းများအား မသိမ်းနိုင်ခဲ့ပါ။ KNU တို့က ကွန်ကရစ်ဘန်ကာများ၊ သံဆူးကြိုးများ၊ မိုင်းအထက်

အဆီးများ အထပ်ထပ်ချထား၍ ခုခံခဲ့ကြ၏။ ကျွန်းသစ်လုံးကြီးများကိုလည်း ခံစစ်တွင် အသုံးပြုခဲ့ကြ၏။

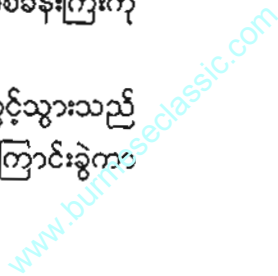
ထို့ကြောင့် သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် ရင်ဆိုင်ပြီး တစ်လကျော်ခန့် စစ်အိသွားခဲ့ပါသည်။ ကစထမူး၊ ဗိုလ်ချုပ်မောင်လှမှ တိုက်ပွဲအရှိန်မြှင့်ပြီး တိုက်ပွဲအဆုံးသတ်ရန် တပ်များကို တွန်းအားပေး၍ အောက်ပါအတိုင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။

၁) ပထမအဆင့်အနေဖြင့် ဧပြီ ၅ ရက်နေ့တွင် မဲလစခန်းတောင်ကုန်းအား သိမ်းနိုင်ခဲ့၏။

၂) ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ဂျော်နီကုန်းနှင့် ညောင်ပင်ကုန်းစခန်းများကိုလည်း ကောင်း၊ ပွိုင့် ၇၀၀ တောင်ကုန်းစခန်းကိုလည်း ကောင်း စစ်ကြောင်းကြီး သုံးခုခွဲကာ အတင်းဝင်ပြီး သိမ်းနိုင်ခဲ့၏။

၃) တတိယအဆင့်အနေဖြင့် မဲလပင်မစခန်းကြီးကို တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

ရှေ့ကာစခန်းများကျ၍ ပင်မစခန်း ပွင့်သွားသည်နှင့် မိမိတပ်များမှ စစ်ကြောင်းကြီး သုံးကြောင်းခွဲကာ

သစ်လုံးများ၊ ကွန်ကရစ်များဖြင့် အိုင်အမာ တည်ဆောက် ထားသည့် ဘန်ကာများနှင့် ရှေ့တွင် သံဆူးကြိုး ငါးထပ် ကာရံထားပြီး မိုင်းကွင်းများ အထပ်ထပ်ချထားသည့် မဲလ ပင်မစခန်းကြီးအား ဧပြီလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် စတင်ထိုက် ခဲ့၏။

တိုက်ပွဲပြင်းထန်နေချိန်၌ မဲလ ပင်မစခန်းကြီး မကျဆုံးစေရေးအတွက် KNU တပ်မဟာ (၁)၊ (၂)၊ (၃) နှင့် (၆) တို့မှ စစ်ကူများ၊ အထူးတပ်ရင်း (၁၀၁) မှ စစ်ကူ များ၊ မဒတနှင့် KNLP, SNPLO, PLO စသည့် အဖွဲ့ အစည်းများမှ စစ်ကူများ လာရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဝိုင်းဝန်း ခုခံကြသည်။

မည်သို့ပင် စစ်ကူအင်အားများ ထပ်ဖြည့်ခဲ့သော် လည်း သန္နိဋ္ဌာန်စိတ်နှင့် ရဲရဲဝဲဝဲ ထိုးစစ်ဆင်လာသည့် မိမိတပ်များဒဏ် မခံနိုင်ဘဲ မဲလစခန်းကြီးသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် မိမိတပ်များလက်တွင်း သက်ဆင်းခဲ့ရ၏။

တိုက်ပွဲချိန် နှစ်လ ကြာမြင့်ခဲ့၏။

၁၉၈၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ ရက်မှ ဧပြီ ၁၈

ရက်နေ့ထိ ဖြစ်၏။

တိုက်ပွဲကြီးပေါင်း ၆၆ ကြိမ်၊

တိုက်ပွဲငယ် ၃၆၁ ကြိမ်၊ စုစုပေါင်း ၄၂၇ ကြိမ်

ဖြစ်ပွားခဲ့၏။

တိုက်ပွဲအရုံးအမြောက်

မိမိ

ကျဆုံး ၁၇၇ ဦး

ဒဏ်ရာရ ၃၇၇ ဦး

လက်နက်အဆုံးအရှုံး မရှိပါ။

KNU

ကျဆုံး ၄၆၆ (အလောင်းရ)၊ ၆၀၀

ကျဆုံးသေဆုံးကြောင်း အတည်ပြုနိုင်ခဲ့၏။

ဒဏ်ရာရ ၁၀၀၀ ကျော် ဒဏ်ရာရသွား

ကြောင်း ဖော်ထုတ်ရရှိပါသည်။

လက်နက်ခဲယမ်းများ

၅၇ မီလီမီတာနောင်ပွင့်ရိုင်ဖယ် ၁ လက်

၃၈ ၅ လောင်ချာ ၂ လက်

လက်နက်ငယ်မျိုးစုံ ၄၀ လက်

စကားပြောစက် ၃ လုံး

အခိုင်အမာအဆောက်အဦ ၄၆ လုံး

အခိုင်အမာဘန်ကာ ၇၂၈ လုံး

ဖြစ်ပါသည်။

လက်နက်ငယ်ကျည် ၆ သောင်းခန့်၊ ဖိုင်းမျိုးစုံ

၂၇ လုံးအား သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်က မဲလတိုက်ပွဲ

၁၉၈၀ ခုနှစ်ကစ၍ သောင်ရင်းမြစ် အနောက်ဘက်
ကမ်းရှိ KNU စခန်းများကို တပ်မတော်က တိုက်နိုင်ခဲ့ပြီး
မဲလဝေါ၊ မဲလ၊ ဝမ်ခ စသည်တို့၌ မိမိတို့တပ်များသည်
KNU များကြား၌ အခြေပြု၍ စခန်းများ ဝင်စွဲခဲ့ရာ KNU
တို့မှ စခန်းအစွဲမခံဘဲ မိမိတပ်များကို ရှင်းလင်းတိုက်ထုတ်
ခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ တိုက်လိုက်
ပြန်သိမ်းလိုက်နှင့် ရှိခဲ့ပါသည်။ လမ်းစဉ်ပါတီအစိုးရခေတ်က
ဖြစ်၏။

၁၉၈၈ ခုနှစ် တပ်မတော်အစိုးရလက်ထက်၌ မြန်မာ့စီးပွားရေးကို ဒုက္ခပေးနေသည့် မှောင်ခိုလမ်းကြောင်း များကို ပိတ်ရန်အတွက် ထို KNU တို့၏ သောင်ရင်းမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းက စခန်းများအား မြန်မာ့တပ်မတော် က တိုက်သိမ်းခဲ့ရာ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် အားလုံးကျဆုံးခဲ့ရ၏။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင်မူ တောင်ဘက်အစွန်ဆုံး မင်းသမီး စခန်းကိုပါ သိမ်းလိုက်နိုင်ရာ KNU တို့တွင် အခိုင်အမာ စခန်းများ လုံးဝမရှိတော့ဘဲ လှုပ်ရှားသွားလာ၍ KNU ဗဟိုပင်လျှင် Mobile လှုပ်ရှားဘဝ ကျရောက်သွားခဲ့ရ တော့၏။

ထိုကာလမတိုင်ခင် ၁၉၈၅ ခုနှစ်က မဲလဒေသ၌ KNU နှင့် မိမိတပ်များ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပုံကို မိုလ်မူးကြီး စိုးတင့် (ဗကသ-၂၉) က ရေးသားခဲ့ရာ ထိုစစ်မှတ်တမ်း အား ဖြည့်စွက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျား။

မဲလတိုက်ပွဲ (၁၉၈၅)

မိုလ်မူးကြီးစိုးတင့်(ငြိမ်း)

အတိတ်ကား ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၃၀ ခန့်ကဖြစ်ရပ်သည် အတွေးအိမ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ မှန်မှုန်ဝါးဝါးပင် တည်း။ ထင်ထင်ရှားရှား မရှိ။ စိတ်များသည် လေပွေလှေ့နယ် တရင်ပြည်နယ် မဲလဒေသဆီသို့ ပြေးလွှားလျက်ရှိသည်။

မိမိနည်းဗျူဟာ အခြေပြုထားသည့်တောင်ကြော

သည် ရှည်လျားသည်နှင့်အမျှ ကျယ်ဝန်းလှသည်။ တာလေ စခန်းဟု ခေါ်တွင်သည်။ မော်ဖိုးကေစခန်းသည် တာလေ စခန်း၏အရှေ့ဘက် သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းခြေတွင် ရှိသည်။ မဲလစခန်းသည် နည်းဗျူဟာစခန်းကုန်း၏ တောင်ဘက်တွင် တည်ရှိသည်။ ထိုစဉ်က ကရင်ပြည်နယ်စစ်ဆင်ရေးတွင် မဲလနှင့် မော်ဖိုးကေ ရန်သူ့စခန်းများသည် အထူးထင်ရှား သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ တပ်များအနေဖြင့် မဲလစခန်းတွင် တပ်ရင်းနှစ်ရင်း ရှိသည်။ မော်ဖိုးကေစခန်းတွင် တပ်ရင်း တစ်ရင်း ရှိသည်။

သောင်ရင်းမြစ်သည် ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံကို ပိုင်းခြားထားသည့် နယ်နိမိတ်မျဉ်းဖြစ်သည်။ တောင်မှ မြောက်ဘက်သို့ စီးဆင်းသည်။ ကေအင်ယူများသည် သောင်ရင်းမြစ်ကိုကျောပေးကာ မဲလဒေသနှင့် မော်ဖိုးကေ ဒေသများတွင် အခိုင်အမာ ခံစစ်စခန်းများတည်ဆောက် လျက် မိမိတပ်များအား ရင်ဆိုင်ထားသည်။ ကေအင်ယူ များက မဲလခံစစ်စခန်းသည် အရှေ့တောင်အာရှတွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ် အောက် တိုဘာလ မဲလဒေသစစ်ဆင်ရေးနယ်မြေသို့ တစ်ညအိပ်

များရောက်စစ်ဆေးရန် တပ်မဌာနချုပ်မှ ညွှန်ကြားလာ သည်။ မိမိသည် နည်းဗျူဟာအဖွဲ့မှ စစ်ဦးစီးမှူး (တတိယ ဝန်း) စစ်မြေပြင်အင်ဂျင်နီယာတပ်မှ အရာရှိ၊ လုံခြုံရေး ညီကပ်ပါမည့် တပ်စုတစ်စုနှင့်အတူ အောက်တိုဘာ ၂ ရက် နံနက်ပိုင်းတွင် မဲလဒေသသို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့တာဝန်ယူထားသည့် နယ်မြေတစ်ဝိုက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ပင်များမှာ အနှံ့အပြားပေါက်လျက်ရှိသည်။ အရွယ် ခြားသည့်အပင်များကိုမူ သင်းသတ်ထားသည်။ စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထားသလော အလေ့ကျပင်ပေါက် နေသလော သေး

မဲလစခန်းသို့မရောက်မီ လမ်းခွဲရှိသည်။ အဆိုပါ လမ်းခွဲမှ မဲလရှေ့တန်းစခန်းသို့လည်းကောင်း၊ အရန် တပ်ရင်းရှိရာသို့လည်းကောင်း ရောက်နိုင်သည်။ လမ်းဆုံ ညွှန် မဲလဒေသ တပ်ရင်းမှူးနှစ်ဦးမှ လာရောက်ကြိုဆို သည်။ ကျွန်တော်တို့၏တာဝန်မှာ မဲလခံစစ်ဒေသကို စစ်ဆေးရန်ဖြစ်၍ ရှေးဦးစွာ ရန်သူ ကေအင်ယူနှင့် အနီး တစ်ရပ်ဆိုင်ထားသည့် ခမရ (၄) စခန်းသို့ သွားရောက် သည်။

မိမိတပ်များ၏ ရှေ့တန်းတပ်များသည် ရန်သူ့
ရင်ဆိုင်ရာတွင် ရန်သူ့ခြေကုပ်ယူထားသည့်စခန်းနှင့် တိုက်
စဝဝ ခန့်သာ ကွာဝေးသည်။ လက်နက်ငယ်တစ်ကမ်း ခြေ
သည်။ မိမိတို့တပ်များအနေဖြင့် ဆက်သွယ်ရေးမြေ
များကို လူတစ်ရပ်မြင့်ထိ တူးထားပြီး ပစ်ကတုတ်၊
ကတုတ်များကိုလည်း ကျွန်းတုံးကြီးများဖြင့် ခိုင်ခိုင်
လုပ်ထားကြသည်။ သို့မှသာလျှင် ရန်သူ၏ လက်နက်ကြီး
ဒဏ်ကို ကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ရှေ့တန်းခံစစ်နည်း
မြေသို့ လိုက်လံကြည့်ရှုစစ်ဆေးရင်း တပ်ခွဲမှူးတစ်ဦး
တုတ်တစ်ချောင်းပေါ်တွင် ဦးထုပ်တင်၍ ဆက်သွယ်ရေး
မြောင်းပေါင်ပေါ်သို့ ထောင်ပြရာ ရန်သူမှ လက်နက်ငယ်
များဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့သည်။

ခမရ (၄) ရှေ့တန်းခံစစ်စခန်းများကို စစ်ဆေး
နောက် မိမိသည် အမြောက်အကဲကြည့်စခန်းသို့ သွား
ရောက်ခဲ့သည်။ အကဲကြည့်စခန်းသည် ခမရ (၄) ရှေ့တန်း
စခန်း၏အနောက်ဘက် ကိုက် ၁၅၀၀ ခန့် အကွာတွင်
ရှိသည်။ သစ်ပင်ကြီးများ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် တောင်ချွန်ကြီး
သည်။ တောင်ချွန်းသည် ၂၅ ပေ အကျယ်အဝန်းရှိသည်။

တောင်ချွန်းသို့တက်ရန် လမ်း မရှိ။ မတ်စောက်
သဖြင့် သစ်ပင်ငယ်များ၊ နွယ်ပင်များကိုခွဲ၍ ခက်ခက်
ခဲတက်ရသည်။ အကဲကြည့်စခန်းရှိ ရဲဘော်များမှာ
စခန်းတွင် ချက်ပြုတ်စားသောက်ခြင်းမပြုဘဲ တောင်ခြေ
တွင် ချက်ပြုတ်စားသောက်သည်။

အကဲကြည့်စခန်းသို့ရောက်ချိန်တွင် တပ်မဌာန
ချုပ်မှ သတင်းပို့ရန် ညွှန်ကြားထားသဖြင့် တပ်မဌာနချုပ်
နှင့် စက်အဆက်အသွယ်ယူပြီး သတင်းပို့လိုက်သည်။
အကဲကြည့်စခန်းတွင် လိုအပ်သည်များ မှာကြားပြီးနောက်
အောင်ခြေသို့ ပြန်လည်ဆင်းခဲ့သည်။ အကဲကြည့်အဖွဲ့တည်
ချိန်တောင်ချွန်းသည် မဲလဒေသစစ်နယ်မြေတစ်ခုလုံးကို
အပေါ်စီးမှ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရသည်။ ရန်သူတို့၏ ခံစစ်
အသက်လည်းကောင်း၊ သောင်ရင်းမြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
သောင်ရင်းမြစ်တစ်ဘက်ကမ်းရှိ ထိုင်းနိုင်ငံမှ အိမ်အမိုးများ
ကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရသည်။

မိမိနှင့်အဖွဲ့သည် ခမရ (၄) တပ်ရင်းမှူးနှင့်အဖွဲ့
မှူး နှုတ်ဆက်ပြီး ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ခမရ
(၅) အရန်တပ်ရင်းရှိရာသို့ ညနေပိုင်းတွင် ရောက်ရှိသည်။

မိမိသည် ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူးနှင့်အတူ အရန်တပ်ရင်းတပ်ဖြန့်မှုအနေအထားကို လိုက်လံစစ်ဆေးခဲ့သည်။ ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူးအား လိုအပ်သည်များ မှာကြားပြီးနောက် အဆိုပါစခန်းတွင်ပင် ညအိပ်ရပ်နားခဲ့သည်။ ခမရ (၆) ကို အရန်တပ်ရင်းအဖြစ် စုဖွဲ့ထားပြီး (၂၅) ပေါင်တစ်လက် တွဲဖက်ပေးထားသည်။ တပ်ဖြန့်ထားပုံမှာ စခန်း၏တောင်ဘက် ကိုက် ၅၀၀ ခန့်အကွာ တောင်ကုန်းငယ်တစ်ခုရှိသည်။ ၎င်းတွင် အရာရှိဦးစီးစု တစ်စုထားပြီး ၆၀ မမ စိန်ပြောင်းတစ်လက် တွဲဖက်ထားရှိသည်။ တပ်ရင်းမှူးဦးစီးတပ်စုများမှာ ရှေ့ကာတပ်စု၏ အနောက်ဘက်ကုန်းကျောတွင် ဖြန့်ခွဲနေရာ ယူထားသည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့ နံနက်တွင် မိမိနှင့်အဖွဲ့သည် မဲလဒေသမှ နည်းဗျူဟာ အခြေပြုရာသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ နည်းဗျူဟာဌာနချုပ်သို့မရောက်မီ ကြားစခန်းတစ်ခုတွင် ထမင်းစားချိန်ရောက်သဖြင့် ထမင်းစားနေကြစဉ် တပ်မဌာနချုပ်မှ ညွှန်ကြားချက်ရောက်ရှိလာသည်။ နည်းဗျူဟာမှူး နှင့်အဖွဲ့သည် ရောက်သည်နေရာမှ မဲလဒေသသို့ ပြန်လည်အခြေပြုရန်ဖြစ်သည်။

သည်အကြောင်းကြောင့်ဆိုသည်ကို မသိရ။ အထက်မှ ညွှန်ကြားချက်ဖြစ်သဖြင့် လိုက်နာရမည်သာဖြစ်သည်။ ကြားစခန်းမှ မဲလဒေသသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ထမ်းဆောင်ရာသို့ မွန်လွဲပိုင်းတွင် ရောက်ရှိပါသည်။ လမ်းဆုံတွင် တပ်ရင်းမှူးနှစ်ယောက် လာရောက်တွေ့ဆုံပါသည်။ ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူးမှာ စကားကြွယ်သူဖြစ်သဖြင့် ခမရ (၆) တွင်နေပါက ရန်သူနှင့်နီးကပ်သဖြင့် အပစ်ခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း မိမိနှင့်လိုက်နေပါက ကျည်လွတ်မြေတွင် အေးဆေးဆေးဆေးနေရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

တပ်မဌာနချုပ်၏ ညွှန်ကြားချက်တွင် မဲလဒေသသို့ ပြန်သွားရန်သာပါပြီး အခြေပြုရမည့်နေရာ မပါပါ။ တပ်မမှ ညွှန်ကြားချက်သည် အကြောင်းရှိ၍သာ ခိုင်းစေခြင်းဖြစ်သည်ဟု တွက်ဆပြီး မိမိသည် ခမရ (၄) ရှေ့တန်းသို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူးအား နှုတ်ဆက်ပြီး ခမရ (၄) တပ်ရင်းမှူးနှင့် နည်းဗျူဟာအဖွဲ့ ပူးပေါင်းချီထွက်လာရာ ညနေ ၄ နာရီခန့်တွင် မဲလရှေ့တန်းခံစစ်ခန်းသို့ ရောက်ရှိပါသည်။

နည်းဗျူဟာမှူးအား မဲလဒေသသို့ ပြန်လွှတ်

www.burmeseclassic.com

သည်မှာ အရေးပေါ်အခြေအနေအရဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး ယနေ့ညအတွက် ခမရ (၄)၊ ခမရ (၅) တပ်ရင်းနှစ်ရင်းလုံး အထူးသတိထားကြရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ မဲတရေ တန်းခံစစ်စခန်းများတွင် သာမန်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း လက်နက်ငယ်ပစ်ခတ်မှုများ နာရီမလပ်ရှိနေခဲ့သည်။ ရန်သူထူးခြားလုပ်ဆောင်မှုမှာ မတွေ့ရှိရပါ။

ကျွန်ုပ်တော်တို့သည် ရန်သူလက်နက်ကြီးအထိ ကာကွယ်နိုင်ရန် မြေကျင်းတူး၍ အပေါ်မှ သစ်တုံးကြီးများ စီထားသည့် ကတုတ်ကျင်းများတွင် အိပ်စက်ရပါသည်။ ရဲဘော်များလည်း ကတုတ်ကျင်းထဲတွင်သာ ကျဉ်းကျဉ်းကြပ်ကြပ် အိပ်ကြရသည်။ မည်သူမျှ မြေပေါ်တွင် မနေကြပါ။ ညမှာ မှောင်လွန်းလှသည်။ ရန်သူမှ ပစ်ခတ် သည့် လက်နက်ငယ်သံများ၊ မိမိတပ်မှ ပစ်ခတ်သံများ တစ်ခဲတစ်ရံ ကြားရသည်။ ည ၁၀ နာရီခန့်တွင် အိပ်ရာဝင်သည်။ မြေကျင်းထဲတွင်နေရသဖြင့် သန်း၊ ဖြူတ် စသည် ပိုးကောင်ကလေးများ အနှောင့်အယှက်ပေးမှု ခံရသည် ရုတ်တရက် အိပ်မပျော်နိုင်။ ည ၁၂ နာရီခန့်တွင် တစ်ခန်းပြီး ကတုတ်ကျင်းအပြင်သို့ ထွက်ခဲ့ရာ အလှည့်ထ

တင်းစောင့်နေသည့် ရဲဘော် ၂ ဦးကို တွေ့ရသည်။ ညွှန်လည်အိပ်ရာဝင်ရာ မကြာမီမှာပင် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

ရန်သူ၏ပစ်ခတ်သံများ ပိုမိုကျယ်လောင်လာသဖြင့် ဒီဒီ အိပ်ရာမှလန်နိုးခဲ့သည်။ အချိန်မှာ နံနက် ၄ နာရီ ဆက်ခန့်ဖြစ်သည်။ ရန်သူသည် လက်နက်ငယ်များသာမက ဆက်နက်ကြီးများကိုလည်း ပစ်ခတ်လာသည်။ မိမိ ခမရ (၄) ရှေ့တန်းစခန်းများကို ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်သည်နှင့် ဆစ်ချိန်တည်း ခမရ (၅) တပ်ရင်းဘက်မှ သေနတ်သံများ အဆက်မပြတ် ကြားနေရသည်။ စက်အဆက်အသွယ်ရသဖြင့် ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူးမှ ရန်သူ အင်အား ၂၀၀ ခန့်မှ တိုက်ခိုက်နေကြောင်း တင်ပြလာပါသည်။

မိမိစခန်းများအား တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်ခိုက်လာခြင်းသည် မဲလဒေသကို သိမ်းပိုက်ရန်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး မိမိစခန်းများကို အသေခံကာကွယ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း တပ်ရင်းမှူးနှင့် စစ်သည်များ အသက်စွန့် တိုက်ခိုက်ရန်၊ တစ်ယောက်ကျန်သည်အထိ ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ခမရ (၅) သို့ လာရောက် တိုက်ခိုက်သည့်ရန်သူသည် အင်အား ၂၀၀ ခန့်ဖြစ်သော်လည်း

www.burmeseclassic.com

သစ်ပင်များ ထူထပ်စွာပေါက်နေပြီး တောင်ကြောမှာလည်း ကျဉ်းမြောင်းသဖြင့် တပ်ဖြန့်ရန်ခက်ခဲမှု ရှိပါသည်။ အင်အား ၂၅ ယောက်ခန့်ကိုသာ တပ်ဖြန့်မှု ပြုနိုင်သည်။

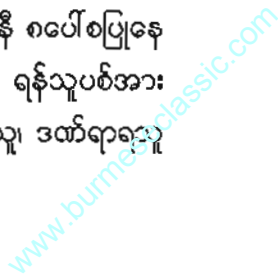
မဲလဒေသနှင့် နည်းဗျူဟာကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်ရှိ လမ်းကြောင်းကို စိုးမိုးလှုပ်ရှားနေသည့် ခမရ (၆) ဒုတပ်ရင်းမှူး ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၂) မှ ခွဲနှစ်ခွဲကိုလည်း တပ်များ အမြန်စုစည်းပြီး တပ်ရင်းမှူးနှင့်ပူးပေါင်းရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ ရန်သူသည် ခမရ (၅) စခန်းကို အပိုင်သီးရန်အကြံနှင့် ပစ်အားသုံး၍ မိမိရှေ့ကာတပ်စုကို သည်းသည်းမည်းမည်း တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ မိမိတပ်စုမှလည်း စနစ်တကျ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ရန်သူပစ်အားများလာသဖြင့် တပ်စုတစ်ခုလုံး တပ်ရင်းမှူးနှင့် လာရောက်ပူးပေါင်းခဲ့သည်။

ရန်သူသည် မိမိရှေ့ကာတပ်စု အခြေပြုထားသည့် တောင်ကုန်းအား သိမ်းပိုက်ရပြီးနောက် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလာကာ ခမရ (၅) ပင်မစခန်းသို့ ဆက်လက်ချီတက်လာသည်။ ရှေ့ကာတပ်စုတောင်ကုန်းနှင့် ပင်မခံစစ်ကုန်းကြားတွင် မြေနိမ့်ပိုင်းရှိပြီး တောင်ကျောမှာ ပေ ၃၀ ခန့်သာ

ရန်သူဝန်းသည်။ သစ်ပင်များ ထူထပ်စွာပေါက်နေသဖြင့် တပ်ဖြန့်ရန် အခက်အခဲရှိသည်။ ရန်သူများသည် လက်ကြီး လောင်ချာ ပစ်ကူများဖြင့် မိမိပင်မစခန်းသို့ ချစ်တပ်လာသည်။ တပ်ရင်းမှူးဦးစီး စစ်သည်များမှလည်း ခမရ (၅) လောင်ချာ၊ စက်လတ် လက်နက်ငယ်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ခမရ (၅) ပင်မခံစစ်ကုန်းကို သံဆူးကြိုးဖြင့် ခြံဆင်ကာရံထားသည်။ သံဆူးကြိုးတစ်ထပ်တွင် သံဆူးကြိုး ငါးတန်းရှိပြီး ပထမထပ်အား ဖြတ်တောက်ရန်ကြိုးတောရာ မိမိတပ်များမှ အနီးကပ်ပစ်ခတ်ခဲ့ရသည်။ မိမိတပ်ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းနှင့် ပထမထပ်သံဆူးကြိုးသည် ခမရ (၅) ၁၀၀ ခန့် ကွာဝေးပါသည်။ မကြာမီမှာပင် ပထမထပ်သံဆူးကြိုး ပြိုလဲသွားသည်။ သံဆူးကြိုးနှစ်ထပ်သာ ကျန်ပါတော့သည်။

ရန်သူနှင့် မိမိတပ်များ သည်းသည်းမည်းမည်း တိုက်နေဆဲပင်။ အရှေ့ဘက်ဆီမှ ရောင်နီ စပေါ်စပြုနေသည်။ နံနက် ၅ နာရီ ၃၀ မိနစ်ခန့်တွင် ရန်သူပစ်အားများ နည်းလာသည်။ ရန်သူသည် ကျဆုံးသူ၊ ဒဏ်ရာရသူ

များကို သယ်ယူကာ လာလမ်းအတိုင်း ဆုတ်ခွာသွားခဲ့သည်။ ရန်သူဆုတ်ခွာသွားရာနောက်သို့ တပ်ရင်းမှူး ဦးစိုး၍ လိုက်လံရှင်းလင်းခဲ့သည်။

ခမရ (၅) ဘက်မှ ပစ်ခတ်သံနည်းလာသည်နှင့်အမျှ ခမရ (၄) တပ်များသို့ ပစ်ခတ်မှုများမှာလည်း တစ်စတစ်စ လျော့နည်းလာသည်။ အရှေ့ဘက်တစ်ခွင်တွင် ရောင်နီမှာ ထင်ထင်ရှားရှား ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် မြင်ကွင်းမှာ ပီပြင်လာသည်။ နံနက် ၅ နာရီ ၄၅ မိနစ်ခန့်တွင် ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူးမှ ရန်သူများဆုတ်ခွာ သွားပြီဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလာပါသည်။ နည်းဗျူဟာမှူးနှင့်အဖွဲ့သည် ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူးရှိရာသို့ အမြန်ချီတက်ခဲ့သည်။

ခမရ (၅) တိုက်ပွဲဖြစ်ရာနေရာသို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် တပ်ရင်းမှူးမှ တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်ကို ရှင်းလင်းတင်ပြပါသည်။ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာနေရာများကို မိမိအား လိုက်လံပြသပါသည်။ ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူး အခြေပြုသည် ပင်မခံစစ်ကုန်း၏အလယ်တွင် (၂၅) ပေါင်ဒါတစ်လက် ရရှိထားသည်။ သံဆူးကြိုးခြံစည်းရိုး ၃ ထပ်ရှိသည့်အနက် ပထမခြံစည်းရိုးမှာ ၁၅ ပေခန့် ပျက်စီးနေသည်။ ပထမ

ခြံစည်းရိုး၏အရှေ့ဘက် ၂၅ ကိုက်ခန့်အကွာတွင် မောက်မောက်လဲကျသေဆုံးနေသည့် နိုင်ငံခြားသား၏အလောင်းကို တွေ့ရသည်။ အမေရိကန်ပြောက်ကျားဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ စစ်ဝတ်တန်ဆာများ စနစ်တကျ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ပစ္စတိုတစ်လက်ကို ခါးပတ်တွင် ပတ်ထားသည်။ ကိုယ်ပေါ်တွင် ပြောက်ကျားဝေ့စစ်ကုတ်ကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ပြောက်ကျားဂျာကင်အင်္ကျီရှေ့ဘက်တွင် အိတ်ခံလုံးပါရှိသည်။ နောက်ကျောဘက်တွင် အိတ်ကြီးတစ်လုံးပါရှိသည်။ အိတ်များအတွင်း ရှာဖွေရာ ခရီးသွားလာခွင့်ဆက်မှတ်များ၊ ခရီးသွားချက်လက်မှတ်များ၊ အမေရိကန်ဒေါ်လာငွေများ၊ ထိုင်းနိုင်ငံသုံး ဘတ်ငွေများ၊ အိုင်ကွန်းဆတ်သွယ်ရေးစကားပြောစက် တစ်လုံးနှင့် သေဆုံးသူဆုတ်စုံတင်္ကတပြားကို တွေ့ရသည်။ ကိုယ်ပေါ်တွင်တွေ့ရသည့် အထောက်အထားများအရ သေဆုံးသူမှာ ဦးသစ်နိုင်ငံသား ကြေးစားစစ်သား JEAN PHILIPPE COURAGE DERCO ဖြစ်သည်။ အလောင်း၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျည်ခွဲများ ပြန့်ကျဲနေသည်။ သွေးကွက်များမှာလည်း အနံ့အပြားပင်။ ရန်သူဆုတ်ခွာရာသို့ လိုက်လံ

ရှင်းလင်းရာမှ ၃ လက်မ ခန့်ထူရှိသည့် သံတုံးအပိုင်း တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ သံတုံးမှာလေးသဖြင့် ပြေးလွှားရင်း ကျခဲ့ဟန်တူသည်။ အဆိုပါသံတုံးမှာ မိမိလက်နက်ကြီး (၂) ပေါင်ဒါကို ဖောက်ခွဲဖျက်စီးရန်ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။

စခန်းတစ်ခုလုံးမှာလည်း ရန်သူ လက်နက်ကြီး လက်နက်ငယ်များ၏ဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးနေသည့် အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့ ခမရ (၅) စခန်းသို့ရောက် ရှိစဉ် တပ်ရင်းမှူးနှင့်ထိုင်စကားပြောခဲ့သည့် သက်ကယ်ထိ ကလေးမှာ အမိုးများ ရစရာမရှိအောင် ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာနေရာများကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေ နောက် တိုက်ပွဲအခြေအနေကို တပ်မဌာနချုပ်သို့ သတင်း ပို့လိုက်သည်။ ကျဆုံးကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ရန်သူအလောင်းကို ပျားရည်သုတ်ထားရန်၊ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး အမြန်ဆုံး ဆက် သွားဖြင့် ပေးပို့သွားရန် ညွှန်ကြားပါသည်။ မိမိစခန်းအနီး တွင် ရွာများ မရှိပါ။ ရွာများမှာ သောင်ရင်းမြစ်တစ်ဖက် ကမ်း ထိုင်းနိုင်ငံတွင်းမှသာ ရှိပါသည်။ ပျားရည်ရှာ၍မရနိုင် ကြောင်းတင်ပြရာ ပြင်သစ်ကြေးစား၏ အလောင်းကို

မြို့ပြသင်္ဂြိုဟ်ရန် ခွင့်ပြုပါသည်။ ပြင်သစ်ကြေးစား အလောင်းကို ခမရ (၅) စခန်းအနောက်နိမ့်ပိုင်းရှိ လျှို့အနီး နှင့် ကောင်းမွန်စွာသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်များတွင် မိမိဘက်မှ ဒဏ်ရာကြီးကြီး များမရရှိဘဲ စစ်သည် ၄ ဦးခန့်သာ အနည်းငယ် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သည်။ မိမိနှင့်အဖွဲ့သည် နေ့လယ်ဘက်တွင် အစစ်ဒေသမှ ထွက်ခွာလာရာ နည်းဗျူဟာအခြေပြုရာ အလေစခန်းသို့ ညနေပိုင်းတွင် ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ထပ်မံသိရှိရသည့် သတင်းများအရ အဆိုပါ နယ်ပယ်တွင် ကြေးစားစစ်သည် ၃ ဦးပါရှိကြောင်း တစ်ဦး က အလောင်းကျန်ရစ်ခဲ့သူ ပြင်သစ်ကြေးစားဖြစ်ပြီး အခြားတစ်ဦးမှာ ဩစတေးလျ နိုင်ငံသား MARTIN BONNELLY ဖြစ်ကြောင်း၊ မဲလတိုက်ပွဲတွင် ပြင်းထန် ဖြစ်ပွားရာရရှိသွားကြောင်း၊ ထိုင်းနိုင်ငံ မဲဆောက်ဆေးရုံ နှင့် ဆေးကုသနေကြောင်း၊ ရန်သူဘက်မှ ၁၀ ဦးခန့် ကျဆုံးပြီး ၁၇ ဦးခန့် ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ်ရရှိသွား ကြောင်း သိရသည်။

ဤတိုက်ပွဲကား မဲလဒေသရှိ မိမိတပ်များအား

www.burmeseclassic.com

အပိုင်တိုက်ခိုက်ရန် အင်အားသုံး၍လာရောက်ရာမှ မအောင်မြင်ဘဲ ဆုတ်ခွာခဲ့ရသည့် ရန်သူ၏ အရှုံးတိုက်ပွဲပင်ဖြစ်သည်။ မိမိတပ်မတော်သားများ၏ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးသည်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်တိုက်ပွဲကြီးပင် ဖြစ်သည်။

ဤတိုက်ပွဲတွင် အနီးကပ် ကွပ်ကဲခဲ့သူများမှာ နည်းဗျူဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး စိုးတင့်(ငြိမ်း)၊ ခမရ (တပ်ရင်းမှူးမှာ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သည့် ဗိုလ်မှူးကြီး တင်မောင်ဦး(ငြိမ်း)နှင့် ခမရ (၅) တပ်ရင်းမှူးမှာ ဗိုလ်မှူးကြီး သိန်းကြည်(ငြိမ်း) တို့ဖြစ်သည်။ ၃ ယောက်စလုံးမှာ မှော်ဇီ ဗိုလ်သင်တန်းအပတ်စဉ် (၂၉) မှ ကျောင်းဆင်း အရာရှိများ ဖြစ်သည်။ တိုက်ပွဲပြီးနောက် နည်းဗျူဟာမှူး မိမိအာဒုတပ်မမှူးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ တပ်ရင်းမှူးနစ်ယောတအား တိုက်ရိုက်နည်းဗျူဟာမှူးများအဖြစ်လည်းကောင်း တပ်မတော်မှ ရာထူးတိုးမြှင့်ခန့်ထားခဲ့သည်။

(မဲလဒေသတိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်များတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် အရာရှိစစ်သည်များအား အမှတ်တရအဖြစ် ဤစာတိုက်ပွဲပြုရေးသားရခြင်း ဖြစ်သည်။)

ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးတင့်(ငြိမ်း)

မပြီးဆုံးသေးသော နောက်ဆက်တွဲတိုက်ပွဲများ

မြန်မာ့တပ်မတော် စစ်ဆင်ရေးအထူးအဖွဲ့သည် ~~Roller Tactics~~ Roller Tactics ခေါ် စခန်းတစ်ခုပြီးတစ်ခု တိုက်ခိုက်သည့်စနစ်ကို ကျင့်သုံးပြီး ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ သောင်ပြန်မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ KNU စခန်းများကို ချိုးဖျက်ပြီးတစ်ခု တိုက်သိမ်းခဲ့၏။

ဧပြီလတွင် မဲလပင်မစခန်းကြီး ကျဆုံးပြီးနောက် သီပေါကေအား တိုက်ခဲ့၏။ မော်ဖိုးကေရပြီးနောက် မဲလ

www.burmeseclassic.com

ထဲတွင် ...

သစ်ကာရစခန်းနှင့်

မော်ဖားသူသစ်စက်စခန်းကိုလည်းကောင်း၊

ဝါးခဟောင်းစခန်းကိုလည်းကောင်း ဆက်လက်

တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ဝါးခစခန်းဟောင်း၌ KNU အထူးတပ်ရင်း (၁၀၁) အခြေပြုတပ်စွဲထားသည်။ ထို့ကြောင့် အပြင်းအထန် တိုက်ယူရ၏။

ဝါးခဟောင်းစခန်းတိုက်ပွဲတွင် တပ်မတော် အရာရှိ ၂ ဦးနှင့် စစ်သည် ၃၃ ဦး နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်စွန့်လှူခဲ့ရပြီး ၉၄ ဦး ဒဏ်ရာရရှိခဲ့၏။

KNU တို့ထံမှ အလောင်း ၄၃ လောင်း၊ ၂-၄ ရော့ကက်လောင်ချာ ၁ လက်၊ ၃-၅ ရော့ကက် လောင်ချာ နှစ်လက်၊ ၆၀ မီလီမီတာစီနီပြောင်း တစ်လက်၊ လက်နက်ငယ်မျိုးစုံ ၁၂ လက်၊ ကျည်မျိုးစုံ၊ ဗုံးသီးမျိုးစုံ ငါးသောင်းကျော် သိမ်းဆည်းရမိခဲ့၏။

သစ်ကာရနှင့် မော်ဖားသူစခန်းများမှ -

ဒီပိုးမြေထိုးစက်ကြီး ၁ စီး

ဒတ်ဆန်းကား ၁ စီး

စက်လှေ

၂ စီး

မီးစက်အင်ဂျင်စက်ကြီး

၂ လုံး

အင်ဂျင်စက်ငယ်

၃ လုံး

ဂိုဒေါင်ကြီး

၃ လုံး

လျှား ပေ ၃၀၀ အနံ ပေ ၄၀)

ဂိုဒေါင်လတ်

၄ လုံး

လျှား ပေ ၂၀၀ အနံ ပေ ၄၀)

ဂိုဒေါင်ငယ်

၃ လုံး

လျှား ပေ ၇၀ အနံ ပေ ၃၀)

ပျဉ်ထောင်သွပ်မိုးအိမ်

၄၆ လုံး

ကျွန်းသစ်ခွဲသား

တန် ၁၆၀

သစ်ခွဲစက်

၄ လုံး

အား သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။

သစ်ကာရစခန်းမှာ KNU ရင်း ၁၉ ၏ အကောက်

စခန်းဖြစ်၏။ သစ်အရောင်းအဝယ်စခန်းလည်း ဖြစ်၏။

ဝါးခဟောင်းစခန်းသည် မြဝတီမြို့နှင့် မျဉ်းဖြောင့်

၅ မိုင်ကျော်ခန့်သာရှိ၍ KNU တို့သည် ထိုစခန်း

၌ မြဝတီမြို့အား ၂-၇၅ တစ်ချက်ပစ် လောင်ချာ

www.burmeseclassic.com

ခုံးကျည်များ၊ ၁၂၀ မီလီမီတာစိန်ပြောင်းများဖြင့် အကြိမ်
ပေါင်းများစွာ ပစ်ခတ်ခဲ့ရာ ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ
ဧပြီလအတွင်း အချက်ပေါင်း ၂၀၅ ကြိမ် ပစ်ခတ်ခဲ့ပါသည်။
ထိုဝါးခဲဟောင်းစခန်းကို သိမ်းလိုက်မှ ပစ်ခတ်မှု ရပ်တန့်
သွားခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်တော်၏ မြဝတီမြောက်ခြမ်း KNU
စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများ ပြီးဆုံးပါပြီ။ ထိုစခန်းများအားလုံးကို
တပ်မ (၄၄) နှင့် တပ်မ (၆၆) မှ တပ်များက လုံးဝဆုတ်
မပေးတော့ဘဲ ထိန်းသိမ်းထားရှိခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် အနီးဆုံး ဝမ်းခဲသစ်စခန်းကြီးကိုလည်း
ပတ်ပတ်လည်မှ ဝန်းရံပိတ်ဆို့ခဲ့ပါသည်။

မြဝတီမြောက်ဘက်၌ KNU ဗဟို မာနေပထေး
စခန်းကြီးနှင့် အထူးတပ်ရင်း (၁၀၁) ခံစစ်ယူထားသည့်
ဝမ်းခဲသစ် ခေါ် ကော်မူးရာစခန်းကြီးသာ ကျန်ရှိတော့သည်။

ထိုစခန်းကြီး ၂ ခုအနက် KNU ဗဟို မာနေပထေး
အား ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် စတိုက်သည်။ တပ်မတော်ခေါင်း
ဆောင်အပြောင်းအလဲကြောင့် တိုက်ပွဲရပ်နားသွားသည့်
၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် KNU နှင့် DKBA ကွဲသွားကြရာ

မြရတနာစာပေ

DKBA များ အကူအညီတောင်းသဖြင့် ထိုဗဟိုစခန်းကြီး
၂ ခုအား ထပ်တိုက်ရာ ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီတွင် KNU
ဗဟို မာနေပထေးစခန်းကြီးအားလည်းကောင်း၊ ဖေဖော်ဝါရီ
တွင် ဝမ်းခဲသစ် ခေါ် ကော်မူးရာ စခန်းကြီးကိုလည်း မြန်မာ
တပ်မတော်မှ အပြီးအပိုင် သိမ်းပိုက်ရရှိပါတော့သည်။

ထိုတိုက်ပွဲကြီးများကို စာရေးသူ ကျွန်တော်မှ
အထူးအလေးအနက်ဖြင့် သီးခြားစာအုပ်ကြီးများ ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်
ကြောင်းပါခင်ဗျား။

ဦးတံပွဲသုံးသပ်ချက်များ

ဖော်ပြပါ တိုက်ပွဲများမှာ ၁၉၈၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ
ထု ၁၉၈၉ ခုနှစ် မေအထိ ရှစ်လတာမျှ ကြာမြင့်ခဲ့ရာ
ရှစ်လအတွင်း KNU စခန်းကြီး ရှစ်ခုအား လက်ရသိမ်း
ဆည်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ သိမ်းနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ရာ၌
မြန်မာ့တပ်မတော်၏ စွမ်းရည်များကို အောက်ပါအတိုင်း
သုံးသပ်တွေ့ရှိရပါသည်။

- (က) ကစထမူး၊ ဗိုလ်ချုပ်မောင်လှ အပါအဝင် အဆင့်
မြင့်တပ်မှူးကြီးများနှင့် တိုင်းမှူး၊ တပ်မမှူး၊ နည်း

မြရတနာစာပေ

ဗျူဟာမှူးများသည် တိုက်ပွဲဝင်တပ်များနှင့်အလှည့်လိုက်ပါခဲ့ခြင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်နှင့် ဒုကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်တို့ပါ ငါ့ဒေသများသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုအားပေးခဲ့ခြင်း။

- (ခ) တိုက်ပွဲဝင်စစ်သည်များ အသက်ကို ပဓာနမထားဘဲ စွန့်စွန့်စားစား တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြခြင်း။
- (ဂ) လက်နက်ကြီးပစ်ကူများ စနစ်တကျ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် အမြောက်ကြီးများ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ခြင်း။
- (ဃ) သတ္တိဖြင့် တိုက်ပွဲအဆုံးအဖြတ်ကို ရယူနိုင်ခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ KNU စခန်းကြီး ရှစ်ခုအား သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ရန်ပါသည်။

မြရတနာစာပေ

အခန်း (၄)

မြဝတီတောင်ခြမ်းက စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများ

မြဝတီတောင်ခြမ်းတွင်လည်း မြောက်ခြမ်းကဲ့သို့ သောင်ရင်းမြစ်ဘေး၌ KNU စခန်းကြီးများ ရှိခဲ့လေ သည်။ မြဝတီနှင့် အနီးဆုံးကား ဖလူးစခန်း ဖလူး၏ တောင်ဘက်၌ သေဘောဘိုး မလှမ်းမကမ်းတွင် ဝေါလေ စခန်းများ ဖြစ်ကြ၏။ အားလုံး သောင်ရင်းမြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းကို တောင် အခြေပြုထားကြ၏။

မြရတနာစာပေ

ထိုစခန်းများမှာ KNU တပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာ
မှူး ဗိုလ်မှူးကြီးရွှေဆိုင်က ကွပ်ကဲခဲ့၏။

တပ်မတော်အစိုးရသည် ထိုစခန်းများကိုလည်း
ချန်လှပ်ခြင်းမရှိဘဲ ၁၉၈၉ ခုနှစ်မှာပင် အားလုံးကို တိုက်
သိမ်းခဲ့၏။

ပငယဆုံး ဖလူးစခန်းဖြစ်၏။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် မြဝတီ
မြို့သိမ်းတိုက်ပွဲ၌ KNU တပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာ
ဗိုလ်မှူးကြီး ရွှေဆိုင်သည် သူ့တပ်များကို ဖလူးတွင်
စုရပ်ပြုလုပ်ခဲ့၏။ KNU တပ်မဟာ (၆) ၌ ထိုစဉ်
တပ်ရင်းသုံးရင်း ရှိခဲ့၏။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင်
၎င်းတို့နှင့်အတူ ABSDF ရင်း ၂၀၆/၂၀၄ တပ်ရင်း
အတူရှိနေ၏။ ABSDF တပ်ရင်းများမှာ သေဘောသို့
အခြေပြုနေခဲ့ကြပြီး ဝေါလေတွင်မူ KNU တပ်များ
ရှိ၏။

မိမိတပ်မတော်သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ
ဖလူးစခန်းကို စတင်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ဖလူးကား မြဝတီ
၁၀ မိုင်ခန့်မျှသာ ဝေးကွာ၏။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၉၅ ခုနှစ် ကော်မူးရာတိုက်

၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် အမှတ်တရထိုက်ပွဲများ
၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် KNU ဗဟိုကို လိုက်စစ်ဆင်ခဲ့ရာ၌ အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့
ရေးဆောင်ရွက်ရန် နည်းဗျူဟာ (၃၃၁) နှင့် သယ်န်း
နောင်တွင် ၂ လကျော် နေခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် အထက်
မြန်မာ မြဝတီသို့ ကိုယ်တိုင်မသွားခဲ့ဘဲ တပ်များကိုသာ
ထွက်ပေးခဲ့ရ၏။ သယ်န်းညီနောင်တွင် ၂ လကျော်နေခဲ့
သော်လည်း မြဝတီကိုကား လုံးဝမရောက်ဖူးခဲ့ပါ။

နယ်ဘက်ရောက်မှ မြဝတီတစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့
၁၉၉၅ ခုနှစ် အငြိမ်းစားဘဝတွင်ကား မြဝတီသို့ တစ်နှစ်တစ်ခေါက်
ကျန်ရောက်ခဲ့ရာ အခေါက်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်တော့ပါ။
မြဝတီရောက်တော့ ဖလူးကိုလည်း သွားခဲ့ပါသည်။ ဖလူး
စခန်းကိုရောက်ခဲ့၏။ တကယ့်အခိုင်အမာ ခံစစ်စခန်းကြီး
ဖြစ်ပါ၏။ ဒါကို ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ဗိုလ်သင်တန်း
တပ်မဟာတည်းဆင်း သူရဲကောင်းမှတ်တမ်းဝင် ရခဲ့ကြသည့်
အကြောင်းကြားသိန်းအောင်နှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး ဘိုကြည်တို့က
ပြောခဲ့ကြသည်။ ထိုတိုက်ပွဲကြီးကြောင့် သူတို့ ၂ ဦး
ဖလူးတွေ တက်သွားကြ၏။ ယခု ထိုတိုက်ပွဲကို စတင်ဖော်
ပြပါမည်။

ဖလူးစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

ဖလူးစခန်းကြီးအား ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် မြန်မာ့တပ်မတော်က တိုက်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ဖလူးစခန်း၌ KNU တပ်မဟာ (၆) တပ်ရင်း ၁၇ နှင့် ABSDF တပ်များရှိရာ စုစုပေါင်း အင်အား ၅၀၀ ခန့်ရှိခဲ့

အိမ်များ

တပ်မ (၃၃) မှ နည်းဗျူဟာ (၃၃၁) နှင့် နည်းဗျူဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး သူရမောင်ကို ဦးဆောင်သော တပ်ရင်းသုံးရင်း -

- (၁) ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဘိုကြည် ဦးစီး ခလရ (၄)
- (၂) ဒုဗိုလ်မှူးကြီးသိန်းအောင် ဦးစီး ခမရ (၁၁၉)
- (၃) ဗိုလ်မှူးမြင့်မောင် ဦးစီး ခမရ (၁၃)
- (၄) အမှတ် (၄) အမြောက်တပ်ရင်းမှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ

အိမ်ခွဲဖြစ်ပွားပုံအဆင့်ဆင့်

မိမိတပ်များသည် စုရပ်မှ ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ရည်မှန်းချက်သို့ ထွက်ခွာလာရာ ခမရ (၁၃) သည် လမ်းတွင် KNU အင်အား ၁၀၀ ခန့်နှင့် ဖြစ်ထန်စွာ တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်တော့၏။ ထိုနေ့ နေ့လယ်မှ နေ့သောတိုက်ပွဲမှာ ည ဆယ်နာရီတွင် ပြီးဆုံးသွားပြီး KNU မှ တောင်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားကြ၏။ တိုက်ပွဲမှာ မြဝတီ တောင်ဘက်ရှိ တောင်ကုန်းများ၌ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ကျန် ခလရ (၄) နှင့် ခမရ (၁၁၉) တို့သည်

အနောက်ဘက်မှနေပြီး ဖလူးစခန်းသို့ လမ်းမသို့ တောတိုးချီတက်ခဲ့ကြ၏။

ခမရ (၁၃) မှ လမ်းအတိုင်း ဖလူးသို့ ချီတက်ခဲ့ပြီး ဒီဇင်ဘာ ၂၇ ရက် နံနက်၌ ဖလူးစခန်းအနီးတွင် စောင့်ဆိုင်းနေသည့် KNU ၁၅၀ ခန့်နှင့် ထပ်မံ၍ တိုက်ပွဲများ ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားပြန်၏။ မိမိမှ ၁၂၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းကြီးများ အကူအညီဖြင့် ဦးနှိမ်ပစ်ခတ်ရာ KNU များ ဖလူးဘက်သို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားကြပါသည်။

တောတိုးချီတက်သွားကြသည့် နည်းဗျူဟာ (၃) နှင့် တပ်ရင်း ၂ ရင်းသည် ဒီဇင်ဘာ ၂၈ ရက်နေ့ညတွင် ဖလူးစခန်းအနီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။

ဒီဇင်ဘာ ၂၉ ရက်နေ့ မနက် အရုဏ်ဦးတွင် ခမရ (၄) နှင့် ခမရ (၁၁၉) တပ်ရင်း ၂ ရင်းသည် တောင်ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်မှ စစ်ကြောင်း ၂ ကြောင်း ခွဲကာ ဖလူးစခန်းအား ၁၂၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းကြီးများ ၇၅ မီလီမီတာ နောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ်များ အကူအညီဖြင့် ဒလကြမ်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတော့၏။ အချိန်မနက် ၄ နာရီခွဲဖြစ်သည်။

စခန်းတွင်းရှိ KNU နှင့် ABSDF တပ်များမှ ၈၂ မီလီမီတာ၊ ၆၀ မီလီမီတာ၊ ၅၇ မီလီမီတာ နောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ်များ၊ ၇၅ မီလီမီတာ လောင်ချာ၊ ပျံနှင့် ၅ စက်တပ်ကြီးများသုံးကာ အပြင်းအထန် ပြန်လည် ခုခံခဲ့ကြသည်။

မိမိ တပ်များမှ ရန်သူမမျှော်လင့်သော သောင်ရင်းတွင်း ဆင်းချပြီး ဖလူးစခန်းကို အရှေ့ဘက်မှဝင်၍ တွေ့တော့၏။ မမျှော်လင့်သော ဆောင်ရွက်ချက်ကြောင့် ဖလူးစခန်းမှ KNU နှင့် ABSDF တပ်များ အပိုက်မိကာ နာရီခွဲတွင် စခန်းကိုစွန့်လွှတ်၍ ထိုင်းနိုင်ငံတွင်းသို့ ပြေးသွားကြရာ ဖလူးစခန်းကြီးတစ်ခုလုံးအား ဒီဇင်ဘာ ၂၉ နာရီအောင်မြင်စွာ သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့တော့၏။

အရေးအမြတ်

KNU
လူကျဆုံး ၅၅ ဦး
အရင်း(ရ) ၁၀၀ ခန့် ဒဏ်ရာရ

လက်နက်

၈၂ မီလီမီတာစိန်ပြောင်း	၃ လက်
၇၅ မီလီမီတာနောက်ပွင့်	၁ လက်
၆၀ မီလီမီတာစိန်ပြောင်း	၂ လက်
၅၇ မီလီမီတာနောက်ပွင့်	၁ လက်
ပွိုင့်၅ စက်သေနတ်ကြီး	၂ လက်
RPG	၂ လက်
လက်နက်ငယ်မျိုးစုံ	၅၁ လက်
ဆသရစက်ကြီး	၂ လုံး
ကား(ဟိုင်းလတ်)	၁ စီး
သွပ်မိုးအဆောက်အဦ	၃၀ လုံး
ကွန်ကရစ်ဘန်ကာ	၄၉၂ လုံး
အခြားအဆောက်အဦမျိုးစုံ	၆၀ လုံး

ဒီဒီ

လူ ကျဆုံး	၂၂ ဦး
ဒဏ်ရာရ	၅၂ ဦး
လက်နက်အဆုံးအရှုံး	မရှိပါ။

... (၂) ခိုလှုံချုပ်တင်ဦး ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ

ဒီဇင်ဘာ ၃၀ ရက်နေ့တွင် နဝတအတွင်းရေးမှူး

ချုပ်ချုပ်တင်ဦးမှ ဖလူးစခန်းထိ လိုက်ပါသွားပြီး တိုက်ပွဲ

ဆည်ကျွန်းများနှင့် တပ်ရင်းများများ၊ အရာရှိ၊ အရာခံ၊

တပ်သားများအား တွေ့ဆုံအားပေးစကား ပြော

ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခဲ့၏။ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်၏

ဂုဏ်ပြုလွှာကို ပေးအပ်ခဲ့၏။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ

အပ်ခဲ့၏။ တိုက်ပွဲဝင် အရာရှိ၊ အရာခံ၊ အကြပ်၊

တပ်သားများအား အဆင့်တိုးမြှင့်ရန်နှင့် စွမ်းရည်ဘွဲ့များ

အပ်ရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

ဤတိုက်ပွဲများကြောင့် တိုက်ပွဲဝင်သူများ စွမ်းရည်

များကြ၏။ သူရ၊ သူရဲကောင်းမှတ်တမ်းဝင်ဘွဲ့များ

နှင့်ခံကြရ၏။ Promotion များ ကြ၏။

ဖလူးစခန်းပတ်ဝန်းကျင်ကို ဆက်လက်ရှင်းလင်း

ရာ နောက်ထပ် လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်များ၊

မီးခိုးကျောက်များ၊ မော်တော်ယာဉ်များ အများအပြား

သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့သည်။

တကယ်တော့ ဖလူးစခန်းမှာ မြဝတီနှင့် အနီးဆုံး

GNU အခိုင်အမာစခန်းကြီးဖြစ်ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ အခြေပြု နေထိုင်ခဲ့သည့် စခန်းကြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပစ္စည်း အမျိုးစုံ သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

GNU တပ်မဟာ (၆) နှင့် ABSDF တပ်များသည် ထိုင်းနိုင်ငံမှတစ်ဆင့် တောင်ဘက် သေဘောဘိုးနှင့် ဝေါလေသို့ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ကြလေသည်။

သေဘောဘိုးစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

မိမိတပ်များသည် ဖလူးစခန်းသိမ်းမိပြီးသည့်နောက် ဆက်လက် ဆောင်ရွက် ရပ်နားခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လက် ဆောင်ရွက် ဖလူးတောင်ဘက်ရှိ သေဘောဘိုးစခန်းကို ဆက်လက် ဆိုက်ခတ်ခဲ့၏။

ထိုစဉ်က သေဘောဘိုးနှင့် ABSDF ရင်း (၂၀၄)၊ (၂၀၅) နှင့် (၂၀၆) တို့အပြင် GNU တပ်မဟာ (၆) မှ (၁၆)၊ (၁၇) နှင့် ဖလူးမှ ဆုတ်ခွာလာသော တပ်များ

စုဝေးလျက်ရှိ၏။ တပ်မဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးရွှေဆိုင်ကိုယ်တိုင် ရှိနေခဲ့၏။

မိမိအပ်များ

တပ်မ (၃၃) မှ နည်းဗျူဟာ (၃၃၂) နည်းဗျူဟာမှ ဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်ဝင်းနှင့်အတူ -

- (က) ခမရ (၁၃)
- (ခ) ခမရ (၁၆)
- (ဂ) ခလရ (၄)

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သောနေ့စဉ်

မိမိတိုက်ပွဲဝင်တပ်များသည် တပ်များကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပြီး ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် အခြေပြု ဖလူးမှ ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။

ဇန်နဝါရီ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ရှေ့တန်းအမှတ် (၁) ခြေမြန်တပ်ရင်း တပ်ရင်းမှူး ဦးစီး စစ်ကြောင်းသည် အနောက်ဘက်ခြမ်းမှ ပတ်၍ ရှင်းလင်းစဉ် ပွိုင့် (၃၄၅) တစ်ဝိုက်သို့အရောက် ယင်းနေ့ နံနက် ၈ နာရီ ၅၀ မိနစ်

၉ နာရီ ၁၀ မိနစ်အချိန်အထိ KNU အင်အား ၃၀ ခန့်နှင့် တွေ့ပစ်ခတ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့ရာ ရန်သူများ တောင်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြပါသည်။

ယင်းသို့ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားသော ရန်သူများ နောက်သို့ တပ်မတော်က ဆက်လက်ထက်ကြပ် လိုက်လံ ချင်းလင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ နံနက် ၉ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်မှ

၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်အချိန်အထိ KNU အင်အား ၁၀ သောက်ခန့်နှင့် ထပ်မံတွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပြန်ပါသည်။ ရန်သူတို့သည် တပ်မတော်၏ ဖိအားပေး တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် တောင်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာတွင် တပ်မတော်မှ စစ်သည်တစ်ဦး သိမ်းပြည်အတွက် အသက်ပေးလှူသွားခဲ့ပြီး အရာရှိတစ်ဦး အပါအဝင် စစ်သည်ခြောက်ဦး ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ကြပါသည်။

ရန်သူထံမှ အာပီဂျီဒုံးသီး ရှစ်လုံး သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ အဆိုပါ ရှေ့တန်း အမှတ် (၁၆) ခြေမြန်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်းသည် တောင်ဘက်သို့ ဆက်လက်ရှင်းလင်းရာ

တွင် ယင်းနေ့ ညနေ ၃ နာရီ ၄၅ မိနစ်မှ ၉ နာရီအချိန် အထိ KNU ၄၅ ယောက်ခန့်နှင့် တစ်ကြိမ်၊ ပွိုင့် (၃၆၅)

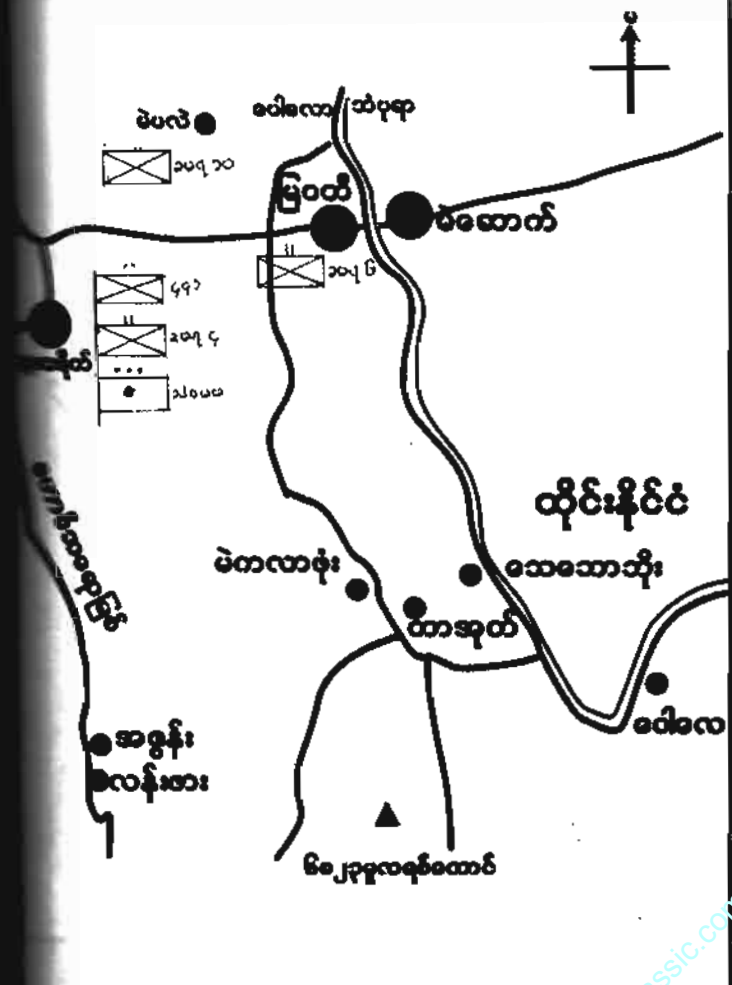
တွင် ညနေ ၄ နာရီ ၅၅ မိနစ် မှ ၅ နာရီ ၁၅ မိနစ်အထိ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ထပ်မံထိတွေ့ တိုက်ပွဲများ ပွားခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ ထိတွေ့မှုဖြစ်စဉ်တွင် တပ်မတော်ဘက်မှ ထိခိုက်မှုမရှိဘဲ ရန်သူ့ထံမှ အလောင်းသုံးလောင်း အာပီဂျီဒုံးသီး ၁၀ လုံး၊ ခဲယမ်းအချို့တို့ကို တပ်မတော်က သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့ပါသည်။

သေဘောဘိုးဒေသအား ရှေ့တန်းအမှတ် (၁) ခြေလျှင်တပ်ရင်းသည် အနောက်ဘက် တောင်ကြောင့် လျှောက်မှလည်းကောင်း၊ ရှေ့တန်းအမှတ် (၄) ခြေလျှင် တပ်ရင်းသည် သောင်ရင်းမြစ်ဘက်ခြမ်းတစ်လျှောက် လည်းကောင်း၊ လက်နက်ကြီးပစ်ကူများရယူကာ ဟန်တူညီညီ ပေါင်းစပ်ရှင်းလင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ရှေ့တန်းအမှတ် (၄) ခြေလျှင်တပ်ရင်းတပ်ရင်းမှူး ဦးစီးစစ်ကြောင်း ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက်နေ့ ညနေ ၃ နာရီ ၁၅ မိနစ် အချိန်တွင် KNU တပ်ရင်း (၁၆) တပ်ရင်းမှူး ဦးစီးသော အင်အား ၁၅၀ ခန့်နှင့် စတင်ထိတွေ့တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ တပ်မတော်က ဖိအားပေးတိုက်ခိုက်မှု တိုက်ပွဲနေရာအား ယင်းနေ့ည ၃ နာရီ မိနစ် ၅၀ အထိ

လေးနှင့် ဝေါလေ စခန်းများအား တိုက်ခံခဲ့ရသည့် ဝိုက်ပွဲကြီး ဘိုကြည် မှ
 တရားရုံးအား အမျိုးသားစာပေဆု ခရစ်တင် ဝန်ကြီးဌာနက ဝန်ကြီးဌာနက ဝန်ကြီးဌာနက

တောင်ကြားရပ်ကွက်၊ တောင်ကြား၊ တောင်ကြား၊ တောင်ကြား

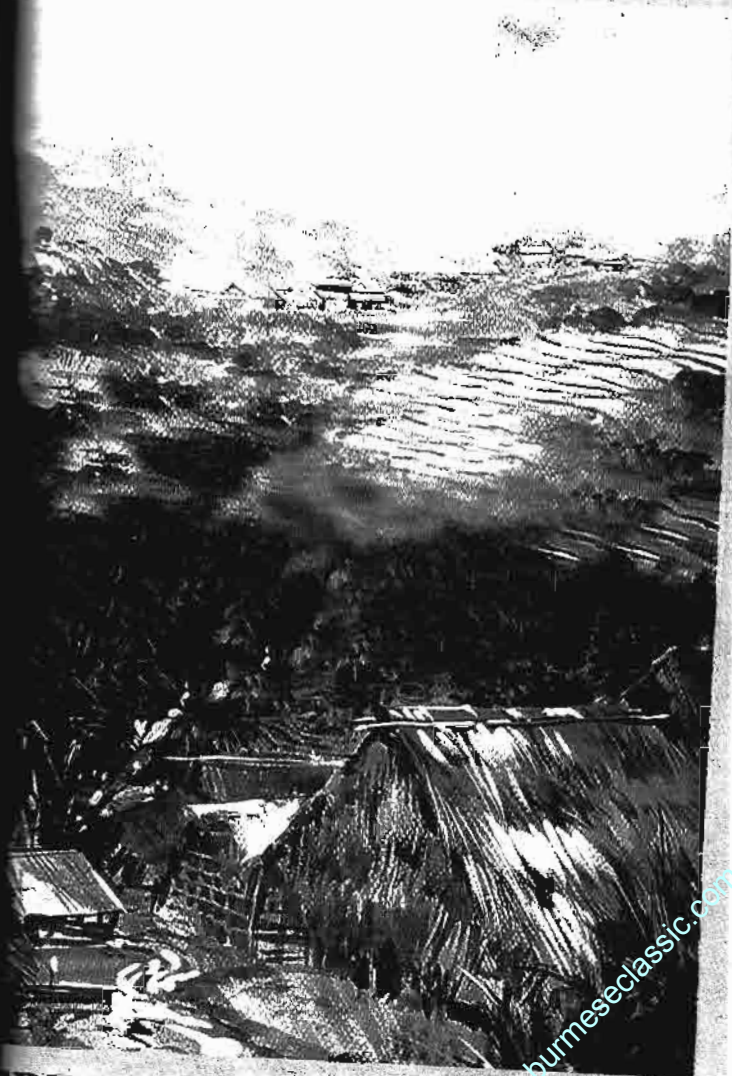
သောဘောဘိုး၊ ဝေါလော ဒေသပြေပြေ

ရည်ညွှန်းချက်

 အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာနယ်နိမိတ်
 KNDO လွှမ်းမိုးထားသော နယ်မြေများ

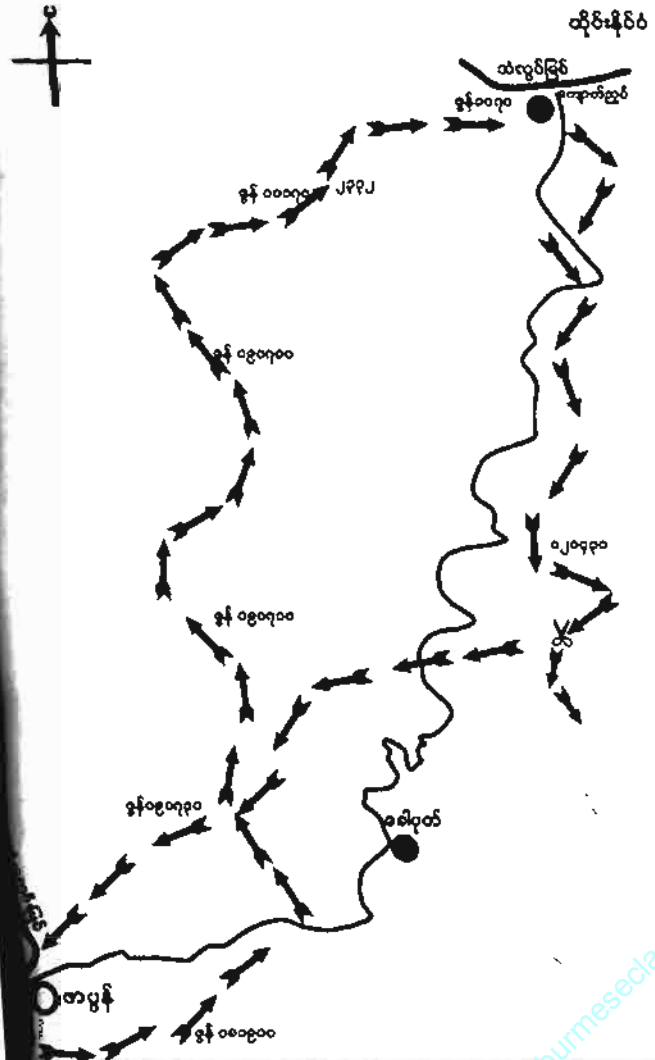
၁၉၄၉ခုနှစ် ဖူလိုင်လ(၃၁)ရက်တွင်
KNDO လွှမ်းမိုးထားသော နယ်မြေများ

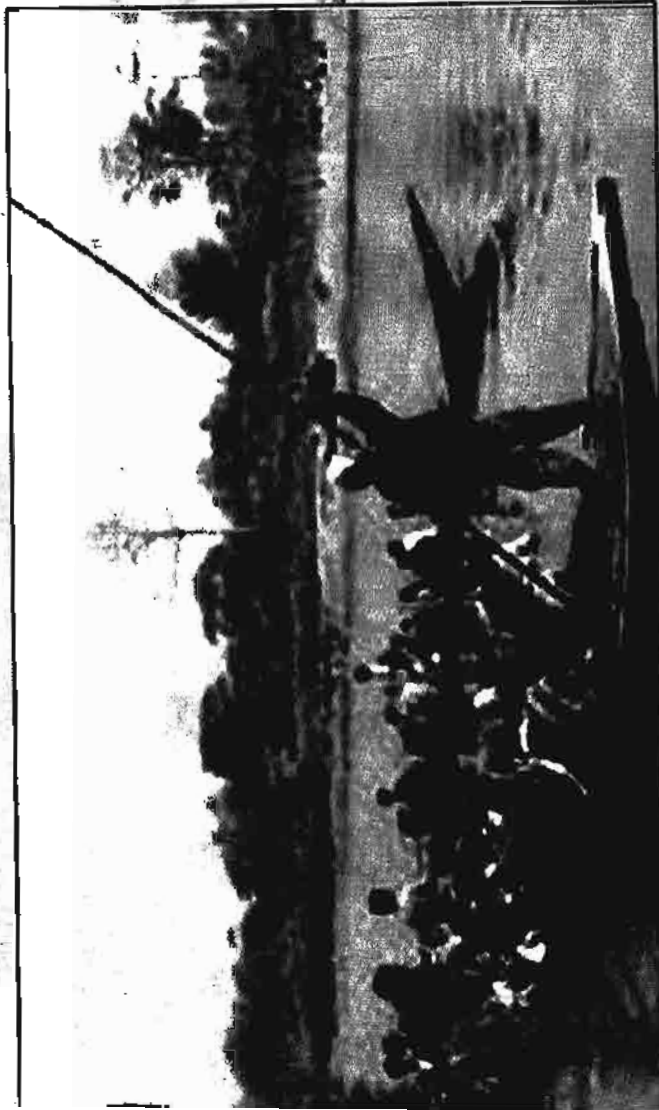
PDF တောရိုကျောင်းသားများ ရေးဆွဲခဲ့သည်

ဘုရားသုံးဆူရောက် စာရေးသူ ၂၀၁၅ခုနှစ်

ကျောက်ညှပ်ဒေသတိုက်ညှိခြင်း

နယ်စပ်တိုက်ပွဲကာလက စတင်ရင်းမြစ်ကို ကြိတ်ကျနေကြသည်

အောင်တိုင်းက အမှတ်တရထိုက်ပွဲများ

နှင့် သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။

တပ်မတော် စစ်ကြောင်းများသည် ပွိုင့် (၁၁၅၆) နှင့် ယင်းဝန်းကျင်နေရာတစ်ဝိုက်တို့သို့ ထပ်မံ ရှင်းလင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ကြိုကြားကြိုကြား တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး တစ်ဆုံးတွင် ရန်သူသည် အထိနာစွာဖြင့် တစ်ဖက် ဝိုင်းနှင့် ဝေါလောဘက်သို့ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြ သည်။ တပ်မတော် စစ်ကြောင်းများက သေဘောဘိုး ခန်းအား ရှင်းလင်းခဲ့ရာ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက် နံနက် ၉ နာရီအချိန်တွင် အပြီးအပိုင် သိမ်းပိုက် ခဲ့ကြပါသည်။

တပ်မတော်မှ ရှင်းလင်းတိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်စဉ်တွင် ၁၅၀၀ များထံမှ အလောင်းငါးလောင်းနှင့် လက်နက် ၁၀၀၀ ထက်ရရှိခဲ့သည်။ တပ်မတော်ဘက်မှ စစ်သည်တစ်ဦး သေဆုံးပြည်အတွက် အသက်ပေးလှူသွားခဲ့ပြီး အရာရှိတစ်ဦး သေဆုံးအောင် စစ်သည် ၁၈ ဦး ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ကြပါသည်။ စစ်ဗိုလ်တစ်ဦးလုံးတွင် ရန်သူထံမှ အလောင်းရှစ်လောင်း၊ လက်နက်ငယ်သုံးလက်နှင့် ပီအာဂျီဒုံးသီး ၁၈ လုံးတို့ကို သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ကြသည်။ သေဘောဘိုးခန်းတစ်ဝိုက်အား

မြေရတနာစာပေ

တပ်မတော်မှ ရှင်းလင်းခဲ့ရာ သွပ်မိုးဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း၊ အိပ်ဆောင်သုံးလုံး၊ ဓနိမိုးအိမ် ၁၅၀ ခန့်၊ ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ကျောင်း၊ စာသင်ကျောင်းတစ်ကျောင်း၊ အမှတ်တရကျောက်တိုင် တစ်ခု၊ အလံတိုင်ပါ စစ်ရေးပြကွင်းတစ်ကွင်း၊ ဈေးတန်းတစ်ခု၊ အလှူခန်း ၃၀၀၊ အနံပေ ၅၀ သစ်စက် တစ်လုံး၊ အကောက်ခန်း နှစ်ခုနှင့် သစ်လုံးမျိုးစုံ တန် ၇၀၀ ကျော်ခန့်တို့ကို သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ယင်းအနီးတစ်ဝိုက်တွင် ဘန်ကာများ၊ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းများနှင့် အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထားသည့် စခန်းကြီးတစ်ခုကိုလည်း ထိတွေ့မရှိဘဲ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။

ဝေါလေစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

တပ်မတော်သည် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် KNU တပ်မဟာ (၆) လက်အောက်ရှိ သေဘောဘိုးစခန်းအား ရှင်းလင်းသိမ်းပိုက်ပြီးနောက် တပ်မတော်ကွပ်ကဲမှုအောက်ရှိ နည်းဗျူဟာ (၃၃၂) နှင့်အတူ ကွပ်ကဲမှုအောက် တပ်ရင်း ၃ ရင်းသည် စနစ်တကျ ဖြည့်ဆင်စုပွဲ၍ သေဘောဘိုးမှ တောင်ဘက်ရှိ ဝေါလေဒေသသို့ ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့၏။

ထိုအချိန်က ဝေါလေတွင် KNU တပ်မဟာ (၆)

www.burmeseclassic.com

ဌာနချုပ်နှင့် စခန်းငယ်လေးများ ဖြန့်ခွဲကာ လက်နက်ကိုင်အင်အား ၆၀၀ ခန့်ဖြင့် အခြေပြုလျက်ရှိ၏။

ဝေါလေတွင် တပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ရွှေဆိုင်၊ ဒုတပ်မဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး မူတူး တပ်မဟာ (၁၇) တပ်ရင်းမှူး မောသုံ တပ်ရင်း (၁၆၊ ၁၇) နှင့် ABSDF တပ်ရင်းများ ဒီအေဘီတပ်ဖွဲ့များ ရှိ၏။

မိမိတပ်များ

တပ်မ (၄၄) ကွပ်ကဲမှုနှင့် နည်းဗျူဟာ (၃၃) ကွပ်ကဲမှုအောက် -

- (က) ခမရ (၁၆)
- (ခ) ခလရ (၄)

ထိုဒေသမှာ တောတောင်ထူထပ်ပြီး KNU အဆင့်ဆင့် ခုခံမှုများကြောင့် မိမိတပ်များသည် ခုခံမှုအဆင့်ဆင့်အား ရှင်းလင်းကာချီတက်ခဲ့ရာ ဖေဖော်ဝါရီ ၁ ရက်တွင် ပွိုင့် ၁၁၆၉ အား သိမ်းဆည်းပြီး ခလရ (၄) သည် လက်နက်ကိုင်မှုလည်းကောင်း၊ ခမရ (၁၆) သည် လက်ျာဘက်မှ လည်းကောင်း တောင်ကုန်း၊ တောင်ကြောများကို ဖြတ်ရှင်း

၍ ဝေါလေအား ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြ၏။

ထိုနေ့ညနေ ၅ နာရီတွင် ခလရ (၄) သည် KNU ဆုတ်ခွာသွားကြသည့် ဝေါလေ ရှေ့ကာစခန်းကို သိမ်းဆည်းနိုင်ခဲ့၏။ ဘန်ကာရှစ်လုံး၊ လူနေထဲကြီးထဲသို့ သွပ်မိုးပျဉ်ကာ အဆောက်အဦ တစ်လုံး၊ ထမင်းဆောင်ကြီးတစ်ခု၊ ခရစ်ယန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ခု၊ ဝါးပင်ပြကွင်း၊ KNLA ဆိုင်းဘုတ်ပါ အားကစားကွင်းများ ဖြိုခွဲတော့ရ၏။

အလျားပေ ၁၀၀ ၊ အနံ ၆၀ ပေရှိ သစ်စက်ကြီးတစ်ခု၊ ကျွန်းသစ်ခွဲသား တန် ၁၀၀ ခန့်၊ ကျွန်းသစ်အလုံး ၁၀၀၀၊ ဘီအေ ၆၃ သေနတ် ငါးလက်တို့အား သိမ်းဆည်းရမိခဲ့၏။

ညာဘက်မှ ခမရ (၁၆) စစ်ကြောင်းသည် ဝေါလေတပ်စခန်းကြီးသို့ ဦးတည်ချီတက်ခဲ့ရာ နေ့မှန်းလွဲ ၂ နာရီခွဲခန့်မှ ၃ နာရီခွဲခန့်ထိ အချိန်တစ်နာရီကျော်ကြာအောင် KNU အင်အား ၂၅ ယောက်ခန့်နှင့် တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့၏။ KNU များသည် ဟန့်စစ်အမျိုးမျိုးဆင်ကာ ပင်မစခန်းမှ KNU လူကြီးများ ထွက်ခွာနိုင်အောင် ခုခံခဲ့ကြ၏။

ဖေဖော်ဝါရီ ၂ ရက်တွင် ပွဲနှင့် ၁၂၅၆ သို့အရောက်
 KNU ၁၀၀ ခန့်မှ အသင့်စောင့်ကြိုတိုက်ခိုက်ပါသည်။
 မနက် ၈ နာရီမှ ၁၀ နာရီခန့်ထိ ၂ နာရီကြာ တိုက်ပွဲပြင်း
 ထန်စွာဖြစ်ပွားပြီး KNU များ ထိုင်းနိုင်ငံဘက်သို့ ဆုတ်ခွာ
 သွားကြ၏။ တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားခဲ့ရာ ဝေါလေစခန်းကြီးတစ်
 လုံးအား နံနက် ၁၀:၀၀ နာရီခန့်တွင် လုံးဝ သိမ်းဆည်း
 ရမိခဲ့၏။

တိုက်ပွဲအရှုံးအမြတ်

ပီပီ

ကျဆုံး ၂ ဦး
 ဒဏ်ရာရ ၁၈ ဦး

KNU

ကျဆုံး ၁၂ ဦး (အလောင်းရ)
 လက်နက်ငယ်မျိုးစုံ ၄၄ လက်
 မိုင်းမျိုးစုံ ၅ လုံး
 ဆသရစက် ၆ လုံး

ဆိုင်ကယ် ၆ စီး
 မော်တော်ယာဉ် ၂ စီး
 သစ်လုံး ၂၇၀၀၀
 မြေထိုးစက် ၂ စီး
 သစ်စက် ၁ လုံး
 လွှစက် ၈ ခု
 ကျွန်းသစ်ခွဲသား တန် ၁၀၀ ကျော်
 တို့အား သိမ်းဆည်းရမိခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် မြဝတီတောင်ခြမ်းရှိ ဖလူး၊ သေဘော
 ဝေါလေစခန်းများအား တပ်မ (၄၄) နှင့် တပ်မ
 တပ်များမှ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အားလုံး
 ဆည်းရမိခဲ့ကြောင်းပါခင်ဗျား။

ဆက်လက်၍ ဤဒေသသို့ လွန်ခဲ့သည့် သုံးနှစ်
 တပ်မ (၄၄) မှ နည်းဗျူဟာတစ်ခုဖြင့် တပ်ရင်း
 ပါဝင်သော စစ်ကြောင်းကြီးများက ဝင်ရောက်တိုက်

ခိုက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုတိုက်ပွဲကြီးအား ဗသက (၃၁) မှ ဗိုလ်မှူး

စိုးမြင့်က ဗသက (၃၁) ရွှေရတုမဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသား

ခဲ့ရာ သူ့စာအတိုင်း ပြန်လည်ကူးယူဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

သောင်းတန်း

ထုတ်ပြန်နယ်၊ မြဝတီဒေသ ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၆)

ဌာနချုပ်

ဝေါလေစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

ခုတ်ယဗိုလ်မှူးကြီးစိုးမြင့်(ကြိမ်း)

တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်ကာလမှာ ၁၉၈၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ
- ဖြစ်ပြီး ရတနာမရ (၆) သည် ရှေ့တန်းစစ်ဆင်ရေး တာဝန်
- ဆောင်မှု ၉ လကျော်ချိန် ဖြစ်ပါသည်။ တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်

အား ရတတမ (၄၄) ၏ ညွှန်ကြားချက်များအပေါ် ကိုးကား
တင်ပြထားပါသည်။ ရတတမ (၄၄) ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ
ကေအင်ယူ တပ်မဟာ (၆) ဌာနချုပ် အခြေခံနယ်မြေအား
ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ရန်အတွက် နည်းဗျူဟာ (၄၄၁) နှင့်
ရှေ့တန်း ခမရ (၄/၆/၁၀) တို့သည် ရေ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉
ရက်တွင် အောက်ပါအတိုင်း စုဖွဲ့ပါသည်။

- (က) ဗိုလ်မှူးကြီးသိန်းကြည်၊ နတခ ဒုတိုင်းမှူးကြီး
နည်းဗျူဟာ (၄၄၁) ကော့ကရိတ်
- (ခ) ဗိုလ်ကြီးဘသာ ဦးစီး ၁၂၀ မမ (ဘရန်တင်
ကော့ကရိတ်
- (ဂ) ဒုရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြည်အေး (ခေတ္တတပ်ရင်းမှူး
ဦးစီး ရတခမရ (၄) စက ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅
ကော့ကရိတ်
- (ဃ) ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတင်စိုး [ဗိုလ်မှူးချုပ်တင်စိုးကြီး
(ကွယ်လွန်)] ဦးစီး ရတခမရ (၆) စက ၁/၂ နှင့်
ခွဲ ၅ ခွဲ သင်္ဘန်းညီနောင်မြောက်ခြမ်း၊ ပေါလေ
သံပုရာဒေသ
- (င) ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတင်လွင် [ဗိုလ်မှူးချုပ်တင်လွင်

တမ (၄၄) တပ်မမှူး(ဦးစီး) ဦးစီး ရတခမရ
(၁၀) စက ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲ မဲပလဲ
စစ်ဆင်ရေးစီမံချက်အရ ပထမအဆင့်ရည်မှန်း
ချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

- (၁) ရတခမရ (၁၀) စက ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲသည်
သစ်တောဘိုးရွာ ခမ(တီ ၄၃၀၈၂၅) အား သိမ်း
ပိုက်ရန်။
- (၂) ရတခမရ (၄) စက ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲသည်
တာအုပ်ရွာ ခမ(တီ ၃၄၀၈၁၅) အား သိမ်းပိုက်ရန်။
- (၃) ရတခမရ (၆) စက ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲသည်
အောက်မဲဂလာဖုံးရွာ ခမ(တီ ၃၄၄၈၄၄) အား
သိမ်းပိုက်ရန်။
- (၄) ဒုတိယအဆင့်ရည်မှန်းချက်မှာ ရတခမရ (၄) စက
၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲသည် တာအုပ်ရွာ ခြေကုပ်နေရာထိန်းနှင့်
သစ်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းတာဝန်ပေး၍ နည်းဗျူဟာ
(၁၂၀) မမ စိန်ပြောင်းတပ်စု၊ ရတခမရ (၆) စက
၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲ၊ ရတခမရ (၁၀) စက ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅
ခွဲသည် ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၆) ဌာနချုပ် ပေါလေ

စခန်းအား သိမ်းပိုက်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဆင့်၊ ဒုတိယဆင့်ရည်မှန်းချက်များ ဆောင်ရွက်ပြီးက နည်းဗျူဟာ (၄၄၁) နှင့် တပ်ရင်း ၃ ရင်းသည် တာအုပ် ခြေကုပ်နေရာအနောက်ဘက် အရပ်ခေါ် ကျေးဇူးရှင်တောင်မှတစ်ဆင့် မိမိတပ်အခြေပြုထားသည့် အဖွန်းစခန်း၊ ၎င်းမှ ကော့ကရိတ်သို့ ပြန်ဝင်ရန်ဖြစ်သည်။

ဖေဖော်ဝါရီ ၂၀ ရက် စုရပ်အသီးသီးမှ ပထမဆင့်ရည်မှန်းချက်သို့ ဦးတည်ချီတက်ခဲ့ရာ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၁ ရက် ရတခမရ (၁၀) သည် တိုက်ပွဲ ၄ ကြိမ်ဖြစ်ပြီး စစ်သည် ၃ ဦး ဒဏ်ရာရရှိပါသည်။ ရန်သူ့အလောင်း ၂ လောင်း အမ် (၇၂) လောင်ချာ တစ်လက်၊ အမ် (၂၂) တစ်လက်နှင့် ခဲယမ်းအချို့ သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။

မိမိစစ်ကြောင်းများ ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ရာ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၅ ရက် ရတခမရ (၄) စက ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲသည် ရန်သူ မှောင်ခိုအကောက်ဂိတ်ရွာ တာအုပ်ရွာအား အိမ်ခြေ ၂၀၀၀၊ ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ကေအင်ယူစာသင်ကျောင်း၊ စပါးတင်း ၂၀၀၀ ခန့်နှင့် (၉) မိလီမီတာ စတင်းတစ်လက် သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့ပြီး

ရတခမရ (၆) စစ်ကြောင်း ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲသည် ဆောက် မဲဂလာဖုံးရွာအား သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဖေဖော်ဝါရီ ၂၆ ရက် ရတခမရ (၁၀) စက ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲ ရန်သူမှောင်ခိုဂိတ် သစ်ဘောဘိုးရွာအား ၁၀၀ ချိန် ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းရာ ကေအင်ယူစခန်းစောင့် ဆောက်ချန်အင်အား ၁၅ ယောက်နှင့် ထိတွေ့မှုဖြစ်ပြီး ၁၇၃၀ ချိန် သစ်ဘောဘိုးရွာအား သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိခိုက်မှု မရှိ၊ ရန်သူ့အလောင်း နှစ်လောင်း၊ ပွိုင့် (၁) ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်၊ နင်းမိုင်း ၃ လုံး၊ အီနာဂါ ၅ လုံး၊ ၃၅ ခွင်းဒုံး၊ ၃ လုံး၊ ဒတ်ဆန်းကား ၁ စီး၊ အိမ်ခြေ ၁၀၀ ခန့်၊ ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ကေအင်ယူစာသင် ကျောင်း ၂ ကျောင်း၊ မှောင်ခို ဆောက်ခန်း ၁ ခု၊ ကျဆုံးအထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင် ၃ ခု၊ သစ်စက်အဆောက်အဦ ၃ လုံး၊ တစ်ဖက်နိုင်ငံနှင့်ဆက် သွယ်ရန် ပြုလုပ်ထားသည့် သောင်ရင်းမြစ် ကားကျားတံတား ၁ ခုအား သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ပထမအဆင့်ရည်မှန်းချက်များ သိမ်းပိုက်ရရှိပြီး ဆောက် ဖေဖော်ဝါရီ ၂၇ ရက်နေ့မှစ၍ ရတခမရ (၄)

www.burmeseclassic.com

စစ်ကြောင်း ၁/၂ နှင့် ခွဲ ၅ ခွဲအား တာအုပ်ရွာ ခြေတပ်
 နေရာ ထိန်းနှင့် ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းထိန်း တာအုပ်
 ပေး၍ နည်းဗျူဟာ (၄၄၁)၊ ၁၂၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်
 တပ်စု၊ ရတခမရ (၆) စကနှင့် ရတခမရ (၁၀) တို့သည်
 ဝေါလေ ရန်သူတပ်မဟာ (၆) ဌာနချုပ်သို့ဦးတည်
 ရတခမရ (၆) က ရှေ့ပြေးအဖြစ် ရှင်းလင်းချီတက်ခဲ့ပါသည်။
 ရတခမရ (၆) စက ၂ ဒုရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးစိုးမြင့် ဦးစီး
 ၂ ခွဲသည် ခမ(တီ ၅၁၂၆၈၅) တွင် ရန်သူအင်အား
 ခန့်နှင့် မတ် ၀၂၁၀၀၃၀ ချိန်မှ ၁၀၅၀ ချိန်ထိ တွေ့
 တိုက်ပွဲဖြစ်၊ ရန်သူအလောင်း တစ်လောင်းနှင့်
 လောင်ချာတစ်လက် သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ရတခမရ (၁၀) စက ၂ ဒုရင်းမှူး မှူးမောင်
 [ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမောင်ကို (ပြည်-ခဝတ(ငြိမ်း)] ဦးစီး
 စက ၂ နှင့် ခွဲ ၂ ခွဲသည် ခမ(တီ ၄၇၅၆၉၄) တွင်
 ရန်သူ ၇၀ ခန့်နှင့် ၁၁၂၀ ချိန်မှ ၁၂၄၅ ချိန်ထိ တိုက်
 ဖြစ်ပွားပြီး သစ်စက်အဆောက်အဦ ၁ လုံး၊ အလုပ်သမား
 အိမ် ၂၀ ခန့်၊ သစ်ခွဲသား ၁၅ ပုံ၊ ဝန်ချီကရိန်းစက် ၂
 သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။

မတ်လ ၃ ရက် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတင်စိုးဦးစီး
 ရတခမရ (၆) စက ၁ နှင့် ခွဲ ၃ ခွဲက အလယ်၊ ဒုရင်းမှူး
 မှူးမြင့်ဦးစီး စက ၂ နှင့် ခွဲ ၂ ခွဲက လက်ယာဘက်၊
 ဒုရင်းမှူး မှူးမောင်ကိုဦးစီး ရတခမရ (၁၀) စက ၂ နှင့်
 ခွဲ ၂ ခွဲက လက်ဝဲဘက်ဖြင့် စစ်ကြောင်း ၃ ကြောင်းသည်
 ဝေါလေစခန်းအား မျက်နှာစာ ၃ ဘက်မှ တစ်ပြိုင်တည်း
 ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတင်စိုး ဦးစီး ရတခမရ (၆)
 စက ၁ မှ မှူးတင်အောင် ဦးစီးတပ်ခွဲသည် ခမ (တီ
 ၅၁၃၂၅) တွင် အသင့်နေရာယူထားသော ရန်သူအင်အား
 ၆၀ ခန့်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗကထွန်းဆင့် ဦးစီးတပ်ခွဲသည်
 (တီ ၅၂၀၇၃၀) တွင် အသင့်နေရာယူထားသော ရန်သူ
 အင်အား ၄၀ ခန့်နှင့်လည်းကောင်း၊ မှူးစိုးမြင့် ဦးစီး
 ရတခမရ (၆) စက ၂ မှ ဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်ဆွေ
 ဗိုလ်ချုပ်မောင်မောင်ဆွေ (မပခတိုင်းမှူး (ငြိမ်း)) ဦးစီး
 တပ်ခွဲသည် ခမ(တီ ၅၃၀၇၂၅) တွင် အသင့်နေရာယူထား
 သော ရန်သူအင်အား ၄၀ ခန့်နှင့်လည်းကောင်း၊ ခွဲမှူး
 ဗိုလ်မှူး ဗိုလ်ကြီးကျော်ထွန်းလင်း ဦးစီးတပ်ခွဲသည် ခမ(တီ

၅၂၅၇၄၃) တွင် အသင့်နေရာယူထားသော ရန်သူအင်အား ၄၀ ခန့်နှင့်လည်းကောင်း၊ များမောင်ကို ဦးစီး ရတခမရ (၁၀) စက ၂ သည် ခမ(တီ ၅၀၉၅၂၃) ဘုန်းကြီးကျောင်း ကုန်းတွင် အသင့်နေရာယူထားသော ရန်သူအင်အား ၄၀ ခန့်နှင့်လည်းကောင်း၊ မိမိစစ်ကြောင်း ၃ ကြောင်းနှင့် ရန်သူအင်အား ၂၂၀ ခန့်သည် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ရန်သူသည် ၈၂ မိလီမီတာ၊ ၆၀ မိလီမီတာ၊ ၅၀ မိလီမီတာ အကူပစ်လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ကူထောင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း မိမိတပ်မတော် လက်နက်ကြီးပစ်ကူ၊ ၈၄ မိလီမီတာနှင့် ဘီအေ ၁၀၀ လောင်ချာများဖြင့် အနီးကပ် ပစ်ကူဖြင့် အတင်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရန်သူသည် ဆက်လက်မခံနိုင်တော့ဘဲ ဆုတ်ခွာခဲ့ပါသည်။ များစိုးမြင့် ရတခမရ (၆) စက ၂ မှ ဗိုလ်ကြီးကျော်ထွန်းလင်း ဦးစီးတပ်ခွဲသည် ခမ(တီ ၅၃၇၇၄၃) တစ်ဝိုက်တွင်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်ခေ ဦးစီးတပ်ခွဲမှ စု ၂ စုသည် ပွိုင့် ၁၀၈၇ ခမ(တီ ၅၂၇၇၅၅) မှ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့် (ဗိုလ်ချုပ်လှမြင့် ဝါထွန်းကြားရေးမှူးချုပ်) ဦးစီး စု ၁ စုသည် ခမ(တီ ၅၂၀၇၅၉) တွင်လည်း ကောင်း

မြရတနာစာပေ

ကောင်းပင်ယူခဲ့ပါသည်။ ဆုတ်ခွာခဲ့သောရန်သူများအနက် ဒတ်ဆန်းကား ဦးမြင့် ဆုတ်ခွာလာသောရန်သူများအား ဗိုလ်ကြီးလှမြင့် တပ်စုမှ အနီးကပ်ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ရန်သူအများ စစ်တပ်ဖက်နိုင်ငံ (တပ်ဖက်ကမ်း)သို့ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေး ခဲ့ပြီး ရန်သူပေါလေစခန်းအား မတ် ၀၃၁၃၃၀ ချိန်၌ တိုက်ရိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်များ၌ ရတခမရ (၆) စစ်သည် ၄ ဦးကျဆုံး၊ စစ်သည် ၈ ဦး ဒဏ်ရာရရှိ၊ (၃၀) ကာဘိုင်တစ်လက် ဆုံးရှုံး၊ မိမိဝန်ထမ်း ၄ ဦး ကျဆုံး၊ ၂ ဦး ဒဏ်ရာရရှိ၊ ရတခမရ (၁၀) စက ၂ မှ တိုက်ခိုက်မှု ဖိုင်းထိဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပါသည်။ ရန်သူအလောင်း လောင်း၊ အမ် (၁၆) ၁ လက်၊ အမ် (၂၂) ၇ လက်၊ အေ (၄၇) ၄ လက်၊ ကာဘိုင် ၃ လက်၊ အိပ်ချ်ကေ (၃၂) ၂ လက်၊ ဝင်ချက်စတာ ၁ လက်၊ အမ် (၇၉) ၁ လက်၊ ပေါင်း ၁၉ လက်၊ ၈၂ မိလီမီတာ အောက်ခံခုံ ၁ လက်၊ ဒတ်ဆန်းကား ၄ စီး၊ ဂျစ်ကား ၁ စီး၊ အိုင်ကွန် (၃၇) ၂ စီး၊ ဆိုင်ကယ် ၂ စီး၊ အိုင်ကွန် လမ်း ကျောက်ပြောစက် ၁ လုံး၊ အမ် (၂၂) ကျည် ၃၂၄၀

မြရတနာစာပေ

တောင့်၊ အမ် (၁၆) ကျည် ၂၀၀ တောင့်၊ ၄၀ မိလီမီတာ
 ခွင်းကျည် ၇၂ လုံး၊ ဘရောင်နီကျည် ၆၀၀ တောင့်
 အာပီဂျိုးသီး ၁၆ လုံး၊ ၆၀ မိလီမီတာ ခွင်းပုံး ၅၇ လုံး
 အမ် (၁၄) မိုင်း ၄ လုံး၊ အမ် (၂၂) ကျည်ကပ် ၂၅ တပ်
 ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၆) ရုံး အဆောက်အဦ ၁ တပ်
 တပ်မဟာမှူးရွှေဆိုင်၊ တပ်မဟာဗိုလ်မှူး မူတူး၊ ထက်
 ထောက်ရုံးထိုင်မှူး ဗိုလ်ကြီး ကွေကော၊ ဖလူးစခန်း
 အကောက်တာဝန်ခံ ဗိုလ်ကြီးဆေးတော၊ ဝေါလေအေး
 သစ်လုပ်ငန်းတာဝန်ခံ ဗိုလ်ကြီး မာရှယ်၊ ဖူးလော
 တင်ဦး၊ ဘဠိမ်းတို့၏နေအိမ်များ၊ အကောက်ဂိတ်
 ခူးပလာယာခရိုင် အထက်တန်းကျောင်း ၁ ကျောင်း၊
 အလယ်တန်းကျောင်း ၁ ကျောင်း၊ (ကေအင်ယူသေ
 ကျန်းသူအဖွဲ့အစည်း၏ တစ်ခုတည်းသော အထက်တန်း
 ကျောင်းဖြစ်သည်။) သံဆူးကြိုးကာရံထားသည့် အမျိုးသမီး
 ဘော်ဒါဆောင် တစ်လုံး၊ ကုတင် (၃၀) ဆန့် ဆေးရုံ
 ရုံ၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးစက်ရုံ၊ ရိက္ခာရိုဒေါင် ၁ တပ်
 လက်နက်ခဲယမ်းတိုက် ၁ လုံး၊ ယက္ကန်းရုံ ၁ ရုံ၊ တနင်္သာ
 အသင်းဘုရားရိုခိုးကျောင်း၊ မော်တော်ကားပြင်အလုပ်

သစ်စက်ကြီး ၂ လုံး၊ သစ်စက်အလတ် ၂ လုံး၊ သစ်စက်
 သယ် ၂ လုံး၊ ခုတ်လှဲပြီးကျွန်းသစ်အရွယ်စုံ ၃၆၀ ခန့်နှင့်
 နွားများ၊ သစ် ရိုဒေါင် ၂ လုံးအပြည့်နှင့် သစ်ပုံ ၁၅
 တို့ကို သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့ပါသည်။

၈၇ မတ် ၀၃၁၇၂၀ အချိန် မှူးစိုးမြင့် ဦးစီး
 ဆောင်ရွက် (၆) စက ၂ မှ ဗိုလ်ကြီးမောင်မောင်ဆွေ ဦးစီး
 ဆောင်ရွက် ခန့်သူအင်အား ၁၅ ယောက်ခန့်သည် ခမ(တီ
 ၁၀၄၅၈) တစ်တိုက်တွင် ၁၅ မိနစ်ခန့် ထိတွေ့မှုဖြစ်၊
 ထိခိုက်မှု မရှိ၊ ကြက်ခြေခတ်ပန်းခွေတစ်ခွေနှင့် အပွင့်
 သစ်တစ်ပွင့်ပါ ပုခုံးတံဆိပ်တပ်ဆင်ထားသော အမည်မသိ
 ခန့်သူအလောင်းတစ်လောင်း ရရှိခဲ့၊ ၁၇၅၅ ချိန် ခမ(တီ
 ၁၀၄၅၉) တစ်တိုက် တစ်ဖက်နိုင်ငံမှ ချောင်းကူးပြီး
 နောက်ရှိလာသည့် သံချပ်ကာယာဉ် ၁ စီးနှင့် ဒိန်မလာ
 တင်းထောက်ယာဉ်ဟု ယူဆရသော ယာဉ် ၁ စီး တို့သည်
 ထက်နက်ကြီးဖြင့် ၈ လုံးပစ်ခတ်၊ ပွိုင့် ၅ နှင့် ပစ်ခတ်ရင်း
 ခြေကုပ်နေရာများသို့မောင်းနှင်လာ စဉ် ၁၈၂၅ ချိန်
 သစ်ကြီးလှမြင့် ဦးစီး စု ၁ စု ခြေကုပ်ယူထားသော ခမ(တီ
 ၁၀၄၅၉) သို့ လက်ပစ်ပုံးတစ်ကမ်းအရောက် မိမိတပ်မှ

လက်နယ်ငယ်/လက်ပစ်ဗုံးများဖြင့် ပစ်ခတ်ရာ သံချပ်ထူထပ်
ယာဉ်ထိမှန်ပြီး တောင်ကုန်းဆင်ခြေလျော့အတိုင်း ကိုဦး
၁၅၀ ခန့်အကွာအဝေးဆီ လျော့ကျသွားပြီး မိမိတပ်မှ
မိမိတပ်တာဖြင့် ပစ်ခတ်ရာ ထိမှန်မီးလောင်သည်ကို တွေ့ရ
သည်။ တစ်ပြိုင်တည်းတွင် ကျန်ကင်းထောက်ယာဉ်
မောင်းနှင်ထွက်ပြေးခဲ့၍ မိမိတောင်ကုန်းပတ်လည် ထိ
အသင့်နေရာယူစောင့်ကြည့်ရာ ၂၃၀၀ ချိန် သံချပ်ထူ
ယာဉ်အား ဆွဲယူသံ ကြားရပါသည်။

မတ်လ ၄ ရက်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် ရတခမရ (၆)
စက ၂ များ များစိုးဖြင့် ဦးစီးပြီး ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပွားရာနေရာ
များသို့ သွားရောက်ရှင်းလင်းရာ သံချပ်ကာယာဉ်အား
တစ်ဖက်နိုင်ငံဘက်သို့ ပြန်လည်ဆွဲယူထားသည့် ချိန်
များသာတွေ့ရပြီး ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပွားရာနေရာတစ်ဝိုက်
အေကေ (၄၇) ၁ လက် သိမ်းဆည်းရရှိပါသည်။

၈၄ မတ် ၅ ရက်နေ့တွင် စီမံချက်ပါအတိုင်း
နည်းဗျူဟာ (၄၄၁) နှင့် မိမိတပ်များ စွာစစ်ဆင်နှံ့
အတွက် တာအုတ်ခြေကုပ်နေရာမှ ကျေးဇူးရှင်တောင်
ချီတက်ပါသည်။ ကျေးဇူးရှင်တောင်တွင် ရတခမရ ရင်

ဦးစီး စက ၁ နှင့် ခွဲ ၃ ခွဲ လုံခြုံရေးယူထားသည်ကို
တွေ့ရှိရပါသည်။ ကျေးဇူးရှင်တောင်ပေါ်တွင် ဒဏ်ရာရ
အရာရှိစစ်သည်များအား ရတခ မော်လမြိုင်စစ်ဆေးရုံနှင့်
ရန်ကုန်စစ်ဆေးရုံသို့ပို့ဆောင်ရန် ရဟတ်ယာဉ် စီစဉ်ထား
ပါသည်။ မိမိတပ်များ အစင်းစခန်းသို့ချီတက်ခဲ့ပြီး ၎င်းမှ
စစ်ဆင့် ကော့ကရိတ်သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ထူးထူးခြားခြားတင်ပြလိုသည်မှာ ကျွန်တော်
တပ်မှူးမြင့်သည် မိမိတပ်များနှင့်အတူ အစင်းစခန်းသို့ မလိုက်
နိုင်ဘဲ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့်လိုက်ပါပြီး ကကကြည်းသို့ သတင်း
ပို့ရမည်ဟု ညွှန်ကြားချက်ရရှိပါသည်။ ဘန်ကောက်ပို့
သတင်းစာတွင် မိမိတပ်များ တစ်ဖက်နိုင်ငံတွင်းသို့ ၅ မိုင်
ခန့်ရောက်ခဲ့သည်ဟု ပါရှိလာသဖြင့် ရတခမရ (၆) စက
၂ များဖြစ်သူ ကျွန်တော့်အား ကကကြည်းတွင် ရှင်းလင်း
တင်ပြရန် ခေါ်ယူခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မတ်လ ၅ ရက်နေ့ ရဟတ်ယာဉ်
ဖြင့်လိုက်ပါလာခဲ့ပြီး ရန်ကုန်သို့ ၁၄၀၀ ချိန် ရောက်ရှိ
ပါသည်။ ၎င်းနေ့ညတွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ရောက်ရှိနေသည့်
စာပေ (၄၄) တပ်မမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးတင်အေး (ဗိုလ်မှူး

www.burmeseclassic.com

ချုပ်တင်အေး။ တပ်မတော်စစ်ဆေးရေးအရာရှိချုပ်(ငြိမ်း) နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်(ငြိမ်း) ကွယ်လွန်) နှင့် တွေ့ဆုံပြီး တိုက်ပွဲအခြေအနေတင်ပြခဲ့ပါသည်။

မတ်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိလာ သည့် ရတခတိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးချုပ်ဉာဏ်လင်းနှင့် တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးတို့အား တွေ့ဆုံပြီး တိုက်ပွဲအခြေအနေအား ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ပါသည်။ မတ်လ ၆ ရက်နေ့ ဘန်ကောက်ပို့သတင်းစာတွင် မိမိထံမှူး တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ၅ မိုင် ဝင်ရောက်ခဲ့သည်မှာ မဟုတ်ကြောင်း။ ကိုက် ၅၀၀ သာဖြစ်ကြောင်း ပါရှိလာပါသည်။ တစ်ဖန် မတ်လ ၈ ရက်နေ့ ဘန်ကောက်ပို့သတင်းစာတွင် တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားမှုမှာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသာဖြစ်ကြောင်း ပါရှိလာပြန်ပါသည်။

ကကကြည်း၏ မူလအစီအစဉ်မှာ ကျွန်တော် ဗိုလ်မှူးစိုးမြင့်သည် မတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယ တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသန်းဆွေ [ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ (ငြိမ်း)] ဦးစီးအဖွဲ့အား မြေပုံကြီး တိုက်ပွဲအခြေအနေအား ရှင်းလင်းတင်ပြမည်ဟု သိရှိရပါ

သည်။ ကျွန်တော်သည် မတ်လ ၈ ရက်နေ့ ကကကြည်း ဦးစီးချုပ်ချုပ်ကြီးသန်းဆွေအဖွဲ့အား တင်ပြရန်မလိုဘဲ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံး(ကြည်း)၊ အမှတ် (၂) အထူးစစ်ဆင်ရေးအဖွဲ့ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးချစ်ဆွေ ဦးစီးပြီး အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသည့် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဉာဏ်လင်း (ရတခ တိုင်းမှူး)၊ ဗိုလ်မှူးချုပ်မြင့်အောင် [ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး မြင့်အောင် လယ်/ဆယ်ဝန်ကြီး(ငြိမ်း)]၊ လပခ တိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးချုပ်အေးသောင် [ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးအေးသောင် (ငြိမ်း)]၊ တမခ (၄၄) တပ်မမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး တင်အေး။ တမခ (၆၆) တပ်မမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးတင်ဦး တို့ပါဝင်သည့် အဖွဲ့အား တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်ကို မြေပုံဖြင့် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ ပါသည်။

ဝေါလေတိုက်ပွဲအား ကကကြည်း၊ ကစထ (၂)၊ တမခနှင့် တမခ (၄၄) တို့မှ ဂုဏ်ပြုချီးကျူးမှတ်တမ်းတင် ပါသည်။

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး စိုးမြင့် (ငြိမ်း)

အစင်းဒေသကြီးရှိ ကေအင်ယူတပ်မဟာ(၆)
တပ်မဟာမှူး၏ဌာနချုပ်အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်း
ခုတ်ယာဇိတ်မှူးကြီးမြင့်ကျော်ကြီး

ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်တွင် ၂၄ နှစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ မိခင်တပ်ရင်းမှာ အမှတ်
(၁၀၅) ခြေမြန်တပ်ရင်းဖြစ်ပါသည်။ မိခင်တပ်ရင်းတွင်
နှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က က
ပြည်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်များတွင်သာ အများဆုံးတာဝ
ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ၁၉၈၄/၈၅ ခု

မြေရတနာစာပေ

ဒုဗိုလ်မှူးကြီး မြင့်ကျော်

အမှတ် (၈) ခြေမြန်တပ်ရင်း၏ ဒုတိယတပ်ရင်းမှူး တာဝန်
ဆမ်းဆောင်ခဲ့ရပြီး တပ်ရင်းမှူးမှာ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး
ဆောင်ကြည် (ဗိုလ်မှူးချုပ်၊ ငြိမ်း) ဖြစ်ပါသည်။

အမှတ် (၈) ခြေမြန်တပ်ရင်းမှာ အမှတ် (၄၄)
ခြေမြန်တပ်မ၏ လက်အောက်ခံတပ်ရင်း ဖြစ်ပါသည်။
ထိုအချိန်က တပ်မမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်အောင် (ဒုတိယ
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး/ဝန်ကြီး၊ ကွယ်လွန်)၏ ကွပ်ကဲမှုဖြင့်
သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းဘေးရှိ မော်ဖိုးကေ၊ မဲလ၊ ဝမ်းခ
ခန်းများအား အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေသည့်အခါ
ကျွန်တော် အချိန်ကိုက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲကြီး
များတွင် ကျွန်တော်တို့ အမှတ် (၈) နှင့် အမှတ် (၂)
ခြေမြန်တပ်ရင်းနှစ်ရင်းမှာ အထိအခိုက် အကျအဆုံး အများ
ဆုံးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း မဲလတိုက်ပွဲ ကာခွဲ
များများ ကျဆုံးခြင်း၊ သောင်ရင်းမြစ်အတွင်း ပျောက်ဆုံး
ခြင်း အရာရှိ၊ အရာခံ၊ အကြပ် စစ်သည်များ ကျဆုံးခြင်းနှင့်
အများအပြား ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ကြပါသည်။ အမှတ်တရအနေ
ဖြင့် ၎င်းတိုက်ပွဲကြီးများအပြီး တပ်ရင်းပြန်နားခွင့်ပေးသည့်
အပြန်ခရီးတွင် တပ်မမှူးမှာ ဘားအံတစ်ဖက်ကမ်း မြိုင်

ကလေးတွင် တပ်ရင်းတစ်ရင်းအတွက် အစဉ်အလာ အတိုင်း ရထားတွဲ ၉ တွဲ စီစဉ်ပေးခဲ့သော်လည်း ရထားတွဲ ၂ တွဲသာလျှင် စစ်သည်များ ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်း ရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် ၁၉၈၅ ခုနှစ်ထဲတွင် တပ်ရင်းမှူးအဆင့် တိုးမြှင့်ခံရပြီး အမှတ် (၃၁) ခြေလျင်တပ်ရင်း သံဖြူဇရပ် မြို့ မွန်ပြည်နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော် စစ်သက်ထက်ဝက်ကျော်မှာ ကရင်ပြည်နယ်နှင့် မွန်ပြည်နယ်တွင်သာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော် အနေဖြင့် နယ်မြေထိန်းတပ်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရမည် ဖြစ်သဖြင့် စစ်ဆင်ရေးကြီးများ မရှိနိုင်တော့ဟု ထင်မြင် ယူဆခဲ့ပါသည်။

သို့သော် အထင်နှင့်အမြင် လွဲခဲ့ရပါတော့သည်။ ကျွန်တော့်တပ်ရင်းမှာ မွန်ပြည်နယ်တွင် ရှိသော်လည်း တပ်ရင်း၏ နယ်မြေထိန်းစခန်းများမှာ ဘုရားသုံးဆူရထား လမ်းဟောင်းတစ်လျှောက် တောင်စွန်း၊ အနန်းကွင်း၊ ဖွိုင်း ၈၄၉ နှင့် ဘုရားသုံးဆူဒေသဖြစ်သဖြင့် ကရင်ပြည်နယ်နှင့် မွန်ပြည်နယ် ဆက်စပ်ဒေသများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က

အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ တိုင်းမှူးများမှာလည်း နယ်မှူးချုပ် ဉာဏ်လင်း (ဗိုလ်ချုပ်ဉာဏ်လင်း/ကွယ်လွန်) ဖြစ်ပြီး ဒုတိုင်းမှူးမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးတင်အေး(ငြိမ်း) တို့ဖြစ် ပါသည်။ တိုင်းမှူးမှာလည်း အမှတ် (၉၉) ခြေမြန်တပ်မမှူး တာဝန်မှ ရောက်ရှိလာသူဖြစ်သဖြင့် ရန်သူတို့၏ အခြေခံ ဒေသကြီးများအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် စိတ်အားထက် သန်လျက်ရှိနေပါသည်။

သို့သော်လည်းကောင်း စစ်ဆင်ရေး

အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃ ရက်နေ့ စစ်ဆင်ရေးညွှန်ကြားချက်များအရ ကာအင်ယူတို့၏ အခြေခံဒေသဖြစ်သော အင်းဒေသကြီးသို့ တိုက်ခိုက် ဝင်ရောက်ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်ပါ သည်။ ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၆) အခြေခံနယ်မြေဖြစ်သော အင်းဒေသကြီးရှိ စခန်းများအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ချမှန်းပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ၎င်းတို့အခြေချနေထိုင်သော အဆောက်အဦများ၊ သစ်စက်များ၊ သတ္တုမိုင်းများ၊ မှောင်ခို ခန်းကြောင်းများတစ်လျှောက် အကောက်စခန်းများ၊

www.burmeseclassic.com

သင်တန်းကျောင်းများအား ဖယ်ရှားရှင်းလင်းရေးအတွက် ရုတ်တရက် ခရီးရှည်ထိုးဖောက်ချီတက်တိုက်ခိုက်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစစ်ဆင်ရေးသည် ကေအင်ယူတို့ မမျှော်လင့်မထင်မှတ်သည့် မိုးတွင်းအချိန်အခါတွင် ဖြစ်ပါသည်။ သာကေအားဖြင့် ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် တစ်ဖက်နိုင်ငံ ရုတ်တရက် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာသူများအား မြန်မာ ဗိုလ်ချုပ်များဖြစ်သည့် မဟာသီဟသူရ၊ မဟာအနော်ရထာ တိမ်ကြားမင်းခေါင်၊ ဗလမင်းထင်တို့သည်လည်းကောင်း အာသံ၊ မဏိပူရ၊ ရခိုင်ပန်းဝါတိုက်ပွဲကြီးများတွင် ခြေလှမ်း စစ်ကြောင်းကြီးများသည် မမျှော်လင့် မထင်မှတ်သော အချိန်၊ နေရာ၊ လမ်းကြောင်းများမှ ရုတ်တရက်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလနှင့် မြဝတီမင်းကြီးဦးစတို့၏ အောင်မြင်ခဲ့သည့် သာကေများအား ၎င်းစစ်အောင်ရာသော အကြောင်းကြီးများအပြင် လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားခြင်း၊ စစ်ကစားနိုင်ခြင်း၊ လိုအပ်သောနေရာများတွင် စစ်အင်အား စုစည်းတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ရည်မှန်းချက်များအား အောင်မြင်စွာ ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။

မြရတနာစာပေ

အင်းဝသေ တည်နေရာနှင့် ဓမ္မပြင်အခြေအနေ အင်းဝဒေသကြီးသည် ဟောင်သရောမြစ် အရှေ့ခြမ်း ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်နှင့် ၆ မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသော ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးရွှေဆိုင်း၏ အခြေခံဒေသဌာနချုပ် ဖြစ်ပါသည်။ အရှေ့အင်း (အကျော်ခွီး)နှင့် အနောက်အင်း (အကျောထ) ဌာနမှူးရှိပြီး အကွာအဝေး ၂ မိုင်ခန့် ပတ်လည်အတွင်း အိုင်အမာတည်ရှိသော အခြေခံစခန်းကြီးဖြစ်သည်။ အင်းဝဒေသ၏ မြောက်ဘက် ၁၂ မိုင်ခန့်အကွာတွင် ကျိုက်ခုံ၊ မိတန်ဒေသရှိသည်။ အင်းမုမြောက်ဘက် ၃ မိုင်ခန့်အကွာတွင် မဲဂဒီရွာရှိပြီး ၎င်းမှတစ်ဆင့် ချိုင်းနိုင်ငံ ဝေါလသို့ သွားနိုင်သောကားလမ်းရှိသည်။ မြောက်ဘက် ၆ မိုင်ခန့်အကွာတွင် မိက္ခိရွာ၊ မီးနန်းအပ်ရွာများရှိပြီး မိက္ခိချောင်းသည် အရှေ့မှအနောက်သို့ စီးဆင်းပြီး မိက္ခိရွာအနီးတွင် ဟောင်သရောမြစ်ထဲသို့ စီးဝင်ပြီး မြစ်သာသီတွင် ရေစီးသန်သည်။

အင်းဝဒေသ၏ မြောက်ဘက်ခြမ်းသည် ဒေါနတောင်၏အနောက်ဘက် တောင်စွယ်တောင်တန်းကြီးများ

မြရတနာစာပေ

ဖြစ်သဖြင့် သစ်တောကြီးများ ထူထပ်စွာပေါက်ရောက်သည် အရှေ့ဘက် ၅ မိုင်ခန့်အကွာတွင် ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်ရှိသည်။ ကျောက်တောင်ကြီးများဖြစ်ပြီး တောင်စွယ်တောင်တန်းနှင့် ချောင်းငယ်မြောင်းငယ်များရှိသဖြင့် သွားလာရေးခက်ခဲသည်။

တောင်ဘက် ၃ မိုင်ခန့်တွင် ပါချယ်ရွာရှိပြီး ပါချယ်ရွာနှင့် အင်းဒေသအကြား ပွိုင့်၊ ၈၂၈၂၊ ၉၇၇၊ ၁၁၅၀ ကျောက်တောင်များရှိသည်။ မိုးရာသီတွင် ရေစီးသန့်သစ်တောကြီးများရှိသည်။

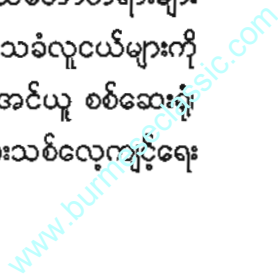
အနောက်ဘက်တွင် ဟောင်သရောမြစ်သည် မိုးရာသီတွင် ရေစီးသန်လှသည်။ မြစ်၏အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ထီးဝါကလေးရွာဖြစ်ပြီး တောင်ကုန်းတောင်ထစ်တောင်စွယ်များ ထူထပ်ပြီး သစ်တောကြီးများရှိသည်။ အင်းဒေသကြီး၏ မြေပြင်အခြေအနေမှာ တောင်တန်းတောင်တန်း၊ တောင်စွယ်များ၊ မြစ်ချောင်းလျှိုမြောင်းများ၊ သစ်တောကြီးများ ဝိုင်းရံထားသဖြင့် သဘာဝအတားအဆီးများ ရှိနေပါသည်။

ရာသီဥတုမှာလည်း မုတ်သုန်မိုး လက်မ ၂၀၀

အထက် ရွာတံတံသောဒေသဖြစ်သဖြင့် မိုးရာသီတွင် ဆောင်ကျချောင်းများ ရေစီးသန့်ပြီး သွားလာရန်ခက်ခဲသော ဒေသဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်ရွာလူထုများ၏ အခြေအနေ

အင်းဒေသသည် ကေအင်ယူ တပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာမှူးရွှေဆိုင်မှ အခြေခံဒေသအဖြစ် တည်ဆောက်ထားသောဒေသ ဖြစ်သည်။ ၎င်းဒေသသည် တပ်မဟာ (၆)နှင့် ဒူပလာယာခရိုင်၏ အရေးပါသော ဒေသတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ရပ်ရွာလူထုအများစုမှာ ကရင်လူမျိုးများဖြစ်ပြီး ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များလည်း နေထိုင်ကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ ရှိသည်။ ကေအင်ယူမှခန့်ထားသော ဆရာ၊ ဆရာမများက သင်တန်းတို့ထုတ်ဝေသော ကေအင်ယူဝါဒ သဘောတရားများ ရှိသည်။ ကျောင်းသုံးစာအုပ်များဖြင့် ဒေသခံလူငယ်များကို သင်တန်းပေးလျက်ရှိသည်။ ကေအင်ယူ စစ်ဆေးရုံး၊ ဆေးသင်တန်းများ၊ တပ်သားသစ်လေ့ကျင့်ရေး

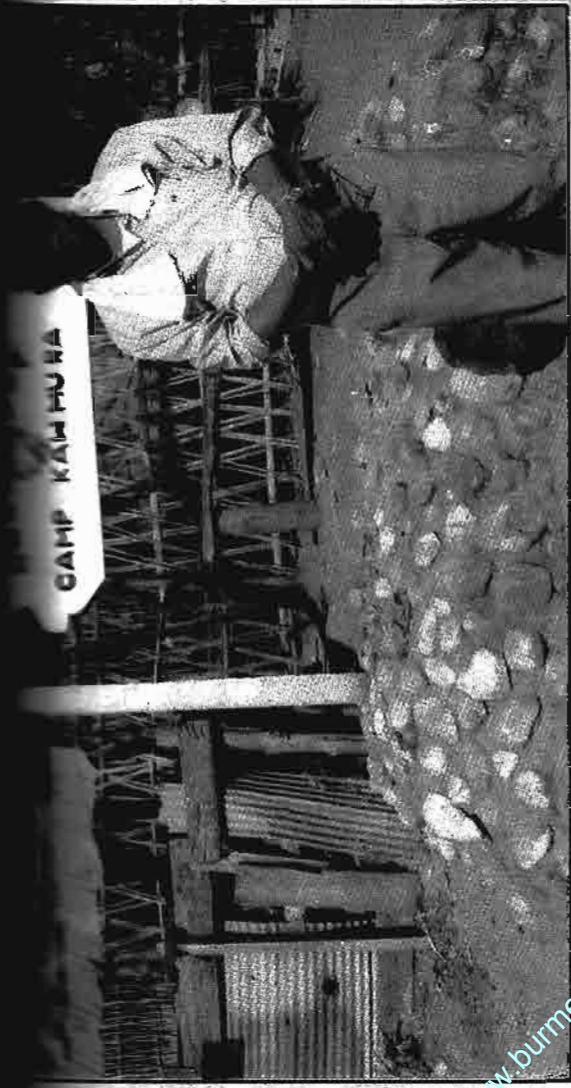

သင်တန်း၊ ဆက်သွယ်ရေးသင်တန်းများရှိသည်။ ကရင်
လူမျိုးများအား ဆွဲဆောင်စည်းရုံး၍ ဝင်ရောက်စစ်မှုထမ်း
စေပြီး အခြေခံဒေသအဖြစ် အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထား
နိုင်သောဒေသဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

**အခင်းဒေသတွင် ကေအင်ယူတပ်ဖွဲ့များ၏ စုပွဲမှုအခြေ
အခေ**

တပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာမှူး ရွှေဆိုင်မှာ ထိုအချိန်
က တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ရှိသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်
ကြောင်း သိရပါသည်။ ၎င်းနှင့်အတူ မူယာဦးစီးသော
အင်အား ၄၀ ခန့်ရှိနေပြီး အမြဲလှုပ်ရှားနေတတ်သည့်
ကေအင်ယူတပ်ရင်း (၁၆) တပ်ခွဲ (၃) မှ ဂျိုးဆွာဦးစီးအင်အား
၆၀ ခန့်သည် အခင်းဒေသမှ ဝေါလေသို့သွားသော အခင်း
လမ်းတစ်လျှောက်တွင် လှုပ်ရှားတတ်သည်။ ကေအင်ယူ
တပ်ရင်း (၆) တပ်ခွဲ (၄) မှ သီသွားဖော်ဦးစီး ၃၅ ယောက်
ခန့်နှင့် တပ်ရင်း (၆) ဌာနချုပ်မှ ထောအေးမန်းလင်းသွယ်
ဦးစီး ၄၀ ခန့်တို့သည် ၎င်းနယ်မြေအတွင်း အမြဲရှိနေတတ်
သည်။ ထို့ပြင် တပ်ရင်း (၁၀၁) တပ်ခွဲ(၂) မှ ခဲရိုဦးစီး ၆၀

ကော်မူးရာ ဝိုက်ပွဲကြားကို ရေးသားရန် ဝမ်းသစ်(ခေါ်)ကော်မူးရာစခန်းသို့ရောက်နေသည့်
တရားသူ (၂၀၁၄ခုနှစ် ဇူလိုင်လ)

BURMESE CLASSIC

KAW MU RA

www.burmeseclassic.com

အရှေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်တရထိုက်ပွဲများ

နို့တို့ မှောင်ခိုလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်တွင်ရှိပြီး ခန့်မှန်း
အင်အားပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ခန့်အပြင် မွန်တပ်ပေါင်းစုမှ
နန်း ကရင် အင်အားများပါဝင်သော ပူးပေါင်းအင်အား
များမှလည်း နယ်မြေအတွင်းရှိနေတတ်ကြောင်း သိရ
သည်။

ဒီတိုတပ်များ၏ စုဖွဲ့မှုနှင့် ကွပ်ကဲဦးစီဆောင်သူများ

အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ အမှတ် (၂)
ဗိုလ်မှူးဟာစစ်ဆင်ရေးကွပ်ကဲမှုနှင့် အဖွဲ့မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး
ဘက်စိန် (ဗိုလ်ချုပ်ကက်စိန်၊ ဝန်ကြီး၊ ငြိမ်း) နှင့် စစ်ဦးစီးမှူး
ဒုတိယတန်း၊ ဗိုလ်မှူးလွန်းမောင် (ဗိုလ်ချုပ်၊ ငြိမ်း) နှင့်
စစ်ဦးစီးမှူး (တတိယတန်း) ဗိုလ်ကြီးစိန်ဝင်း (ကျဆုံး)တို့၏
ဦးစီးအဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။ အမှတ် (၃၁) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ
တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်ကျော် ဦးစီးစစ်ကြောင်း
(၁) ဒုတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးသက်ဝင်း (ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ငြိမ်း)
ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၂) နှင့် တပ်ခွဲ (၅)ခွဲအပြင် အမှတ်(၃၂)
ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်ဦး
ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ငြိမ်း) ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၁)၊ ဗိုလ်မှူး

မြန်မာ့နာမည်

ထွန်းသိန်း (ကွယ်လွန်) ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၂) နှင့် (၅) ခွဲတို့ဖြစ်ပြီး တပ်ရင်းတစ်ရင်းလျှင် အင်အား ၄၀၀ ပါဝင်ပြီး စစ်ဗျူဟာ ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့ အပါအဝင် အင်အား ၈၃၅ ဦးခန့် ပါဝင်ဖွဲ့ စည်းထားပါသည်။

ကေအင်ယူတို့၏ နောက်ဆုံးသတင်းနှင့် အခြေအနေအထား တပ်မဟာ (၆) တပ်မဟာမှူး ရွှေဆိုင်းသည် ကေအင်ယူဗဟို၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ၁၉၈၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ အစောပိုင်းအထိ အခြေခံဒေသအဖြစ် စတင်တည်ဆောက်ပြီး ဗဟို၏စခန်းထောက်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ဝေလဒေသ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်သည့် မှောင်ခိုလမ်းကြောင်းသည် ကျိုက်ခုံနှင့် အစင်း ဒေသအား အခြေခံပြီး ဒူးပလာယာခရိုင် (ကော့ကရိတ်၊ ကြာအင်းဝင်းရေး၊ ကျိုဒိဒ်) မြို့နယ်များ၏ အရေးပါသော နေရာဒေသတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အစင်းရွာ၏အရှေ့ဘက် ခန့်မှန်း တီ-၂၅၂၂၃၅ တွင် ရွှေဆိုင်း၏ အုန်းခြံနှင့် တပ်မဟာ (၆) ၏ ရှေ့တန်းဌာနချုပ်ရှိသည်။ အင်အား ၄၀ ခန့်ရှိပြီး ဆက်သွယ်ရေးစခန်းနှင့် ဆက်သွယ်ရေး သင်တန်းကျောင်း

တပ်မဟာမှူးရွှေဆိုင်း၏အိမ်၊ သူနာပြုဆောင်နှင့် ဆေးသင်တန်းကျောင်း အိမ်ထောင်သည် လိုင်းများရှိပြီး အစင်းမှူး ဝေလဒေသကားလမ်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားကြောင်း သိရပါသည်။

အစင်းစခန်း၏ တောင်ဘက်အနီးတွင် အိမ်ထောင်သည်လိုင်းများ ရှိပြီး အစင်းနှင့် မဲကဒီရွာအကြား ခန့်မှန်း တီ-၂၆၆၃၀၂ တွင် မန်းလှငွေ ဦးစီးသော လုံခြုံရေးသိမ်းခွဲဝင်အင်အား ၂၀ ခန့် ရှိနေကြောင်း သိရသည်။ တပ်မဟာ (၆) တွင် တပ်မဟာမှူး ရွှေဆိုင်းအဖွဲ့သည် ဝေလဒေသများအတွင်း လှုပ်ရှားပြီး အထူးသဖြင့် မောင်သရောမြစ်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်း ခြေလျင်တပ်ရင်း (၃၂) ၏ရှေ့တန်း ကျိုက်ခုံစခန်းနှင့် ခြေလျင်တပ်ရင်း (၃၁) ၏ ရှေ့တန်းစခန်းများအထိ အများဆုံးဝင်ရောက်ပြီး နောင်တွင် တိုက်ခိုက်လျက်ရှိပါသည်။

ကေအင်ယူတို့သည် ခေတ်မီလက်နက်ငယ်များဖြင့် အမ်-၇၉၊ အမ်-၇၂၊ အာရီပီဂျီ-၂ လောက်ချာ ၆၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်း၊ ၈၁ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်း ၅၇ မီလီမီတာ နောက်ပွင့်ရှင်ဖယ်များအား ဝယ်ယူ

www.burmeseclassic.com

အသုံးပြုနေကြောင်း သိရပါသည်။ ၎င်းတို့သည် မိမိအင်အား
နည်းသော စခန်းများ၊ ရိက္ခာပို့သည့် လှည်းတန်းများ
လူနာပို့ဆောင်ရသည့် တပ်စုများ၊ လှုပ်ရှားတပ်စု၊ ထို
များအား သာလွန်အင်အားသုံး၍ နောင်ယုတ်ပစ်ခတ်
တိုက်ခိုက်တတ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့ဒေသအတွင်း
ဝင်ရောက်လာသော စစ်ကြောင်းကြီးများကိုလည်း ဖြတ်
ကျားနည်းသုံး၍ ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ခြင်း၊ မိုင်းထောင်
ခြင်း၊ အင်အားများစွာဖြင့် နေရာကောင်းမှ ကျိုးသွင်းတိုက်
ခိုက်သည့် အလေ့အထများရှိကြောင်း သိရပါသည်။

မိမိတပ် ပြင်ဆင်စုဖွဲ့မှု အခြေအနေများ
မိမိတပ်များအနေဖြင့် ရန်သူများမျှော်လင့်မထား
သည့် မိုးရာသီ၌ ရေစီးသန်လှသော ဖမ်းမြစ်၊ ဟောင်း
သရောမြစ်၊ သောင်ရင်းမြစ်များအား ဖြတ်ကျော်၍စစ်
ရေးကြီးများ မလုပ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ယခုပြင်
မည့်စစ်ဆင်ရေးကြီးမှာ ကေအင်ယူတို့မမျှော်လင့်၊ မှတ်
မှတ်သောအချိန်တွင် ရုတ်တရက် ဖမ်းမြစ်နှင့် ဟောင်းသ
မြစ်များအား ဖြတ်ကျော်၍ တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ရန်အတွက်

ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့ကြပါသည်။
အထောက်အကူပြု ပစ္စည်းများအနေဖြင့် မိမိတပ်
သည် တတ်နိုင်သမျှ သတင်းလုံခြုံမှုရရှိရန်အတွက်
များအား ကွင်းရှောင်ချီတက်နိုင်ရန် မြစ်ဖြတ်ကူးနိုင်ရေး
အတွက် တာယာကျွတ်အလုံး ၅၀၊ ပေ ၁၀၀ ခန့်ရှည်သော
ပူလုံး နိုင်လွန်ကြိုးကြီး ၁၀ ခွေ၊ ဓား၊ ပုဆိန်၊ ငါးမန်း၊
ကြိုး၊ ပေါက်ပြား၊ ဂေါ်ပြားပါမကျန်အောင် အပြည့်
ဆီလှဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။

တပ်များပြင်ဆင်စုဖွဲ့ခြင်းအနေဖြင့်လည်း အမှတ်
စစ်ဗျူဟာ ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့မှ စစ်ဗျူဟာမှူး ဦးစီးအဖွဲ့
ဆက်သွယ်ရေး၊ ဆေး၊ စစ်မြေပြင်အင်ဂျင်နီယာအဖွဲ့၊
ခြေရေးအဖွဲ့များပါဝင်ပြီး မိမိတပ်ရင်းများအနေဖြင့်လည်း
အမှတ် (၃၁) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ တပ်ရင်းမှူးနှင့် ဒုတပ်ရင်း
ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၁/၂) နှင့် တပ်ခွဲ (၅)ခွဲ၊ အမှတ်
(၂) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှလည်း တပ်ရင်းမှူးနှင့် ခွဲမှူး
ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၁/၂) တို့မှ တပ်ခွဲ (၅) ခွဲတို့
ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။

လက်နက်ခဲယမ်းနှင့် ရိက္ခာများအတွက် ပြင်ဆင်

www.burmeseclassic.com

စုဖွဲ့ခြင်းအနေဖြင့်လည်း ကိုယ်စီ လက်နက်ငယ်များ သယ်ဆောင်ရမည့်ကျည်များအား စိစစ်ဖြန့်ဝေပေးခဲ့ပါသည်။ တပ်ရင်းမှူးများ ဦးစီးစစ်ကြောင်းများတွင် ၇၅ မီလီမီတာ နောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ်တစ်လက်နှင့် ကျည် ၂၅ တောင်း၊ ၆၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်း ၁ လက်စီနှင့် ခွင်းပုံး ၅၀ တောင်း၊ ၆၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းအား စစ်ကြောင်းတစ်ခုလျှင် လက်စီနှင့် ခွင်းပုံး ၁၀၀ လုံးစီအပြင် အရန်ကျည်များ အနေဖြင့် စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်းလျှင် ၄၆၂ တောင်း၊ ၅၀၀၀၊ ဖွိုင့် ၃၀ ကျည် ၂၀၀၀ တို့ သယ်ဆောင်ကြပါသည်။

ရိက္ခာနှင့် ဆေးဝါးများ ပြင်ဆင်ခြင်းအနေဖြင့် ထူးခြားစွာ ပျောက်ရိက္ခာ ၃ ရက်စာ၊ တိုက်ခိုက်ရေးရိက္ခာထုတ်ရက်စာနှင့် သာမန်ရိက္ခာ ၂ ပတ်စာတို့ပါရှိခဲ့ပြီး ထုတ်သည့်ဆေးဝါးများအပြင် စစ်ကြောင်းလိုက် လိုအပ်သော စားဆေး၊ ထိုးဆေး၊ အသက်ကယ်ဆေး၊ သွေးရေကြော အိတ်များမှအစ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြပါသည်။

မိမိတပ်များ စုဖွဲ့ချီတက်ခဲ့ကြခြင်း

အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ စစ်ဆင်ရေး ညွှန်ကြားချက်များအတိုင်း စစ်ဗဟိုဌာနနှင့် စစ်ကြောင်းများသည် မိမိတို့ရည်မှန်းချက်အား တစ်ဖက်မှ ကြိုတင် ခန့်မှန်းမရနိုင်စေရန်အတွက် အသီးသီးဖြန့်ခွဲ၍ ချီတက်ခဲ့ကြပါသည်။ ရည်မှန်းချက်အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မည့် (ယ-ရက်)ဖြစ်သော ဇွန်လ ၁၇ ရက်နေ့ မတိုင်မီ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့ဖြစ်သော (ယ-ဂ) ရက်နေ့မှ ဆောင်၍ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ မိမိစစ်ကြောင်းများအနေဖြင့် နှိုင်းပြည့်နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ်အတွင်း တောင်နှင့်မြောက် ခြေတံသန်းစီးဆင်းနေသော ဝင်းယော်မြစ်၊ ဖေမြစ်များအား ဆည်း ဖြတ်ခဲ့ကြရသည်။ မိမိစစ်ကြောင်းမှာ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့တွင် တပ်ရင်းဌာနချုပ်မှ ခလယ်တံခွန်တိုင်ရွာသို့ ဘာဠုများဖြင့် ချီတက်ခဲ့သည်။ ဇွန်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဆောင်ဒီးရွာသို့ ခြေလျင် စတင်ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ဇွန်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် မိမိစစ်ကြောင်း (၁) နှင့် (၂) တို့ ပူးပေါင်းခဲ့ကြပြီး လိုအပ်သော ပြင်ဆင်မှု၊ ညှိနှိုင်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

စွန်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင် တောင်ဒီးရွာမှ လှိုင်
 ဂန္ဓရွာ ခန့်မန်း အက်စ် ၆၄၅၃၃၅ သို့ချီတက်ခဲ့ကြသည်။
 မိုးတွင်းကာလဖြစ်သဖြင့် အဆက်မပြတ်ရွာသွန်းနေသော
 မိုးအား အန်တုလျက် မိုးကာများအား မလုံတလုံခြုံကာရင်
 ခရီးပြင်းနှင့်ခဲ့ကြရသည်။ ကျွန်တော်တို့သွားရမည့် ရည်မှန်း
 ချက်မှာ မြောက်ဘက်တွင် ရှိနေသော်လည်း ကျွန်တော်
 တို့စစ်ကြောင်းများအနေဖြင့် ဟောင်သရောမြစ်အား ဖြတ်
 ကူးမည့်နေရာအထိ တောင်ဘက်သို့ ဆက်လက်ချီတက်
 ကြရပါသည်။

တောင်စောင်းတစ်နေရာအရောက်တွင် မြေကြီး
 တစ်ကောင် ကျွန်တော့်ရှေ့နားမှကပ်လျက် ဘယ်ဘက်
 ညာဘက်သို့ ဖြတ်ပြေးခဲ့ပါသည်။ ရဲဘော်များမှ သတ်နှင်
 ကြိုးစားသဖြင့် ကျွန်တော် တားခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်
 နောက်တွင်ကပ်ပါလာသော ဆေးအရာခံဗိုလ် ဆရာကြီး
 တင်အေးနှင့် အိုင်အို (ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ) ဗိုလ်ကြီး
 ဌေးတို့မှ -

“တပ်ရင်းမှူး မြေကြီး ဘယ်ဘက်ကနေ ညာ
 ဘက်ဖြတ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့စစ်ဆင်ရေးကတော့

ချီရည်တော့မယ် ထင်တယ်တဲ့”
 ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့အယူအဆနဲ့ သူတို့ပြော
 စာနဲ့ ဘာမျှပြန်မပြောခဲ့တာပါ။ ထိုနေ့တွင်ပင် တိုက်
 ဆိုက်ဆိုင်ဆိုင် ညနေဘက်စခန်းချမှည့် နေရာမရောက်မီ
 နောက်ထပ်လက်မောင်းလုံးခန့်ရှိသော မြေကြီးတစ်ကောင်
 ကျွန်တော့်ရှေ့ကပင် ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ ဖြတ်ပြေး
 ခဲ့တော့သည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ဆေးအရာခံဗိုလ်နှင့် အိုင်အို
 တို့က ...

“တပ်ရင်းမှူး ဒီတစ်ခါတော့ မြေကြီးက ညာဘက်
 က ဘယ်ဘက်ကို ဖြတ်ပြေးတဲ့အတွက် တိုက်ပွဲကြီးများ
 ဖြစ်တော့မယ်ထင်တယ်” လို့ ပြောပြန်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့တပ်တွေမှာလည်း အတွေ့အကြုံရှိတဲ့
 ဆရာကြီးတွေ အကြပ်စစ်သည်တွေက အဲဒီလို အယူအဆ
 တွေရှိပြီး အတိတ်ကောက်၊ နမိတ်ဖတ်တတ်ကြပါတယ်။
 စစ်ကြောင်းတွေသွားနေတုန်း ဂျီဟောက်သံကြားရင် ရှေ့မှာ
 အေးအေးဆေးဆေးပဲ တိုက်ပွဲမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ယူဆကြ
 တယ်။ မျောက်တွေ့ရင်တော့ သတိထား မိမိကို နောက်
 ယှက်ပစ်ခတ်နိုင်တယ်တဲ့။ တောကြက်တွေလန့်ပြီး ထပြန်

ရင်တော့ တိုက်ပွဲဖြစ်နိုင်တယ်တဲ့။ တောဝက်တွေရင်တော့
ချောင်း၊ မြောင်းတွေနားက ရန်သူစောင့်နေတတ်တယ်။
အမျိုးမျိုးသော အယူအဆတွေရှိတတ်ကြကြောင်း ကြား
ကြားခဲ့ရပါတယ်။

ဖွန်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် လှိုင်ဂန္ဓေမှ နံနက်
စတင်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်း
တတ်နိုင်သမျှ ရွာများအား ကွင်းရှောင်ချီတက်ခဲ့ကြသည်။
တောတန်းနှင့် တောင်စွယ်ရှိ မြောင်များအား ဖြတ်သန်း
ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ မိုးရာသီဖြစ်သဖြင့် ၁၀ ပေခန့်
သည် ချောင်းရိုးပင်လျှင် လွယ်ကူစွာ ဖြတ်ကျော်၍
တော့ပါ။ ချောင်းငယ်အားဖြတ်ဖို့ သစ်ပင်များလှဲချ၍
လုပ်ရခြင်း၊ ကြိုးတန်းများလုပ်ရခြင်း၊ လုံခြုံရေးအတွက်
ကြိုတင်၍ တပ်စိတ်၊ တပ်စုများ နေရာချရခြင်းတို့ကြောင့်
အချိန်ကုန်သလိုပင်ပန်းကြရသည်။ ချောင်းမြောင်း
ကလည်း ပိုက်ကွန်သဖွယ် ယက်နွယ်စီးဆင်းနေသည့်
အတွက် ခရီးသိပ်မပေါက်ခဲ့တော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့
ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း အက်စ် ၈၄၂၂၄၁ တစ်ဝိုက်တွင် အကြောင်း
စခန်းချခဲ့ကြပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သော ဖွန်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင်
ကျွန်တန်းအမှတ်(၂) စစ်ဗျူဟာနှင့် ခလရ (၃၂) မှ
စစ်ကြောင်း (၁/၂)၊ ခလရ (၃၁) မှ စစ်ကြောင်း (၁/၂)
တို့သည် လှိုင်ဝါးရွာ ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း အက်စ် ၀၂၁၂၃၇
တို့ ဦးတည်ချီတက်ခဲ့ကြပြီး ပူးပေါင်းခဲ့ကြပါသည်။

ဖွန်လ ၁၆ ရက်နေ့ဖြစ်သော (ယ-၁)ရက်နေ့တွင်
ကျွန်တန်းအမှတ်(၂)မှ ခလရ (၃၁) နှင့် ခလရ (၃၂) နှင့်
စစ်ကြောင်းများအားလုံးစတင်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။
ကျွန်တန်းအကြားတွင် တစ်ခါ ၁၅ မိနစ်ခန့်အနားပေးပြီး
နောက် ၁ နာရီအချိန်
တွင် ဟောင်သရောမြစ် ခန့်မှန်း မပည တီ ၂၂၅၇၁၈၉
တို့ ရောက်ရှိအခြေပြုခဲ့ကြသည်။

အောင်သရောမြစ်အား ဖြတ်ကူးခြင်း

စစ်ကြောင်းများ မြစ်ကမ်းဘေးရောက်သည်နှင့်
ကျွန်တော်စစ်ဗျူဟာမှူးအား ညအမှောင်ထုကို အကာ
အကွယ်ယူ၍ ဖြတ်ကူးသင့်ကြောင်း တင်ပြခဲ့ပါသည်။
အထောက်အကူပြုရန်အတွက် ချောင်းရေစီးအရှိန်နည်းသည့်

www.burmeseclassic.com

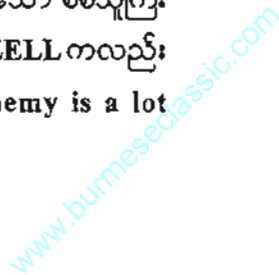
မြစ်ကွေ့ရှိနေသောနေရာအား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ မနီးမဝေးမှာပင် မြစ်ကွေ့နေရာအား တွေ့ခဲ့သည်ဖြစ်၍ အလယ်တွင် ကျွန်းငယ်သဘောမျိုးရှိနေသဖြင့် မြစ်ကူးရန် သယ်ဆောင်လာသည့် ကျွတ်များ၊ ကြိုးများအား စနစ်တကျ အသုံးပြု ပြင်ဆင်ခဲ့ကြပါသည်။ အဓိကလေးလံသည့် လက်နက်ကြီးများ၊ ကျည်များ၊ အရန်ရိက္ခာများအား ဖြတ်ကူးသယ်ဆောင်နိုင်ရန် စီမံခဲ့ပါသည်။ အခြားမနီးမဝေး သင့်တော်သော အရန်နေရာများပါစီစဉ်၍ တပ်ခွဲလိုက် အမြန်ဆုံးဖြတ်ကူးနိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြပါသည်။

စစ်ဗျူဟာမှူး၏ စီစဉ်ညွှန်ကြားချက်အရ ပထမဦးစွာ ဟောင်သရောမြစ်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင် အထောက်အကူပြုစစ်ကြောင်းအဖြစ်ထားခဲ့မည့် ခလရ (၃၂) မှ တပ်ရင်းမှူးဦးစီး စစ်ကြောင်းရုံးတွင် တပ်ခွဲ (၃) ခွဲအချောင်းတစ်လျှောက်နှင့် နောက်ဘက်သို့ စနစ်တကျဖြန့်ခွဲ၍ လက်နက်ကြီးများ အသင့်ပြင်လျက် ခြေကုပ်ယူစေခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ခလရ (၃၁) စစ်ကြောင်း (၂) ရုံးနှင့် ခွဲ (၂) ခွဲအား အရင်ဆုံးဖြတ်ကူးစေပြီး မြစ်မှ ကိုက် ငှက် ခန့်အထိ ရှင်းလင်းချိတက်၍ လက်နက်ကြီးများပါ အသင့်

ဖြင့်ပြီး နေရာယူပေးထားရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ မိမိစစ်ကြောင်း (၁)ရုံးနှင့် တပ်ခွဲ (၃)ခွဲ စတင် (၂) ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့တို့ ဆက်လက်၍ ဖြတ်ကူးခဲ့ကြပါသည်။ နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ခလရ (၃၂) စစ်ကြောင်း (၂) ရုံးနှင့် တပ်ခွဲ (၂) တို့ ဆက်လက် ကူးခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ဗျူဟာကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့နှင့် စစ်ကြောင်း ၃ ကြောင်းကို ၁၉၀၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၃ ရက်နေ့ (ယ-ရက်) ၀၄:၀၀ နာရီတွင် ဟောင်သရောမြစ်အား စနစ်တကျဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့ ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အင်အား ၆၅၀ ကျော်ခန့်သည် နိုရာသီတွင် ရေစီးသန်လှသောမြစ်ကြီးအား ညဘက်တွင် အလစ်အငိုက်ရယူပြီး အောင်မြင်စွာ ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့ခြင်း သည်ပင်လျှင် စစ်အောင်ရာသောအကြောင်းကြီးများ ဖြစ် သည့် လုံခြုံမှုရှိခြင်း၊ အငိုက်ဖမ်းနိုင်ခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကောင်း ခြင်း၊ အုပ်ချုပ်မှုကောင်းခြင်း စသည်တို့နှင့် ကိုက်ညီခဲ့သည့် အတွက် ရည်မှန်းချက်အား အောင်မြင်စေသည့် သော့ချက် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ဖတ်ခဲ့ မှတ်ခဲ့ဖူးသော စစ်သူကြီး တစ်ဦးဖြစ်သည့် စစ်သူကြီး Gen. WETZELL ကလည်း

The greatest surprise for the enemy is a lot

battle where ever this battle take place" ဟု ဆိုခဲ့ဖူးပါသည်။

ရည်မှန်းချက်စခန်းများအား ချီတက်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်း

ရည်မှန်းချက်နေရာများအား တိုက်ခိုက်နိုင်ရေးအတွက် တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မြင့်ကျော်ဦးစီးခလရ (၃၁) မှ တပ်ခွဲ (၃) ခွဲသည် ချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်း (၁) အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒုတပ်ရင်းမှူးဗိုလ်မှူးသက်ဝင်းဦးစီး ခွဲ (၂) ခွဲသည် ချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်း (၂) အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စစ်ဗျူဟာကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့မှ ဗိုလ်မှူးကြီးကက်စိန် ဦးစီး ရှေ့တန်း စပဟ (၂)နှင့် ဗိုလ်မှူးထွန်းသိန်းဦးစီး ခလရ (၃၂) မှ ခွဲ (၂) ခွဲ တို့သည် အထောက်အကူပြုစစ်ကြောင်းအဖြစ် ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြပါသည်။ တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မြငြိမ်း ဦးစီးသော ခလရ (၃၂) စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ခွဲ (၃) ခွဲတို့သည် အထောက်အကူပြုစစ်ကြောင်းအဖြစ် ဟောင်သရောမြစ်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင်ထားခဲ့ပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြပါသည်။

မိမိခလရ (၃၁) မှ တပ်ရင်းမှူးဦးစီး ချေမှုန်း

ရေးစစ်ကြောင်း (၁) သည် ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော အရှေ့ဘက်ခြမ်း ခန့်မှန်း တီ ၂၇၄၂၄၅ တစ်ပိုက်သို့ ဖွန် ၁၇ ရက်အထိ ချိန်တွင် စတင်ချီတက်ခဲ့သည်။ လမ်းကြောင်းများအား လုံးဝမသုံးစေဘဲ တောတိုး၍ အဆင့်ဆင့်ခြေကုပ်ချီတက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် မြစ်၏အရှေ့ဘက်ခြမ်း ချောက်သည်နှင့် အခက်အခဲများ ကြုံရပါတော့သည်။ အထူးအပြင် ရွာများအား ကွင်းရှောင်ခဲ့သည့်အတွက် လမ်းပြနိုင်သူများ မရှိတော့ပါ။ တပ်ရင်းမှူးကိုယ်တိုင် မြေပုံဖြန့်၍ ချောက်မည့်လမ်းကြောင်း ရှာရပါတော့သည်။ တောကြီး၊ ထောင်ကြီး၊ သစ်ကြီး၊ ဝါးကြီးများ ထူထပ်စွာပေါက်ရောက်နေသဖြင့် အရပ်မျက်နှာပင် ထိန်းသိမ်းရန်ခက်ခဲလှပါသည်။ ခြုံပုံပေါ်တွင် မိမိတို့ ရောက်နေသာနေရာအား ရှာကြည့်ရက်တော့ ဒေါနတောင်တန်းကြီး၏အနောက်ဘက် တောင်ခြေများဖြစ်ပါသည်။ မိုးကလည်း အမြဲရွာနေသဖြင့် နေကို မမြင်ခဲ့ရပါ။ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ကျောင်းတုန်းက မိဖုရား မှတ်ဖူးသည့် လက်ဝဲသုန္ဒရအမတ်ကြီး ရောက်နေသည် မဲဇာတောကြီးကဲ့သို့

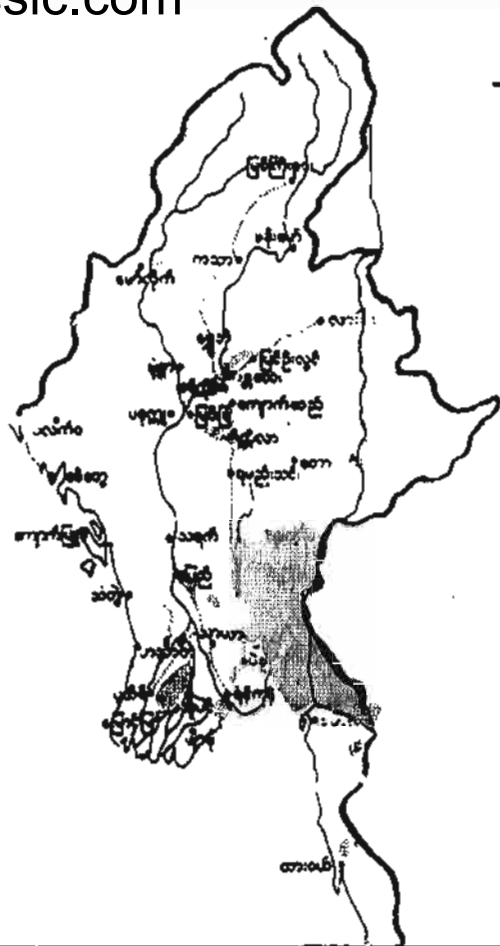

တောကြီးဆိတ်ညံ၊ ဆီးကျန်ကျန်ဝယ်၊
 ဝှံင်မပေါ်၊ မမျှော်ပါရ၊
 နေကိုတလည်း၊ ဘယ်ကရွေ့နောက်၊
 ဘယ်တောင်မြောက်ဟု၊ တွေးထောက်မနပ်
 ဖန်ဖန်အံ့သြ၊ ကြံတိုင်းမော့စွ
 ဟု ငြီးတွေးမိပါတော့သည်။

ကျွန်တော် မြေပုံနှင့် မြေပြင်ညှိ၍ မိမိတို့ရောထွေး
 နေသည့် အရပ်အားသိရှိသည်နှင့် ချီတက်ရမည်ထင်
 ကြောင်းနှင့် ရည်မှန်းချက်နယ်မြေအတွင်း ရောက်ရှိနေကြ
 သည့်အတွက် ဘယ်ညာဖြန့်ရှင်း၍ သတိနှင့် ချီတက်
 ရှေ့ပြေးတပ်ခွဲမှူးအား ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။

တိုက်ပွဲများ စတင်ဖြစ်ပွားခြင်း

မိမိစစ်ကြောင်း (၁) တပ်ခွဲ (၅) မှ ဗိုလ်ကြီး
 ခင်မောင်ညွန့် ဦးစီးပြီး တပ်စုမှူး ဒုဗိုလ်အောင်
 တပ်စုနှင့် ဇွန် ၁၇ ရက်နေ့ ၀၉:၃၀ အချိန် တွေ့ဆုံပစ်ခတ်
 စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ရှေ့ကာကင်းအဖွဲ့ဟု ယူဆ
 ခန့်မှန်းအင်အား ၅ ယောက်ခန့်သာဖြစ်သည်။ ၁၀

ရည်ညွှန်းချက်
 ~~~~~ အပြင်ပြည်ဆိုင်ရာနယ်နိမိတ်
 ■ KNDO လွှမ်းမိုးထားသော နယ်မြေများ

၁၉၄၉ခုနှစ်ဖေဖော်ဝါရီလ မှ ဧပြီလအတွင်း
 KNDO လွှမ်းမိုးထားသော နယ်မြေများ

ရည်ညွှန်းချက်
 ~~~~~ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာနယ်နိမိတ်
 ■ KNDO လွှမ်းမိုးထားသော နယ်မြေများ

၁၉၄၉ခုနှစ်ဇူလိုင်လ(၃၁)ရက်တွင် KNDO
 လွှမ်းမိုးထားသော နယ်မြေများ

- ထိုင်း:
- ၁ မဟီဒီထ
 - ၂ ၂၃၁ထ
 - ၃ ဇေလီပ
 - ၄ မယ်ဂေဂ်
 - ၅ မဟီကောင်းညီ
 - ၆ တွေဟင်
 - ၇ မယ်ရမလှန်း
 - ၈ မဲသဝေါ
 - ၉ မယ်လေစံ
 - ၁၀ ချီကလုံ
 - ၁၁ ကလေးစိုထ
 - ၁၂ ကထယ်ခို
 - ၁၃ ကမော်လေးခို
 - ၁၄ မဲလ
 - ၁၅ ခွဲပါကျန်း
 - ၁၆ ဝမ်းက
 - ၁၇ မော်တာ
 - ၁၈ တာဂါပူ
 - ၁၉ နောင်လှန်း
 - ၂၀ ချီပါဆောဝ
 - ၂၁ မယ်တရုတ်
 - ၂၂ တီးထမော်
 - ၂၃ ၄က်ပျောတောရ

ရှမ်းနိုင်ငံနယ်စပ်တစ်လျှောက်ဒုက္ခသည်စခန်း
 အမည်ခံကေအင်ယူစခန်းများ

ရည်ညွှန်းချက်

- အေဘီအက်စ်ဒီအက်စ် ကျောင်းသားတပ်ရင်းနေရာများ
- ကေဘင်အေသောင်းကျန်းသူလွှဲရွာ၊ နယ်မြေ
- ဇာက်စ်ဇာက်စ်အေ သောင်းကျန်းသူလွှဲရွာ၊ နယ်မြေ
- ကေဘင်ဒီစီ သောင်းကျန်းသူလွှဲရွာ၊ နယ်မြေ
- ကေဘင်ယူသောင်းကျန်းသူလွှဲရွာ၊ နယ်မြေ
- ဘင်ဂ်ဇာက်စ်ဒီစီ သောင်းကျန်းသူလွှဲရွာ၊ နယ်မြေ

အေဘီအက်စ်ဒီအက်စ် ကျောင်းသားတပ်ရင်းများ
လှုပ်ရှားမှုနယ်မြေပြပုံကြမ်း

ရည်ညွှန်းချက်
တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည့်နေရာ
(၂၆.၉.၈၈ မှ ၂၄.၁၂.၈၈)

မဲသဝေါတိုက်ပွဲနေရာပြမြေပုံ

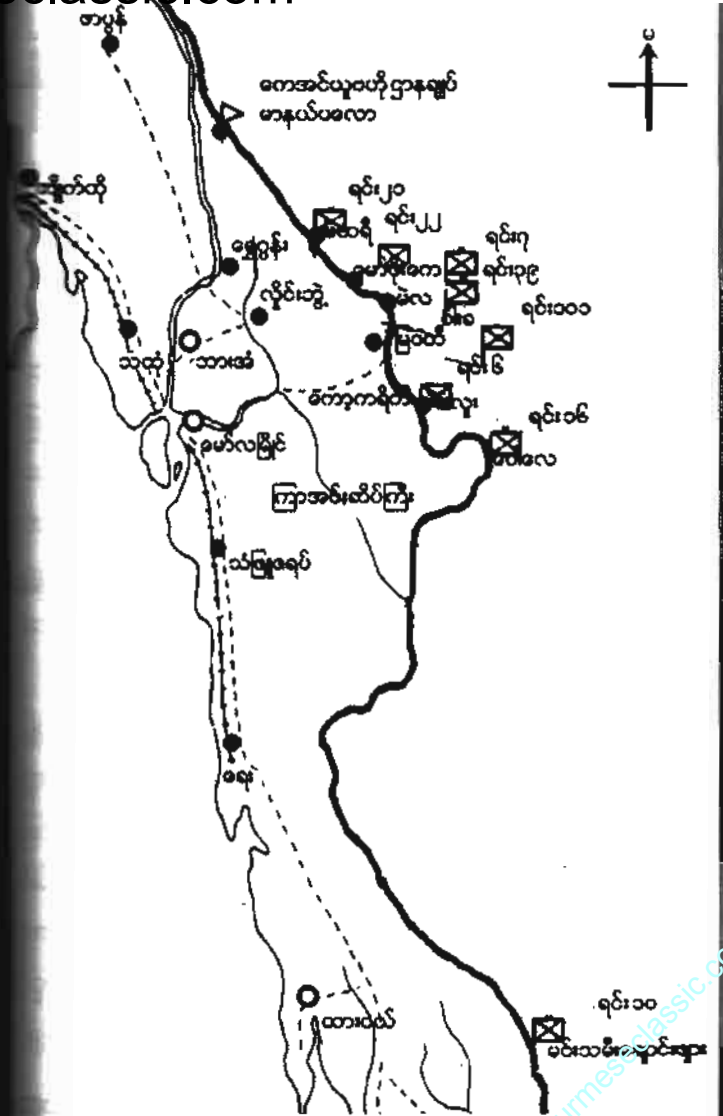
နဝတအစိုးရ တက်ခါစက မြဝတီမြောက်ဘက်
KNU စခန်းများ

၁၉၉၅ခုနှစ် မြစ်ထုံအရေးအခင်းကာလက KNU ဥက္ကဋ္ဌ ဝိုလ်ချုပ်ကြီးမြ နှင့်
သူ၏ စစ်ဘက်လက်ထောက် ဝိုလ်ချုပ်မောင်မောင်

သေဘောဘိုး၊ ဝေါလေ ဒေသမြေမြေပုံ

●-ရန်ကင်း KNU နယ်စပ်တပ်စခန်းများနေရာပြပုံ

ထိုင်း

ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်းရှိ ကေအင်ယူများ နေထိုင်ရာ ဒုက္ခသည်စခန်းများ

အရှေ့တောင်ထိုင်းက အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ

ခန့်သာ ထိတွေ့မှုဖြစ်ပွားပြီး ၎င်းတို့အဖွဲ့ မြောက်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့သည်။ မိမိရှေ့ပြေးတပ်ခွဲမှ ထပ်ချပ်လိုက် ရှင်းလင်းရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၆၂၂၀ အရောက်တွင် ရန်သူ ၁၀ ယောက်နှင့် တပ်မပစ်ခတ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ရှေ့ပြေးတပ်စုမှ အသင့် ဖြည့်ချိတက်နေသည့်အတွက် ချက်ချင်းဝိုင်းပတ် ပစ်ခတ် ချမှန်းခဲ့ကြသည်။ ကေအင်ယူများ အနောက်မြောက် ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့သည်။ တပ်စုမှူး ဒုဗိုလ်အောင် မြင့် ဦးခေါင်းနှင့်ပေါင်တို့တွင် ရုပ်မှန်အော်ရာ ရရှိခဲ့ သော်လည်း အခြေအနေကောင်းမွန်ခဲ့ပါသည်။

မြေပြင်အခြေအနေအရ ရွာနှင့်နီးကပ်လာသဖြင့် နှစ်တပ်ခွဲမှူး၏ တင်ပြချက်အရ မြေပုံပေါ်တွင် တွေ့ရသော နေရာ အရှေ့အစင်းရွာ ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၇၃၂၄၃ နှစ်နိုင်သဖြင့် တပ်ရင်းမှူးမှ စစ်ဗျူဟာမှူးအား သတင်းပို့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း (၁) မှ လက်နက်ကြီးများအား နေရာ တောင်းရွေးချယ်၍ တပ်စု ၂ စုအား ပတ်လည်လုံခြုံရေး ဖြည့်စည်း ပြီး အသင့်ပစ်ခတ်နိုင်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ တပ်ခွဲ မှူး တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ညွန့် နှင့် တစ်ခွဲလုံးအား

ရှေ့နေရာကောင်းတွင် ခြေကုပ်ယူထားစေပြီး ဗိုလ်မှူးဟန်တင့် ဦးစီး ခွဲရုံးနှင့် ၂ စုသည် ညာဘက်ခြမ်းရွာအားဝင်ရောက်ရှင်းလင်းရန်နှင့် ဗိုလ်ကြီးဌေးညွန့်ဦးစီး (၄) မှ ၂ စုသည် ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှ ဖြတ်တောက်ပိတ်ဆို့ရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဗိုလ်မှူးဟန်တင့်ဦးစီး ခွဲ (၃) ခွဲရုံးနှင့် ၂ စုတို့ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းစေခဲ့သည်။ ကေအင်ယူ အဖွဲ့များလည်း အသင့်စောင့်ကြိုလျက် မြေပုံအညွှန်း ခန့်မှန်း၍ ၂၆၂၄၂၊ တီ ၂၆၂၄၆၊ တီ ၂၇၂၄၇ တို့မှ မိလီမီတာစိန်ပြောင်း၊ အမ် ၇၉ ၊ အမ် ၇၂ ၊ အာပီဂျီ နှင့် ၄၀ မိလီမီတာလောင်ချာနှင့် လက်နက်ငယ်များဖြင့် စတင်ပစ်ခတ်ခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲလျှင်စချင်း ဗိုလ်ကြီးဌေးညွန့်ဦးစီးတပ်ခွဲ (၄)မှ ခွဲရုံး ၂ စုသည် ဘယ်ဘက်ခြမ်းသို့ တောင်ဘက်ခြမ်းမှလည်းကောင်း၊ ရှေ့တည်တည်တွင် အသင့်နေရာယူထားသော ဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်ညွန့် တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံးမှလည်းကောင်း ပိုင်းဝန်းပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ တပ်ရင်းမှူးမှလည်း မိမိတို့အား လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ခတ်နေသည့်နေရာများအား အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော

မိလီမီတာ စိန်ပြောင်း၊ ၆၀ မိလီမီတာစိန်ပြောင်းများဖြင့် ပစ်ခတ်ပေးခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲမှာ မိနစ် ၄၀ ခန့်ကြာအောင် ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ၁၃း၃၀ အချိန်ခန့်တွင် ကေအင်ယူများဘက်မှ ပစ်ခတ်သံများမကြားရတော့သဖြင့် ဗိုလ်မှူးဟန်တင့်ဦးစီး ခွဲရုံးနှင့် ၂ စုအား အရှေ့အစင်းရွာအား ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းစေပြီး ကျန်တပ်ခွဲ ၂ ခွဲအား အသင့်အထောက်အကူပြုရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ ကေအင်ယူအဖွဲ့များအနောက်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ပါသည်။ မိမိစစ်ကြောင်း (၁) သည် ဖွန် ၁၇ ရက် ၁၂း၀၀ အချိန်တွင် ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော အရှေ့အစင်းရွာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အား ရှင်းလင်းစစ်ဆေးပိုက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါတိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်တွင် မိမိဘက်မှ အရာရှိသတ်တစ်ဦးသာ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပြီး ကေအင်ယူတို့ဘက်မှ အရာရှိ ၂ ယောက်ရှိ၊ ပျံ့ (၂၂) ရိုင်ဖယ် ၁ လက်၊ နှစ်လက် ၁ ခု၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ ဓာတ်ပုံများ၊ အစွက်စာတမ်းများနှင့် အဆောက်အဦ ၁၂ လုံးခန့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

အမှတ်(၃၁) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ ဒုတပ်ရင်းမှူး

ဗိုလ်မှူးသက်ဝင်း ဦးစီးသော ချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်း (၂) သည် ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၇ ရက်နေ့ ၀၉:၀၀ အချိန်ခန့်တွင် ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၈၀၂၂၀ အရောက် ရင်း၏ရည်မှန်းချက်သို့ချီတက်ရန် ခွဲထွက်ခဲ့သည်။ ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော အနောက်အင်း ခန့်မှန်း မြေပုံညွှန်း ၂၃၇၂၃၈ သို့ ဦးတည်ချီတက်ခဲ့သည်။ လမ်းကြောင်းမှာ အား အသုံးမပြုစေဘဲ ချီတက်ခဲ့ရာတွင် ၁၀:၂၀ အချိန်ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၆၅၂၂၄ အရောက်တွင် အင်အား ၁၀ ယောက်ခန့်နှင့် ပစ်ခတ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ မိမိတို့အဆင့်ဆင့် ခြေကုပ်ယူ၍ ဆက်လက်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ ၁၁:၃၀ အချိန်ခန့်တွင် အင်အား ၁၂ ယောက်ခန့်နှင့် ထပ်မံပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၅၃၂၃၁ တောင်ကြောမှ အသင့်နေရာယူထားသော ကေအင်ယူ ၃၀ ယောက်ခန့်မှ ၆၀ မီလီမီတာစိန်ကြေးလောင်ချာ၊ လက်နက်ငယ်များဖြင့် စုပြုံပစ်ခတ်တိုက်ခတ်လာခဲ့သည်။ မိမိစစ်ကြောင်း (၂) မှလည်း စနစ်တကျ ဖြန့်ခွဲနေရာယူပြီး လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ကူထောက်ပံ့ပြန်လည်ပစ်ခတ်ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၂:၂၀ အချိန်ခန့်တွင်

မြေရတနာစာပေ

ပစ်ခတ်မှုများ ရပ်ဆိုင်းသွားပြီး ကေအင်ယူများ အနောက်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့သည်။

တပ်ခွဲ (၂) မှ တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးကျော်ဟန်မြင့် ဦးစီးခွဲရုံး ၂ စုအား ဘုရားတောင်ကုန်း ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၄၄၂၄၂ တွင် ဖြန့်ခွဲခြေကုပ်ယူစေပြီး စစ်ကြောင်း (၂) မှူး ဦးစီးစစ်ကြောင်းရုံးနှင့် တပ်စု ၄ စုတို့ တပ်မဟာမှူး ဦးထိုင်း၏ အုန်းခြံအတွင်းရှိ စခန်းနှင့် သင်တန်းကျောင်းများ၊ အိမ်များ၊ အိမ်ထောင်သည်လိုင်းများအား ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၃၈၂၃၄ တစ်ဝိုက်မှ အသင့်နေရာယူထားသော အင်အား ၄၀ ခန့်နှင့် ဆွေဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ကေအင်ယူတို့မှ မိမိစစ်ကြောင်း (၂) အား စတင်တိုက်ခိုက်သည်နှင့် ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၅၀၂၃၅၊ တီ ၂၄၂၂၂၇၊ တီ ၂၃၇၂၂၆ နေရာများတွင် အသင့်နေရာယူထားသော အဖွဲ့များမှ လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်များဖြင့် ထောက်ပံ့အထန် စုပြုံပစ်ခတ်ခဲ့သည်။ အရှေ့အင်းမှ ဆုတ်ခွာသွားသော အဖွဲ့များလည်း ပူးပေါင်းမိသွားသဖြင့် အင်အား ၁၀၀ ခန့်အထိ ပိုင်းပတ်ခုခံ တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်

မြေရတနာစာပေ

သည်။

စစ်ဗျူဟာမှူး၏ ညွှန်ကြားချက်အရ တပ်ရင်းများသည် မိမိစစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ခွဲ ၂ ခွဲအား အနှောင့်အယှက်အပေးအဖြစ် အမြန်ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၅၅၂၃၅ အရောက်တွင် လက်နက်ကြီးများအား ချက်ချင်း နေရာယူ၍ ၆၀ မီလီမီတာစိန်ပြောင်း၊ ၈၁ မီလီမီတာစိန်ပြောင်းတို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ပေးခဲ့သည်။ မိမိစစ်ကြောင်း (၁) တပ်ခွဲ (၅) ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ညွန့် ဦးစီးတပ်ခွဲလုံးအား အပြင်းအထန်ပစ်ခတ်နေသော ကေအင်ယူ၏ ဘယ်ဘက်ခြမ်းသို့ ရုတ်တရက်ပစ်ခတ်သုံး၍ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဝိုင်းပတ်ချေမှုန်းလိုက် သဖြင့် ၎င်းတို့၏ စခန်းနေရာများဖြစ်သော ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၃၂၂၂၀ တီ ၂၄၅၂၃၄ တို့အား ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

သို့ရာတွင် ကေအင်ယူတို့မှ နောက်ဘက်သို့ ပတ်ဝန်းကျင်အား စိုးမိုးထားသော တောင်တန်း၊ ထောင်ကြောများမှ ၆၀ မီလီမီတာ၊ ၈၁ မီလီမီတာစိန်ပြောင်းကြီးများ၊ ၇၅ မီလီမီတာနောက်ပွင့်၊ အာပီဂျီ ၂ များ ချစ်လောင်ချာများဖြင့် အပြင်းအထန်ပစ်ခတ်ပြီး မိမိစစ်ကြောင်း

မြေတနာစာပေ

များအား ထိန်းချုပ်နှောက်ယှက်လာပါသည်။ တပ်ရင်းမှူးမှ အခြေအနေအရပ်ရပ်အား စစ်ဗျူဟာမှူးအား တင်ပြခဲ့သည်။

အထူးစောင့်တိုင်းစာအရ စစ်ဗျူဟာကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့ စစ်ဗျူဟာမှူးမှ စနစ်တကျ နေရာချထားဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားပါသည်။ ဟောင်ဆရာမြစ် အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင်ရှိနေသော ခလရ (၃၂) စစ်ကြောင်း (၁) မှ တပ်ရင်းမှူးအား ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၂၅၂၂၄ အထိ ချက်ချင်းချီတက် ၍ ၈၁ မီလီမီတာစိန်ပြောင်းကြီးနှင့် ၇၅ မီလီမီတာ နောက်ပွင့်အမြောက်တို့ဖြင့် အထူးစောင့်တိုင်းစာပေးနိုင်ရေး ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ရန်နှင့် စက်အဆက်အသွယ်မပြတ်စေရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ မိမိစစ်ကြောင်းမှ အင်အားကြီးများ စတင်ပစ်ခတ်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

ခလရ (၃၂) စစ်ကြောင်း (၁) မှလည်း မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းမှ အင်အားကြီးအသွယ်ယူလာသဖြင့် ကေအင်ယူတို့၏ တပ်နေရာပစ်မှတ်များအား ပေးခဲ့ပြီး တစ်ပြိုင်နက်လက်နက်ကြီး၊ အင်အားကြီးများ စတင်ကူညီပစ်ခတ်ပေးခဲ့သည်။

ကေအင်ယူတို့သည် ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့ ညနေ ၃း၃၀ အချိန်တွင် လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ကြီးများ ပစ်ခတ်မှုရပ်ဆိုင်းပြီး မြောက်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာ

မြေတနာစာပေ

သွားခဲ့ကြသည်။ ခလရံ (၃၁)စစ်ကြောင်း (၂) အနောက်
 တပ်စု၊ တပ်ခွဲတို့အား ပြန်လည်စုဖွဲ့စေပြီး ဒဏ်ရာရသူများ
 အား လုံခြုံမှုရှိသည်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး ဆေးကုသ
 ခဲ့သည်။ စခန်းအတွင်း စနစ်တကျဖြန့်ခွဲ၍ ခြေကုပ်ယူရ
 နေရာများအား ခိုင်မြဲမှုရှိစေရန် ပစ်ကျင်းများတူးခဲ့ကြသည်။
 သိမ်းယူရရှိခဲ့သည့် စခန်းကြီးအတွင်း ခြေကုပ်ယူပြီးသည့်
 တဖြည်းဖြည်း စတင်ရှင်းလင်းခဲ့ရာ အောက်ပါပစ္စည်းများ
 သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့ပါသည်။

ကျဆုံးကျန်ခဲ့သည့် ၃ လောင်း၊ ပွိုင့်-၃၀ ကာ
 ၁ လက်၊ အရေးကြီးစာရွက်စာတမ်း အမြောက်အမြား
 လစ်ပိုပုလင်းမိုင်း ၁၅ လုံး၊ ဓာတ်ခဲ ၂ လုံးတွဲနှင့် အ
 ထောင်ရန် ဆက်စပ်ပစ္စည်းများပါသည့် မိုင်းတွဲ ၆၀ ခန့်
 ဖြစ်ပါသည်။

အနောက်အစင်းရှိ တပ်မဟာမှူး ရွှေသိုင်း
 အုန်းခြံအတွင်းရှိ စခန်းနှင့် အဆောက်အဦများ
 ရှင်းလင်းရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရရှိခဲ့ပါသည်။
 ၅၀-၁၅ ပေရှိ ရိက္ခာဂိုဒေါင်တစ်လုံး၊ စည်းဝေးခန်း
 ဆိုင်ဆောင်များဟု ယူဆရသည့် လူ ၁၀၀ ဆန့် တဲ

ထုံးနှင့် လူ ၄၀ ဆန့် တဲ ၁၀ လုံး၊ လူ ၂၀ ဆန့် တဲ
 ၁ လုံး၊ ယမဟာအမျိုးအစား မီးစက်ကြီး ၂ လုံး၊ ဟာလာ
 ဆန်စက် ၁ လုံး၊ သစ်ခွဲစက် ၁ ခု၊ လက်တွန်းတွန်စက်
 ၁ လုံး၊ ကားအင်ဂျင် ၁ လုံး၊ ရေတိုင်ကီ ၂၅ လုံး၊
 ဘတ်ထရီ ၈ လုံး၊ ငါးပိပိသာချိန် ၃၅၀ ခန့်၊ ငြုပ်သီးပိသာ
 ၂၀ ခန့်၊ ဆားပိသာ ၂၀၀ ခန့်နှင့် ထိုးဆေးပစ္စည်းများ
 ဖြစ်ပါသည်။

မိမိဘက်မှ ၎င်းတိုက်ပွဲများအတွင်း ဒုဗိုလ်တင်ထွန်း
 မောင်မောင်းတွင် ကျည်ဖောက်ထိမှန်ပြီး တပ်သား ကျင်ဇာ
 မောင်မောင်းတွင် လက်နက်ကြီးထိမှန်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၃ ရက်နေ့ (ယ)ရက်နေ့တွင်
 နှစ်ကျော်စီး ချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်း (၁) သည် ရည်မှန်း
 ခြင်း (၁) ဖြစ်သည့် အရှေ့အစင်းအား ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်
 နောက် အနောက်အစင်းရှိ စစ်ကြောင်း (၂) အား
 နောက်ကူညီအင်အားဖြည့် တိုက်ခိုက်ပေးခဲ့သည်။
 နောက် ညနေဘက်တွင် မိမိစစ်ကြောင်းတစ်ခုလုံး
 သည်ပေါင်းစည်းပြီး အရှေ့အစင်းတွင် အခြေပြုခဲ့သည်။
 ၁၈ ရက်နေ့ (ယ+၁) ရက်နေ့ ၀၇း၃၀ အချိန်ခန့်တွင်

www.burmeseclassic.com

ရှေ့ပြေးတပ်ခွဲမှ ဗိုလ်ကြီးဌေးညွန့် ဦးစီး ခွဲ (၄) တပ်ခွဲလုံးအား
 ကောအင်ယူ လှငွေ၏ အကောက်စခန်း ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း
 တီ ၂၈၄၂၅၃ သို့ အဆင့်ဆင့်ခြေကုပ်ယူ ရှင်းလင်းဆေး
 သည်။ အကောက်တဲကြီး ၁ လုံးအား တွေ့ရှိဖျက်ဆီးခဲ့ပြီး
 ၀၈:၀၀ ချိန် ပြန်ထွက်၍ စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ပူးပေါင်း
 သည်။

တပ်ရင်းမှူးဦးစီး စစ်ကြောင်းရုံးနှင့် တပ်စု ၂
 သည် လက်နက်ကြီးများ အထောက်အကူပြုထားပြီး
 ဗိုလ်မှူးဟန်တင့် ဦးစီးတပ်စု ၄ စုအား အခြေပြုနေရာ
 ၁၉:၃၀ အချိန် ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၆၄၂၄၄ တစ်စိုက်
 အား ရှင်းလင်းစေခဲ့ရာ အောက်ပါအတိုင်း ရရှိခဲ့သည်။

လူနေအဆောက်အဦ ၅ လုံး၊ ဆေးပေးခန်း
 ၃၊ လူ ၁၀ ဦးဆန့် လူနာဆောင် ၂ လုံး၊ ခန်းမကြီး
 ၃နှင့်တွဲလျက် ဆေးသင်တန်းကျောင်း၊ အမျိုးသမီးများ
 သော ၁၀ ဦးခန့် အဆောင် ၁ ခု၊ ဆက်သွယ်ရေး
 တန်းဆောင် ၂ ဆောင်နှင့် ဆက်သွယ်ရေးပစ္စည်းအသုံး
 ဆီတိုင်ကီ ၄ လုံး၊ ထမင်းချက်ဆောင် ၁ ခု၊ ထမင်း
 ဆောင်ကြီး ၁ ခုတို့ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် တပ်ရင်းမှူးသည် စစ်ဗျူဟာမှူးနှင့်
 ဆက်သွယ်ရယူပြီး ဗိုလ်မှူးဟန်တင့် ခြေကုပ်ယူ
 သားသည် နေရာသို့ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ဇွန်လ ၁၈ ရက်နေ့
 ၂၃:၄၅ ချိန် ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၅၆၂၃၃ တစ်စိုက်သို့
 ချောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ စစ်ဗျူဟာမှူး (၂) မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး
 ညက်စိန်နှင့်အတူ စခန်းကြီးပတ်ဝန်းကျင်အား အသေး
 စိတ်စစ်ဆေးခဲ့ကြသည်။ လွန်ခဲ့သောနေ့ကမှ စွန့်ခွာသွား
 သော တပ်မဟာ (၆) ၏ စစ်ဆေးရုံး ဖော်တော်မူ ဆေး
 သင်တန်းကျောင်းနှင့် ဆေးပစ္စည်းများ၊ ဆက်သွယ်ရေး
 သင်တန်းကျောင်းနှင့် ဆက်စပ်ပစ္စည်းများ ရရှိခဲ့သည်။
 ၁၇:၃၀ အချိန်တွင် ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ကြပြီး အနောက်
 ဆင်း ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၂၃၄၂၃၈ သို့ ၁၅:၃၀ အချိန်
 ချောက်ရှိခဲ့ကြပြီး ဗိုလ်မှူးသက်ဝင်းဦးစီး စစ်ကြောင်း (၂)
 နှင့်ပူးပေါင်းခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် တပ်ခွဲများအားဖြန့်ခွဲ၍
 နေရာချထားခဲ့ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အား ဆက်လက်ရှင်းလင်း
 ပြန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ အောက်ပါပစ္စည်းများအား
 သိမ်း၍သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ကြသည်။

အစိမ်းရောင် ၃/၄ တန် အမ်-၃၃ နီဆန်းကား

www.burmeseclassic.com

၁ စီး၊ မရမ်းစေ့ရောင် မာဒေါပစ်ကပ်ကား ၁ စီး၊ အပြာရောင် ၃/၄ တန် အမ်-၃၇ နီဆန်းကား ၁ စီး၊ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းများအပါအဝင် ၎င်းတို့နေထိုင်သည့်အိမ် ၁၅၀ ခန့်၊ ဆန်တင်း ၅၀၀ နှင့် စပါးတင်း ၂၀၀၀ တို့အား တပ်ရင်းမှူးကိုယ်တိုင် လိုက်လံစစ်ဆေးကြည့်ရှုခဲ့သည်။

အောင်မြင်တိုးချဲ့ရှင်းလင်းရန် ညွှန်ကြားခြင်း
အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ စစ်ဆင်ရေးညွှန်ကြားချက်အရ ရန်တိုင်းအောင် စစ်ဆင်ရေးဖြစ်သော အောင်ဒေသကြီးသို့ ရုတ်တရက်ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် စစ်ဆင်ရေးမှာ (ယ-၈) ရက်နေ့ဖြစ်သော ၁၉၈၆ ခု ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့မှစတင်ပြီး (ယ+၁) ရက်နေ့ဖြစ်သော ဇွန်လ ၁၈ ရက်နေ့တွင် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။ သို့သော် အထက်မှည့်နံကြားချက်အရ ဆက်လက်၍ အောင်မြင်တိုးချဲ့ရှင်းလင်းရန် ညွှန်ကြားလာပါသည်။ ထိုတိုးချဲ့အောင်မြင်ချဲ့ခြင်းကြောင့် အောင်မြင်မှုများရရှိသည့် ရက်ကြာမြင့်လာသည့်အတွက် မိမိတပ်များအား ကေအင်တို့၏ အခြေခံနယ်မြေအတွင်း အပြင်းအထန် ဝိုင်းပတ်တိုက်

ခိုက်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အထိအခိုက် အကျအဆုံးများ ရှိခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ဖတ်ဖူးသော စစ်သူကြီး လင်ပိုချိုင်၏ အယူအဆများအရ -

“စစ်ပွဲတွင် မြေအရှုံးခံမည်လော၊ လူ အရှုံးခံမည်လော။

မြေအရှုံးခံလျှင် နောက်ပြန်သိမ်းလို့ရမည်။ လူအရှုံးခံလျှင်ကား လူကောမြေပါ ဆုံးရှုံးတတ်သည်”

ဟူသည့်စကားအား သတိရနေမိပါသည်။

သို့သော် အထက်မှည့်နံကြားချက်အား ဦးထိပ်အားလှိုက်နာလျက် အင်းဒေသမှ ကျိုက်ခုံဒေသသို့ ဆက်လက်ချီတက်ရှင်းလင်းရန် စစ်ဗျူဟာမှူး၏နှုတ်မိန့်အား ကျွန်တော်နှင့် ဒုတပ်ရင်းမှူး၊ တပ်ခွဲမှူးများ စုစည်းနာခံဆင်သားခဲ့ကြပါသည်။

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့ဖြစ်သော (ယ+၂)

ရက်နေ့တွင် မိမိ ခလရ (၃၁) စစ်ကြောင်း (၁) သည် ဗဟိုပြေးစစ်ကြောင်းအဖြစ် ရှင်းလင်းချီတက်ခဲ့ကြသည်။ အောင်ယူတို့သည် မိမိစစ်ကြောင်းများအား အင်အားအပြည့်ပေး နေရာကောင်းမှ စောင့်ကြိုတိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဟု

www.burmeseclassic.com

သုံးသပ်ထားသည့်အတွက် ကားလမ်းနှင့် လူသွားလမ်းများအား လုံးဝအသုံးမပြုစေဘဲ စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်းထုတ်တော့တိုးချီတက်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ဗျူဟာ (၂) မှူး ဦးစွာ ပင်မစစ်ကြောင်းနှင့် နောက်ရံစစ်ကြောင်းတို့သာ ကားလမ်းအတိုင်း နောက်ချန်၍လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။

ဥပလာယာစခိုင်း စခန်းကြီးအား သိမ်းပိုက်ရရှိခြင်း

၈၆ ဇွန်လ၊ ၁၉ ရက်နေ့ ၀၈:၃၀ အချိန် ခန့်မှန်းတိ ၂၂၂၂၅၅ သို့အရောက် ရန်သူအင်အား ၁၀ ယောက်ခန့်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ပြီး တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဗိုလ်ကြီးဌေးညွန့် ဦးစီးတပ်ခွဲ (၄) မှ စနစ်တကျနေရာယူပြီး ဖြန့်ပစ်ခတ်ရာ ရန်သူ ၄ ဦး ကျဆုံးကျန်ခဲ့ပြီး အိမ်ဝင်းလက်၊ အိပ်ချ်ဟော ၃၃ တစ်လက်ရရှိခဲ့သည်။ ရန်သူအင်အားအနောက်မြောက်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးစဉ် လမ်းတလျှောက် သွေးစ သွေးနုနှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို ခြေရာခံထုတ်ဆက်လက်ချီတက်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ ၁၀:၄၅ အချိန် ခန့်မှန်းတိ ၂၁၄၂၇၄ အရောက် ခြံစည်းရိုးများတွေ့ရသဖြင့် ထွက်ပေးပြီး မှူး၏ သတင်းပို့ချက်အရ စစ်ကြောင်း (၁) အား ၂ နာရီ

စစ်ကြောင်းငယ် ၃ ကြောင်း ဖြန့်ခွဲ၍ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ ရန်သူအင်အား ၂၀ ခန့် အသင့်နေရာယူထားသော နှောင်းဘေးမှ စတင်ပစ်ခတ်ခဲ့သည်။ မိမိမှ အသင့်ဖြန့်ခွဲထားသည့်အတိုင်း ပြန်လှည့်ပစ်ခတ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၀ မိနစ်ခန့်သာ ခုခံခဲ့ပြီး မြောက်ဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ နှစ်စခန်းသည် ခန့်မှန်း တိ ၂၁၀၂၇၄ တစ်ဝိုက်တွင်ရှိသော ဥပလာယာ ခရိုင်စခန်းဖြစ်ကြောင်း နောက်မှသိရသည်။ ဤတပ် အထိအခိုက်မရှိဘဲ အောက်ပါပစ္စည်းများအား သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည်။ စခန်းရုံးအဆောက်အအုံကြီး ၁ လုံး၊ အထွေထွေအခိုင်းဥက္ကဋ္ဌနေအိမ် ၁ လုံး၊ ကေအင်ယူ တရားရုံးအဆောက်အအုံ ၁ လုံး၊ ကျောင်းသုံးစာအုပ်နှင့် စာအုပ်အိတ်အိတ်ပေါင်း ၅၀၀၀ ကျော်၊ နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးဆိုင်ရာ စာအုပ် ၂၀၀ ခန့်၊ ကေအင်ယူစည်းရုံးရေးဆိုင်ရာ စာအုပ်အိတ်အိတ်များ၊ လူနေအိမ်ကြီး ၅ လုံးနှင့် အိမ်ငယ် ၂၅ လုံး၊ ဝက်များ၊ သစ်စက်ကြီး ၁ လုံး၊ မြင်းကောင်ရေ ၁၀ ရွှံ့၊ ရွှံ့ မီးစက်ကြီး ၁ လုံးနှင့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ အထွေထွေအစားများ၊ ကျောပိုးအိတ်များ ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းနေရာမှ ၁၄:၀၀ ချိန် ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ခန့်မှန်း တီ ၁၈၅၃၁၆ နေရာမှ မိကွီချောင်းအား ခမ်းမြား ဖြတ်ကူးခဲ့ကြသည်။ ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၁၈၄၃၂၁ ကျန်းတစ်ဝိုက်အရောက်တွင် စစ်ကြောင်းများအား ဖြန့်ခွဲအခြေပြုခဲ့ကြသည်။

(ယ+၃) ရက်နေ့ဖြစ်သော ၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန် ၂ ရက်နေ့တွင် တပ်ရင်းမှူးဦးစီး ရတခလရ (၃၁) စတင် မှ ခွဲ ၂ ခွဲသည် ရှေ့ပြေးစစ်ကြောင်း၊ စပဟ (၂) ပင်မစစ်ကြောင်း၊ ဗိုလ်မှူးထွန်းသိန်းဦးစီး ရတခလရ (၃၁) စက (၂) သည် နောက်ရံစစ်ကြောင်းအဖြစ် စုစည်း ၁၄၇၃၃၀ မှ ၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန် ၂၀၀၇၃၀ ချိန် စတင် ခဲ့သည်။ ခန့်မှန်း တီ ၁၉၀၃၃၃ သို့ ၁၀၀၀ ချိန် ရှိရှင်းလင်းရာတွင် ပစ္စည်းများမရှိတော့သည့် မှောင်တန်းများ၊ တဲ ၈၅ လုံးခန့် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ၎င်းရှေ့အောင် အသအခေါ် ဖာကလော မှောင်ခိုဈေးတန်းဖြစ်ပြီး တိုက်လယ်တောကြီး၊ မီးနံအပ်ရွာများမှ ကုန်သည်များဖြစ်ကြ သိရသည်။

မိမိစစ်ကြောင်းသည် ခန့်မှန်း တီ ၁၄၈၃၃၃

မြရတနာစာပေ

၁၄၅၃၅၅ တောင်ခြေများတစ်လျှောက် အဆင့်ဆင့် တွေ့ရသည့် ရှင်းလင်းချိတ်ကပ်ခဲ့သည်။ ၁၁:၃၀ အချိန် ခန့်မှန်း တီ ၁၆၅၃၆၅ သို့အရောက် မသင်္ကာဖွယ်ရာ နယ်များကြားရ၍ ဗိုလ်ကြီးညွှန်ဆန်းဦးစီး ရှေ့ပြေးခွဲ (၁) ခွဲအားကပ်ထောက်လှမ်းခဲ့သည်။ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက် တွင်းစပ်တွင် အသင့်နေရာယူစောင့်ဆိုင်းနေသော ကေအင် မှောင်အား ၂၀ ခန့် တွေ့ရ၍ တပ်ရင်းမှူးအား သတင်းပို့ ဖြင့် စပဟ (၂) မှူးမှ စနစ်တကျ ပိုင်နိုင်စွာချေမှုန်းရန် ကြားသဖြင့် တပ်ရင်းမှူးသည် မြေပြင်နှင့် မြေပုံအခြေ မှုန်းများအား ဆက်စပ်သုံးသပ်၍ တပ်ခွဲမှူးနှင့် တပ်စုမှူး အား အသေးစိတ်ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

ယခုတွေ့ရှိသောရန်သူမှာ ယောင်ပြရှေ့မှ ကာ ထားသောအဖွဲ့ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း။ မြေအနေအထားအရ ညာဘက်တွင် စိုးမိုးနေ သော တောင်ကုန်းများမှ ကေအင်ယူထုဖြင့် တိုက် ခိုက်လာနိုင်ခြင်း။ ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှ မျက်ကွယ်တောစပ်များသာဖြစ်၍ ရန်သူအများအပြားမရှိနိုင်ဟု သုံးသပ်ခဲ့သည်။

မြရတနာစာပေ

တပ်ရင်းမှူးမှ တပ်ခွဲမှူးများအား ခေါ်ယူ၍ အ
 အနေအား မြေပုံပေါ်တွင် ရှင်းပြညွှန်ကြားခဲ့သည်။
 - ၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန် ၂၀ ၁၀း၄၅ ချိန် ဗကညွှန်ဆန်း
 ခွဲ ၁ ခွဲ ရုံး ၂ စုနှင့် ဗကဌေးညွှန် ဦးစီးခွဲ ၄
 ရုံး ၂ စုတို့အား ဗကညွှန်ဆန်းကွပ်ကဲ၍
 ဘက်လမ်းကြောင်း တောစပ်မှ ချဉ်းကပ်ချီတတ်
 ကိုက် ၃၀၀ ခန့်ရှိ တောင်ကုန်းတွင် ခြေတုတ်
 ထားရန်။
 - ဗကကျော်ဟန်မြင့်ဦးစီး ခွဲ ၂ ခွဲရုံး (၂) နေရာ
 ညာဘက်မှ ဖြတ်တောက်ပိတ်ဆို့ရေးချီတတ်
 ခဲ့သည်။
 - တစ်ချိန်တည်း စက (၁) ရှိ ၆၀ မီလီမီတာ
 မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းများအား အသင့်ပြင်
 လိုအပ်သည့်နေရာအား စုပြုပစ်ခတ်နိုင်ရန်
 ဆင်ခဲ့သည်။

ခွဲကြီးများ စတင်ဖြစ်ပွားခြင်း
 ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှ စနစ်တကျချဉ်းကပ်ခဲ့သော
 တပ်ခွဲ (၁) သည် ၁၂း၃၀ ချိန် တကက မြတ်ထွန်း
 ဦးစီးရှေ့ပြေးတပ်စုမှာ ရန်သူအား အနီးကပ် စတင်
 ပစ်ခတ်ပြီး တိုက်ပွဲစတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။
 ညာဘက် တောင်ကုန်းကြောအတိုင်း ချဉ်းကပ်သွား
 သော ဗကကျော်ဟန်မြင့်ဦးစီး ခွဲ (၂) မှ ဒုဗိုလ်
 အေးကျော်ဝင်းဦးစီး ရှေ့ပြေးတပ်စုသည် ခန့်မှန်း
 တီ ၁၆၇၃၆၉ အရောက်ထိ ပိုးမော် ခန့်မှန်း တီ
 ၁၇၅၃၇၀နှင့် မွန်ရွာ ခန့်မှန်း တီ ၁၆၀၃၇၀ လမ်း
 ကြောင်းမြောက်ဘက်တွင် ကျင်းတူး၍ အသင့်
 နေရာယူထားသော ကေအင်ယူအင်အား ၆၀ ခန့်
 တွေ့ဆုံပြီး အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည်။
 တိုက်ပွဲမှာ ၂ နေရာ တစ်ပြိုင်နက်ဖြစ်ပွားခဲ့သဖြင့်
 တပ်ရင်းမှူးမှာ အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော လက်
 နက်ကြီးများဖြင့် စုပြုပစ်ကူပေးစေခဲ့သည်။
 ညာဘက်တပ်ခွဲ (၂) နေရာမှ ပိုမိုပြင်းထန်ပြီး
 ကေအင်ယူဘက်မှ ၅၇ မီလီမီတာ၊ ၆၀ မီလီမီတာ၊

၈၁ မိလီမီတာများ၊ ၇၂ လောင်ချာ၊ ၇၉ လောင်ချာများဖြင့် ပစ်အားသုံးပြီး ဖိတိုက်လာခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲစတင်ပြီး ၂၀ မိနစ်ခန့်တွင် မိမိဘက်က ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီးကျော်ဟန်မြင့်၊ စုမှူး ဒုဗိုလ်ကြီးကျော်ဝင်းနှင့် အကြပ်စစ်သည် ၈ ဦးဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ စစ်သည် ၃ ဦး ကျဆုံးသွား၍ တိုက်စစ်ရိုက်ခတ်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် မိမိရှေ့ဖျားထဲသို့ အား ဖိပစ်ပြီး ကျားထိုးလာခဲ့သည်။ တပ်ရင်းတစ်ခုစက (၂) မှူးအား ၂ လက်မ စိန်ပြောင်း၊ မိလီမီတာ စိန်ပြောင်းနှင့် စက်လတ်တို့အား အကပ်ကွပ်ကဲပစ်ခတ်စေပြီး ဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်ညွန့်၊ ဦးစီးခွဲ (၅) ရုံးနှင့် ၂ စုအား ခန့်မှန်း တီ ၁၆၉ နေရာမှ ပစ်အားသုံးပြီး တန်ပြန်ကျားထိုး ထိုးခိုက်စေခဲ့သည်။ မိမိစစ်ကူများ အချိန်မီဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သဖြင့် ကေအင်ယူအဖွဲ့မှာ နေရာက ဘက်သို့ ကိုက် ၅၀၀ ခန့်ဆုတ်ခွာပြီး နေရာက ခွဲခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲစတင်ဖြစ်ပွားချိန်မှစ၍ ကေအင်ယူအဖွဲ့သည် အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ပတ်လည် အသားစီးရယူထားသော တောင်ကုန်းများမှ နေရာယူပြီး ခန့်မှန်း တီ ၁၅၈၃၇၇၊ တီ ၁၇၁၃၇၅၊ တီ ၁၆၄၃၇၂၊ တီ ၁၆၃၃၇၆ နေရာများမှ ၅၇ မိလီမီတာ ၃ လက်၊ ၈၁ မိလီမီတာ ၃ လက်၊ ၆၀ မိလီမီတာ ၄ လက်တို့ဖြင့် မိမိဘက်ကြောင်းကြီးတစ်ခုလုံးအား ထိန်းချုပ်ပြီး အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်ခဲ့သည်။

ကေအင်ယူတို့သည် ၄ နေရာဖြန့်ခွဲထားကြောင်း သိရှိရပြီး အင်အားမှာလည်း ၂၀၀ ကျော်ခန့် ရှိနေကြောင်း ခန့်မှန်းရသည်။ အသားစီးယူထားသော ပတ်လည်တောင်ကုန်းများတွင် အခိုင်အမာ ကျင်းတူးခြေကုပ်ယူထားပြီး တပ်နက်ကြီးများဖြင့် အဆက်မပြတ် ဦးနှိမ်ပစ်ခတ်နေခဲ့သည်။

၁၆၂၀ ခန့်တွင် စပဟ (၂) မှူးမှ အရန်တပ်စုသော ရတခလရ ၂၃၂၃ မှ ဗိုလ်မှူးထွန်းသိန်း ဦးစီးခွဲအား ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှ ထပ်မံထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်စေသော်လည်း လုံးဝမဆုတ်ဘဲ ကြံ့ကြံ့ခံလျက်ရှိနေသည်။

www.burmeseclassic.com

အပြင် မိမိဘက်မှ အရာရှိစစ်သည် ကျဆုံး၊ ဒဏ်ရာရသူများ ပြားလာသဖြင့် မိမိစစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ခွဲ ၂ ခွဲအား ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ထိန်းချုပ်ထားစေခဲ့သည်။ စပဟ (၂) မှူးဦးစီး ခလရ (၃၁) စက ၂ မှ ခွဲ ၂ ခွဲ၊ ခလရ (၃) စက (၂) မှ ခွဲ ၂ ခွဲ ပေါင်း ၄ ခွဲဖြင့် ကေအင်ယူအေ အနောက်ဘက်မှ ဝိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်ရန် ၁၄:၃၀ ချိန် ထွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၀၀ ချိန် မီးနံအပ်ရွာမြောက်ဘက်တောင်တန်းခန့်မှန်း တီ ၁၅၄၃၄၀ အရောက် အင်အား ၁၀၀ ခန့်လည်းကောင်း၊ တောင်ကုန်း၏မြောက်ဘက် တောင်ကြားများမှလည်းကောင်း လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်တို့ဖြင့် စုပြုံပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

မိမိ ခလရ (၃၂) စက (၂) မှ ခွဲ ၂ ခွဲအား ခန့်မှန်း တီ ၁၅၄၃၄၂ တောင်ကုန်းအား ၁ ခွဲ၊ ခန့်မှန်း တီ ၁၅၄၃၃၃ တောင်ကုန်းအား ၁ ခွဲဖြင့် တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ကေအင်ယူသည် ကျွန်ုပ်တို့ထူးထူးသည့်အပြင် ညောင့်များထောင်၍ပင် မိမိတို့၏ အကုန် ရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။ ကေအင်ယူမှ ကြံ့ကြံ့သောကြောင့် ညအချိန် ဆက်လက်မတိုက်တော့ဘဲ ခန့်မှန်း

တီ ၁၆၀၃၃၄ တစ်ဝိုက်တွင် မိမိတပ်များ စုစည်းခြေကုပ်ယူ ခြင်းတည်ဆောက်ခဲ့သည်။

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၀ ရက်နေ့ ည ၉:၃၀ အချိန်ခန့်တွင် စစ်ဗျူဟာမှ ဗိုလ်ကြီးစိန်ဝင်း ကျွန်တော့်ထံ ရောက်လာသည်။ လုံခြုံရေးအဖွဲ့နှင့် ရောက်လာခြင်းဖြစ် သည်။ ကျွန်တော်မှ ...

“ကိုစိန်ဝင်း စက်နဲ့ပြောလည်း ရပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ အမြဲတမ်း စက်ဖွင့်ထားတာပဲ”

၎င်းမှ တိုင်းမှူးရဲ့ ညွှန်ကြားချက်လည်းပါလို့၊ ဗျူဟာမှူးကလည်း မှာကြားလိုက်တာရှိလို့ လာခဲ့တာပါ။

သူနှင့် ကျွန်တော် ၂၀ မိနစ်ခန့်တွေ့ပြီး ဗျူဟာမှူး မှာကြားချက်အရ လက်ရှိ မိမိတပ်များ အခြေအနေ၊ ကေအင်ယူတို့၏ အခြေအနေများ၊ လုပ်ဆောင်ရမည့်ကိစ္စ များ ညှိနှိုင်းခဲ့ကြသည်။ ည ၁၀:၀၀ နာရီထိ ကျွန်တော်ရော သူပါ ဘာမှ မစားရသေးပါ။ အခြေအနေအရ ထမင်းချက် ရန်ပင် မဖြစ်နိုင်ခဲ့ကြပါ။

ကျွန်တော့်တွင် လက်ကျန်ရှိနေသော ပေါင်မုန့် ခြောက်အား ၂ ယောက်အတူစား၍ ရေသောက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်မှ ...

“ကိုစိန်ဝင်း သတိနဲ့ပြန်နော်။ လက်နက်ကြီးတွေက အဆက်မပြတ် ပစ်နေတုန်းနော်”

ဟု မှာလိုက်ပါသေးသည်။

ဗိုလ်ကြီးစိန်ဝင်းမှာ တစ်ညလုံး ဗျူဟာ၏ဆယ်သွယ်ရေးစက်အနားတွင် နေရာယူပြီး ကျွန်တော်တို့စစ်ကြောင်းရုံးစက်များနှင့် အပြန်အလှန် အဆက်မပြတ် ဆက်သွယ်နေရသည့် အချိန်အခါလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျရောက်ပေါက်ကွဲနေသည့် လက်နက်ကြီးကျည်များကို အမှုမထားနိုင်ဘဲ သူ့တာဝန်ကို အကောင်းဆုံး ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ လက်နက်ကြီးကျည်တစ်လုံး ၎င်းတို့ဆက်သွယ်ရေးစက်အနီးတွင် ကျရောက်ပေါက်ကွဲခဲ့သည်။ ဗိုလ်ကြီးစိန်ဝင်း အပြင်းအထန်ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပါသည်။ စစ်ဗျူဟာဆေးမှူးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးစက်ကိုင် အကြံပေးစစ်သည်တို့ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သည်။

ကေအင်ယူတို့မှ တစ်ညလုံး ခန့်မှန်း တီ ၁၇၀၃၄ နှင့် တီ ၁၇၄၃၃၀ တစ်ပိုက်တို့ဘက်မှ ၈၁ မီလီမီတာ ၆၁ မီလီမီတာ၊ ၅၇ မီလီမီတာတို့ဖြင့် အဆက်မပြတ်

ပစ်ခတ်ခဲ့သည်။ ၂၄:၀၀ ချိန်နောက်ပိုင်းတွင် စပဟ (၂) နှင့် ၄ ခွဲနေရာအား လက်နက်ကြီးပစ်ခတ်မှု ပိုမိုများပြားလာခဲ့သည်။ ဇွန် ၈၆ ၂၁၀၅၃၀ ချိန်ထိ အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်နေသဖြင့် စပဟ (၂) များ ဦးစီးအဖွဲ့သည် မိမိအဖွဲ့ (၁) နှင့် လာရောက်ပူးပေါင်းခဲ့ပြီး ကေအင်ယူအား နှိမ်နင်းချေမှုန်းနိုင်ရေးအတွက် စီစဉ်ခဲ့သည်။ မိမိစစ်ကြောင်းအား မိကွီရွာစပ် ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၁၆၆၃၃၃ တွင် ကေအင်ယူအား အခိုင်အမာ ရင်ဆိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၎င်းညတိုက်ပွဲများတွင် စပဟ (၂) အဖွဲ့မှ ဗိုလ်ကြီးစိန်ဝင်း ဦးစီး (တ)နှင့် စစ်သည် ၂ ဦးကျဆုံးခဲ့ပြီး စစ်ဗျူဟာမှ ဆေးမှူးအပါအဝင် ၆ ဦး ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သည်။

လေယာဉ်ပစ်ကူများ တောင်းခံခြင်း

အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ ရတ စပဟ (၂) မှ ဗိုလ်မှူးကြီးကက်စိန် ဦးစီးသော တပ်ရင်း ၂ ရင်းပါ စစ်ကြောင်းသည် ၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့ဖြစ်သော (၁-၈) ရက်နေ့မှ စတင်ထွက်ခဲ့ကြပြီး (ယ+၃) ရက်အထိ

www.burmeseclassic.com

၁၂ ရက်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ရည်မှန်းချက်အား အောင်မြင်စွာ
 သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ အောင်
 ချဲ့အမြတ်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် (ယ+၂) ရက်နေ့မှစ၍
 အင်းဒေသမှ ကျိုက်ခုံဒေသသို့ ၎င်းတို့၏အခြေခံနယ်
 အတွင်း ဆက်လက်ချီတက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ထို
 ကြီး တိုက်ပွဲငယ်များ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။
 ဘက်မှ အရာရှိအပါအဝင် ကျဆုံး ၄ ယောက်၊ အ
 ဒဏ်ရာ ၅ ယောက်၊ အခြားအဆင့် ၂၄ ယောက်
 ရှိနေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိမိလက်နက်ကြီး၊ လက်
 ငယ်တို့၏ ကျည်အရေအတွက် နည်းပါးနေသည့်အပြင်
 ညဘက်တွင် ထရပ်တာကားများဖြင့် ကေအင်ယူ
 ဝေါလမှ မဲဂဒီကားလမ်းအတိုင်း လူနှင့် လက်နက်
 များ အင်အားဖြည့်ပို့ဆောင်ပေးနေကြောင်း သုံးသပ်
 အတွက် တပ်ရင်းမှူး၏တင်ပြချက်အရ စပဟ (၂)
 ဟောင်သရောမြစ်အား ဖြတ်ကူးချီတက်နိုင်ရေးအတွက်
 အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် တိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူး
 ဉာဏ်လင်းထံ စစ်လေယာဉ်များ ပစ်ကူပေးနိုင်ရေးအတွက်
 ၈၆ ခုနစ်၊ ဇွန် ၂၀ ရက်နေ့တွင် တောင်းခံခဲ့ပါ

ဆိုပြင် ကေအင်ယူတို့ အခိုင်အမာခြေကုပ်ယူထားသော
 နေရာများကိုလည်း တင်ပြခဲ့ပါသည်။
 ၁၉၈၆ ခုနစ်၊ ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့ ၀၄:၃၀ ချိန်မှစ၍
 ခလရ (၃၂) စက (၂) ခွဲ ၂ ခွဲအား ကေအင်ယူအင်အား
 ခန့်မှ ထိဖောက်ကလိုးရွာဘက်မှ ၈၁ မီလီမီတာ၊ ၆၀
 မီလီမီတာ၊ ၅၇ မီလီမီတာတို့ဖြင့် ပစ်အားသုံး၍ ကျားထိုး
 ခိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ မိမိဘက်မှလည်း ကျင်းတူး၍ ယာယီခံစစ်
 ညှိဆောက်ထားသဖြင့် အပြင်းအထန် ပြန်လည်တိုက်
 ခိုက်ခဲ့သည်။ ခလရ (၃၂) စက (၂) ခွဲ ၂ ခွဲအား ဇွန်
 ၂၀၀၀ ချိန်ထိ ၆ ကြိမ်တိုင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျားထိုး
 ခိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မိမိ ခလရ (၃၁)
 စက (၁/၂) နှင့် စပဟအဖွဲ့နေရာများကိုလည်း လက်နက်
 ကြီးများဖြင့် ဒလစပ် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက် စပဟ (၂) မှူး၏
 နေရာများကိုလည်း အရ ခလရ (၃၁) ရင်းမှူးသည် အောက်ပါ
 တိုင်း ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။
 ဗိုလ်မှူးဟန်တင်အား အနီးကပ်ကွပ်ကဲစေလျက်
 ဗကဌေးညွှန်ဦးစီး ခွဲ (၄) တစ်ခွဲလုံးအား မိကွီရွာ
 သို့ချီတက်စေသည်။

- ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ညွန့်ဦးစီး ခွဲ (၅) တစ်ခွဲအား ခမ တီ ၁၅၃၃၄၃ မီးနံအပ်ရွာအရှေ့မြောက်ရှိ တောင်ကုန်းသို့ ချီတက်စေခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဟောင်သရောအနောက်ဘက်ကမ်း ခမ တီ ၁၄၆၃၃၅ တစ်စိုက်သို့ ရောက်ရှိ နေခဲ့သော ရတခလရ (၃၂) စစ်ကြောင်း (၁) မှ ရင်းနှုတ် ဗိုလ်မှူးကြီးမြငြိမ်းဦးစီးအဖွဲ့မှ ၇၅ မီလီမီတာ၊ ၆၀ မီလီမီတာ၊ ၆၀ မီလီမီတာတို့ဖြင့် ဝင်ရောက်ပစ်ကူပေးရန် စဗဟ (၂) မှူးမှ ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ မိမိတပ်များ အဆင့်ဆင့် ခြေကုပ်ယူ၍ တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ရန်သူများမှ ကျင်းအထပ်ထပ်တူး၍ မဆုတ်ဘဲ အခိုင်အမာ ခုခံနေခဲ့သည်။ မိမိဘက်မှ ကျဆုံး၊ ဒဏ်ရာရသူများရှိလာ သဖြင့် ၁၂၀၀ အချိန်တွင် တိုက်စစ် အဟုန်ရပ်၍ ဆက် လက်ထိန်းချုပ်ထားရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

စစ်လေယာဉ်ပစ်ကူများ ရရှိခြင်း

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင် အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ မိမိတို့ ရောက်ရှိ

နေသောဒေသ၏ မိုးလေဝသအခြေအနေများအား မေးမြန်း ထာပါသည်။ ကျွန်တော်မှ မြူများဆိုင်း၍ တောင်ခိုးများ ဝေနေသဖြင့် ရာသီဥတု ကြည်လင်မှုမရှိသေးကြောင်း ပြန်ကြားခဲ့ပါသည်။ နောက်ထပ် နံနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် ထပ်မံမေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ နေရောင်ပွင့်လန်းပြီး ရာသီဥတု အခြေအနေကောင်းကြောင်း မြူများ မဆိုင်းတော့ကြောင်း စက်ဖြင့် သတင်းပို့ခဲ့ပါသည်။ မိမိတပ်များ တည်နေရာအား ၎င်းနေ့ သတ်မှတ်ထားသော အမှတ်အသားဖြင့် ပြသရန် ညှိနှိုင်းခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အတွေ့အကြုံများအရ မီးခိုးဖြင့် အချက်ပြပါက တစ်ဖက် ကေအင်ယူမှလည်း မီးခိုးဖြင့် မီးခိုးဖြင့် ပြန်လည်ပြသတတ်ကြပါသည်။ နေ့လယ် ၁၂:၀၀ အချိန် ခန့်တွင် စစ်လေယာဉ် ၂ စင်းလာရောက်ပြီး ၎င်းတို့ခြေကုပ်ယူထားသည့် ခန့်မှန်း မြေပုံညွှန်း တီ ၁၅၇၃၄၇၊ တီ ၁၅၄၃၄၀ နှင့် တီ ၁၆၄၃၃၄ တစ်စိုက်အား စစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ပေးခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ညနေ ၂:၃၀ အချိန်တွင် ထပ်မံရောက်ရှိလာပြီး ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် မြင် လှုပ်ရှားမှုများတွေ့မြင်ရသည်ဆိုသော မြောက်ဘက်ရှိ ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း တီ ၁၆၅၃၆၅ နှင့် တီ ၁၆၇၃၆၇

www.burmeseclassic.com

နေရာများအထိ ပစ်ခတ်သွားခဲ့သည်။ ကေအင်ယူတို့၏ ပစ်ခတ်မှုများ သိသိသာသာ လျော့နည်းသွားခဲ့သည်။ ဥပမာ နာရီအချိန်ခန့်တွင် ၆၀ မီလီမီတာစိန်ပြောင်း ပီအာ ၇၂၊ အမ် ၇၉ လောင်ချာနှင့် လက်နက်ငယ်များဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့သော်လည်း ခြောက်လှန့်ပစ်ခတ်နေသည်သာသာသာဖြစ်၍ မိမိဘက်မှ ပြန်လည်ပစ်ခတ်ခြင်းမပြုရန် ညွှန်ကြားထားခဲ့သည်။ ညဘက်တွင် ကေအင်ယူတို့၏ ပစ်ခတ်မှုများ ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့သည်။

(ယ+၆) ရက် ၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၂ ရက်နေ့ ရှေ့တန်းစစ်ဗျူဟာကွပ်ကဲမှူးအဖွဲ့မှ စစ်ဗျူဟာ၏ ညွှန်ကြားချက်အား ၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန် ၂၁ ရက်နေ့ ၉ နာရီအချိန်တွင် ရရှိခဲ့သည်။ ကေအင်ယူများ ဆုတ်ခွာသွားပြီဖြစ်သည့်အတွက် မိမိ ခလရ (၃၁) စစ်ကြောင်း (၂) အား ကေအင်ယူ နေရာယူပစ်ခတ်ခဲ့သောနေရာများ မိမိစစ်လေယာဉ်များမှ ပစ်ခတ်သွားသော နေရာများ သွားရောက်ရှင်းလင်းရန်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်မှ ချွတ်ဆွတ် ဒုတပ်ရင်းမှူးနှင့် တပ်ခွဲမှူးများအား ခေါ်ယူပြီး ညွှန်ကြား

တပ်အတိုင်း ရှင်းလင်းရန်နှင့် အရာရှိများအပါအဝင် ထိခိုက်သတ်ရာရသူများရှိနေ၍ လူအင်အားနှင့် လက်နက်ခဲယမ်းများ စစ်ဆေးဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ပါသည်။ ဒဏ်ရာရသူများအား စစ်ကြောင်း (၁)ရုံးတွင် တွဲဖက်ရန် လမ်းမလျှောက်နိုင်သူ အတွက် အထမ်းများပြုလုပ်ရန် တစ်ညလုံး စီစဉ်ကြပါသည်။

ဒုတပ်ရင်းမှူးဦးစီး ခလရ (၃၁) စစ်ကြောင်း (၂) တပ်ခွဲ ၂ ခွဲသည် ပတ်လည်ခံစစ်ယူထားသောနေရာများမှ မြေပုံညွှန်း တီ ၁၅၆၃၃၆ တစ်ဝိုက်မှ ဇွန် ၂၂၀၅၀၀ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ အဆင့်ဆင့် ခြေကုပ်ယူ၍ ခန့်မှန်း ညွှန်း တီ ၁၅၇၃၃၄ တောင်ကုန်းအား ၀၆၃၀ ချိန် ချိန်ရောက်ရှင်းလင်းရာတွင် ကေအင်ယူ ၁၀၀ ခန့် ကျင်းတူးနေရာယူထားခဲ့သော နေရာများအား တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ၀၇း၃၀ ချိန် ဆက်လက် ရှင်းလင်းခဲ့ရာတွင် ကေအင်ယူ ၁၂၀ ခန့် ကျင်းတူးနေရာယူနိုင်သော ပစ်ကျင်းများအား တွေ့ရှိခဲ့သည်။ စစ်ဗျူဟာ (၂) နှင့် ခလရ (၃၂) စစ်ကြောင်း (၂) နှင့် ခလရ (၃၁) စစ်ကြောင်း (၁) ပူးပေါင်း တွေ့ရှိခဲ့သည် ဇွန် ၂၂ ရက် ၀၉း၃၀ ချိန် ဆက်လက်

www.burmeseclassic.com

ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။

မိမိစစ်ကြောင်း (၁) မှ ဒဏ်ရာရသူများအား ခြေထောက်နှင့်ပေါင်တွင် ထိမှန်ထားသူ ၁၇ ယောက် အတွက် ထမ်းပိုးသယ်ဆောင်ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြရသည်။ သားဝန်ထမ်းများမရှိသဖြင့် ဒဏ်ရာရသူ ၁ ဦး စစ်သည် ၂ ဦးမှ မှန်စောင်အား ပုခက်လုပ်ပြီး ထိန်း ထမ်းကြရသည်။ ထို့အပြင် ၎င်းတို့၏ ကျောပိုးအိတ် ကျည်ဆန်များက ရှိနေသေးသည်။ တပ်ရင်းမှူးကိုယ် အဆင်ပြေအောင် ဝင်ရောက်စီစဉ်ပေးရသည်။ ထိုအခါ ခြေထောက်၌ ဒဏ်ရာရထားသော ဗိုလ်ကြီးကျော်တော်

“တပ်ရင်းမှူး... ကျွန်တော့်ကာဘိုင်သေ သိမ်းသွားလို့ မကျေနပ်ပါဘူး။ အရေးအကြောင်းကြောင့် ကျွန်တော် ပြန်တိုက်နိုင်ပါတယ်။ သေနတ်လိုချင်ပါသလား ဟု သတင်းပို့ပါတယ်။

ကျွန်တော်မှ ...

“သေနတ်က ပျက်သွားတဲ့သေနတ်တွေရှိတယ် လိုက် ပြန်မျှပေးနေရတယ်။ ခင်ဗျားက အထမ်းနဲ့ နေရလို့ မလိုအပ်ဘူး ထင်ပါတယ်ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်ပါတယ်။

သို့သော်လည်း အတင်းသေနတ်တောင်းနေသည်
အတွက် ကျွန်တော့်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ဗိုလ်မြင့်ဌေး
ကာတိုင်သေနတ်အား ပေးခိုင်းလိုက်ရပါသည်။ တကယ်
ဘာ ဗိုလ်ကြီးကျော်ဟန်မြင့်မှာ စစ်သွေးစိတ်ဓာတ်အပြည့်
နောက်ဆုံးအခြေအနေထိ တိုက်လိုချင်လိုစိတ်
ပြသော အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင်
အစစ်ဖက် စွန့်လွှတ်ခဲ့ရသည်။

အလယ်ဦးနှစ်များ ဗုံးကြဲခဲ့သည့်နေရာများအား သွားရောက်
ဆန်းရှင်

ရတခလရ (၃၂) စက (၂) မှူးဦးစီး ခွဲ ၂ ခွဲ
ကြောင်းသည် အခြေပြုတောင်ကုန်း ပို့ပို့ ၂၁၂ တောင်
ကြာမှ ၁၂၀၀ ချိန် ထွက်ခဲ့သည်။ မြောက်ဘက်အစွန်ဆုံး
သောဦးမှ သွားရောက်ဗုံးကြဲခဲ့သည့်နေရာအား ထောက်
ခံကြည့်ရှုရန် ချီတက်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ ခန့်မှန်း တီ
ရက် ၁၄၀ နှင့် တီ ၁၄၇၃၇၇ တောင်ကြောအတိုင်း ရက်ဖာ
အား ညာဘက်မှ ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းရန် ချဉ်းကပ်ခဲ့

သည်။ မြောက်ဘက်မှဆင်းလာသော ခန့်မှန်း တီ ၁၅၄၄၄၄
 တောင်ခြေသို့အရောက် မြောက်ဘက်မှဆင်းလာသော
 ကေအင်ယူ အင်အား ၇၀ ခန့်နှင့် ၂၂၁၄၀၀ ချိန် ရုတ်ချွတ်
 တွေ့ဆုံ၍ အနီးကပ်ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည်။
 တိုက်ပွဲဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း ဒုဗိုလ်ဝင်းဟန်နှင့်
 ရှေ့ပြေးတပ်စုသည် ကေအင်ယူအနီး သတ်ကွင်းအတွင်း
 ရှိနေသဖြင့် ကေအင်ယူမှ အပြင်းအထန် စုပြုံပစ်ခတ်ခြင်း
 ခံရသည်။ ရှေ့ပြေးတပ်စိတ်မှ စစ်သည် ၃ ဦး ကျဆုံး
 ခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း ရင်းမှူးသည် စက်အသစ်
 အသွယ်မပြတ်ယူ၍ ခန့်မှန်း တီ ၁၄၄၃၆၄ တောင်ထိ
 ထိ ချက်ချင်းချီတက်၍ လက်နက်ကြီးများ ဖိုလောက်သတ်
 နေရာမှ ၈၁ မီလီမီတာနှင့် ၇၅ မီလီမီတာ နောက်တွင်
 ဝင်ရောက်ပစ်ကူပေးခဲ့သည်။ ၁၄၁၅ ချိန် စက (၂) ဗိုလ်
 သက်ဝင်းမှ ရှေ့ပြေးတပ်ခွဲဖြင့် ကေအင်ယူအား ရင်ဆိုင်
 စေပြီး ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ညွန့်ဦးစီး ခွဲ ၁ ခွဲအား ညာဘက်
 ကေအင်ယူအား ဖိအားပေးတိုက်ခိုက်စေရာ ၁၅၀၀ အ
 ရန်သူများ အပြင်းအထန်ခုခံပြီး ဆုတ်ခွာသွားခဲ့သည်။
 တပ်ရင်းမှူးမှ တိုက်ပွဲ၏အခြေအနေများ

အပြန်သတင်းပို့ရန် စက (၂) မှူးအား ညွှန်ကြားခဲ့သည်။
 ဗိုလ်ဝင်းဟန် ပျောက်ဆုံးနေပြီး ကျဆုံး၊ ဒဏ်ရာရသူ
 များရှိကြောင်းသိရသဖြင့် ကျွန်တော် ချက်ချင်း ဗိုလ်ကြီး
 ဌေးညွန့်ဦးစီး ခွဲ ၄ ခွဲရုံးနှင့် ၂ စုအား ထပ်မံစေလွှတ်ပြီး
 ထပ်စုတပ်စိတ်များခွဲ၍ ရှာကြရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။
 မကြာမီ ဒုဗိုလ်ဝင်းဟန်မှ ၎င်းကိုင်ဆောင်သည့်
 ဆက်သွယ်ရေးစက်ငယ်ကလေးဖြင့် ခြေထောက်တွင်
 ထပ်ရာရရှိနေကြောင်း၊ လမ်းမလျှောက်နိုင်ကြောင်း သူ
 အား ကေအင်ယူများမှ ရှာနေကြောင်း သတင်းပို့ခဲ့ပါသည်။
 ကျွန်တော်မှ ချက်ချင်း ၎င်း၏တည်နေရာအား မေးမြန်း
 စေပြီး တပ်စိတ်အဆင့်အထိ ရင်ဘောင်တန်းဖြန့်ခွဲ၍
 အပြန်ရှာဖွေကြရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ ပစ်ခတ်မှုများ ဖြစ်
 ပွားခဲ့သည်။ နောက်ထပ် ၁ နာရီခန့်ကြာမှ ကျွန်တော်
 သွတ်လိုက်သော ဗိုလ်ကြီးဌေးညွန့်အဖွဲ့မှ ရှာတွေ့ခဲ့သည်။
 ခံကောင်း၍ အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့သော်လည်း
 ခြေထောက်တွင်ထိမှန်ခဲ့သော ဒဏ်ရာကြောင့် နောက်ထပ်
 သက်တစ်လျှောက်လုံး ထောက်ပံ့နှင့် ပို့ဆောင်ရေးတပ်
 သွင်သာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့်ရခဲ့ပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ရန်သူဆုတ်ခွာရာနောက်သို့ ခန့်မှန်း တီ ၁၅၄၇
လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်လံရှင်းလင်းခဲ့သည်။ ၎င်းကြောင့်
စဉ်အတွင်း ကေအင်ယူနှင့် မိမိဘက်မှ အောက်ပါအတိုင်း
ကျဆုံးဒဏ်ရာများ ရရှိခဲ့သည်။ ကေအင်ယူ ၅ ယောက်၊
အလောင်း ၅ လောင်းရရှိခဲ့ပြီး အိပ်ချ်ကေ-၃၃ ၁ ထပ်
သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။

မိမိဘက်မှ ဒုတပ်ကြပ် သန်းထွန်း၊ တင်သာ
လျံချီနှင့် တပ်သားကြာထွန်းဦးတို့ ကျဆုံးခဲ့ပြီး ကာသီ
၁ လက်၊ ဘီအေ-၆၃ ၁ လက်၊ ဘီအေ-၆၄ ၁ ထပ်
ဆုံးရှုံးခဲ့သည်။

ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိသူများအနေဖြင့် ဒုနို
ဝင်းဟန်၊ တပ်သား သိန်းလွင်၊ တပ်သား မြင့်ဦး၊ တင်သာ
ရန်ရှင်း၊ တပ်သား သိန်းစိန်၊ တပ်သား ညွန့်ဝေ၊ တင်သာ
ဝင်းညွန့်တို့ လက်နက်ငယ်နှင့်လက်နက်ကြီး ထိမှန်ခဲ့ကြပြီး
အရာရှိသာ ဒဏ်ရာများပြီး ကျန်စစ်သည်များ နှစ်
လောက်သည့်ဒဏ်ရာများမဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဗိုလ်မှူးသက်ဝင်း ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၂) နှင့်
၂ ခွဲသည် လူနာများနဲ့အတူ ညနေ ၄ နာရီ အချိန်

တိုက်ပွဲနေရာမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာပြီး တပ်ရင်းမှူးဦးစီး
စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ပူးပေါင်းခဲ့သည်။ ညနေ ၆ နာရီအချိန်
တန်းစစ်ဗျူဟာ (၂) အဖွဲ့နှင့် အားလုံးပူးပေါင်းပြီး ခန့်မှန်း
၂၅၀၀ ယောက် တောင်ကုန်းတစ်လျှောက်တွင်
တပ်သည်ခံစစ်ယူ၍ အခြေပြုခဲ့ကြသည်။

သောင်းသရောမြစ်အနောက်ဘက်ခြမ်းသို့ ဖြတ်ကူးခြင်း

ရတစပဟ (၂) မှူးမှ မြစ်အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင်ရှိ
နေသော ရတခလရ (၃၂) မှ ရင်းမှူးဦးစီး စက (၁) အား
သယ်တောကြီးရွာ ခန့်မှန်း တီ ၁၃၅၃၃၈ သို့ ချီတက်
အခြေပြုပြီး လက်နက်ကြီးများ အသင့်ပြင်၍ စစ်ကြောင်းများ
ဖြတ်ကူးနိုင်ရေးအတွက် လေ့များပါ စီစစ်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့
သည်။

စပဟ (၂) မှူး ဦးစီး ရတစပဟ (၃၂) စက (၂)
စစ်ကြောင်းသည် အခြေပြုနေရာမှ (ယ+၆ရက်) နေ့
နေ့သော ၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန် ၂၃ ရက် ၀၈၄၅ ချိန်တွင်
သယ်တောကြီး ခန့်မှန်း တီ ၁၃၅၃၃၈ တစ်ဝိုက်မှ စတင်၍
သောင်းသရောမြစ်အား ဖြတ်ကူးခဲ့ကြသည်။

ဇွန် ၂၃၊ ၁၈၃၀ အချိန် ၈ နာရီ (၂) မှာ ရတခလရ (၃၂) စက (၂) တို့ ဖြတ်ကူးပြီးနောက် ကေအင်ယူအဖွဲ့မှ သိရှိသွားပြီး ခြေကုပ်ယူထားသော မိမိ (၁၊ ၂) နေရာများအား စတင်ပစ်ခတ် နောက်ယှက်လာ ပါတော့သည်။ ရင်းမှူးသည် စက (၁) မှ ဗကခင်မောင်တို့ ဦးစီးတပ်ခွဲနှင့် စက (၂) မှ ဗက ဌေးညွန့် ဦးစီးတပ်ခွဲတို့ ခြေကုပ်ယူ၍ ရင်ဆိုင်ထားစေပြီး စစ်ကြောင်းရုံးနှင့် တပ်ခွဲများ လူနာများအား လယ်တောကြီးရွာ ဟောင်သ မြစ်ကမ်းစပ်သို့ အဆင့်ဆင့်ခြေကုပ်ယူထွက်ခွာရန် ညွှန်ကြား ခဲ့သည်။ ရင်းမှူးဦးစီး စက (၁) မှ လက်နက်ကြီးများ မြစ်ကမ်းတွင်နေရာယူပြီး နောက်ချန်ထားခဲ့သော စက (၂) ခွဲအား ဆုတ်ခွာရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ကေအင်ယူအဖွဲ့မှ လက်နက်ကြီးများဖြင့် မြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် ပစ်ခတ် လာပြီး ဆုတ်ခွာသောတပ်ခွဲများအား ထပ်ချပ်လိုက် ပစ်ခတ် နောက်ယှက်ခဲ့သည်။ တပ်ရင်းမှူး၊ ဒုတပ်ရင်းမှူး၊ လက်နက်ကြီးများ၊ ဗကဌေးညွန့်တပ်ခွဲသို့ ၁၇၀၀ အချိန်တွင် မြစ်အားဖြတ်ကူးပြီးမှ ပူးပေါင်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၄ ရက်နေ့ (ယ+၃)

တပ်ခွဲတွင် စပဟ (၂) မှူးဦးစီး စစ်ကြောင်းအားလုံးသည် ရတခလရ (၃၂) ၏ စခန်းရှိသော ကျိုက်ဒုံစခန်းသို့ ချီတက် ခြေပြုခဲ့သည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၅ ရက် (ယ+၈) ရက်နေ့တွင် ကြာအင်းဆိပ်ကြီးမြို့သို့ ပြန်လည်ချီတက် ခြေရာကံခဲ့ကြသည်။

အထွတ်အမြတ်အကျိုးစီးပွား
အနွှေး၊ အမြတ်များ

အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ ရှေ့တန်းအမှတ် (၂) စစ်ဗဟုစစ်ဆင်ရေးကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့နှင့် ရတခလရ (၃၁) တပ်ရင်းမှူး၊ ဒုတပ်ရင်းမှူး ဦးစီးစက (၁/၂) စကရုံးနှင့် စက (၁/၂) စကရုံးမှ ရတခလရ (၃၂) မှ ရင်းမှူး၊ ခွဲမှူး၊ ဗိုလ်မှူးဦးစီး စက (၁/၂) စကရုံးနှင့် တပ်ခွဲ ၅ ခွဲတို့သည် ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့မှ ၂၄ ရက် နေ့ထိ (၁၆) ရက် စစ်ဆင်ရေးကာလအတွင်း ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၆) ဌာနမှ ဌာနမှူးအဖြစ် အစဉ်အဆက် ကျိုက်ဒုံဒေသများအား ဖြတ်ကျော် ဝင်ရောက်ထိုးဖောက်ချေမှုန်းခဲ့ရာတွင် တွေ့ဆုံ ခြေရာကံမှု ၇ ကြိမ်၊ တိုက်ပွဲငယ် ၆ ကြိမ်နှင့် တိုက်ပွဲကြီး

၅ ကြိမ် ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ကေအင်ယူထံမှ အလောင်း ၁၄ လောင်း၊ လက်နက် ၅ လက် သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။ မိမိဘက်မှလည်း အရာရှိ ၁ ဦးနှင့် စစ်သည် ၇ ဦး တွေ့ရှိရပြီး အရာရှိ ၆ ဦးနှင့် စစ်သည် ၃၅ ဦး၊ ဝန်ထမ်း ၄ ဦး၊ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပါသည်။ မိမိဘက်မှ သေနတ် ၃ လက် ချွေခဲ့ပါသည်။

အသေးစိတ်အခြေအနေမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

(က) ကေအင်ယူ အဆုံးအရှုံး

- (၁) အလောင်း ၁၄ လောင်းရရှိ
- (၂) ကာဘိုင် ၁ လက်၊ ဖွဲ့စည်းရန် ဝန်ထမ်း ၁ လက်၊ အိမ်ခြံမြေ ၁ လက်၊ အိမ်ခြံမြေ ၂ လက်၊ ပေါင်း ၅ လက်။
- (၃) တိုက်ပွဲများနှင့် လေကြောင်းခတ်မှုများ အပါအဝင် ကေအင်ယူ ၄၀ ခန့် ဒဏ်ရာရကြောင်း ရရှိပါသည်။

(ခ) မိမိအဆုံးအရှုံး

- (၁) အရာရှိ စစ်သည်ကျဆုံး ၁+ ၇=၈ ယောက်
- (၂) ဒဏ်ရာရ အရာရှိ၊ စစ်သည် ၆+၃၅=၄၁ ယောက်
- (၃) ဝန်ထမ်းဒဏ်ရာရ ၄ ယောက်
- (၄) လက်နက်ခဲယမ်း၊ ကာဘိုင် ၁ လက်၊ ဘီအေ-၆၃ ၁ လက်၊ ဘီအေ-၆၄ ၁ လက် ဆုံးရှုံးခဲ့ပါသည်။

(ဂ) ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သောပစ္စည်းများ

- (၁) အစင်း ၂ ရွာအကြား ခန့်မှန်း တီ ၂၅၄၂၃၅ တစ်စုံကိရိ ကေအင်ယူ တပ်မဟာ (၆) ဌာနချုပ်နှင့် တပ်မဟာမှူးရွှေဆိုင်နေအိမ်အပါအဝင် အဆောက်အဦ ၆ လုံး၊ ရိက္ခာကိုဒေါင်၊ ရိက္ခာပစ္စည်းများနှင့် ရာမဟာမီးစက်ကြီး ၂ လုံးတွဲ၊ ဟာလာဆန်စက် ၁ လုံး၊ လက်

တွန်းထွန်စက် ၁ လုံး၊ ဒီဇယ်
ဆီတိုင်ကီ ၂၅ လုံး၊ ဘတ္တရီ ၁
လုံး၊ ငါးပိပိသာ ၃၅၀ ခန့်၊ ငြိမ်း
ပိသာ ၁၂၀ ခန့်၊ ဆားပိသာ ၂၀
ခန့်၊ စားဆေးထိုးဆေးပစ္စည်းများ

(၂) အစင်း ၂ ရွာအကြား ခန့်မှန်း ၁
၂၅၉၃၂၈ ရှိ ဆေးရုံ၊ ဆေး
တန်းကျောင်း သင်ကြားပို့ချ
သည် အထောက်အကူပစ္စည်း
ဆက်သွယ်ရေးသင်တန်းကျောင်း
အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများ
တိတ်ခွေ၊ စာရွက်စာတမ်းများ
ဓာတ်ပုံများ၊ အဆောက်အအုံ
လုံးနှင့် မွေးမြူရေးခြံ ၂
ကြက်၊ ဝက်များ

(၃) နှုတ်ပိုင်ယာခရိုင်စခန်း ခန့်မှန်း ၁
၂၀၅၀၈၄ တစ်စိုက် (ကျောက်
တောင်ခြမ်းခရိုင်) နှင့် မြင်း

ရေ ၁၂၀ ခန့်ရှိ သစ်စက်ကြီး ၁
လုံးနှင့် အဆောက်အအုံ ၁၀ လုံး
(၄) ဖာလလော မှောင်ခိုဈေးတန်းကြီး
ခန့်မှန်း တီ ၁၉၀၃၃၂ တစ်စိုက်ရှိ
တဲ ၈၅ လုံး ပါဝင်သည်။

(၅) တဲကြီး ၅ လုံးပါရှိသော ခန့်မှန်း
တီ ၂၈၄၂၅၀ ရှိ မှောင်ခိုအကောက်
ဂိတ်စခန်း

(၆) အထက်ပါစခန်းများမှ ၃/၄ တန်
နီဆန်ယာဉ် ၃ စီး၊ စက်ဘီး ၁၁
စီး၊ စပါးတင်း ၂၀၀၀၊ ဆန်တင်း
၅၀၀ ခန့်

(၇) အစင်းနှစ်ရွာအကြား ကေအင်ယူ
မိသားစုများနေထိုင်သော အိမ်ကြီး
၄၅ လုံးခန့်၊ အိမ်ငယ် ၁၂၀ ခန့်

(၈) ခဲမဖြူ၊ အဖြိုက်နက် သတ္တုပစ္စည်း
များဟုယူဆရသော အထုပ် ၆၀၀
ခန့်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

- (၉) ကျောက်သုံးစာအုပ်နှင့် နိုင်ငံရေးစာအုပ်၊ စာရွက်စာတမ်း ၅၀၀ ကျော်။
- (၁၀) ဆေးသင်တန်းကျောင်း၊ ဆက်သွယ်ရေးသင်တန်းကျောင်း၊ သင်ကြားနေသည့် ဗီဒီယိုတီဗွီများ၊ စာရွက်စာတမ်းများ၊ စာပေများ။

အစင်း၊ ကျွဲကန်ခုံဒေသတိုက်ပွဲများနှင့် ပတ်သက်၍ သုံးချက်များ

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် မိမိ (၃၁) မှ စက ၂ ခုခွဲ၍ အရှေ့အစင်းနှင့် အနောက်အစင်းတစ်ပြိုင်တည်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံစစ်ကြောင်း (၁) သည် ရည်မှန်းချက်ကို စီမံချက်ပါအတိုင်း ဝင်ရောက်ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။ စစ်ကြောင်း (၂) အနေဖြင့် ရည်မှန်းချက်နေရာရှိ ပတ်လည်တောင်ကုန်းများမှ လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်များဖြင့် ပိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်ထားသဖြင့်

ရည်မှန်းချက် အနောက်အစင်းစခန်းများအား သိမ်းပိုက်ရန် အခက်အခဲတွေ့ခဲ့သည်။ မိမိစစ်ကြောင်း (၁) မှ လက်နက်ကြီးများနှင့် စက်လတ်များဖြင့် တောင်ကြောများသို့ ပစ်ခတ်ပြီး ပိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်သည့်ဟန်ဖြင့် လှည့်စားခဲ့သဖြင့် စစ်ကြောင်း (၂) အား ရည်မှန်းချက်အား အောင်မြင်စွာ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဇွန်လ ၁၉ ရက်နေ့ မိမိစစ်ကြောင်းအားလုံး အစင်းမှ ကျိုက်ခုံဒေသသို့ ဦးတည်ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ကားလမ်းအား လုံးဝအသုံးမပြုဘဲ တောတိုးချီတက်သဖြင့် မိမိစစ်ကြောင်းများအား ပြောက်ကျားနည်းဖြင့် ချီကန်ရန် ကြိုတင်စောင့်ဆိုင်းနေသော အဖွဲ့များအား နောက်ကြောမှ တွေ့ဆုံပစ်ခတ်ရသဖြင့် ကေအင်ယူ ၄ ကျားပြီး သေနတ် ၂ လက် ရရှိခဲ့သည်။ ၎င်းတို့ဆုတ်ရာရာလမ်းတစ်လျှောက် သွေးစသွေးနုများ ကျကျန်ခဲ့သော စာရွက်စာတမ်းများ၊ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများအား အခြေချီလိုက်ခဲ့ရာမှ တပ်မဟာ (၆) နယ်မြေတွင် အရေးပါသော အလိုင်ယာခရိုင်စခန်းအား တွေ့ရှိစီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ တောမတိုးဘဲ လမ်းကြောင်းအတိုင်းသာ ချီတက်ခဲ့မိက ၎င်းစခန်းကြီးအား တွေ့နိုင်မည်မဟုတ်သဖြင့် ရွေးချယ်

သောလမ်းကြောင်း မှန်ကန်ပါသည်။

ဇွန်လ ၂၀ ရက်နေ့ မိကျီချောင်းအား ဖြတ်ကျော်
မြေအနေအထားကောင်းမွန်သော အရှေ့ဘက်မှ နေထိုင်
ခဲ့ရာ မွန်ရွာအနီးတောင်ကုန်းများတွင် ကျင်းအထပ်ထပ်တို့
မိမိအား ဝိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ မိမိစစ်ကြောင်း
၏အလျားမှာ ကိုက် ၁၀၀၀ ကျော်ခန့်ရှိပြီး တပ်ခွဲ
အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်မှ အားလုံးနှင့်ထိ
အောင် တိုက်ခိုက်ဝိုင်းပတ်ထားနိုင်သဖြင့် ဘုရား
ဘက်မှ လာရောက်ပူးပေါင်းကာ မဒကအင်အား
ပါဝင်လာကြောင်းခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့ပြီး အင်အား ၂၅၀
ရှိနိုင်သည်။ ဇွန်လ ၂၀ ရက်နေ့ မိမိစစ်လေ့လာ
ပုံကြဲတိုက်ခိုက်ပြီးနောက် ရက်ဖာဒေသသို့ ဒုတိယ
ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၂) နှင့် ၂ ခွဲ ပုံကြဲရာနေရာ
ထောက်လှမ်းကြည့်ရှုရာတွင် ရုတ်တရက် အင်အား
ခန့် ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံပြီး ပြင်းထန်စွာတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့
မိမိစစ်သည် ၃ ဦး ကျဆုံးခဲ့ပြီး လက်နက် ၃ လက်
ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတပ်ခွဲမှာ ညာဘက်မှ ဝိုင်းပတ်
ခိုက်နိုင်ပြီး ကေအင်ယူ ၅ လောင်း၊ သေနတ် ၁ ထပ်

နှစ်သူများ ဆုတ်ခွာသွားခဲ့သည်။ ဟောင်သရောမြစ်အား
ဖြတ်ကူးနိုင်ရေးအတွက် တပ်ရင်းမှူးမှ နောက်ချန်တပ်ခွဲ
များအား မစ်ကီတောင်နှင့် မီးနံအပ်တောင်တို့တွင် စနစ်
အကျ ဖြန့်ခွဲခြေကုပ်ယူထားခဲ့သဖြင့် ကေအင်ယူများ
တပ်ရပ်မခွာလိုက်၍ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း
ခြေကြံခိုင် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ စပဟ (၂) နှင့်
စစ်ကြောင်းများ လွတ်လပ်စွာအဆက်ဖြတ်၍ ဟောင်သရော
မြစ်အား ဖြတ်ကူးနိုင်ခဲ့ကြသည်။

မြေပြင်အနေအထားသည် ချီတက်ရာ လမ်းဝဲယာ
တစ်လျှောက် ၅ ကိုက်မျှပင် ထိုးဖောက်မြင်နိုင်စွမ်းမရှိခြင်း၊
တပ်များအနေဖြင့် အရပ်မျက်နှာထိန်းသိမ်းရန် ခက်ခဲ
ခြင်း၊ မိမိရောက်နေသည့်နေရာကိုပင် မြေပုံနှင့် မြေပြင်
တပ်ဆိုင်စစ်ဆေးရန် ခက်ခဲခြင်း၊ လမ်းပြမရှိခြင်းတို့ကြောင့်
တပ်အခဲများ ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ကေအင်ယူများအနေ
ဖြင့် အခြေခံဒေသဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ နယ်မြေကျွမ်း
ကျွမ်းသဖြင့် စိတ်ကြိုက်စစ်ကစား၍ တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းရှိခဲ့
သည့်အတွက် မိမိတပ်များအား ကောင်းစွာရင်ဆိုင်တိုက်
ခိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ မိမိစစ်ကြောင်းများသည် မြင်ကွင်းအကန့်

www.burmeseclassic.com

အသတ်များ၊ မြေပြင်အနေအထား၊ မကျွမ်းကျင်မှုများ ဝိုင်း
 ခဲ့သောဒေသတွင် ရောက်ရှိတွေ့ကြုံရသည့်အခြေအနေတွင်
 မြေအနေအထားကို အကောင်းဆုံးအသုံးချ၍ ရုတ်ချည်ဆစ်
 ဆင်ခြင်း၊ တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်ခြင်း၊ ဝိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်
 လာသည့်အခါများတွင်လည်း ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ခဲ့ပါသည်။ မိမိ၏
 ကြောင်းများသည် ပထမရည်ညွှန်းချက်ဖြစ်သော အစင်း
 ဒေသအား ၎င်းတို့ မမျှော်လင့်သည့်အချိန်ရာသီ၊ မမျှော်တွင်
 သည့် တောင်ဘက်လမ်းကြောင်းများမှ ဟောင်သရောဂါ
 အား မြစ်ကူးပြီး ခရီးရှည်ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သဖြင့်
 သတင်းလုံခြုံမှု၊ အငိုက်ဖမ်းနိုင်မှု ရရှိခဲ့သဖြင့် အစင်း
 ဖမ်းနိုင်ခြင်းသည် အရေးကြီးဆုံးသော ဥပဒေသဟူသည့်
 ကောင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း၏ သော့ချက်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 စစ်သမိုင်းဆရာတို့က ဆိုခဲ့ကြသည်။

ရည်မှန်းချက်သို့ ချီတက်ရာတွင် ညချီတက်မှု
 သာသုံးပြီး ဟောင်သရောမြစ်ကမ်းတွင်လည်း နေထိုင်
 ညတွင်းချင်းဖြတ်ကူးခဲ့သဖြင့် ကေအင်ယူ၏ ကြိုတင်
 ယှက်မှု မခံခဲ့ရပါ။ မိမိစစ်ကြောင်းများ အားလုံး
 (၂) ၏စီမံချက်ပါအတိုင်း အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်

မြေရတနာစာပေ

နိုင်သည်။ အစင်းဒေသသို့ မိမိစစ်ကြောင်းများ ဝင်ရောက်
 ချီတက်ခိုက်ချိန်တွင် မိမိတို့ရရှိထားသည့်သတင်းအရ မူလ
 အင်အားများသာ ရှိခဲ့သည်။ ဝေါလေဒေသမှ ကားများဖြင့်
 စစ်တူမလာခဲ့ကြောင်းတွေ့ရ၍ နောက်ပိုင်း ကျိုက်ခုံ ဒေသ
 ကျောက်မှသာ ဘုရားသုံးဆူဘက်မှ (မဒေတ) အင်အားများ
 ဘရောက်ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြောင်းသိရသည်။ အစင်း
 ဒေသသည် အဓိကအားဖြင့် မှောင်ခိုလမ်းကြောင်းနှင့်
 မှောင်ခိုဈေးတန်းများအား လွတ်လပ်စွာ ခွင့်ပေးထားသဖြင့်
 သိမြေလူထုမှ ကေအင်ယူအား လက်ခံလိုလားသောအခြေ
 အနေများ ရှိနေသည်။

အစင်းဒေသမြောက်ဘက်ခြမ်း မီးကွီ၊ မီးနံအပ်၊
 မြန်၊ ရက်ဖာဒေသတို့သည် မှောင်ခိုကြောင့် စီးပွားရေး
 အောင်မြင်ပြီး တပ်မဟာ (၆) ၏ အရေးပါသောဒေသဖြစ်
 သည်။ သိမ်းဆည်းရမိသော စာရွက်စာတမ်းများအရ ကာ
 ညိုရေးပြောကဏ္ဍများ၊ ဒေသအမာခံအမျိုးသမီးများ၊
 သွယ်ရေးသင်တန်းဆင်း အမျိုးသမီးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း
 သဖြင့် ၎င်းဒေသများသို့ ဝင်ရောက်ပါက မိမိတပ်များ
 ပြောက်ကျားနည်း အပါအဝင် ဝိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်

မြေရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

မူများ၊ နောက်ယက်မူများ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရင်းနှီးမှု နိုင်သည်ဟု သုံးသပ်ရသည်။

တိုက်ပွဲများမှ သင်ခန်းစာပေးထုတ်ခြင်း

အင်းဒေသနှင့် ကျိုက်ခုံဒေသများတွင် ခဲ့သော တိုက်ပွဲကြီးများနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း သင်ခန်းစာများ ဖော်ထုတ်ရရှိခဲ့ပါသည်။

စစ်နည်းဗျူဟာအရ မိမိဘက်မှသာလွန်လည်း ၎င်းဒေသများသည် ကေအင်ယူတပ်မဟာ အခြေခံဒေသအဖြစ် ၁၉၈၀ ခုနှစ်လောက်မှစ၍ စည်းရုံးတည်ဆောက်ထားခြင်း၊ မိမိတပ်များ မရောက်ခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် ဒေသခံလူထု၏ ထောက်ခံမှုအား ယုံကြည်မှုအား ၎င်းတို့မှ အသာရရှိနေသည်။ မိမိတပ် ၎င်းတို့အတွင်းပိုင်းသို့ ခရီးဝေး ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ရာတွင် အမြန်ဝင်အမြန်ထွက် နည်းဗျူဟာကို သင့်ပါသည်။ ရည်မှန်းချက်အား အောင်မြင်စွာ သိနိုင်ခဲ့သော်လည်း အောင်မြင်ချဲ့ခဲ့သည့်အတွက် အခြေခံနယ်မြေတွင် မိမိတပ်များအားကျုံးသွင်း၍

တိုက်ခိုက်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ကေအင်ယူတို့မှ ပိုင်းပတ်ပတ်သည့် လက်နက်ကြီးများကြောင့် အချို့စစ်သည်များသည် ထိုစဉ်က အတွေ့အကြုံနည်းပါးသဖြင့် ကြောက်ရွံ့လန့်ပြီး ညွှန်ကြားသည့်နေရာမရောက်သဖြင့် ဦးဆောင်သည့် တပ်ခွဲမှူး၊ တပ်စုမှူးများ ဒဏ်ရာအနာတရ များခဲ့သည်။

လက်နက်ကြီးများ၏ သဘောသဘာဝကို သိရှိရန်နှင့် အတွေ့အကြုံရှိရန် အမြဲလေ့ကျင့်ပေးသင့်သည်။ မိမိစစ်ကြောင်းတွင်ပါဝင်သော လက်နက်ကြီးများသည် ရုတ်တရက် တိုက်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ပွားချိန်တွင် တိုက်ခိုက်နိုင်ပုံနှင့် ဝင်ရောက် လက်နက်နှင့် တိုက်ပွဲများ တစုတစည်းတည်း သယ်ဆောင်ခြင်း၊ ပစ်ခတ်မှုများ ကျင့်သည့် အကြပ်စစ်သည်များ ထပ်တလဲလဲ တွင်းထွက်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ အင်းနှင့် ကျိုက်ခုံတို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့သည့်အတွက် နယ်မြေအနေ၊ ဆက်သွယ်ထားသည့် ကားလမ်းများ အခြေအနေ ဒေသခံပြည်သူတို့ အခြေအနေ၊ သစ်များထုတ်လုပ်ရေးအခြေအနေ၊ ဓာတ်သတ္တုများထုတ်လုပ် ရောင်းချခြင်းနှင့်

တစ်ဖက်နိုင်ငံနှင့် ဆက်ဆံနေသည်အခြေအနေများ ရသည်။ မိမိတပ်များမရောက်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီဖြစ်၍ ဒေသခံလူထုမှ ၎င်းတို့အား ယုံကြည်အားပေးနေသည်အခြေအနေမှ ၎င်းတို့၏ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေးတို့များ ကျဆင်းစေခဲ့သည်။

မိုးရာသီတွင် ကရင်ပြည်နယ်၏ မြစ်များဖြစ်သော သောင်ရင်းမြစ်၊ ဖေမြစ်၊ ဟောင်သရောမြစ်များမှာ သန်လှပါသည်။ ဒေါ်နုတောင်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းရှိ ရေစီးအလွန်သန်သည့် ဟောင်သရောမြစ်အား မိုးရာသီလှူ လက်နက်၊ ပစ္စည်းများ ဆုံးရှုံးမှုမရှိစေဘဲ လှေ၊ သင်္ဘောတို့အသုံးမပြုဘဲ အင်အား ဖြေဝ ခန့် ခက်ခက်ခဲခဲ မြင်စွာ ဖြတ်ကူးနိုင်ခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံများ ရရှိခဲ့သည်။ နောင် စစ်ဆင်ရေးဝင်ရောက်မည်ဆိုပါက တစ်ဖက်စစ်ကြောင်းများအား ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်သည့် အထားမရှိစေရန် စစ်ကြောင်းများ၊ အရန်စစ်ကြောင်းများ လုံလောက်စွာဖြင့် ကျယ်ပြန့်သည့် အခြေခံဒေသများ တစ်ပြိုင်တည်း ရည်မှန်းချက်များ ပေး၍ ဝင်ရောက်တိုက်သင့်ပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ၎င်းတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုများ

အား မြှင့်တင်ပြီး မှတ်ကျောက်တင်သည်သဘော ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မိမိတို့စစ်ကြောင်း ၃ ကြောင်းသည် ကေအင်ယူတို့၏ အခြေခံဒေသများသို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာတွင် စစ်ကြောင်းနှင့်တစ်ကြောင်း အထောက်အကူပြုနိုင်သည့် သတ္တု အကွာအဝေး ၂ မိုင်ခန့်သာခွာပြီး ချီတက်ခဲ့သည့် သတ္တု အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲကြီးများဖြစ်သည်အခါတွင် နှစ်ရပ် အထောက်အကူပြုနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ရှေ့တန်းအမှတ် ၂) စစ်ဗျူဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ကက်စိန်မှ အနီးကပ်လိုက် ကွပ်ကဲညွှန်ကြားမှု ကောင်းခြင်း၊ တပ်ရင်းမှူးနှင့် စစ်ကြောင်းမှူးများ မိမိစစ်ကြောင်းများအား စနစ်တကျ အထောက်အကူပြုနိုင်ခဲ့ခြင်း၊ တပ်ခွဲမှူး၊ တပ်စုမှူးများ မိမိအကြပ်အထိတ်များနှင့်အတူ သတ်မှတ်ရည်မှန်းချက်များအား အထောက်အကူပြုမှုနှင့်တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ခြင်း၊ ရန်သူမှ အင်အား မြင့်မားစွာ ဝိုင်းပတ်ချေမှုန်းရာတွင်လည်း ကြံ့ကြံ့ခံ၍ တွန်းလှန် မြှင့်တင်မှုများဖြင့် တွေ့ရ၍ တပ်မတော်၏ အစဉ်အလာကောင်းများအား ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အဖင်းနှင့် ကျိုက်ခုံဒေသ တိုက်ပွဲများနှင့်ပတ်သက်၍
ဆင်မြင်ယူဆချက်နှင့် အကြံပြုချက်များ

ကေအင်ယူ၏ အခြေခံဒေသဖြစ်သော အထောက်အထား
အဖင်း၊ အနောက်အဖင်းနှင့် ကျိုက်ခုံဒေသဖြစ်သော
ကျိုက်ခုံ၊ မိတန်၊ ကျမနဲ၊ ရပါမွန်ရွာ၊ ထိဖိုးမော်၊ မိကျို
မီးနန်းအပ်ရွာများသို့ ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။
ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ ၁၉၈၀ ခုနှစ်မှစ၍ တည်ဆောက်ထား
သော အခြေခံဒေသ၏ စည်းရုံးရေး၊ စစ်သည်စုဆောင်ရေး
အခွန်ကောက်ခံရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးသင်တန်း၊
သင်တန်းကျောင်းများပါ ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သည့်အတွက် အကြံပြု
အဝအောင်မြင်မှုရရှိခဲ့ပါသည်ဟု ယူဆနိုင်ခဲ့ပါသည်။

၎င်းတို့ အခြေခံဒေသအတွင်းသို့ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း
ထိုးဖောက်၍စစ်ဆင်မည်ဆိုပါက လှုပ်ရှားရန် လွယ်ကူသော
ပွင့်လင်းရာသီများတွင် ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ မိုးရာသီ
တွင် မြင်ကွင်းမကောင်းခြင်း၊ မြစ်ငယ်၊ ချောင်းငယ်များ
ဖြတ်ကူးရန် ခက်ခဲခြင်းတို့ကြောင့် ၎င်းအတားအဆီးများ
မရှိနိုင်သည့်အခါမျိုးတွင် လွယ်ကူစွာ စစ်ကစားနိုင်
ဖြစ်ပါသည်။ ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော ကေအင်ယူ

များအား မတိုက်မီ (ယ-၈) မှ (ယ-၁) အထိ ကေအင်ယူ
အောက်လင့် မထင်မှတ်သောနေရာမှ ဟောင်သရောမြစ်အား
ဖြတ်ကူးနိုင်ရေးအတွက် ၈ ရက်ကြာမျှ ခရီးပြင်းချီတက်ခြင်း၊
အထူးသဖြင့် ညဘက်များတွင် ချီတက်ရခြင်းကြောင့်
စစ်သည်နှင့် ဝန်ထမ်းများ အလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေ
ကြပြီး တိုက်ပွဲဝင်ချိန်တွင် အင်ပြည့်အားပြည့်မရှိခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရသဖြင့် နောင်တွင်အချိန်နှင့် အကွာအဝေးကိုတွက်၍
ချိန်ဆရေးဆွဲသင့်ပါသည်။

တိုက်ပွဲကြီးများ နေ့ရောညပါ ဆက်တိုက်ဖြစ်ပွားခဲ့
သော ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂ ရက်နေ့များ
တွင် ထမင်းချက်ရန်ပင် အခြေအနေမပေးသဖြင့် ထမင်း
၁ ရက်ခန့် မစားကြရဘဲ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြရပါသည်။ ခရီးရှည်
ထိုးဖောက်စစ်ဆင်ရသည့် နေရာဒေသများတွင် အထူးသဖြင့်
အပျောက်ရိက္ခာများအား စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးသင့်ပါသည်။
အရင်ပြည်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်ကဲ့သို့သော ဒေသများတွင်
အာသီရေစီးသန်သော မြစ်ချောင်းများ ဖြတ်ကူးနိုင်ရေး
အတွက် ကားဘီးကျွတ်များ နိုင်လွန်ကြီးကြီးများ၊ အထောက်
အကူပြုပစ္စည်းများ အပြည့်အစုံလိုအပ်ကြောင်းတွေ့ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တိုက်ပွဲစဉ်များအား ရေးသားတင်ပြသူတို့၏ ဆန္ဒအရ စေတနာ

ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြသည့် တိုက်ပွဲကြီးများမှာ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့မှ ၂၄ ရက်နေ့အထိ ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၆) ၏အခြေခံဒေသများဖြစ်သော အင်းနှင့် ကျိုက်ဒုံဒေသကြီးများအား ရုတ်တရက် ဖျက်ဆီးဖောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်အကြောင်း တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်ပေါင်းအားဖြင့် ၂၈ နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအချိန်အခါတွင် နိုင်ငံတော်မှဦးဆောင်၍ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းအားလုံးနှင့် ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်နိုင်ရန် စိတ်အားထက်သန်စွာ ဝိုင်းရံကြိုးစားညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်နေကြသော အချိန်ကာလဖြစ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့မှ ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သောတိုက်ပွဲများအား ပြန်လည်ဖော်ပြရာ ရေးသားရခြင်းမှာ နောင်တွင်လည်း ဤကဲ့သို့သော တိုက်ပွဲကြီးများဖြစ်စရာအကြောင်း မရှိနိုင်တော့ပါ။ ဖြစ်ပွားခဲ့သော တိုက်ပွဲကြီးများမှာလည်း နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အားသာချက်

အားနည်းချက်များရှိခဲ့ကြပါသည်။ စစ်အောင်ရာသော အကြောင်းကြီးများနှင့် မကိုက်ညီခဲ့သည့် လုပ်ဆောင်မှုများ ဖြစ်ခဲ့လည်း အထိအခိုက် အကျအဆုံးများ၊ ဆုံးရှုံးမှုများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဤတိုက်ပွဲများအကြောင်း တင်ပြရာတွင် သူတက် ကိုယ့်ဘက် အမှန်အကန်အတိုင်း ရေးသားတင်ပြ ခြင်း သင်ခန်းစာဖော်ထုတ်နိုင်ကြရန်ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်တိုင်တိုက်ပြီး ကိုယ်တိုင်ရေးသားတင်ပြသူများ အထဲမှ အသက်အရွယ်အားဖြင့် ၄၅ နှစ်ခန့်ရှိ နေကြပြီး ဖြစ်သော စစ်သားအိုကြီးများဖြစ်ကြပါသည်။ မိမိတို့၏ဆန္ဒ အပြန်ဆုံး စစ်ပွဲများရပ်ဆိုင်း၍ တစ်ပြည်လုံး ငြိမ်းချမ်း ဖွဲ့စည်းနိုင်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ရှေးပဝေသနီကာလ အထိအတိအကျဆုံးပိုင်ဘုရင်များ လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့ဒီမိုကရေစီ စနစ်ကာလအထိ အမျိုးဘာသာနှင့် အယူအဆမူဝါဒများ မရှိတော့ပါ။ မိမိတို့၏ ယုံကြည်ချက် ခံယူချက်များအား အထွယ်ထွယ် မစွန့်လွှတ်နိုင်မှုများကြောင့် ညှိနှိုင်းနေသည့် အထဲတွင်ပင် စစ်ပွဲများ ဖြစ်ပွားနေဆဲဖြစ်ပါသည်။

စစ်ကို အမှန်းဆုံးလူသားများမှာ ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံ ခဲ့ရသည့် စစ်သားကြီးများဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

ဘဝ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များအား အတိုင်း
 တင်ပြလိုပါသည်။ ၁၉၄၀ ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်အုပ်စိုးသော
 ကျွန်တော် မွေးဖွားခဲ့သည်။ လူမမယ်ဘဝ ၁၉၄၂ ခုနှစ်
 ၁၉၄၅ ခုနှစ်ဆန်းအထိ ဂျပန်များ အုပ်ချုပ်သည့်
 တွင် နေခဲ့ရသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်
 အင်္ဂလိပ်အုပ်စိုးပြန်ပါသည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် လွတ်ငြိမ်းရေး
 ရခဲ့သော်လည်း ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်တို့
 တိုင်းဒေသကြီး ပုသိမ်မြို့ရှိ တိုင် ၁၀၀ ကျောင်းမှ
 လူမျိုးရေးပဋိပက္ခများကြောင့် ၉ နှစ်သားတွင် ကျွန်
 အိမ်မီးလောင်ပြီး ကျွန်တော့်ရွာ ပျက်ခဲ့သည်။ ပန်းတင်
 မြို့ပေါ်သို့ ပြေးခဲ့သော်လည်း မကြာမီ ထိုစဉ်က
 ရေးယူပေးထားသော အဖွဲ့များ ဆုတ်ခွာသွားသည့်အခါ
 တစ်မြို့လုံး မီးလောင်သွားခဲ့သည်။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်မှ
 ခုနှစ်အထိ ကေအင်ဒီအိုတို့၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင်
 နှစ်ခန့်နေခဲ့ရဖူးပါသည်။

ထို့နောက် ၁၉၅၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၁ ခုနှစ်
 ဆန့်ကျင်ရေးပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး (ဖဆပလ) အဖွဲ့
 ခေတ်၊ အိမ်စောင့်အစိုးရခေတ်၊ ပြည်ထောင်စု

၁၉၆၂ ခုနှစ် မတ်လမှစ၍ တော်လှန်ရေး
 ဘက်စီခေတ်တို့ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်
 ခေတ်တွင် ကျွန်တော် တပ်မတော်ထဲ ဝင်ခဲ့ပါသည်။
 တပ်မတော်တွင် အမှတ် (၁၀၅) ခြေမြန်တပ်မတော်တွင်
 နှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ရောင်စုံ
 သားကျန်းသူများ ထူပြောလှသည့်အချိန်ဖြစ်၍ မြစ်ဝကျွန်း
 ပေါ်ဒေသ၊ ပဲခူးရိုးမဒေသ၊ အရှေ့မြောက်ဒေသတို့တွင်
 နေထိုင်ရာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ်အတွင်း မိုင်းပီးမြို့နယ် ရွှေလီမြစ်အနီး
 တလောရွာတွင် ဗကပတပ်ရင်း (၂၀၂) ၏ ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့
 ဘက်အား ၁၀၀ ခန့်နှင့် ကျွန်တော့်တပ်စုတို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား
 ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် အမှတ်(၈) ခြေမြန်
 တပ်ရင်းတွင် ဒုတိယတပ်ရင်းမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်
 ၁၉၇၄ ခုနှစ်အတွင်း သောင်ရင်းမြစ်ဘေးရှိ မဲလစခန်း
 တွင် ဒုတိယအကြိမ် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့နောက် ၁၉၈၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် နိုင်ငံတော်
 ဝန်ထမ်းပြုစုမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့မှ အုပ်ချုပ်ခဲ့ပါသည်။
 နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ

အစိုးရနှင့် ယခု ဒီမိုကရေစီအစိုးရလက်ထက် အစိုးရ
ကျွန်တော် ပါတီအမျိုးမျိုး၊ အစိုးရအမျိုးမျိုး (၀၇) နှစ်
ပေါင်း ၁၁ မျိုးတွင် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသော ထူးခြားသည့်
တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်ဒဏ်ရာရခဲ့သည့်
အကြောင်း ထည့်ပြောခြင်းမှာ ဒဏ်ရာများ ရခဲ့သည့်
လည်း ကံကောင်း၍မသေခဲ့ပါ။ ထိုအတူ ခေတ်ပေါင်း
ခေတ် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသည့် ခေတ်ပြောင်းကာလတိုင်း
လည်း ကံကောင်း၍မသေခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ
အသက် ၇၀ ကျော်သူတိုင်း အာဂလူသားများ ဖြစ်
ပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်ဦးကြီး အမြဲရွတ်ဆိုကြား
ဆရာကြီးဇော်ဂျီ၏ ပျဉ်းမငုတ်တိုကဗျာ၏ တစ်ပိုင်း
အား သူ့ဆန္ဒစကားများထည့်ပြီး ဒို့ကတော့ ပျဉ်းမငုတ်
ကြီးပါကွာဟပြောလျက် စစ်ကိုလည်း ကြုံ၊ ခြအံ့လည်း
စားထစ်လည်းခံ၊ နေလျှံလည်းတိုက်၊ နွားမိုက်ခိုက်
မအေးခဲ့ရ၊ ဒို့ဘဝပါလားဟု ငြီးတွားခဲ့ခြင်းအား
ယောင်နေမိပါသည်။

အမျိုးမျိုးသော အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်များ စစ်ပွဲ

မြရတနာစာပေ

ဦးဌာရုံများအား မိမိတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့ မခံစား
ရနိုင်တော့ပါ။ သို့ပါသောကြောင့် စစ်ပွဲများ၏ အဆိုး
ကောင်း အကျိုးအကြောင်းများအား မျိုးဆက်သစ်
လူငယ်များနှင့် တပ်မတော်သားလူငယ်များတို့အတွက်
သတိပြု သင်ခန်းစာဖော်ထုတ်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်ရေးသား
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်တရ ဂုဏ်ယူသတိရစေခြင်း

အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လတွင် စစ်ဆင်ရေးညွှန်ကြားချက်အရ မိမိစစ်ကြောင်း
ဌာနသည် အရှေ့အစင်းနှင့် အနောက်အစင်းဒေသကြီးရှိ
အင်ယူတပ်မဟာ (၆) ဌာနချုပ်နှင့် ကျိုက်ဒုံဒေသ
ဒေသဆိုင် ဒူးပလာတာခရိုင်ရုံးတို့အား ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
၁၅ ရက်နေ့မှ ၂၄ ရက်နေ့အထိ ၁၆ ရက်တိုင် ရုတ်တရက်
အောက်ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ အရှေ့တောင်
တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် တိုင်းမှူး ဗိုလ်ချုပ်ဉာဏ်လင်း (ကွယ်လွန်)
၏ ညွှန်ကြားမှု၊ ဒုတိယတိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးတင်အေး
(ခ) ကြီးကြပ်မှုဖြင့် ရှေ့တန်းအမှတ် (၂) စစ်ဗျူဟာမှူး

မြရတနာစာပေ

ဗိုလ်မှူးကြီးကကံစိန် (ဗိုလ်ချုပ်ကကံစိန်၊ ဝန်ကြီး ဦး
 နှင့် စစ်ဦးစီးမှူး (ဒုတိယတန်း) ဗိုလ်မှူးလွန်းမောင် (ဗိုလ်မှူး
 လွန်းမောင်၊ စာရင်းစစ်ချုပ်ကြီး)၊ စစ်ဦးစီးမှူး (တပ်
 တန်း) ဗိုလ်ကြီးစိန်ဝင်း (ကျဆုံး) တို့ကွပ်ကဲလျက်
 (၃၁) မှ တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မြင့်
 ဒုတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးသက်ဝင်း (ဗိုလ်မှူးကြီးသက်ဝင်း
 ကြီး)၊ ခလရ (၃၂)မှ တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး
 (ဗိုလ်မှူးကြီး ကြီး) နှင့် ဗိုလ်မှူးထွန်းသိန်း (သေ
 ဦးစီးသော စစ်ကြောင်းများသည် ရည်မှန်းချက်အောင်
 အား ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း အောင်မြင်စွာ ချီတက်
 ခိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က တိုက်ပွဲဝင်ရင်းကျဆုံးခဲ့ကြသော ဗိုလ်
 စိန်ဝင်းနှင့် အကြပ်စစ်သည် ၇ ယောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထို
 များအတွင်း ခြေထောက်တွင် အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာ
 ခံခဲ့သော ဗိုလ်ကြီးကျော်ဟန်မြင့် စစ်ဗျူဟာ
 အပါအဝင် အရာရှိ ၇ ယောက်၊ အကြပ်စစ်သည်
 ယောက်နှင့် ဝန်ထမ်း ၄ ယောက်တို့ ဒဏ်ရာရရှိ
 ပါသည်။ တိုက်ပွဲကြီးများအတွင်း စွမ်းစွမ်းတမံ တိုက်

ရင်းအသက်စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြသူများ၊ ကိုယ်အင်္ဂါများ ထိခိုက်
 လွှတ်၍ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ကြသူများအားလည်းကောင်း၊
 နှင့်အတူ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည့် တပ်ခွဲမှူးများဖြစ်ကြ
 သော ဗိုလ်မှူးဟန်တင့် (ဗိုလ်မှူးကြီး ကြီး)၊ ဗိုလ်ကြီး
 ဟန်မြင့် (ကြီး)၊ ဗိုလ်မှူးညွန့်ဆန်း (ဗိုလ်မှူး ကြီး)၊
 ဗိုလ်ကြီးခင်မောင်ညွန့် (ကြီး)၊ ဗိုလ်ကြီးဌေးညွန့် (ဗိုလ်မှူး
 ကြီး) နှင့် တပ်စုမှူးများဖြစ်သော ဗိုလ်လှစိုး (ဗိုလ်မှူး
 ကြီး)၊ ဗိုလ်မြင့်ဌေး (ဗိုလ်မှူး ကြီး)၊ ဗိုလ်အောင်ထွန်း
 (ဗိုလ်မှူး ကြီး)၊ ဗိုလ်တင်ထွန်း (ဗိုလ်မှူး ကြီး)၊ ဗိုလ်
 ဟန် (ဗိုလ်မှူး ကြီး)၊ ဗိုလ်အောင်စေ့မြင့်၊ ဆေးအရာခံ
 တင်အေး (ဗိုလ်ကြီး ကွယ်လွန်)တို့နှင့် အရာခံ၊ အကြပ်
 သားများအား ယခု နှစ်ပေါင်း ၂၈ နှစ်ကျော်ကြာသည့်
 အောင် မမေ့မပျောက်နိုင်သေးဘဲ ဂုဏ်ယူသတိရလျက်
 နေပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

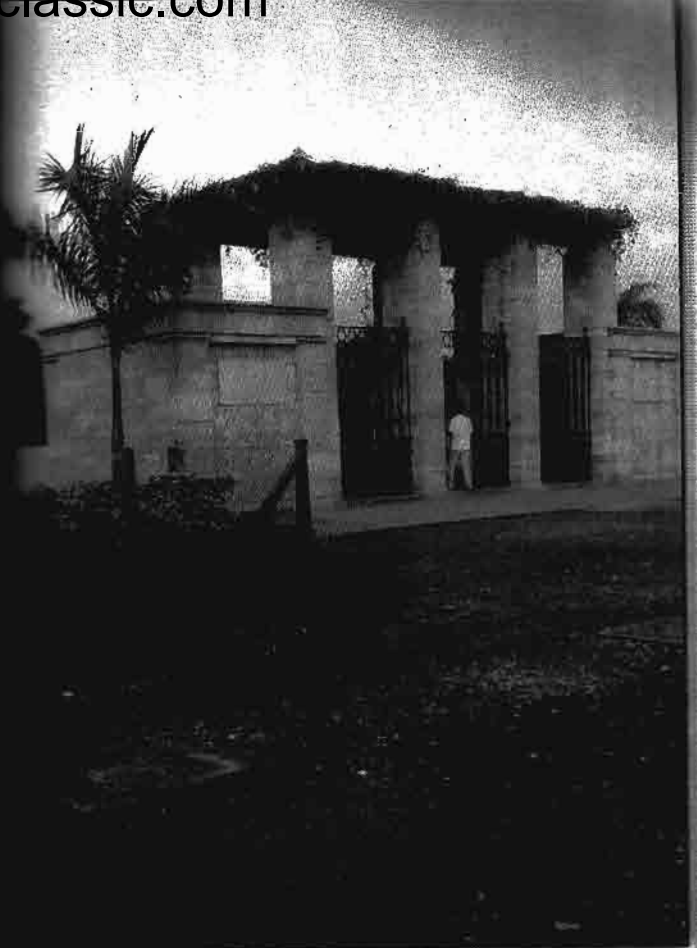
ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မြင့်ကျော်(ကြီး)

www.burmeseclassic.com

၁၉၄၅ ခုနှစ်က အရှေ့တောင်တိုင်း
တိုင်းမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကက်စိန်

ဘုရားသုံးဆူရောက် စာရေးသူ နှင့်
မိတ်ဆွေတစ်ဦး ၂၀၁၅ခုနှစ်

ဆရာကဲ့သို့ သံဖြူရေစစ်သင်းချိုင်း (၂၀၁၅ခုနှစ်)

စာရေးသူ ဝေဟင်္ဂသည့် ထိုင်း၊ မြန်မာ နယ်စပ်မှ ဆုများသုံးဆူ ၂၀၁၅ခုနှစ်

စာရေးသူ၏ ဝန်းနှင့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးအား ဝင်းက
ကျောင်းအဝင် တံတားပေါ်တွင် ဓမ္မရုပ် (၂၀၁၅ ခုနှစ်)

စာရေးသူနှင့် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၊ ဝင်းက ဘုန်းကြီးကျောင်း
တံတားပေါ်တွင် တွေ့ရပုံ (၂၀၀၅ ခုနှစ်)

ဝင်းကဘုန်းကြီးကျောင်းမှောက် စာရေးသူ (၂၀၁၅ခုနှစ်)

စာရေးသူနှင့် ဘုရားသုံးဆူစခန်းတို့ဆွေများ
ထိုင်းနိုင်ငံ ဝင်းကဘုန်းကြီးကျောင်း တံတားတွင်တွေ့ဆုံ
(၂၀၁၅ ခုနှစ်)

အခန်း (၅)
ဘုရားသုံးဆူစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ

မြဝတီတောင်ဘက်က KNU စခန်းများမှာ
ဆဘောဘိုးနှင့် ဝေါလေသိမ်းပြီးသောအခါတွင်ကား ကုန်
သလောက် ရှိသွားပါပြီ။

တောင်ဘက်တွင် NMSP (New Mon State
Party) ခေါ် မွန်ပြည်သစ်ပါတီ၏ ဘုရားသုံးဆူစခန်းကြီး
သာ ကျန်ပါတော့သည်။

ပြုစုရာရာရာ

တပ်မတော်အစိုးရသည် မွန်ပြည်သစ်ပါတီ
ဘုရားသုံးဆူစခန်းကြီးအားလည်း ချန်မထားခဲ့ပါ။
ပြည်နှစ်ထဲတွင် ဆက်ပြီး တိုက်ခဲ့ပါသည်။

မွန်ပြည်သစ်ပါတီသည် MNDO မှ သင်
လာသည့် ပါတီဖြစ်၏။ MNDO မှာ မွန်အမျိုးသား
ကွယ်ရေးအဖွဲ့ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ် KNDO တွေ လက်နက်ကိုင်
တော့ မွန်တွေလည်း MNDO အမည်ခံကာ KNDO
ပူးပေါင်းကာ အစိုးရကို ပုန်ကန်ခဲ့ကြ၏။ မွန်တွေမှာ နယ်
သိပ်မကျယ်ပြန့်လှဘဲ စစ်ရေးစစ်ရာတွင်လည်း KNDO
လောက် လှုပ်ရှားမှုမလုပ်နိုင်ခဲ့ချေ။

မော်လမြိုင်ကို ဗဟိုပြုကာ မော်လမြိုင်တောင်
မုဒုံ ကမာဝက်၊ သံဖြူဇရပ်၊ ကြာအင်းဆိပ်ကြီး
ရေးမြို့နယ်များတွင်သာ MNDO များ ကျက်စားနိုင်ခဲ့။
MNDO တွင် ခေါင်းဆောင်မှာ နိုင်ရွှေကျင် ခေါ် နိုင်ဘ
ဖြစ်၏။

MNDO အား နောင်တွင် NMSP (New
State Party) မွန်ပြည်သစ်ပါတီဟု အမည်ပြောင်း

ရွှေကျင်ကပင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့လေသည်။
ဦးစီးချုပ်မှာ နိုင်ထောမွန် ဖြစ်၏။

၁၉၇၀ ခုနှစ်လောက် ပြည်ပြေး PDP များပေါ်လာ
အခါ PDP က ထိုင်း-မြန်မာ နယ်စပ်တွင် စခန်းများ
တည်ကာ PDP, KNU, NMSP သုံးပါတီ ပူးပေါင်းကာ
မြန်မာ နယ်စပ်တစ်လျှောက်တွင် တိုက်ပွဲများ ဖော်
ဆောင်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်သည် အရာရှိငယ်ဘဝက ခလရ (၆၁)
ကျောက်တစ်လုံးတွင် လေးနှစ်ကြာ တာဝန်ထမ်းဆောင်
ရင်း ထိုတပ်ကို ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ရောက်၍ ၁၉၇၆
ခုနှစ်၌ ရှမ်းပြည်သို့ ပြောင်းခဲ့ရ၏။

တာဝန်ထမ်းဆောင်၍ လေးနှစ်တာကာလ၌ ရေးမြို့
တွင် ပြုပြင်စင်အောင် ရောက်ခဲ့ဖူး၏။ ရေး တောင်ခြမ်း
ကျောက်ခြမ်း အကုန်ရောက်ခဲ့ဖူး၏။ မော်လမြိုင်နှင့် ရေး
ကျောက်လျှောက်ဖူး၏။ ရေး ထားဝယ် ခြေကျင်လျှောက်
သို့ရာတွင် ရေးမြို့အရှေ့ဘက် တောင်ညိုတောင်
တို့ကျော်၍ ဘုရားသုံးဆူကိုကား လုံးဝမရောက်ခဲ့ဖူးပါ

အလွန်ဆုံး ရေးချောင်းဖျားလောက်သာ ရောထိုးဖူးပါသည်။

ထိုအချိန်က ရေးမြို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် NMS ရော၊ PDP ရော၊ KNU ရော အတော်စုံပါသည်။ KNU က တပ်မဟာ (၆) နယ်မြေပေါ်ခင်ဗျာ။

ဘုရားသုံးဆူအကြောင်း သိကောင်းစရာ

ကျွန်တော်သည် အရှေ့တောင်တိုင်း နယ်မြေတွင် ၁၅ နှစ်တာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ဘုရားသုံးဆူကို မရောက်ဖူးခဲ့ပါ။ ကရင်ပြည်နယ် ကြာအင်းကြီးကြီးမြို့ကိုလည်း မရောက်ဖူးခဲ့ပါ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်လေးနှစ်တာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ရေးမြို့နှင့် ဘုရားသုံးဆူမှာ Crow Fly မျဉ်းဖြောင့်တိုင်းသော် မိုင်လေးဆယ်ထက် ပိုအံ့မထင်ပါ။

အငြိမ်းစားဘဝ စာတွေရေးတော့

ရောက်အောင်သွား။

မြင်အောင်ကြည့်။

သိအောင်ကြိုးစားဟူသော ကျွန်တော်၏

အောင်သွားခဲ့ပါသည်။ စစ်ရေး သုံးသပ်ကြည့်မိပါသည်။ စစ်ကျောင်းနည်းပြဆရာဈာန် ဝင်စားခဲ့ပါသည်။

ဘုရားသုံးဆူနှင့်ပတ်သက်ပြီးလည်း တိုက်ပွဲတစ်ပွဲ နှစ်ပွဲစ ရေးကြည့်ချင်သည်။ ဒါဆို ဘုရားသုံးဆူ သွား နှုတ်မည်။

သမိုင်းဝင်ဘုရားသုံးဆူ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က သေမင်းတမန်ရထားလမ်းကြီး ဖြတ်ဖောက်ခဲ့တဲ့ ဘုရားသုံးဆူ။

ဗမာဘုရင်တွေ ဘုရားသုံးဆူတည်ထားခဲ့တဲ့နေရာ။ ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် မိသားစုတိုင်ပင်ကာ ဘုရားသုံးဆူ ခရီးစဉ်ကို မိုးဦးကျ မေ၊ ဇွန်လတွင် စတင်ခဲ့သည်။

ပထမနေ့ ရန်ကုန်-မော်လမြိုင်မှသည် သံဖြူဇရပ် အထိ၊ သံဖြူဇရပ်တွင် တည်းခိုခန်းတစ်ခုတွင် တည်းခိုခဲ့သည်။

ဒုတိယနေ့တွင် သံဖြူဇရပ်-ဘုရားသုံးဆူလမ်း အတိုင်း ကားမောင်းခဲ့၏။ ကားဆရာက ထုံးစံအတိုင်း သားတိုကျော်သောင်းဝေ။ မိသားစုက အားလုံးလေးယောက်။

ကျွန်တော်

ဇနီးသည် ကရင်မကြီး

သားကြီး ကိုကျော်သောင်းဝေ

သားငယ် မောင်ပြည့်ဖြိုး တို့ဖြစ်၏။

သံဖြူဇရပ်-ဘုရားသုံးဆူလမ်းမှာ မြေနီဂဝံထမ်း ဖြစ်၏။ လမ်းကျယ်သော်လည်း မိုးကျစပြုနေ၍ ဗွက်များ ရှိ၏။ မပြီးသေးသောတံတားများနှင့် ရေချောင်းများဖြတ်၍ ကားအသွားအလာလည်း အတော်နည်းပါးသည်။ ရံဖန်ရံခါ မုသာ ကုန်ကားများတွေ့ရ၍ လမ်းပေါက်နေသော်လည်း သံဖြူဇရပ်-ဘုရားသုံးဆူ ကားအသွားအလာ သိပ်မရှိကြ သေးပါ။

လမ်းဟွင် ရွာများလည်း များများစားစား မတွေ့ရ ပါ။ ရာဘာတောများသာ အများဆုံးတွေ့ရ၏။

GNU တပ်မဟာ (၆) မှ ဂိတ်တဲများ၊ အရံအထား များ၊ NMSP ဂိတ်တဲများ တွေ့ရပါသည်။ ဂိတ်တဲများတွင် လူမရှိပါ။ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်တပ်များနှင့် ဦးသိန်းစိန်အစိုးရ ငြိမ်းချမ်းရေးယူပြီးဖြစ်၍ လုံခြုံရေးအတွက် စိတ်ထဲ၌ စိုးရိမ်မှုမရှိပါ။

သံဖြူဇရပ်-ဘုရားသုံးဆူ ၇၅ မိုင် ဝေးပါသည်။

မြေရတနာစာပေ

ထမ်းသိပ်မကောင်းသဖြင့် ကျွန်းချောင်းလမ်းဆုံသို့ နေ့လယ်မှရောက်ပါသည်။ လမ်းဆုံမှာ ကြာအင်းဆိပ်ကြီး ဘက်မှလာသည့်လမ်းနှင့် ဆုံရာဖြစ်ပါသည်။ ထိုလမ်းဆုံ မှ နောက်ထပ် ဆယ့်လေးငါးမိုင်သွားသော် ဘုရားသုံးဆူ ရောက်၏ဟု လမ်းဆုံရွာသားများက ပြောပြသည်။ ကရင် ထူမျိုးများဖြစ်၍ ဇနီးသည်ကရင်မကြီးအား ကရင်လို မေးခိုင်းရပါသည်။ လမ်းဆုံလွန်ပြီး ဆက်မောင်းလာရာ ကြာမီ ကတ္တရာလမ်း စတွေ့၏။

“ဟ ... ဘုရားသုံးဆူက ဘယ်ဆိုးလို့လဲ။ ကတ္တရာတွေ ဘာတွေနဲ့ပါလား”

နောက်ထပ်တစ်နာရီနီးပါးမောင်းသော် ဘုရားသုံး ဆူသို့ ရောက်ပါတော့သည်။ ဘုရားသုံးဆူကား ကျွန်တော့် အထင် ရွာကြီးသာဖြစ်မည်ထင်၏။ သို့ရာတွင် မဟုတ်ပါ ခင်ဗျား။ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းများဖြင့် တကယ့်မြို့ပါလား။ ပြောရမည်ဆိုက မြဝတီနီးနီးလောက် ရှိမည်ထင်၏။ လမ်း များကတော့ ကောင်းပါသည်။ မြို့ထဲရောက်သော် ဟိုမေး ဒီမေး မေးပြီး မြို့လယ်က Hotel တစ်ခုတွင် ဝင်ရောက် တည်းခိုရ၏။ အသိမိတ်ဆွေများက မော်လမြိုင် သွားနေ

မြေရတနာစာပေ

ကြသတဲ့။

မတတ်နိုင်ပါ။ Hotel တွင် ပစ္စည်းချပြီး နေ့လယ်စာစားရန် Hotel အနီးမှ စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် မြန်းရင်း ဝင်စားရာ ဆိုင်ရှင်က ရှမ်း၊ ရှမ်းဆိုသော်လည်း လောနိုင်ငံက ရှမ်းများဖြစ်၏။ ဗမာဘုရင်များ ယိုးဒယားတို့ကိုကံသိမ်း ထိုမှ လောနိုင်ငံ လွှမ်းပရာဘွမ်ထိရောက်လောလူမျိုးများ ဖမ်းခေါ်လာ၍ ဘုရားသုံးဆူ၌ ဘုရားရွာတည်ကာ ထားခဲ့သည်ဆို၏။ အလောင်းမင်းတရားဟု သိရပါသည်။

လွှမ်းဘရာဘွမ်ကို ရှေးကမြန်မာတို့က လင်းခေါ်ခဲ့၏။

သူတို့ဆိုင်က ထမင်းဟင်း အလွန်ကောင်းတော်ကောင်း၊ ဝက်သားအပြားကြော်၊ ဝက်သားနှင့် ပန်းစွင့်ကြော်၊ ဝက်ရိုးဟင်းချို၊ ငါးချိုချဉ်ကြော် စားလို့အလွန်ကောင်းရာ သားအမိ သားအဖ ၄ ယောက် ခေါင်းတမ်း စား၏။ စားပြီးသောက်ပြီး ပိုက်ဆံပေးမှ ရောက်သည်။ ဟိုက် ...

“ဗမာပိုက်ဆံ မယူဘူး” တဲ့။

မြရတနာစာပေ

Hotel ပြန်ပြေးရသည်။ Hotel က ထိုင်းဘတ်ငွေပေးသဖြင့် ထိုင်းဘတ်နှင့် ပိုက်ဆံချေရ၏။ မြန်မာငွေသောင်းခန့်သာကျ၍ အလွန်တန်ပါသည်ခင်ဗျာ။ စားလို့အလွန်ကောင်းတာကိုး။

ညနေပိုင်းတွင် ကြိုတင်ဆက်သွယ်ထားသော ဆက်ဆွေအချို့ ရောက်လာ၏။ သတင်းကြား၍ ဘုရားဆူတာဝန်ခံ တပ်ရင်းမှူးလည်း ရောက်လာ၏။ ညစာကို သူတို့က ကျွေးပါသည်။ ခလရ (၂၈၄) တပ်ရင်းမှူး ဆီယခိုလ်မှူးကြီး ကျော်လင်းအောင် ဖြစ်သည်။

“အဘရေ ... ကျွန်တော်က အဘ စာဖတ်သူသတ်ပါ ခင်ဗျ”

ဟု ပြောသဖြင့် ဝမ်းသာရ၏။ သူတပ်ရင်းမှာ ကြာအင်းဆိပ်ကြီးတွင်ရှိ၏။

ထမင်းမစားမီ ဘုရားသုံးဆူအား တစ်ပတ် ပတ်သွယ်သည်။ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်တွင် တောင်တန်းရံနေ၏။ အရှေ့ဘက်က ဒေါနတောင်တန်းကြီး၊ အနောက်ဘက်က ရေးမြို့နှင့်ခြားထားသည့် တောင်ညိုတောင်တန်းကြီး။ ဘုရားသုံးဆူကား တောင်ကြားမြို့ပေ

မြရတနာစာပေ

တည်း။

ထိုင်းနိုင်ငံနှင့်ကား ခြံစည်းရိုးသာ ခြား၏။ ခြံစည်းရိုးနှင့်ကပ်လျက်က ဘုရားသုံးဆူဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ထိုင်းနိုင်ငံဝင်သည် ဂိတ်နှင့်ရုံး ရှိ၏။ ဘုရားသုံးဆူတော်များက အားလုံးကိုကွပ်ကဲထား၏။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဘုရားသုံးဆူ တိုက်သိမ်းပြီးကတည်းက တပ်ချထားပြီး ရဲဘော်မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့များ ထားရှိခဲ့၏။ အနှစ် ၂၀ ကျော်ကြာခဲ့ပြီ။ ငြိမ်းချမ်းရေးလည်း ရပြီ။ ဒါကြောင့် ဘုရားသုံးဆူစည်ကားနေသည်ထင်၏။ သို့ရာတွင် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ကား သိပ်မရှိချေ။ မြဝတီနှင့် အလွန်ကွာ၏။

မြို့တွင်း၌ NMSP ဆက်သွယ်ရေးရုံး၊ KNU ဆက်သွယ်ရေးရုံး (၆) ဆက်သွယ်ရေးရုံးများ ဖွင့်လှစ်ထားရှိသည်။ ညတွင် တပ်ရင်းမှူးနှင့် ထမင်းအတူစားတော့...
“အဘ ... ဘယ်သွားချင်သေးလဲ”
“ဟိုဘက် သွားချင်တယ်”
“ရတယ်။ ကျွန်တော် လိုက်ပို့မယ်”
ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြော၍ စောစောအိပ်ဝင်ခဲ့၏။

နောက်နေ့တွင် ဘုရားသုံးဆူ မြို့မိမြို့ဖရုံး၌ မြို့ကြီးများ တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်လင်းအောင်နှင့် KNU မှ တာဝန်ခံအရာရှိ ဖဒိုရွှေမောင်းတို့နှင့် ဆွဲဆုံကြ။ အလွှာပ သလွှာပစကားများ ပြောကြ၏။

“ခင်ဗျားနာမည် ကြားဖူးနေတာ ကြာပြီဗျာ။ အလယ်ကလည်း ခင်ဗျားအကြောင်းပြောပါတယ်”

ဖဒိုရွှေမောင်းက ဆို၏။ ကျွန်တော့်ယောက္ခမကြီး မိဖုရားကြီးစောနားမူးနှင့် အတူနေခဲ့ဖူးသည်ဟု ပြောသည်။ သက် ၆၀ ကျော်၊ ၇၀ ခန့်။ ကျွန်တော်နှင့် မတိမ်းမိမ်းပါလား။

သူတို့ ဘယ်တုန်းက အတူနေခဲ့ကြဖူးသည်ဆိုသည်ကိုတော့ မမေးမိခဲ့တော့ပါ။

မနက်ကိုးနာရီတွင် တပ်ရင်းမှူးက သူ့ကိုယ်တိုင် မောင်း၍ ကျွန်တော်တို့မိသားစုအား ယိုးဒယားဘက်ကို လိုက်ပို့၏။ ဂိတ်တွင် ထိုင်းအရာရှိများက လာမည့်ပြီး လက်အုပ်ချီဂါရဝပြုနေကြသည်။ ကားနှစ်စီးဖြင့် ဘုရားသုံးဆူမှ မြို့မိမြို့ဖ ၂ ဦးလိုက်ပါလာသည်။ ဝင်းကကို တစ်နာရီကျော်မောင်းရ၏။ ဝင်းကဘုန်း

www.burmeseclassic.com

ကြီးကျောင်းမှာ မွန်ကျောင်းဖြစ်၏။ ဆရာတော်ကို နေထိုင်ရ၏။ ကျောင်းအဝတွင် ကွေ့မြစ်ဖျားရှိ၏။ ဈေးတန်းကြီးတစ်ဝင်းကမြို့ကလေးတွင် မွန်လူမျိုး အများအပြား နေထိုင်ကြ၏။ ထိုင်းလူမျိုးများ သိပ်မတွေ့ရပါ။

ဝင်းကဘုန်းကြီးကျောင်းအလွန်က အိမ်များ မွန်ပြည်သစ်ပါတီမှလူကြီးများ နေထိုင်ကြသည်။

“ဪ... ဒါကြောင့် မွန်တွေက ဝင်းက ဝင်းကလို့ ပြောနေကြတာကိုး”

ဒီဝင်းကကို အသွားကောင်းလို့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်ဝင်းမြ ပြုတ်ခဲ့ဖူး၏။ ဝင်းကဘုန်းကြီးက သူ့ဘကြီး သူက ဘုန်းကြီးဆီသွားတာထက် ထို ဝင်းကအရင်ဘုန်းကြီးကား နာမည်ကြီး၏။ အရင်အတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သူ့ရိုင်းထိုင်းလူမျိုးများ ဘုရားဖူးများ ဆရာတော်ကြီးအား နေရာလားရာ ကြိုတ်ကြိုတ်တိုးဟု ဆို၏။ ယခုလည်း ထိုဘုရားဖူးများ အတော်လာကြပါသည်။ ယခု ဘုန်းကြီးကတော့ ခပ်ငယ်ငယ်ဖြစ်ပါသည်။ သူလည်း မွန်ပါတီဝင်းကတွင် မနက်မှနေ့လယ်အထိ လှည့်တတ်

မြရတနာစာပေ

ဘုရားဖူးကာ နေ့လယ်စာစားပြီး ဟိုတယ်ပြန်ခဲ့၏။ နောက်နေ့ မိုးဖွဲဖွဲ၌ ဘုရားသုံးဆူမှ ကြာအင်းဆိပ်ကြီးသို့ ပြန်ထွက်ခဲ့၏။ လမ်းက ဂဝံလမ်းပါပဲ။ သိပ်ကောင်းပါ။ တံတားများ၊ KNU တပ်မဟာ (၆) မှ တာဝန်ယူဖောက်လုပ်ရာ မပြီးသေးပါ။ ရေချောင်းကြီး ၂ ချောင်းဖြတ်ခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော့်ကားက Four Wheel မပါ။ ဘုရားသုံးဆူလူကြီးများက စိုးရိမ်ကာ Tow Chain ပါသော Double Cab တစ်စီးဖြင့် ကြာအင်းဆိပ်ကြီးထိ လိုက်ပို့သည်။ လမ်းမကောင်းသဖြင့် အမြန်မသွားရဲ။ လမ်းတွင် နေ့လယ်စာကို ကြားစခန်းတစ်ခုတွင် စားခဲ့ရ၏။

လိုက်ပို့သူက ဗွက်တောများကို ဆယ့်လေးငါးကြိမ် Tow Chain နှင့် ဆွဲပေးမှ ကျွန်တော့်ကားလေး ဗွက်လွတ်လာ၏။ ညနေမှ ကြာအင်းဆိပ်ကြီး ရောက်ပါသည်။

ကြာအင်းဆိပ်ကြီးကား ကရင်ပြည်နယ်တွင် ကျွန်တော် လုံးဝမရောက်ဖူးသည့် မြို့ဖြစ်၏။ ဟိုဘုန်းကတော့ ယခု (၃၂) တပ်ရင်းတစ်ရင်းသာ ရှိ၏။ ယခု တပ်ရင်းတစ်ရင်းနှင့် ဖြစ်နေသည်။ အခြေချဖျူဟာ ရှိ၊ မရှိတော့သိပါ။ မရှိသေးရင်တော့ အစွန်အဖျားဆိုတော့ ထား

မြရတနာစာပေ

သင့်ပါသည်။ ရှိသည်ဟုလည်း နောက်တွင်သိခဲ့ရပါသည်။
 ကြာအင်းဆိပ်ကြီးတွင် ခဏနား၊ သတင်းစုံစစ်ကြို
 ဆက်ထွက်ရာ ညနေလေးနာရီကျော်ကျော်၌ ချောင်းနှစ်
 ရောက်ရာ Ferry ဖြင့် ဖြတ်ရ၏။ တံတားဆောက်နေသည့်
 မပြီးသေး၍ဖြစ်၏။ တကယ်တော့ ကော့ကရိတ်ကထွက်
 မြဝတီ သွားလိုသည်။ တံတားများမပြီးသဖြင့် မသွားနိုင်
 မော်လမြိုင်ကိုတော့ အိပ်ချိန်ရောက်ပါသည်။
 ခရီးက မပြီးသေး။ မြဝတီသို့ သွားဦးမည်
 ဒါလေးရပ်ပြီး ဘုရားသုံးဆူအကြောင်း ပြောပါဦးမည်။

ဘုရားသုံးဆူ၏အစနေအထား

ဘုရားသုံးဆူမှာ ရှေးသမိုင်းဝင်မြို့နေရာဖြစ်
 တောင်ကြားလမ်းဖြစ်၏။ မွန်တွေ၏နေရာ ဖြစ်၏။ မွန်
 ကရင် ရောပြီးလည်းနေကြ၏။ လောရှမ်း ခေါ် လင်ဇင်
 များလည်း ရှိ၏။ လင်ဇင်ရှမ်းများ အများဆုံး နေကြ
 လင်ဇင်ရှမ်းတွေ ဘုရားသုံးဆူရောက်တာ အနှစ် နှစ်
 ကျော်၊ သုံးရာရှိ၍ အားလုံး ဗမာစကား ပြောနေကြသည်။
 လင်ဇင်ရှမ်းများကား အလောင်းဘုရားနှင့် ဆင်ကြ

လားသူများဆို၏။
 ဘုရားသုံးဆူသည် ယခုအခါ မြို့ဖြစ်နေပြီး အစိုးရ
 နယ်ဘက်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့များ ရှိနေပြီ။ သို့ရာတွင်
 ဘုရားသုံးဆူနှင့်အနီးဆုံး ထိုင်းဘက်ကမြို့မှာ ဝင်းက ဖြစ်
 အရောင်းအဝယ်ကြီးကျယ်သောမြို့ မဟုတ်။ မြို့ကြီးမှာ
 အနီးဆုံး ကီလိုမီတာ ၂၀၀ ကျော်၌ ကန်ချနာဘူရီမြို့ကြီး
 လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်စည်ကူးသန်း ရောင်းဝယ်မှု
 မြတ်လို မဖွံ့ဖြိုးပါ။ အဓိကအားဖြင့် မြန်မာဘက်မှ ကျွဲ၊
 ဝက်၊ သိုး၊ ဆိတ် အကောင်လိုက် ရောင်းခြင်း
 ထုတ်ခြင်း၊ သစ်များ အလုံးလိုက်ခွဲခြမ်းရောင်းချခြင်း
 ထုတ်ခြင်း)နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချခြင်းများသာ
 အဓိကဟု ဆိုကြ၏။ မှန်၊ မမှန်တော့ ကျွန်တော်မပြောနိုင်ပါ။
 ဘုရားသုံးဆူသည် ဖိမိမြစ်ဖျားတွင် တည်ရှိပြီး ပထဝီ
 အာရုံအရဆိုသော် မြောက်လတ္တီတွဒ် ၁၅ ဒီဂရီနှင့် ၁၆
 ဒီဂရီကြား၊ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် ၉၀ ဒီဂရီနှင့် ၉၉ ဒီဂရီ
 ကြား ရှိ၏။ ဘေးပတ်လည် တောင်များ ဝန်းရံနေသည်။
 ဝန်းကျင်တွင် မြေပြန့်မရှိ၍ စပါး မစိုက်နိုင်ပါ။ ရာဘာ
 အပင်များသာ စိုက်၍ရ၏။ ရာဘာလုပ်ငန်း လုပ်ကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဆန်အတွက် ရေးနှင့် သံဖြူရောင်မှ တင်သွင်းကြသည်။ ဒေသခံများက တောင်ယာလုပ်ကြသည်။

မြို့နေလူထုက အရောင်းအဝယ်လုပ်သည်။ အခါတွင်မူ သံဖြူရောင်နှင့် ကား၊ ထော်လာဂျီ၊ ဆိုင်ကားများလည်း လမ်းပွင့်နေသည်ဆို၏။ Without တွေများသည်။ ဘုရားသုံးဆူမှာ ထိုင်းကသွင်းသည် ကားဆိုင်ကယ်များ ဥဒဟိုသွားနေပါသည်။ မြဝတီလိုပေါ့။ Without တွေပေါ့။

ထိုင်းနှင့်ကုန်သွယ်ရေးလုပ်မည်ဆိုက လမ်းကောင်းအောင် လုပ်ရပါမည်။ ကတ္တရာ သို့မဟုတ် ကရစ်လမ်းတွေ ဖောက်ရမည်။ ကုန်သွယ်ရေးရန် သုံးဆူမှာ ဖွင့်ရပါမည်။ မြို့ချဲ့ရမည်။ လမ်းတွေ ထပ်မံရမည်။ ကြာအင်းဆိပ်ကြီးလမ်းအပြင် အဖင်း၊ ကျွဲ၊ ဝေါလေ၊ သေဘောဘိုး၊ ဖလူးမြဝတီအထိ နယ်စပ်များပြိုင် လမ်းများ ဖောက်ပေးရမည်။ ဒါဆိုရင် သုံးဆူမြို့ကြီး ဖြစ်လာမည်။ တာဝန်ရှိသူတွေ စဉ်းစားကြပါစေသတည်း။

မြရတနာစာပေ

ကျွန်တော်သိသောဘုရားသုံးဆူထိုက်ပွဲ

၁၉၆၉-၇၀ ခုနှစ် ရတနသို့ ဗိုလ်ချုပ်တင်ဆွေ ဆောက်လာတော့ တိုင်းကွန်မန်ဒိုတွေ စဖွဲ့သည်။ ပထမတော့ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ငယ်များ။ နောက်တော့ ဖွဲ့စည်းပုံအပြည့် ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကြီးများဖြစ်၏။ ထိုတပ်ဖွဲ့များဖြင့် ရန်သူ Head Quarter များကို ဆိုရောက်တိုက်ခိုက်စေ၏။ ထိုတိုက်ပွဲများတွင် ဘုရားသုံးဆူထိုက်ပွဲသည် နာမည်ကြီး၏။ ဗိုလ်ကြီးကျင်စံက KNU

မြရတနာစာပေ

ဖားရော ခေါ် ထူးဟဲခန်းကို ဝင်ရောက်စီးနင်းပြီး မကြာမှီမှာပင် ခလရ (၃၂) ဒုတိယရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကျော်မင်းဦး လက်ရွေးစဉ် ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့သည် လူအင်အား ၁၀၀ နှင့် ဘုရားသုံးဆူရှိ NMSP ဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ရွှေကျင်စခန်း ဝင်ရောက်စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

ထိုတိုက်ပွဲ၌

ခလရ (၁၉) မှ ဗိုလ်စိုးဝင်း (DSA-7)

ခလရ (၃၂) မှ ဗိုလ်တင်လှ (ဗသက-၃၄)

ခလရ (၁၇) မှ ဗိုလ်သန်းထွတ် (DSA-11)

တို့ ပါဝင်ကြ၏။

အငိုက်ရ၍ စခန်းကို အောင်မြင်စွာ စီးနင်းနိုင်ကြ၏။ လူ၊ လက်နက် အမြောက်အမြား ဖမ်းဆီးရရှိခဲ့ပြီး နိုင်ရွှေကျင်ပင်လျှင် အပြေးကောင်း၍ လွတ်သွားသည် သိရပါသည်။

ထိုတိုက်ပွဲအကြောင်းကို ဗိုလ်ချုပ်တင်ဆွေက သူ့ “ကျောပိုးအိတ်ကလေး ချီကာလွယ်” စာအုပ်၌ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့၏။

ဘုရားသုံးဆူတိုက်ပွဲ

အရှေ့တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်နယ်မြေသည်

အယားနိုင်ငံနှင့် နယ်နိမိတ်ချင်းထိစပ်နေပြီး သောင်း

ကျွန်းသူအမျိုးအစားကလည်း များသည်။ သူတို့က မြို့များ

ဝင်စီးတာ၊ ဝင်ပစ်တာ မကြာခဏလုပ်သောကြောင့် အမြဲ

အစွင့်နေရသော အနေအထားများရှိပါသည်။

အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်နယ်မြေတွင် နိုင်ရွှေ

ကျင်ဦးစီး မွန်ပြည်သစ်ပါတီရှိပြီး သူတို့က ဘုရားသုံးဆူ

အသံတွင် ခြေကုပ်ယူထားသည်။ သူ့ဌာနချုပ်တွင် လူ

အင်အား ၁၀၀ ခန့်ရှိသည်။ ကျွန်တပ်များကို သံဖြူဇရပ်၊

ကျောက်မရော၊ ရေ၊ ကြာအင်းဆိပ်ကြီး အစရှိသော နယ်မြေ

များတွင် ဖြန့်ခွဲလှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ရန်သူ

က မိမိနယ်မြေကို လာမကျူးကျော်ရင် မိမိက သူ့နယ်မြေ

ဝင်တိုက်ရတာမျိုး ကြိုလုပ်ထားမှာ တန်ကာကျ၏။

ကျွန်တော့်တွင် ဧရာဝတီတိုင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်

နယ်က ကွန်မန်ဒိုစစ်ဆင်ရေးအတွေ့အကြုံ၊ ပဲခူးရိုးမတုန်း

ကျွန်းတွန်မန်ဒိုစစ်ဆင်ရေးအတွေ့အကြုံများရှိသောကြောင့်

စစ်သူသော ပွင့်လင်းရာသီ၌ ဘုရားသုံးဆူတွင်ရှိသော

www.burmeseclassic.com

မွန်ပြည်သစ်ပါတီဌာနချုပ်ကို ကွန်မန်ဒိုဖွဲ့စည်း၍ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်ခဲ့၏။

တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်လက်အောက်ရှိ တပ်ရင်းများ လက်ရွေးစင် အရာရှိ၊ စစ်သည်များကို ရွေးကာ ကွန်မန်ဒို တပ်ဖွဲ့သုံးဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းသည်။ တစ်ဖွဲ့တွင် စစ်သည် ၄၄ ဦး ပါဝင်ပြီး ကွန်မန်ဒိုစစ်သည်များအား ဝဲဂလ်တိုင်း ဆီလေ့ကျင့်ရေးကျောင်း၌ စုစည်းလေ့ကျင့်ပေးပြီး အထူးတပ် လက်နက်၊ ဝတ်စုံ၊ ရိက္ခာများ တပ်ဆင်ပေးပြီး လျှပ်တပ်ဖွဲ့ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းနိုင်ရေး စီစဉ်ရမည်။

ထိုစဉ်က ခလရ (၃၁) သံဖြူရပ်တပ်မှ အထူးတပ် သုံးဆူလမ်းအတိုင်း ယောင်ပြစစ်ဆင်ရေးပြုလုပ်ရာတွင် ကွန်မန်ဒိုဖွဲ့က ရန်သူဌာနချုပ်အား ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ ကျန်တပ်ဖွဲ့က ယရက် နံနက်အရှုဏ်ဦးတွင် အထူးတပ် ရောက်တိုက်ခိုက်ကြ၏။ အငိုက်ရသဖြင့် နိုင်ငံရွေ့တပ်ဖွဲ့ မွန်ပြည်သစ်ပါတီဌာနချုပ်ကို ကွန်မန်ဒိုနည်းဖြင့် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မှုမှာ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ ရန်သူများ ထိုင်နိုင်စွမ်း ထဲသို့ ကစင့်ကလျား ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားရ၏။

အလောင်း ၁၃ လောင်းနှင့် လက်နက် အများစု

ကွန်ဒိုပြီး အရေးကြီးစာရွက်စာတမ်းများ အတော်များများ ခိုးဆီးရမိခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါတီမှာ ဗိုလ်ချုပ်တင့်ဆွေ၏ ဖော်ပြချက် မှီခိုရင်း ဆက်လက်၍ ကျွန်တော်သိသော ဘုရားသုံးဆူ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲကို ဖော်ပြပါမည်။

ဘုရားသုံးဆူ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ

အရှေ့တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်နယ်မြေအတွင်း တွင် တပ်မတော်သည် ဧကအင်(နီ)ယူများကိုသာမက NMSP နှင့် အခြားသောလက်နက်ကိုင်များကိုလည်း ချီဆင်ရေးကြီးများဆင်နွှဲကာ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းခဲ့ပါသေး သည်။

မွန်ပြည်နယ် ဘုရားသုံးဆူဒေသရှိ NMSP စခန်း များကို အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် ကွပ်ကဲမှုဖြင့် အမှတ် ၂၀၀ စစ်ဗျူဟာအဖွဲ့မှ ဦးဆောင်၍ ရှေ့တန်းအမှတ် (၃၁) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ အမှတ် (၁၀၁) ခြေလျင် တပ်ရင်း၊ အမှတ် (၁၀၂) ခြေလျင်တပ်ရင်းတို့ဖြင့် ရှင်းလင်းတိုက်ခိုက်ချေမှုန်း ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများသည် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့မှစ၍ ဘုရားသုံးဆူသို့ စတင်ချီတက် ထိုးဖောက်ခဲ့ကြပါသည်။ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများ ချီတက်ရာလမ်းခရီးတစ်လျှောက်တွင် NMSP အဖွဲ့ဝင် များနှင့် တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြပါသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၆ ရက်နေ့သို့ရောက်ရှိသောအခါ NMSP အင်အား ၁၈၀ ခန့်တို့ အခြေပြုထားသော မူကွဲဝင် စခန်းအား အမှတ် (၁၀၁) ခြေလျင်တပ်ရင်းစစ်ကြောင်း စတင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းစခန်း တစ်ဖက်နိုင်ငံနှင့်မဝက်စပ်နယ်မြေတွင် တည်ဆောက်ထား သည်ဖြစ်၍ ယင်းစခန်း၏ မြေအနေအထားအရ ခြေလျင် ထိန်းချုပ်တိုက်ခိုက်ထားခဲ့ပါသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်နေ့တွင် အမှတ် (၁၀၂) ခြေလျင်တပ်ရင်းစစ်ကြောင်းသည် ဘုရားသုံးဆူ၏ ရေတံစခန်းတွင် NMSP အင်အား ၁,၀၀၀ ခန့်နှင့် နံနက် ၈ နာရီ၊ မိနစ် ၄၀ အချိန်မှ နံနက် ၆ နာရီ၊ ၄၅ မိနစ် အချိန်ခန့်အထိ တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ကြပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် အဆိုပါရန်သူများသည် တပ်မတော်ကို ရင်ဆိုင်ခဲ့

ခဲ့ကြသဖြင့် ကစဉ့်ကလျားဖြင့် ဘုရားသုံးဆူရွာဘက်သို့ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးခဲ့ကြပါသည်။

အမှတ် (၂) စစ်ဗျူဟာအဖွဲ့၏ ကွပ်ကဲမှုဖြင့် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းခဲ့ရာ ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက် နံနက် ၁၀ နာရီ မိနစ် ၄၀ အချိန်ခန့်တွင် ဘုရားသုံးဆူရွာတစ်ခုလုံးအား တပ်မတော်မှ သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် တွင်လည်း တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများသည် NMSP သမိန်ဗရမ်းတပ်ရင်း၏ ရှေ့ကာစည်းအား ဆက်လက်တိုက် ခိုက်ခဲ့ကြရာ ရန်သူ အင်အား ၅၀ ခန့်နှင့် ညနေ ၆ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် စတင် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။

ယင်းစခန်းအား တပ်မတော်က ဖေဖော်ဝါရီလ ၉ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီအချိန်တွင် သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပြီးနောက် စခန်းပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်တွင် ရန်သူအင်အား ၁၀၀ ခန့်နှင့် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီအချိန်ထိ တိုက်ပွဲများပြင်းထန်စွာဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် ရန်သူများသည် ဆက်လက်တိုက်ခိုက် ချိန် အခြေအနေမရှိတော့သည်ကို သိရှိသွားခဲ့ကြပြီး ယင်း တိုက်ပွဲ၏ တပ်ရင်းဌာနချုပ်နှင့် ဗဟိုဌာနချုပ်များရှိရာသို့ ဆုတ်

www.burmeseclassic.com

ခွာထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြပါသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် အမှတ် (၃၁) ခြေလျင်တပ်ရင်းစစ်ကြောင်းသည် အင်(နီ)အမ်အက်စ်ပီ များ၏ ဖော်လမြိုင်ဌာနချုပ်ရုံးများနှင့် ဂျပန်ရေတွင်းပျက် နေရာရှိ သောင်းကျန်းသူစခန်းများကို နံနက် ၆ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်မှ စတင်ရှင်းလင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

တပ်မတော်သည် ရန်သူအင်အား ၅၀ ခန့်နှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် ယင်းစခန်းများအား နံနက် ၉ နာရီအချိန်ခန့်တွင် သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ကြသည်။

ဆက်လက်၍ နယ်မြေအား အသေးစိတ်ရှင်း လင်းရာ ရန်သူများ၏ မြေဧက ၁၀၀ ပတ်လည်ရှိ သစ်စက် ဝင်းကြီးတစ်ခုနှင့် မြေဧက ၈၀ ပတ်လည်ရှိ သစ်စက်ဝင်း ကြီးတစ်ခုတို့ကို ထပ်မံသိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ကြပြန်သည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့ညပင် ရှေ့တန်း အမှတ် (၃၁) ခြေလျင်တပ်ရင်းနှင့် အမှတ် (၁၀၁) ခြေလျင် တပ်ရင်း တို့ ပါဝင်ပူးပေါင်းစစ်ကြောင်းများသည် NMSP များ၏ သမိန်ဗရမ်းတပ်ရင်းဌာနချုပ်အား ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ခဲ့ ကြရာ ရန်သူအင်အား ၁၀၀ ခန့်တို့ကလည်း ၎င်းတို့၏

ခန်းကို လက်မလွတ်ရစေရေးအတွက် ခုခံခဲ့ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် တပ်မတော်သည် ရန်သူများနှင့် ပြင်း ထန်စွာ တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့၏ ခုခံမှုသည် သင်္ကြန်အမြောက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ တပ်မတော်မှ ချစ်နည်းဗျူဟာမြောက် စနစ်တကျ ချဉ်းကပ် တိုက်ခိုက် ဘာသောအခါ ဆက်လက်ရင်ဆိုင်ရန် မစွမ်းသာတော့ဘဲ အစဉ်ကလျားနှင့် စွန့်ခွာထွက်ပြေးသွား ခဲ့ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဆိုပါစခန်းအား ထိုနေ့မှန်းလွဲ ၁ နာရီအချိန်ခန့်တွင် သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆက်လက်၍ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် အင်(နီ)အမ်အက်စ်ပီ NMSP များ၏ ဗဟိုဌာနချုပ်ကို တိုက် ခိုက်ခဲ့ကြရာ ရန်သူအင်အား ၁၀၀ ခန့်မှ တပ်မတော်၏ ချစ်နည်းကို ပြင်းထန်စွာ တုန်ပြန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဆက် ၇ နာရီအချိန်မှ စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော အဆိုပါတိုက်ပွဲ သည် ထိုနေ့နံနက် ၁၀ နာရီ ၁၅ မိနစ် အချိန်တွင် ရန်သူ များသည် တစ်ဖက်နိုင်ငံအတွင်းသို့ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွား ကြခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့၏ဗဟိုဌာနချုပ်စခန်းကြီးကို စွန့်လွှတ် သွားခဲ့ကြပါတော့သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် တပ်မတော်၏ထိုးစစ်အင်အား မခံနိုင်တော့သည်အဆုံး လက်လွှတ်ထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြပါသည်။

တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများသည် ဆက်လက်ပတ်ဝန်းကျင်နယ်မြေအား ရှင်းလင်းခဲ့ကြရာ အမှတ် (၁) မြေလျင်တပ်ရင်းစစ်ကြောင်းသည် ဘုရားသုံးဆူမြောက်ခြမ်းတွင် ကေအင်(နီ)ယူအင်အား ၂၀ ယင်းနေ့ နံနက် ၇ နာရီမှ စတင်တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပြန်သည်။

သို့ရာတွင် မိနစ် ၅၀ မျှအကြာတွင် KN အားသည် ၎င်းတို့၏ခြေကုပ်နေရာကို စွန့်လွှတ်ကာ ထွက်ပြေးခဲ့ကြခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့၏ သစ်စက်ကြီးတစ်စုံတပ်မတော်က သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့လေသည်။

အလားတူပင် ရှေ့တန်း အမှတ် (၃၁) တပ်ရင်းစစ်ကြောင်းသည် ၎င်းတို့၏ခေတ္တထိန်းချုပ်သည့် အင်(နီ)အမ်အက်စ်ပီတို့၏ မုကျထိပ်စခန်းတို့ နေ့နံနက် ၇ နာရီတွင် သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြပြန်သည်။

ယင်းတိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်များတွင် တပ်မတော်သည် ၂၀ ဦးသည် နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်စွန့်

သွားခဲ့ကြပြီး စစ်သည် ၄၆ ဦးနှင့် ရှေ့တန်းလုပ်အားရှင် ၁၀ ဦး ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ကြပါသည်။

တိုက်ပွဲများအတွင်း ရန်သူတစ်ဦးအား တပ်မတော်မှ လက်ရအရင်ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ပြီး ရန်သူတို့၏အလောင်း ၄၀ တို့လည်း သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ထို့အပြင် ရန်သူများထံမှ လက်နက်မျိုးစုံ ၅၀ ခု၊ ဆက်သွယ်ရေးစက် ငါးလုံး၊ လမ်းလျှောက်စကားပြောစက် ကိုးလုံး၊ လက်နက်ငယ်ကျည်မျိုးစုံ ၁၀,၀၀၀ ခု၊ လောင်ချာနှင့် စိန်ပြောင်းမိုးသီး ၁၅၀ ကျော်၊ မီးချိုးစုံ ၅၀ ကျော်တို့ကိုပါ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။

တပ်မတော်မှ အဆိုပါရန်သူတို့၏ ဘုရားသုံးဆူအသက်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့စဉ် အင်(နီ)အမ်အက်စ်ပီနှင့် ကေအင်(နီ)ယူတို့၏စခန်းများ၊ သစ်စက်အတွင်းမှ ကျွန်းပျဉ်းကတိုးသစ်လုံးနှင့် သစ်ခွဲသားများ တန်ချိန် ၃,၂၀၀ နှင့် ဝန်ချီစက်တစ်စုံ၊ မီးစက်တစ်လုံး၊ ဝပ်ရှော့အလုပ်ရုံတစ်ခု၊ ချိန်းတပ် သစ်တင်ယာဉ်တစ်စီး၊ ဘွိုင်လာတစ်ခု၊ ယင်းတို့က သုံးခု၊ သစ်စက်သုံးအင်ဂျင် နှစ်လုံး၊ ခြောက်အချင်းရှိ လွှဲပိုင်းလေးခု၊ ပေ ၂၀ အရှည်ရှိ ငမန်းလွှဲ

www.burmeseclassic.com

၃၃၀

သောင်းတန်း

၂၄ ချောင်းတို့အား သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ယင်းပစ္စည်းများအပြင် အခိုင်အမာ သွပ်မီးအဆောက်အအုံကြီး ကိုးလုံး၊ စခန်းအဆောက်အအုံ ၂၀၀ ကျော်၊ မြို့နယ်ဆေးရုံအဆောက်အအုံ တစ်လုံး၊ အင်ဂျင်စက်မပါ သစ်စက်အသေး ငါးခု၊ ဆန်အိတ် ၅၇ အိတ်နှင့် စပါးအိတ် ၁၀၀ ကျော်တို့ကိုလည်း တပ်မတော်မှ သိမ်းဆည်းရမိလိုက်ပါသည်။

တပ်မတော်က အင်(နီ)အမ်အက်စ်ပီများ၏ ဘုရားသုံးဆူဒေသအား တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် တနင်္သာရီတိုင်း ထိုင်း-မြန်မာ နယ်စပ်ဒေသအနီးရှိ ကေအင်(နီ)ယူ တပ်မဟာ (၆) လက်အောက်ခံ တပ်ရင်း (၁၀) မှ အင်အားစုများ၊ အေဘီအက်စ်ဒီအက် တပ်ရင်း (၂၀၃) နှင့် အမ်အယ်လ်အေ သောင်းကျန်းသူများ ပူးပေါင်းအင်အား ၃၀၀ ကျော်ခန့် အခြေပြုထားသည့် မောတောင်ဒေသကိုလည်း ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့မှ မတ်လ ၉ ရက်နေ့အထိ စစ်ဆင်တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပြန်ပါသည်။

မြဝတီတောင်ခြမ်းတိုက်ပွဲများ ဤတွင်ပြီးဆုံးပါပြီ။ ဤတိုက်ပွဲနှင့်ဆက်စပ်၍ ၁၉၈၄ ခုနှစ်က ဘုရား

ဤတိုက်ပွဲနှင့်ဆက်စပ်၍ ၁၉၈၄ ခုနှစ်က ဘုရားသုံးဆူအား ဝင်တိုက်ခဲ့သည့် ဗကသ (၃၁) မှ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်ဆွေ၏ ဘုရားသုံးဆူစခန်းတိုက်ပွဲအား ဆက်စပ်ဖတ်ရှုနိုင်ရန် ဆက်လက်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည် ခင်ဗျား။

မြရတနာစာပေ

မြရတနာစာပေ

ဘုရားသုံးဆူစခန်းတိုက်ပွဲ

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်စေ့

ကွန်မန်ဒို ... ကွန်မန်ဒိုဆိုသည်မှာ ...

“တပ်ဖွဲ့စိတ်၊ စွန့်စားစိတ်များနှင့် သမားတို့က မလုပ်နိုင်သောလုပ်ငန်းများကို မိမိတို့နည်းလမ်းများဖြင့် အောင်မြင်အောင်လုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်”

မော်ဖိုးကေဒေသတွင် စစ်ဆင်ရေးတာဝန်များကို ၂ လကြာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။ မဲသေ

မြရတနာစာပေ

ကို ကျားကုတ်ကျားခဲတိုက်နေချိန် ခလရ (၂၄) မှ မိမိ
အကြောင်းသည် ပွိုင့် (၅၅၅၅) တောင်ကုန်းပေါ်မှ ရန်သူ
တန်းဖြစ်သော ဆင်တောင်ကို ဦးနှိမ်ပစ်ခတ်ထားရာမှ
၁၉၄၄ ခုနှစ် ဧပြီလ ၇ ရက်နေ့တွင် တပ်ရင်းဌာနချုပ်
သည် ဒူးရင်းဆိပ်သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။
တပ်ရင်းတွင် တစ်ရက်သာနားခွင့်ရခဲ့ပြီး “လှာကာ”
တပ်မြေစက်ရုံ လုံခြုံရေးတာဝန်များကို ၂ ပတ်ခန့်
ထမ်းဆောင်တာဝန်ယူခဲ့ရပြန်သည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် လှာကာ
တပ်မြေစက်ရုံ လုံခြုံရေးတာဝန်များကို ဗိုလ်မှူးကြီး
မြင့်စေ့ (ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး တင်ရွှေ-ယခု ကွယ်လွန်)
က လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ပြီး တပ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ ပြန်လည်
ရောက်ခဲ့ရသည်။ တပ်ရင်းဌာနချုပ်သို့ရောက်သောအခါ
အခြေစိုက် အမှတ် (၂၀၂) ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့မှူး တာဝန်
ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။
အခြေစိုက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် အိမ်တွင် ၅ ရက်
နားနေပြင်ဆင်ပြီး ဧပြီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် အရှေ့
တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သို့ သွားရောက် သတင်းပို့ခဲ့

မြရတနာစာပေ

ပါသည်။

ဤနေရာတွင် အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်ထံမှ ဖွဲ့စည်းထားသော ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့များအကြောင်းကို ရန်လိုအပ်ပါသည်။ အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်ထံမှ အောက်တွင် နယ်မြေအလိုက် ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ (၂) ခု ရှိပါသည်။ ၁၀၁ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့၊ ၂၀၂ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့၊ ၃၀၃ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းလက်အောက် တပ်ရင်းများမှ အလှည့်ကျ တပ်စုများ၊ ရုံးအဖွဲ့များ၊ ထိခိုက် မှားယွင်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ ယခု ၂၀၂ တပ်စွဲ တာဝန်ကို မိမိတပ်ရင်း ခလရ (၂၄) မှ တာဝန်ယူရန် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်သည် တပ်ဖွဲ့မှူးတာဝန်ကို သွားရောက် ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သို့ သွား ရောက်သတင်းပို့ပြီး နောက်တစ်နေ့ ၂၀၂ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ ရှိရာ ရေးမြို့သို့ ရထားနှင့် ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ရေးမြို့ ဧပြီလ ၂၆ ရက်နေ့ ညနေတွင်ရောက်ရှိပြီး တပ်စွဲ တာဝန်များကို ဗိုလ်မှူးလှထွန်း (ဗိုလ်သင်တန်းအပယ် ၂၉ မှဖြစ်ပြီး ဘိနပ်စက်ရုံတွင် စက်ရုံမှူးတာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့သူ) ထံမှ လွှဲပြောင်းယူရပါသည်။ ကွန်မန်

မြရတနာစာပေ

(၂၀၂)တွင် ရုံးအဖွဲ့၊ တပ်စု ၃ စုနှင့် တပ်စုမှူးအရာရှိ ၃ ဦး ပါဝင်ပါသည်။ ရုံးအဖွဲ့မှာ ခလရ (၁၇) မှ တွဲပေးထား သော CQ (စီကျူ) ခွဲထောက်တစ်ယောက်၊ ရုံးလုပ်ငန်း ညွှန်ရန် စစ်သည် ၄ ယောက်၊ တပ်စုများမှာ ခလရ (၃၁) မှ စု ၁ စု၊ ခလရ (၃၂) မှ စု ၁ စုနှင့် ခလရ (၆၁) မှ တပ်စု ၁ စုတို့ ဖြစ်ပါသည်။ တပ်စုမှူးများမှာ ဗိုလ်ဝင်းရွှေ၊ ဗိုလ်အောင်ဇေယျနှင့် ဗိုလ်ခင်မောင်စိုးတို့ ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပိုင်း ထိုအရာရှိများထဲမှ ဗိုလ်ခင်မောင်စိုး တစ်ဦး ဖြစ်သွားသော ကလေးမြို့တွင်တွေ့ဆုံရပြီး ကျန်အရာရှိများမှာ ခလရ (၃၁) မှ အချိန်ထိ မတွေ့ရှိရတော့ပါ။ ခေါင်းဆောင်က ခလရ (၃၁) မှ မိမိ ဖြစ်ပါသည်။ အားလုံး တကယ့်အာကသတ္တိ မတွေ့ရချည်းပါပဲ။ တပ်ရင်းတိုင်းမှာ ခပ်မိုက်မိုက် တိုက်ရဲ တက်ရဲသူ၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ဆန္ဒပြုသူများအား နည်းစေလွှတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လူအမျိုးမျိုး၊ စိတ်အမျိုး မျိုးကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် စည်းရုံးအုပ်ချုပ်ရမှာဖြစ်ပါသည်။ အချို့ အချော၊ အမြောက်၊ ခပ်မာမာ နည်းမျိုးစုံ သုံးရပေ မည်။ အမှန်တကယ် တိုက်ပွဲများကြုံသောအခါ အားလုံး သည် အလွန်အားကိုးရပြီး ကျေနပ်ဖွယ်ကောင်းပါသည်။

မြရတနာစာပေ

ရေးမြို့တွင် အခြားတစ်ရင်းများမှ တပ်ဖွဲ့များသည် ရောက်နေကြပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ပါဝင် တပ်ဖွဲ့များအနေဖြင့် ခလရ (၃၁)၊ ခလရ (၆၁)နှင့် ခလရ (၆၂) တို့မှ ခွဲ ၁ ခွဲစီ ပါဝင်ကြပါသည်။ စစ်ကြောင်း တာဝန်ကို ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတင်မြင့် (နောင် ၄ နိုက် ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ)မှ တာဝန်ယူမည်ဖြစ်သည်။ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ဘုရားသုံးဆူစခန်းအား ချီတက်သိမ်းပိုက်ရန် ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ အတော်ညဉ့်နက်မှ စစ်ဆင်ရေးအဖွဲ့အဝေး လုပ်ဖြစ်ကြသည်။ စစ်ကြောင်းတွင်ပါဝင်မည့် တပ်ဖွဲ့များမှ အရာရှိများ ဆွေးနွေးကြသည်။ စစ်ကြောင်းမှူးကြီး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး တင်မြင့်က စစ်ဆင်ရေးတာဝန် ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းများကို မြေပုံနှင့်တကွ ရှင်းလင်းဆွေးနွေးခဲ့သည်မှာ -

“အဓိကအားဖြင့် ဘုရားသုံးဆူစခန်းကို ချီတက်တိုက်ခိုက်ဖို့ဖြစ်တယ်။ ချီဟက်ရာလမ်းကြောင်းကို ရေချောင်းရေးချောင်းအတိုင်း ချီတက်မယ်။ မြေပြင်လမ်းကြောင်းမသုံးဘူး။ မြေပုံမြေပြင်ကိုသုံးသပ်ပြီး စနစ်တကျ ချီတက်မယ်။ စခန်းချရာမှာလည်း သိုသိုသိပ်သိပ်နဲ့ တိတ်တိတ်

ဦတ်ဆိတ် ဆောင်ရွက်ကြမယ်။ ရိက္ခာကို ၅ ရက်စာ သယ်ရမယ်။ ဆက်သွယ်ရေးအနေနဲ့ ဆက်သွယ်ရေးစက်၊ ဆက်သွယ်ရေးစာ၊ စသဖြင့် အဆက်အသွယ်မပြတ်ဖို့ ဆောင်ရွက်ကြမယ်”

မြေပုံပေါ်တွင် ချီတက်မည့်လမ်းကြောင်းများကို ဆွေးနွေးစိတ်ဆွေးနွေးမှတ်တမ်းတင်ကြပါသည်။ စစ်ကြောင်းဆင်အားအနေဖြင့် တပ်ခွဲ ၄ ခွဲနှင့် ကွန်မန်ဒိုတပ်ခွဲတစ်ခွဲ ပါဝင်မည်ဖြစ်သည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ရေးမြို့မှ ဆက်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ရေးချောင်းအတိုင်း ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းရွာ ခန့်မှန်း(LS. ၈၉၉၂) သို့ ရောက်ပြီး ဆက်ထွက်လာခဲ့ကြရာ ဘော်ဒိုးရွာ ခန့်မှန်း(LS. ၉၀၀) သို့ ညမောင်မှ ရောက်သည်။ ၎င်းတွင် အခြေပြုတိုက်ကြသည်။ ၎င်းမှ နောက်နေ့ ဧပြီလ ၂၈ ရက်နေ့ နောက်စောစော ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ကင်ပွန်းခန့်မှန်း(MS. ၀၄၈၈) သို့ ရောက်ရှိပြီး လမ်းကြောင်းဆက်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းကြောင်းမရှိတော့ဘဲ Compass သံလိုက်အိမ်မြှောင်ဖြင့် မြေပုံ မြေပြင်အတိုင်း

ချီတက်ခဲ့ရတော့သည်။ ခန့်မှန်း မပညာ(MS. ၁၃၉၁) ရောက်ရှိကြပြီး ဆက်လက်၍ လမ်းရှာမရတော့သဖြင့် ၎င်းနေရာတွင်ပင် အခြေပြုလိုက်ရတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ ဧပြီလ ၂၉ ရက်နေ့ မြေပုံကြေး လမ်းစရှာမရသဖြင့် တောင်ကျောများအတိုင်း ရည့်မှန်သို့ သို့ပေါက်မည့် အရပ်မျက်နှာ မပျောက်စေဘဲ (Compass March) သံလိုက်အိမ်မြှောင်ဖြင့် ချီတက်ခဲ့ကြရာ တောင်တစ်ခုတွင် တက်မရ၍ ၎င်းနေရာတွင် အခြေပြုလိုက်ရပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရ ၎င်းနေရာမရောက်မီ မိမိအဖွဲ့ ပွိုင့်(ရှေ့ပြေး) သွားရာ ရှေ့တွင်ဖြတ်ပြေးသော ခွေးတူဝင် တစ်ကောင်အား ပစ်သတ်ရရှိသဖြင့် ညနေစာအတွက် အဆင်ပြေသွားပါတော့သည်။ စစ်ကြောင်းချီတက်မှုကြောင့် ကမ်းတွင် တောကောင်တွေကို မပစ်ခတ်ရန် အမိန့်ထုတ်ပေးသော်လည်း မိမိတို့အားရန်မူသဖြင့် ပစ်ခတ်လိုက်ရကြောင်း အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ခွင့်ပြုလိုက်ရပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မစားဖူးသော တောကောင်သားကို စားလိုက်ကြရသည်။ ဝှက်သားနှင့် တော်တော်တူပါသည်။ ရှေ့ဆက်သွားမှု မြေပုံမြေပြင် စစ်ကြောင်းမှူးနှင့် ညှိနှိုင်းကြသည်။ ဤနေရာ

တွင် လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသဖြင့် စစ်ကြောင်းတစ်ခုမှ လှုပ်ရှားမှုအား လုံခြုံစိတ်ချရသောအနေအထားတွင် နေပါသည်။

ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့ ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ တောင်တက်တောင်ဆင်း ခက်ခက်ခဲခဲ ချီတက်ကြရသည်။ ခန့်မှန်းမြေပုံညွှန်း (MS. ၁၄၉၄) ခိုလှန်နက္ခတ်တောင်တွင် အခြေပြုလိုက်ရသည်။ တောင်တက်တောင်ဆင်းဖြစ်၍ တော်တော်ပင်ပန်းသွားကြသည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ် မေလ ၁ ရက်နေ့ အခြေပြုရာ ခိုလှန်နက္ခတ်တောင်မှ ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ ခန့်မှန်း မပညာ(MS. ၁၈၉၇)တွင် ညအိပ်ရပ်နားကြရသည်။ တောင်ဘက် တောတိုးပြီးသွားရာ ခက်ခက်ခဲခဲသွားရသည်။ ဆမ်း မရှိပါ။

မေလ ၂ ရက်နေ့ အခြေပြုရာမှ အနောက်မြောက်ဘက်သို့ မှန်းပြီး ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ခန့်မှန်း မပညာ(MS. ၂၁၉၆) သို့ ၁၆၃၀ ချိန်ခန့်ရောက်ရှိရာ မှောင်သွားသဖြင့် ခရီးမဆက်နိုင်တော့ဘဲ ညအိပ်စခန်းချလိုက်ရသည်။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက် ရေမရသဖြင့် ထမင်းချက်မစား

www.burmeseclassic.com

နိုင်တော့ဘဲ ညအိပ်စခန်းချ လိုက်ရတော့သည်။

မေလ ၃ ရက်နေ့ ဆက်ထွက်ခဲ့သည်။ ရည်ရွယ်ချက်သို့သွားရန်လမ်းနှင့် တော်တော်နီးကပ်လာပြီဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း လမ်းစလမ်းန မတွေ့ရသေး။ ခန့်မှန်း မဟုတ် (MS. ၂၅၉၄) တွင် ညအိပ်ရပ်နားလိုက်ရသည်။

မေလ ၄ ရက်နေ့ လမ်းရှိမည့်နေရာသို့ ဖြစ်ဖောက်ထွက်ခဲ့ရာ တောင်ယာတဲတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ တောင်ယာတဲသို့ တိတ်ဆိတ်စွာ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ရာ တောင်ယာတဲတွင် မုန်သူအမာခံအချို့ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည်။ ၎င်းတို့နှင့်အတူ မိုင်းပစ္စည်းအချို့ ရမိခဲ့သည်။ ဖမ်းဆီးရမိသော အမာခံများကို မေးမြန်းသတင်းယူခဲ့သည်။ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းနှင့် ရန်သူသတင်းကွင်းဆက်များ ရရှိသည်။ ရန်သူနှင့်နီးကပ်လာပြီဖြစ်သဖြင့် မိမိတပ်ဖွဲ့များ အထူးသတိဝီရိယ ရှိစေခဲ့ပါသည်။ ၎င်းမှ နတ်ရေတူးရွာအား ဝင်ရောက်ရှင်းလင်းခဲ့ပါသည်။ ရန်သူနှင့် ကျေးဇူးသူကျေးရွာသားများသည် သတင်းကြိုတင်ရသွားပြီးဖြစ်၍ အားလုံးထွက်ခွာသွားပြီးဖြစ်သည်။ ဆက်လက်ရှင်းထုတ်ချီတက်ခဲ့ပြီး ရွာသစ်ရွာ ခန့်မှန်း မဟုတ် (MS. ၃၁၉၈) ဖြစ်သည်။

မြရတနာစာပေ

ရောက်ရှိအခြေပြုခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသုံးဆူသွားလမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုညတစ်ညလုံး ဘုရားသုံးဆူဘက်ဆီမှ ကားသံများကြားနေရသည်။ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ အားလုံးပြောင်းရွှေ့ထွက်ခွာသွားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မေလ ၅ ရက်နေ့ ခေတ္တစခန်းချရာမှ ဆက်လက်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းကြောင်းအတိုင်းပဲ ချီတက်ရသဖြင့် အန္တရာယ်များသည်။ ရန်သူက မုချတိုက်ခိုက်မည်ဖြစ်သည်။ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ချီတက်ခဲ့ကြရာ မူယာစခန်း ခန့်မှန်း မဟုတ် (MS. ၃၅၉၁) တွင် မွန်သကသအဖွဲ့နှင့် ထိတွေ့မှု ဖြစ်သည်။ ရှေ့ပြေးအဖြစ် ခလရ (၆၂) မှ ချီတက်ရှင်းထုတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ရန်သူသည် ခဏသာ ခုခံပြီး ဘုရားသုံးဆူဘက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားသည်။ ဆက်လက်ရှင်းထုတ်ထွက်လာခဲ့ကြရာ ဘုရားသုံးဆူစခန်းအခြေသို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ဘုရားသုံးဆူစခန်းသည် အမြင့်ကြောပေါ်မှာ ဖြစ်ပြီး မိမိချီတက်ရာလမ်းကြောင်းမှာ အနိမ့်ပိုင်းဖြစ်နေသည်။ ရန်သူ ၁၅၀ ကျော်ခန့် ဘုရားသုံးဆူစခန်းတွင် ခုခံပြီးမိနေကြောင်း သိရသည်။ တောင်ခြေမှစထွက်သည်နှင့် စတင်တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားတော့ သည်။ တိုက်ပွဲပြင်းထန်ပြီး

မြရတနာစာပေ

ဆက်တက်၍ မရပါ။ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲပစ်ခတ်မှုများ ဆက်
ဖြစ်နေပြီး ဘုရားသုံးဆူစခန်းကို တက်သိမ်းမရ ဖြစ်နေ
သည်။ ရန်သူက အပေါ်စီးမှနေရာယူထားသဖြင့် ခဏ
(၆၂) စစ်ကြောင်းသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ နံနက်ပိုင်း
စတင်ရင်ဆိုင်ထားရာ ညနေပိုင်းအထိ မတက်နိုင်ဖြစ်
သည်။ ထိုခိုက်မှုအနည်းငယ်လည်း ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ထို
ဖြစ်နေရာမှ စစ်ကြောင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတင်မြင့်
မိမိအားခေါ်ယူပြီး ...

“ကိုမြင့်ဆွေ စခန်းမသိမ်းနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်
ခင်ဗျားတို့ ကွန်မန်ဒိုပဲ သုံးရတော့မှာပဲ။ ဘယ်ဘက်
ပန်းပြီး တက်သိမ်းဗျာ”

ကျွန်တော့်ကွန်မန်ဒိုကို တာဝန်ပေးအပ်ပြီး ဘယ်
တိုက်ရမလဲ။ တိုက်ရမည့် ဘယ်ဘက်တောင်ပံကို လှေ
သောအခါ တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှ အောက်သို့ ပြေ
လေးဆင်းသွားသည်။ မြေပြန့်လတ်ကွင်း ဖြစ်နေသည့်
တော်တော်ကျယ်သည်။ မည်သည့်အတားအဆီးမျှ နေ
ကွင်းပြောင် ဖြစ်နေသည်။ မိမိတပ်စုမှူးများနှင့် တိုင်
သောအခါ အချိန်ကလည်း ကြာမြင့်နေပြီး တိုက်ပွဲကလည်း

အီလာပြီဖြစ်ရာ အမြန်သုံးသပ် အမြန်တိုက်မှဖြစ်တော့မည်။
ဒါကြောင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ရင်ဘောင်တန်း လှံစွပ်ထိုး တိုက်မယ်။ တပ်စု
၂ စုက ဘယ်၊ ညာ ချေမှုန်းရေး တာဝန်။ ကျန်တစ်စုက
အရန်အဖြစ် ထားမယ်။ တပ်ဖွဲ့မှူးကိုယ်တိုင် ချေမှုန်းရေး
၂ စုဖြင့် လိုက်ပါကွပ်ကဲမယ်။ ရန်သူပစ်ခတ်မှုကြောင့်
ထိုခိုက်ကျဆုံးမှုရှိခဲ့ရင်လည်း ချေမှုန်းရေးကို ရပ်တန့်မသွား
စေနဲ့။ ပစ်အားအရှိန်အဟုန်ဖြင့် တိုက်ခိုက်မယ်”

စနစ်တကျ တာဝန်ပေး ရင်ဘောင်တန်းတပ်ဖြန့်
စေပြီး ပစ်ခတ်ကျားထိုး တိုက်ခိုက်စေခဲ့ပါသည်။ မိမိ
ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ညီညီညာညာဖြင့် ရင်ဘောင်တန်း
အပြေးတက် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ရပါတော့သည်။ တပ်ဖွဲ့
စိတ်ဓာတ်ပြင်းပြစွာဖြင့် ညီညီညာညာ တိုက်ခိုက်သည်။
ဒဏ်ရာ ရနိုင်သည်။ ကျဆုံးနိုင်သည်။

“၂၀၂ ကွန်မန်ဒိုကွ ... ၂၀၂ ကွန်မန်ဒိုကွ”
ဟု အော်ဟစ်တိုက်ခိုက်သည်။ ရန်သူက
ဧကန်လတ်ဖြင့် အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်နေသည့်ကြားထဲမှ
ဘယ်ဘက်တောင်ကြောတွင်ရှိသော ဘုန်းကြီးကျောင်းကို

စတင်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ တကယ်တော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသည် တစ်ဖက်နိုင်ငံတွင်းမှာ ရှိသည်။ ဆက်လက်၍ ရန်သူခံစစ်ယူထားသော နေရာများအားလုံး သိမ်းပိုက်ခဲ့ပါသည်။

ရန်သူ့ထံမှ အလောင်း ၂ လောင်း၊ အုတ်တစ်လက်၊ စကားပြောစက် တစ်လုံးနှင့် ပစ္စည်းအမျိုးသိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။

မိမိဘက်မှ စစ်သည် ၇ ဦး ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပါသည်။ တပ်ကြပ်ဟန်ဝင်းနှင့် တပ်ကြပ်ထွန်းမြင့်တို့ ဆရာ ၂ ဦး ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။ ပစ္စည်းများဆုံးရှုံးမှုတော့ မရှိပါ။ တကယ်တော့ အသေခံတိုက်ခြင်း မဟုတ်ပါလား။

၁၉၈၄ ခုနှစ် မေလ ၆ ရက်နေ့ လိုက်စစ်အဖွဲ့မှန်သကသ နိုင်ဆိတ်နီစခန်းအား သွားရောက်တိုက်ခိုက်စခန်းမတွေ့ပါ။ နယ်ခြားဖြစ်နေသဖြင့် ထိုင်းပုလိပ်များ အနည်းငယ် ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ပါသည်။ ထိုင်းပုလိပ်များက

“ထိုင်းပုလိပ်တွေပါ။ ထိုင်းပုလိပ်တွေပါ”

ဟု အော်သဖြင့် ဆက်လက်လိုက်ခိုက်မှုမပြုတော့ဘဲ ငင်းနေ ဘုရားသုံးဆူစခန်းတွင် ပြန်လည်အခြေစိုက်

အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသုံးဆူစခန်းသည် မှောင်ခိုပစ္စည်း ဖြန့်ဖြူးရာဒေသဖြစ်သဖြင့် ပစ္စည်းမျိုးစုံကို ဂိုဒေါင်ကြီးများဖြင့် သိုလှောင်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျောင်းနေစဉ် သင်ခဲ့ရသော ပထဝီတွင် “ဘုရားသုံးဆူတောင်ကြားလမ်း” ဟု ကြားသိခဲ့ဖူးရာ ယခု ဆက်တွေ့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ပါသည်။ တည်ထားသော ဘုရားသုံးဆူမှာ မိမိတို့နိုင်ငံတွင်းတွင် မရှိပါ။ ထိုင်းနိုင်ငံထဲတွင် ဖြစ်နေသည်။ ဘုရားသုံးဆူလုံးတွင် ထီးတော်များ မရှိကြပါ။ ဘုရားများမှာ အမြင့် ၉ တောင်၊ ၁၀ တောင်ခန့် ရှိပါလိမ့်မည်။ အလောင်းဘုရားလက်ထက်က တည်ထားခဲ့သောဘုရားများ ထီးတင်၍ မရအောင် ကြိမ်စာပြုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရပြီး ထီးတင်ပါက မိုးကြိုးပစ်ကြောင်း သိရသည်။ အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကြသည်။ တကယ်တော့ မိမိတို့သည် ထိုင်းနိုင်ငံထဲတွင် ရောက်နေကြသည်။ မှောင်ခိုဈေးတန်းကြီးတွင် ပစ္စည်းတွေစုံပါသည်။ ကုန်သည်များ မသယ်နိုင်။ ဒီအတိုင်းပဲ ဂိုဒေါင်လိုက် ထားခဲ့ကြသည်။ ပစ္စည်းများတန်ဖိုးကတော့ နည်းမည်မဟုတ်ပါ။

စုစုပေါင်း သိမ်းဆည်းရမိသော ပစ္စည်းများတွင်

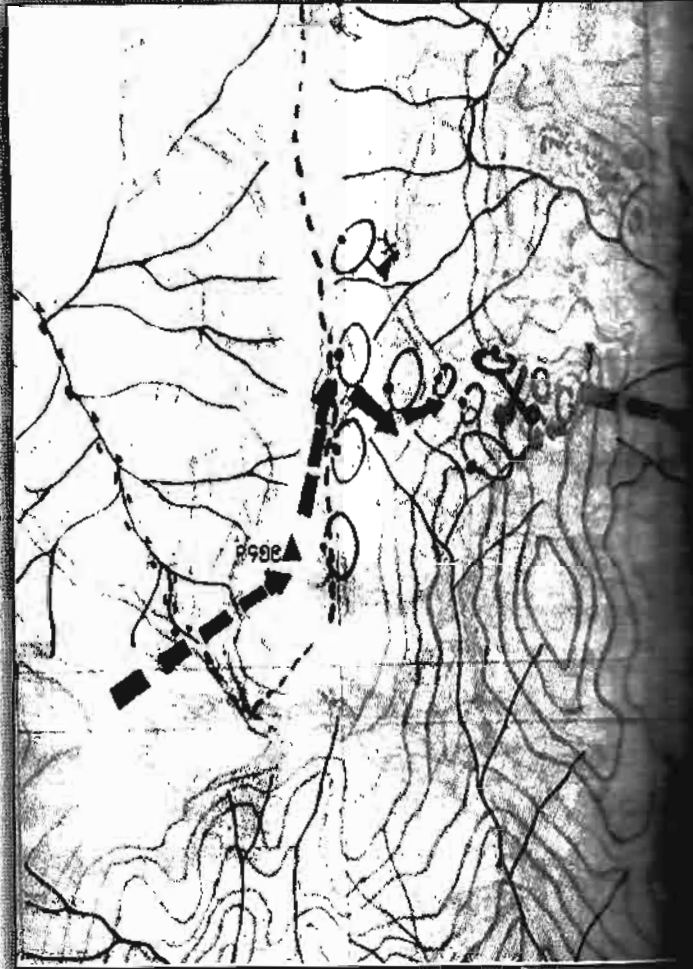
ဒီ(၇) (D-7) မြေထိုးစက်တစ်စီး အပါအဝင် ကားချိုအစီး ၂၀ ခန့် သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။ အခြားပစ္စည်းများကတော့ အများအပြားပင်ဖြစ်သည်။

မိမိတို့သည် စခန်းတွင် ကြာကြာနေ၍ မရ။ အခြေခွာမှ ဖြစ်မည်။ ရန်သူက ပြန်တိုက်မှာ သေချာသည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ် မေလ ၇ ရက်နေ့ မနက်ပိုင်းလောက်တော့ ရန်သူက လက်နက်ကြီးများဖြင့် တစ်စတစ်စ ပစ်ခတ်သည်။ မိမိတို့စစ်ကြောင်းများလည်း ဘုရားသုံးဆူစခန်းတဖြည်းဖြည်းဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြပါတော့သည်။

ခုတီယဗိုလ်မှူးကြီးမြန်မောင်ကြီး

ဘုရားသုံးဆူ တိုက်ပွဲမြေပြင်

KNU တပ်မဟာ(၁)မှ ကျော်ဟိုးအားအသေရမိသည့်

အခန်း (၆)

တပ်မဟာ (၁)မှ KNU ကျော်ဟိုးကို အသေရမိခဲ့စဉ်က

ကျွန်တော် ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းတော့ ကရင်
ပြည်နယ် ဖာပွန်တွင် တာဝန်ကျ၏။ ဖာပွန်ကား ဆက်သွယ်
ရေး အတော်ခက်ခဲပြီး ချောင်ကျလှ၏။

ရန်သူကား KNU တပ်မဟာ (၇)နှင့် တပ်မဟာ
၁) တို့ ဖြစ်၏။ တပ်မဟာ (၇) က သိပ်လှုပ်ရှားမှု မရှိ။

မြေရတနာစာပေ

တပ်မဟာ (၁) ကတော့ သထုံခရိုင်မှ LRP လျှောက်ထား
မကြာခဏ တပ်ကိုဒုက္ခပေးသည်။

ကျွန်တော် ဒုဗိုလ်ဘဝတွင် ကျွန်တော့်ကွပ်ကဲ
အောက်က ကတိုင်တိရစ္ဆာန်နှင့် ကညင်ဒုံရဲစခန်းများ
တိုက်သွားရာ လူ ၁၄ ဦး၊ ၁၅ ဦးခန့် ကျပြီး လက်နက်
ဆယ်လေးငါးလက်ပါသွား၏။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်ကျ ဖြစ်သည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ်ကျတော့ သူ့ပြောက်ကျား လေထဲ
ဆယ်ဦးက ကျွန်တော့်အားချောင်းပစ်ရာ သေနတ်တစ်ထက်
ဆုံး၍ လူ ၂ ယောက် ဒဏ်ရာရခဲ့ဘူး၏။ ထိုစဉ်က KNU

တပ်မဟာ (၁) များမှာ ကျော်ဟိုးဖြစ်၏။ ကျော်ဟိုး
အမာရှောင် အမွတ်တိုက် သီဝရီကို အတော်ကျွမ်းသည်။ KNU

ဦးစီးချုပ်ဗိုလ်မြ၏တပည့်ရင်း ကြီးဖြစ်၏။ တပ်မဟာ(၁)ကို
ဂျူနီယာတပ်ရင်းမှူးဘဝမှ စီနီယာ ၂ ဦး၊ ၃ ဦးကို
သူ့အား တပ်မဟာမှူးပေးခဲ့၏။ ကျန်လူများက သူ့
ဂျူနီယာဆိုပြီး ကလန်ကဆန်လုပ်ရာ သူက သူ့ဆရာ
ဗိုလ်မြကို လူကိုယ်တိုင် သွားတိုင်ခဲ့၏။

၁၉၇၁ ခုနှစ်လောက်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မြက ထိုသူတွေကို မလိမ့်တပတ်နှင့် သံလွင်
မြစ်ဘေး ကဘောသရောသို့ခေါ်ယူပြီး သုတ်သင်ရှင်းလင်း
ဆိုက်၏။ သူ့ကိုယ်တိုင် လုံ့စွပ်နဲ့ ထိုးသတ်ပြလိုက်၏။
သေဆုံးသွားသူများမှာ အဆင့်မြင့်တပ်မှူးများဖြစ်သည်။ -

ဒဂါး

ပေါက်ကျော်

ဖါပြား

စိန်သီး

ကြယ်နီ

ရော်နယ်

အလက်ဇန္ဒား

ဖော်ဟိန်း

ညွန့်တင်

တို့ဖြစ်ကြ၏။ အားလုံးအငယ်တွေပါဆိုက ၃၂
သောက်ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မြ၏ ပံ့ပိုးမှုနှင့် ကျော်ဟိုးကြီး
အထူးမြဲသွား၏။

၁၉၇၁ ခုနှစ် ထိုကိစ္စအပြီးတွင် ကျော်ဟိုးက လူ
သေ ကျော်နှင့် ကျွန်တော့် ကတိုင်တိရစ္ဆာန်ကို လာတိုက်

သည်။ ကျွန်တော့်မှာ လူ ၄၀ခန့်သာရှိ၏။ ဆယ်ခန့်သာ
 ကွာ၏။ သို့ရာတွင် ဒီတစ်ခါတော့ သောင်းဝေဦး လူ
 အတော်လည်းနေပြီ။ သူ့သတင်းရသည်နှင့် စခန်းတိုက်
 မရအောင် ကာကင်း၊ ကင်းပုန်း အမျိုးမျိုးလုပ်ထားသည်။
 တိုက်မိုင်း နင်းမိုင်းများထောင်သည်။ စနိုက်ပါလက်ကြေး
 တပ်သားများ ကြိုလွှတ်ပြီး လမ်းမှ ဆီးပစ်စေသည်။ တာ
 နှင့် ကမမောင်းကို စစ်ကူတောင်းသည်။ ညအခါ စခန်း
 မှလူထုတ်ပြီး စခန်းပြန်ဝင်ခိုင်းကာ စစ်ကူလာဟန်
 ပြု ဆောင်ရွက်သည်။ ညတွင်းချင်း စစ်ကူတွေ ရောက်
 နေပြီပေါ့။

တကယ်စစ်ကူတွေရောက်တော့ပါလားသည်
 မိလိမိတာ နောက်ပွင့်ကြီးဖြင့် ကျော်ဟိုးတို့ရှိရာ ဘော
 လယ်ရွာကြီးကို သုံးလေးငါးချက်လှမ်းပစ်ပြခဲ့၏။ ကျော်
 ကြီး ကျွန်တော့်မတိုက်နိုင်တော့ဘဲ ဒုံသမိချောင်း
 ပြန်ဆုတ်သွားရတော့၏။

“တောက် ... ဒီဗမာစစ်ဗိုလ်ငယ်နဲ့
 တော်တော် လူလည်ကျနေပြီ”
 ဟု ကျော်ဟိုးကြီးက ကြိမ်းငါးသွား၏။

တစ်ခါ သိမယ်တဲ့။ ရပါတယ်။ လာခဲ့ပါ။

နောက်နှစ် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် သူ့အခြေခံနယ်မြေ
 သထုံမြောက်ခြမ်းသို့ ခလရ (၁၉)နှစ်ခွဲတစ်ကြောင်း ဝင်ရ
 တော့ ကျွန်တော်က ကျော်ဟိုး အသံကြားသည်နှင့် အတင်း
 သိုက်သည်။ လေးကေမြောက်ဘက် မြစ်ကျိုးကြီးဝိုင်း
 နားတွင် သူ့သတင်းရ၍ ကျွန်တော်က လက်ရွေးစင် လူ
 ၂၅/၃၀ နှင့် ချောင်းဘေး ကင်းပုန်းဝပ်စောင့်ခဲ့သည်။ ၂
 ခုတ်စောင့်ရသည်။ ည သူ့နှင့်အဖွဲ့ချောင်းဖြတ်တော့ ပစ်
 သိုက်ရ၏။ သို့သော် သူတို့က ကျွဲအုပ်ကြီးနှင့် ရောဖြတ်၍
 အမြီးဖျားသာ ပစ်နိုင်တော့၏။ M 79 တစ်လက်ရလိုက်ပါ
 သည်။ လူတော့မရပါ။ ကျော်ဟိုးကြီးမှာ ဘီးလင်းမြစ်ဖျား
 ဆက်သွားပြီး ကိုယ်ရောင်ဖျောက်သွား၏။ ထိုဂွင်မှ
 ကျွန်တော်တို့ မပြန်မချင်း ပြန်မလာတော့ပါချေ။

ဒီတစ်ခါ ကျော်ဟိုးကြီး သောင်းဝေဦးကို ဖျား
 သွားပါပြီ။ ကျော်ဟိုးကြီး အဲဒီတုန်းက တကယ်လည်း
 ဖျားနေသည်ဆို၏။

၁၉၇၉-၈၀ ခုနှစ်တွင် ကျော်ဟိုးအား ဗိုလ်မြက

တပ်မဟာ (၁) များမှဖြုတ်၍ သူထက်ပိုလှရည်လည်
ကျော်လင်းအား တပ်မဟာမှူးအသစ် တင်ခဲ့၏။ ခပ်အ
ကျော်ဟိုးအား အငြိမ်းစားပေးလိုက်၏။

“တပ်မဟာမှူး မလုပ်ရရင်နေပါစေ၊ စစ်
တိုက်ခွင့်ပြုပါ”

ဟု ဗိုလ်မြထံခွင့်တောင်းရာ ဗိုလ်မြက ခွင့်ပြု
ခဲ့၏။ ကျော်ဟိုးက သူ့လူ သုံးလေးဆယ်နှင့် ဘီးလင်း
ဖျားတွင် သွားရောက်ခိုအောင်း လှုပ်ရှားနေသည်။

၁၉၈၀ ခုနှစ် မိုးတွင်းတွင် တပ်မ (၄၄)မှ တစ်
ထိုဒေသသို့ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားသည့်အခါ ကျော်ဟိုး
သတင်းရရှိ ခမရ (၆) မှ ဗိုလ်မှူးစိန်လင်း ဦးစီး
တစ်ကြောင်းမှ တာဦးစီးတွင်ကို ဝင်ရှင်းရာ ကျော်ဟိုး
ကို တွေ့ရှိရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့ပြီး ထိုတိုက်ပွဲ၌ ကျော်ဟိုး
ကျဆုံးခဲ့ရ၏။

ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းမှာ ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းစ အ
ငယ်ဘဝက ကမမောင်း ခမရ (၈)ကဖြစ်သည်။ သူ
ကျော်ဟိုးဒုက္ခပေးတာကို အတော်ခံခဲ့ရသူဖြစ်၏။ ထို့
ကျော်ဟိုးသတင်းရတော့ သဲကြီးမဲကြီး လိုက်ပြီးတိုက်

ကျော်ဟိုးကို အသေရခဲ့တော့၏။

ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းနှင့်ကျွန်တော်သည် ၁၉၈၃ ခုနှစ်၌

သနက (၁) တွင်ပြန်ဆုံကြ၏။ သူက ဒုတပ်ရင်းမှူး၊

ကျွန်တော်က တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်မှူး။ ထိုစဉ်က သူသည်

အရှေ့မြောက်ပကပများနှင့် တိုက်လာရာ ဒူးတွင် လက်နက်

ဒဏ်ရာ ခံရ၍ ဆေးကုသမှုခံယူနေရဆဲဖြစ်၏။ ဆေးရုံကဆင်း

သော်လည်း ဒူးမကောင်းတော့ဘဲ စစ်ဆင်ရေး တာဝန်

ထမ်းဆောင်နိုင်တော့သဖြင့် ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနသို့

ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့လေသည်။ သူသည် ကရင်

ပြည်နယ်ဝန်ကြီး (ဟောင်း) ဒေါက်တာစောလှထွန်း၏

အဖော်ဖြစ်၏။ သူ့ဇနီးမှာ ဒေါ်ခင်လေးတင့်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ခင်လေးတင့်သည် ယခု ကရင်ပြည်နယ် NLD ဝန်ကြီး

ချုပ် နန်းခင်ထွေးမြင့်၏အစ်မဖြစ်သည်။

သနက (၁) တွင် လူချင်းဆုံရာ၌ ကရင်ပြည်နယ်

အတွေ့အကြုံများကို ပြန်ပြောဖြစ်ကြ၏။ စကားလက်ဆုံ

ရင်း ရှေးဖြစ်ဟောင်းကို အောက်မေ့ကြ၏။

ကျော်ဟိုးအား အသေရသည့်တိုက်ပွဲကို သူက

အောက်ပါအတိုင်းပြောပြခဲ့၏။

“ကိုယ်ကလည်း ကျော်ဟိုးကို တွယ်ချင်နေ
 ကွ။ ဒီကောင်ကြီးက ဒို့ ကမမောင်းနဲ့ ဖာပွန်တပ်တွေ
 ဒုက္ခပေးခဲ့တာများပြီ။ ဒီတစ်ခါ ကိုယ့်အလှည့်ပဲဆိုပြီး
 အရ အတင်းရှာတိုက်တာ။ သူက ကိုယ်ကံပဲ။ ကိုယ့်ညီ
 သူ့စခန်းတွေတွေ့ချင်း အတင်းတိုက်တာ သုံးထောင်
 ယောက်ပဲ ကျတာ။ အဲဒီထဲ သူပါသွားတာပဲ ဗိုလ်
 သောင်းဝေရေ”

ဟု ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းကရှင်းပြသည်။

ထိုအကြောင်းအရာကို ဗိုလ်သင်တန်း အမှတ်

(၃၁) ရွှေရတု မဂ္ဂဇင်း၌ သူရေးခဲ့၏။

ယခု သူရေးထားသည့် ကျော်ဟိုးကြီးကို အ

ခဲ့သော တိုက်ပွဲအား သူ့မူရင်းအတိုင်းကူးယူ ဖော်ပြ
 ပါသည်ခင်ဗျား။

ဘီးလင်းမြစ်မိုးမှာ ဟိုးဟိုးကျော်တဲ့ပွဲ

ဗိုလ်မှူးစိန်လင်း (ကြိမ်း)

ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းက အောက်ပါအတိုင်း စပြော

ကျွန်တော်ပြောတာ လိုက်မှတ်တမ်းတင်ပေးဗျာ။

“သီဟ(၃၁) သူငယ်ချင်းတို့၊ နှစ် (၅၀) မြောက်
 သိမ်းအမှတ် ရွှေရတုစာစောင်မှာ ကိုယ်တွေ့တိုက်ပွဲ
 တွေအကြုံတွေ ဝေဝေဆာဆာပါနိုင်အောင် စုစည်းနေ

တာကြားလို့ ကိုယ်လည်း တစ်ခု၊ နှစ်ခုလောက် ပြည့်နေ
 တယ်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်၊ သြဂုတ်လအတွင်း ကရင်ပြည်နယ်
 ထဲက ဖာပွန်နယ်၊ ထီးပါဒိုးဒီးခွင်မှာ ၂ ခွဲနဲ့ စစ်ကြောင်း
 ရှားခဲ့တာ ၆ လလောက်ကြာပြီ။ အောင်မြင်မှုဆိုလို့
 လက်နက် ရလဒ်ကောင်းတွေလည်း အကြိမ်ကြိမ်ရပြီး
 တပ်မ (၄၄) တပ်မမှူးကခေါ်လို့ သြဂုတ်လ ၆ ရက်
 ၁၁:၀၀ နာရီ “လေးကေ” စခန်းကို စစ်ကြောင်း
 ရောက်ခဲ့တယ်။ အနားပေးမယ်ထင်တာပေါ့။ တပ်မမှူး
 သတင်းပို့ပြီး နာရီဝက်လောက် အကြာမှာ တစ်ခါထင်
 တယ်။ နောက် ၁၅ ရက်အကြာမှာ ညီလာခံတက်ရ
 လက်ဆောင်အဖြစ် တိုက်ပွဲရလဒ်ကောင်းတစ်ခု ထူး
 ချင်တယ်တဲ့။ စစ်ဆင်ရေးက ၇ ရက်လောက်ပဲကြာ
 အင်အားလည်း လုံလောက်အောင် စုဖွဲ့ပေးမယ်။ ကျွန်
 သဘောတူရင် စမယ်ပေါ့။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ... တင်
 “ဒီလိုနဲ့ စတာပေါ့ဗျာ” ဟု ဗိုလ်မှူးစိန်လင်း
 အငြိမ်းစား ထွေ/ပျာ ကုန်သွယ်ရေး) က အစဉ်
 အောက်ပါအတိုင်း ဆက်ပြောသည်။

ဘဲလနူစခန်းရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့

တို့က ဗိုလ်မှူးကျော်ဒွန်းစစ်ကြောင်းရယ်၊ ဒုတိယဗိုလ်မှူး
 ကြီး ကျော်ဘ (နောင်-ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး)ရဲ့ ဗျူဟာရယ်၊
 ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး တင်ဦး (နောင်-အတွင်းရေးမှူး ၂)
 ရဲ့ ဗျူဟာတို့ ရှိနေတယ်။ ဒီနေရာကို ကျော်ဟိုး (ကေအင်
 သူတပ်မဟာ (၁) စစ်ဆင်ရေးမှူး) က မကြာခဏ လာပစ်ပြီး
 ဆက်ခိုက် ဆုတ်ခွာသွားတယ်ဆိုတော့ တပ်မမှူးအဖို့
 ခံချင်စရာဖြစ်နေတာ တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ လုပ်နိုင်ရိုး
 ထား... ကျော်ဟိုး။

သြဂုတ်လ ၇ ရက်နေ့ ဘဲလနူက စထွက်၊
 တိုက်ပွဲသန်းတပ်ခွဲက သေနတ်တစ်လက် ရေထဲကျ၊ သူတပ်ခွဲ
 ဘဲလနူမှာ ထားခဲ့ရ၊ နောင် လိုအပ်မှခေါ်မယ်။ ကျွန်တော်
 စစ်ကြောင်းမှာ ခမရ (၆) တပ်ခွဲ ၂ ခွဲ၊ ခမရ (၄) က
 ဗိုလ်မှူးမြသန်းဦးစီး တပ်ခွဲ ၁ ခွဲ၊ ခမရ (၆) စစ်ကြောင်း
 (၁) က ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင် တပ်ခွဲ ၁ ခွဲ၊ ပေါင်း ၄ ခွဲနဲ့
 တွဲထားခဲ့တယ်။ ဘဲလနူ-အစုချောင်းကတစ်ဆင့် တာသူခီး
 ချာအနီး တောင်ဂေါင်းဘောင်ကို ချီတက်၊ မဲပလီက
 ဘိုမင်းအောင်တပ်ခွဲကလည်း တောင်ဂေါင်းဘောင်ကို အချိန်
 ခိုက် ချီတက်၊ ရှင်းလင်း မထူးကြောင်း သတင်းပို့၊ အခြေ

အနေကို တပ်မသို့ ဆက်လက်သတင်းပို့ရာ တပ်မမှ
စစ်ကြောင်းမှူးအစီအစဉ်ဖြင့် ဆက်လုပ်ရန် ညွှန်ကြား
ပါတယ်။

နည်းနည်းပြည့်စုံအောင်ပြောရရင် “နေမင်းအောင်
စစ်ဆင်ရေး အဆင့် (၂)” ထဲမှာပါ။ နတ်ကြီးက ဘီးထပ်
မြစ်အတိုင်း ကျွန်းပင်စခန်း၊ အဲဒီကနေ ကားလမ်းအတိုင်း
ဖာပွန်အထိ၊ အရှေ့ဘက်ဖာပွန်-ကမမောင်း ကားလမ်း
မိုင်တိုင် (၄၉) ရဲ့အကြား တောင်ဘက်အဆုံးမှာ ၄၉ မိုင်
အယွန်းတောင်၊ ကော်ထဲလေး/မြတ်လေး ရွာအထိ
ချောင်းနဲ့ ဒုံသမိချောင်း၊ ၎င်းမှ ထိလောလွယ်ချောင်းအထိ
ထိလေးဒါးရွာ၊ လောကတောရွာ၊ ၎င်းမှ ထိလောချောင်း
အတိုင်း နတ်ကြီးအထိ ဒီဂွင်ထဲမှာ “ရိက္ခာကနည်း နည်း
သည်း” ပေါ့ဗျာ။

ခမရ (၆) စစ်ကြောင်း (၁) ဟာ တပ်မဌာနချုပ်
တိုက်ရိုက်ကွပ်ကဲမှုနဲ့ ဘီးလင်း-ဖာပွန် ဆက်သွယ်
လမ်းကြောင်း (ကားလမ်း)ကို ထိန်းရပါတယ်။ နတ်ကြီး
မဲကျူချောင်းအထိ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ၊ မဲကျူမှ ကျောက်တောင်
အထိ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ၊ လမ်းကြောင်းလုံခြုံရေး နယ်ခြေတိုက်

မြရတနာစာပေ

ရေးအတွက် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရပါ တယ်။ စစ်ကြောင်း
(၁) ဌာနချုပ်က လွှန်းပြိုမှာ အခြေပြုထားပါတယ်။
အောက်တော် စစ်ကြောင်း (၂) နဲ့ တပ်ခွဲ နှစ်ခွဲကတော့ ပင်ဆိပ်
ခန်းမှာ တပ်စုတစ်စု၊ ဘဲလနူစခန်းမှာ တပ်စုတစ်စု၊
စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်နှင့် တပ်စု ၄ စုက တပ်မဌာနချုပ်
တွင်းကုန်း လှုပ်ရှားရပါတယ်။

တပ်မရဲ့ညွှန်ကြားချက်အရ “ခမရ (၆) စစ်
ကြောင်း (၂) မှူး ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းဦးစီး စု ၄ စုသည်
ဦး (၈၈၈) တောင်ကုန်းအား ရည်မှန်းချက်ထား ရှင်း
သင်းရန်၊ ခမရ (၆) စက (၁) မှ ခွဲတစ်ခွဲက မြေပုံညွှန်း
၂၅/၉၉၄၃၀၃ အား ရည်မှန်းချက်ထား ရှင်းလင်းရန်၊ ခမရ
(၆) စက (၁) မှ မဲပလီကမ်းနီ အစုချောင်းဒေသတွင်
လှုပ်ရှားသည့်ခွဲရုံးနှစ်ခုသည် ကားလမ်းအရှေ့ဘက် (၂၅/၈၆)
အထိ အထောက်အကူပြုလှုပ်ရှားရန်” ဖြစ်ပါတယ်။

ရန်သူ ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၁) ခေါင်းဆောင်
ဦးနှင့် အင်အားစုများသည် မိမိတပ်အခြေပြုရှင်းလင်း
ရာ နယ်မြေတစ်ဝိုက်တွင် ခိုအောင်းလှုပ်ရှားလျက် မိမိ
ဆပ်ရိုနေစဉ် လှုပ်ရှားမှုမပြုဘဲ မိမိတပ် ဆုတ်ခွာသွားသည်

မြရတနာစာပေ

နှင့် ရွာများအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရိက္ခာစုဆောင်းခြင်း အတွင်းပိုင်းရှိ လမ်းကြောင်းများတွင် မိုင်းထောင်ခြင်း ပြု ရှိသည်။

နောက်ဆုံးသတင်းအရ ကျော်ဟိုးဦးစီးထူး ဖားဆက်၊ သိန်းထိ၊ မုတ်ဆိတ်၊ ငနွားတို့ပါဝင်သော အင်အား ၃၀ ခန့်သည် ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂ ရက်နေ့အထိ ပွိုင့် (၈၈၈) တောင်ကုန်းတစ်ဝိုက် ရောက် ရှိကာ ကျေးရွာကာကွယ်ရေး ခင်မောင်ရှိဦးစီး ၉ ယောက် ကျောက်တောင်ဘက်မှ မြစ်ကျိုးသို့ဝင် ရောက်ပြီး ဆင် ၉ တင်း ယူသွားကာ ကြိုးဝိုင်းဘက်မှတစ်ဆင့် တောင်တောင်ဘက်သို့ ပြန်ထွက်သွားကြောင်း သတင်းရရှိ တယ်။

မိမိတစ် ဝဆန်ဆင့်ချီတက်ပွဲတ

စစ်ကြောင်း (၂) ဌာနချုပ်နှင့် စု ၄ စု ဘဲထူး ချီတက်၊ ပွိုင့်(၈၈၈) သို့ ဩဂုတ်လ ၈ ရက် ညနေရောက် ရှင်းလင်းရာ ထူးခြားမှုမရှိ။ ဗကမင်းအောင် ဦးစီးထူး (၃) မဲပလီမှ ၀၈၀၇၃၀ အချိန် စထွက်၊ ရည်မှန်းချက်

တောင်ကုန်းသို့ လမ်းမရှိ။ ခက်ခဲစွာ ချီတက်ရောက်ရှိ၊ ထူးသဖြင့် ဆက်ရှင်းရာ တောင်အောက်ခြေတွင် မိုင်း ထစ်လုံးတွေ့ရှိ၊ မိုင်းမှာ အသစ်ဖြစ်၍ ရန်သူနှင့်နီးကြောင်း သုံးသပ်ကာ ဆက်လက်ရှင်းလင်းပြီး ပွိုင့်-၁၄၅၉ တစ်ဝိုက် အခြေပြုတယ်။

ဩဂုတ်လ ၉ ရက်နေ့တွင် ဗကမင်းအောင် ဦးစီး ခွဲ (၃) တစ်ခွဲလုံး မြောက်ဘက်တောင်ကြောအတိုင်း ဆက်ရှင်းရာ ၁၅၀၀ အချိန် ညာဘက်တောင်ကြောမှ ဝါးခုတ်သံ၊ စကားပြောသံများ ကြားရ၊ ရန်သူဖြစ်နိုင် ကြောင်း သုံးသပ်၊ ရှေ့ပြေးတပ်စုမှာ ချောင်းအနီးထိ ရောက် နေပြီဖြစ်သော်လည်း ဝါးရုံများ ပိတ်ဆို့နေသဖြင့် ဆက် လှုပ်ရှားရန်မလွယ်ကူ၍ တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံး တောင်ကြောပေါ်သို့ ထိတ်ဆိတ်စွာပြန်တက်ပြီး ခြေကုပ်ယူထားပါတယ်။

တပ်ခွဲမှူးက လက်ရွေးစင်စစ်သည် ၃၀ ကို တပ်စိတ် ၄ စိတ် စုဖွဲ့ပြီး တပ်စုမှူး ဗိုလ်လှကွန်အား တွပ်ကဲစေခဲ့သည်။ တောင်ကြောပေါ်မှ စက်လတ်နှင့် (၂) လက်မစိန်ပြောင်း ပစ်ကူပေးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်လှကွန် နှင့်အဖွဲ့ ၁၆၀၀ အချိန် ရန်သူထံ စတင်ချဉ်းကပ်ပါသည်။

ရန်သူနှင့်နီးလာစဉ် သစ်ပင်ရင်း၌ ညှောင်များထောင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မိုင်းရိုနိုင်ကြောင်း သေချာပြီး ထို့ကြောင့် ဝါးရုံကိုင်များ၊ ညှောင်များ၊ မိုင်းများကို သင်္ကြံကြီးစွာဖြင့် ဖြတ်ကျော်၍ ကိုက် ၅၀ ခန့် ရှေ့ဆက်ချဉ်းကပ်ရာ ရန်သူ့ကာကင်းဟု ယူဆရသော လက်နက် ကိုင် ၂ ဦးထိ မိမိရှေ့ပြေးတပ်စိတ်မှတွေ့ရှိ၍ စတင်ပစ်ခတ်ရာမှ တိုက်ခွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ရန်သူနှင့် စတင် တိုက်ခိုက်ချိန်မှာ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ်လ ၉ ရက်နေ့ ၁၇၀၅ အချိန်။

မိမိက စေ့မှုန်းတိုက်ခိုက်ပုံ

တပ်ကြပ်ကြီးလုံးထော်ဦးစီး ရှေ့ပြေးတပ်စိတ်သည် ရန်သူ့ကာကင်းအဖွဲ့အားတွေ့ရှိ၍ အပိုင်ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ပြီး တိုက်ပွဲစတင်လိုက်သည်နှင့် တပ်စုမှူးဗိုလ်လှကွန်သည် ရှေ့ပြေးတပ်စိတ်အား တစ်စိတ်လုံးပစ်ခတ်အားဖြင့် အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်ထားစေပြီး ရှေ့သို့တက်ခိုင်းရာ ၂၀ ကိုက်ခန့်အထိ ရှေ့ပြေးတပ်စိတ် တက်ရောက်နေရာယူ၍ ဦးနှစ်ပစ်ခတ်ထားပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဒုတိယမောင်ဦးစီး ဒုတိယတပ်စိတ်အား တပ်ကြပ်လုံးထော်တပ်စိတ်၏

လက်ယာဘက်သို့လည်းကောင်း၊ တကထင်ဇော်၏ တတိယအပ်စိတ်အား လက်ဝဲဘက်သို့လည်းကောင်း အမြန်ဆုံး နေရာယူပစ်ခတ်စေပါတယ်။

ထိုအချိန်တွင် ရန်သူ့ကာကင်းအဖွဲ့မှ တစ်ဦးထိမှန် ဆဲကျ၍ ကျန်လူများ အနောက်ဘက်မှ အင်အားစုများနှင့်ပူးပေါင်းကာ ခုခံပစ်ခတ်ပါသည်။ တပ်စုမှူးဗိုလ်လှကွန်သည် အလယ်မှ တကလုံးထော်တပ်စိတ် ရှေ့တက်နိုင်ရန်အတွက် ဝဲယာ တပ်စိတ် ၂ စိတ်အား တပ်စိတ်ဆစ်စိတ်စိတ်တွင် ဘီအေ(၆၄) ၂ လက်၊ အမ် (၇၉) ဆစ်လက်စီ အသီးသီး တွဲပေးပါသည်။ ဝဲယာရှိ ဘီအေ(၆၄) နှစ်လက်ကို လက်ယက်ထိုးပစ်ခတ်စေပြီး အမ်(၇၉) နှစ်လက်ဖြင့် ရန်သူ့နေရာယူထားသည့် သစ်ပင် ပင်စည်များကို ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်စေခဲ့ရာ ထိရောက်မှုရှိ၍ ပင်စည်ကို ထိမှန်၊ ငုံးစများ ဖြာထွက်ကာ ရန်သူအား အထိနာစေခဲ့ပါတယ်။

ထို့နောက် ဗိုလ်လှကွန်သည် (၂) လက်မစိန်ပြောင်းအား တကက တင်ရွှေကို ကွပ်ကဲစေပြီး ရန်သူ့နေရာဆင်ခြေလျှောတစ်လျှောက် ထောင့်မြင့် ပစ်ခတ်စေခဲ့ပါ

သည်။ တပ်ကြပ်သန်းမြင့်ဦးစီး နောက်ဆုံးတပ်စိတ်ကို (၂) လက်မစိန်ပြောင်းအနီးတွင်ထား၍ ဝဲယာလျှိုအတွင်း တစ်ဖွဲ့စီ ပစ်ခတ်စေပါသည်။ (၂) လက်မစိန်ပြောင်း နှင့် အမ် (၇၉) တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘီအေ (၆၄) စက်က တို့ဖြင့်လည်းကောင်း ရန်သူကို အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်စေပြီး အလယ်မှ တကလုံးထော်တပ်စိတ်နှင့် တပ်စိတ်နှစ်စိတ်ကို ဟန်ချက်ညီစွာ အပြန်အလှန် ပေး၍ ရှေ့သို့တိုးခဲ့ကြပါတယ်။

ထိုအချိန်တွင် ရန်သူဘက်ကလည်း (၃) လောင်ချာ၊ (၇၂) လောင်ချာတို့ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ပစ်ခတ်ပစ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၇၃၅ အချိန်တွင် ဗိုလ်လှကွန်နှင့် နောက်ဆုံးတပ်စိတ်မှ တပ်စိတ်မှူး တကသန်းမြင့် ခေါ်ယူ၍ တိုက်ပွဲအခြေအနေမှာ မိမိဘက်မှအရေးကြောင်း၊ မကြာမီ စခန်းသိမ်းနိုင်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း မှာကြားပြီး ရဲဘော်တစ်ယောက်နှင့်အတူ တပ်ခွဲမှ စေလွှတ်သတင်းပို့စေခဲ့ပါတယ်။

၁၄၅၅ အချိန်ခန့်တွင် ဝဲယာနှင့် အလယ်စိတ်များရှိ ဘီအေ (၆၄) နှစ်လက်စီ စုစုပေါင်း ၆

အမ် (၇၉) လောင်ချာ ၃ လက်ဖြင့် တစ်ပြိုင်တည်း အဆက်မပြတ်ပစ်ခတ်စေပြီး ရန်သူနေရာသို့ အတင်းဝင်ရောက် ချိတ်ခိုက်ရာ လက်ပစ်ဗုံးတစ်ကမ်းအကွာအထိ ချဉ်းကပ်မိပါသည်။ ရန်သူစခန်းအား ဝိုင်းမိထားချိန်တွင် တပ်စိတ် နှစ်စိတ် ပစ်အားသုံး၍ ကျားထိုးရာ ၁၈၁၅ အချိန်တွင် ရန်သူများ ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း လျှိုအတွင်းသို့ ကစင့်လျှား ဆုတ်ခွာသွားပါတယ်။

ထိုသို့ ရန်သူတဲများကို ပစ်ခတ်ရှင်းလင်းပြီးချိန်တွင် ရန်သူပစ်အားမရှိတော့ဘဲ ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ဆုတ်ခွာသွားပြီဖြစ်၍ ၁၈၂၀ အချိန်တွင် တပ်ခွဲမှူးထံ မီးကျည်ပစ်ခတ်ပစ်၍ ရန်သူနေရာကို သိမ်းပြီးကြောင်း အချက်ပေးပါသည်။ ဗိုလ်လှကွန်နှင့် တပ်စိတ်နှစ်စိတ် ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ရန်သူဆုတ်ခွာရာနောက်သို့ ကိုက် ၅၀၀ ခန့်အထိ ချိတ်လုံရှင်းလင်းပြီး (၂) လက်မစိန်ပြောင်းဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ရန်သူ ဆုတ်ခွာရာဘက်သို့ တပ်ခွဲမှူးထံ အချက်ပြရန်အတွက် မီးကျည်အနိပစ်ပြပြီး ၁၈၃၅ အချိန်တွင် တိုက်ပွဲနေရာအား ရှင်းလင်းခဲ့ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

သောဠိ

စစ်ကြောင်းမှူးနှင့် တပ်ခွဲမှူး လုပ်ဆောင်ချက်

တိုက်ပွဲစတင်ဖြစ်ပွားပြီး ၁၁ မိနစ်အကြာ သူတို့ နာရီအချိန်တွင် တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်နှင့် စစ်ကြောင်း (၂) စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းတို့ အဆက်အသွယ်ရပြီး တိုက်ပွဲအခြေအနေကို အဆက်အသွယ် မေးမြန်း ဖြေဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ၁၄၂၂ အချိန်တွင် ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းက ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်အား ပြောဆိုသည်မှာ တပ်မမှူးက စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ဖို့လိုသည်ဟု ညွှန်ကြားလာကြောင်း၊ မမှောင်ခင် ပစ်အားကိုဖိသုံးပြီး တိုက်ပွဲဆင်သတ်ရန်လိုကြောင်းနှင့် အခက်အခဲ ရှိ၊ မရှိ မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်က “ကျွန်တော်တို့ စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ပါ့မယ်။ ပစ်အားဖိသုံးပြီး တိုက်ပွဲကို အခြေအဆုံးသတ်ပါ့မယ်။ ဗိုလ်လှကွန်းဆီကိုလည်း ဆက်လက်လွှတ်ထားပါတယ်” ဟု ပြန်လည်တင်ပြခဲ့ပါတယ်။

၀၉၁၄၂၅ အချိန်တွင် ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းက ဗိုလ်ကြီးထွန်းလှ ဦးစီးသော တပ်ခွဲ (၄) မှ ၅ ၂ စုအား ခေတ္တပို့ထားရန် လို၊ မလိုနှင့် စစ်ကြောင်း (၂) ကိုလည်း မင်းအောင်တပ်ခွဲနှင့် ပူးပေါင်းရန် တပ်မက ညွှန်ကြား

မြရတနာစာပေ

ထုခို လာရောက်ပူးပေါင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တိုက်ပွဲမပြီးမီအောင် ဆက်သွယ်ရေးစက် ဖွင့်ထားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရန်သူ မည်သည့်ဘက်သို့ဆုတ်ခွာမည်ထင်သည်ကို သိလိုကြောင်း မေးမြန်းပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်က ရန်သူများ တောင်ကြောအောက်ဘက် လျှိုအတိုင်း ဆုတ်ခွာမည်ဟုယူဆကြောင်း ဗိုလ်ကြီးထွန်းလှ မဲပလီ မှ လာရန်မလိုသေးကြောင်း၊ မိမိအခြေအနေကောင်းကြောင်းကို ပြန်ကြားခဲ့ပါတယ်။

၀၉၁၄၄၆ အချိန်တွင် ဗိုလ်လှကွန်းထံမှ စေလွှတ်လိုက်သည့် ဆက်သွယ်ရေး ရောက်ရှိလာပြီး အခြေအနေကောင်းကြောင်း၊ မကြာမီ ရန်သူစခန်းအား ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ချေမှုန်းရေးတပ်စုနှင့် အာပစ်အဖွဲ့များအကြားလွှတ်နေ၍ ဆက်ထားရန်လိုအပ်ကြောင်းသိရ၍ ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်သည် တပ်စိတ်နှစ်စိတ်အား ထုတ်နှုတ်၍ ဆက်သွယ်ရေးနှင့်အတူ စေလွှတ်ပြီး ချေမှုန်းရေးတပ်စုနှင့် ဆက်ထားစေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဗိုလ်လှကွန်းအား ကြိုတင်ညှိနှိုင်းထားသည့်အတိုင်း စခန်းရှင်းပြီး အမြန်ဆုံးပြန်လည်ပူးပေါင်းရန် မှာကြားလိုက်ပါတယ်။

မြရတနာစာပေ

တိုက်ပွဲအဆုံးသတ်ပုံနှင့် တိုက်ပွဲပြီးဆုံးချိန်

၀၉၁၈၀၅ အချိန်တွင် ဗိုလ်လှကွန်နှင့် တပ်မတော် သုံးစိတ်သည် ရန်သူနှင့် လက်ပစ်ဗုံးတစ်ကမ်းအကွာပစ်အားသုံးချဦးကပ်ပြီး လက်ပစ်ဗုံးဖြင့် ပစ်ခတ်စေပါသည်။ ထို့နောက် ရန်သူတဲများရှိရာ စခန်းအတွင်းသို့ ပစ်တတ်တက်ပြီး ကျားထိုးကာ စခန်းအားသိမ်းပိုက်ပြီးသည့်အခါ ရန်သူသည် ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း လျှို့ဝှက်သို့ ဆုတ်ခွာသွား၍ ၁၈၁၅ အချိန်တွင် တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားပါတယ်။

ရန်သူ၊ မိမိ ကျဆုံး/ခက်ရာရ/ ဆုံးရှုံးမှု

ရန်သူ

- (၁) ယခင် ကေအင်ယူတပ်မဟာမှူးဟောင်း စစ်ဆင်ရေးမှူး ကျော်ဟိုးနှင့် ၃ ယောက် အရရှိ၊
- (၂) ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူ အရေအတွက် မသိ။

၃၈

ကိုယ်ပိုင်အမှတ်/၄၉၀၅၂၀ တပ်သား သိန်းထွန်းမောင် ရန်သူပိုင်းထိ၍ ဘယ်ဘက်ခြေထောက် ခြေကျင်းဆတ်မှ ပြတ်။

ရန်သူထံမှ သိမ်းဆည်းရမိပစ္စည်းများ

လက်နက်

- (၁) ကာဘိုင် ၂ လက်
- (၂) အမ် (၁၆) ၂ လက်
- (၃) တစ်လုံးပြူး ၁ လက်
- (၄) အမ် (၇၂) လောင်ချာ ၈ လက်

ခဲယမ်း

- (၁) ၅၆ ၅၆ ကျည် ၅၀၀ တောင့်
- (၂) ပွိုင့် (၃၀) ကာဘိုင်ကျည် ၂၉ တောင့်
- (၃) တစ်လုံးပြူးကျည် ၁၅ တောင့်
- (၄) အမ်ဝမ်းကျည် ၄၀ တောင့်
- (၅) ၃၈ ၅ လောင်ချာ ခုံးကျည် ၈ လုံး

ကျည်ကပ်

- (၁) အမ် (၁၆) ကျည်ကပ် ၅ ကပ်
- (၂) ကာဘိုင်ကျည်ကပ် ၂ ခု

မိုင်း

ပုလင်းမိုင်း အလုံး ၂၀

ဆက်သွယ်ရေးစက်

- (၁) ၈ လက်မပတ်လည် အလူပီနီယံ သွယ်ရေးစက် ၁ စုံ
- (၂) ရေဒီယို RT ၅၀၅ PRC ၂၅ ဆက်သွယ်ရေးစက် ၁ စုံ

တိုက်ပွဲခြစ်ပွားချိန် တာဝန်ခံစစ်ကြောင်းမှူး၊ တပ်စုမှူးများနှင့် ခေါင်းဆောင်သူများ

- (၁) ကြည်း/၁၀၄၁၉ ဗိုလ်မှူးစိန်လင်း စက
- (၂) ကြည်း/၁၁၆၁၆ ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင် တပ်
- (၃) ကြည်း/၁၃၆၃၅ ဗိုလ်လှကွန် တပ်စုမှူး
- (၄) အမှတ် ၂၇၈၅၀၂ စာကက တင်ရွှေ တပ်ကြပ်ကြီး

မြရတနာစာပေ

- (၅) အမှတ် ၂၈၅၂၁၃ တက လုံးထော် တပ်စိတ်မှူး
- (၆) အမှတ် ၃၄၇၃၇၉ တက ထင်ဇော် တပ်စိတ်မှူး
- (၇) အမှတ် ၃၁၀၁၉၅ တက သန်းမြင့် တပ်စိတ်မှူး
- (၈) အမှတ် ၃၃၀၉၀၃ ဒုတက မောင်မိုး တပ်စိတ်မှူး

ဆပ်ရင်းမှူး သုံးသပ်ချက်

(က) ရန်သူအပေါ်သုံးသပ်ချက်။

ကျော်ဟိုး/ဖားဆက်နှင့် ဘီးလင်းကာကွယ်ရေးမှူး သိန်းထိအဖွဲ့သည် ၁၉၈၀ ခုနှစ် ဧပြီလမှစ၍ နတ်ကြီး- အပွန် ကားလမ်းတစ်လျှောက် မော်ဘီ၊ တော်ဘီ၊ တာဦးဘီး ခွင်အတွင်း ဝင်ရောက်ပုန်းအောင်းခိုကပ်၍ နယ်မြေလူထု အား ပြန်လည်စည်းရုံးစိုးမိုးရန် အားထုတ်လာခဲ့ကြပါသည်။ ၎င်းတို့အနီးတစ်ဝိုက်တွင် မိမိတပ်ရှိနေစဉ် လှုပ်ရှားမှုမပြုဘဲ မိမိတပ် ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရွာများသို့ ဝင်ရောက်ရိက္ခာစုခြင်း၊ မိမိအတွင်းပိုင်း ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းများအား မိုင်းထောင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။ ၎င်းတို့အဖွဲ့ ဤဒေသတွင် လှည့်ပတ်ခိုအောင်းနေကြောင်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် ထောက်လှမ်းရရှိသော်

မြရတနာစာပေ

လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ
 ဤသည်ကိုပင် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်အနေဖြင့် ယင်းတို့က
 ယူဆပြီး ဆက်လက်ခိုအောင်းမြဲ ခိုအောင်းလျက်ရှိပါသည်။
 သို့သော် တပ်မဋ္ဌာနချုပ်၏ ခိုင်လုံတိကျသော သတင်း
 ညွှန်ကြားမှုဖြင့် မိမိတပ်က ရှင်းလင်းချေမှုန်းတိုက်ခိုက်
 တွင် အဓိကခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ကျော်ဟိုးအထိ
 ရန်သူအလောင်းများ၊ ၎င်းတို့၏ လက်နက်ခဲယမ်းများ
 သယ်ယူနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ကစဉ့်ကလျား ဆုတ်ခွာထွက်
 ရသည့်အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 ယင်းအဖွဲ့၏လက်ကျန် ရန်သူများအနေဖြင့် ယင်းတို့
 အောင်းဆိုကပ်ရာဒေသအား စွန့်လွှတ်ပစ်ခွာပြီး နယ်
 လူထုအား ပြန်လည်စည်းရုံးမိုးရန် အားထုတ်ကြိုးပမ်း
 ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နိုင်ခြင်းမရှိတော့ဟု သုံးသပ်ပါသည်။

မိမိတပ်အပေါ် ဆုံးသပ်ဇွန်

(၁) သတင်းရယူမှု။ ။ ယခုတိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်တွင်
 ရန်သူသတင်းရယူမှုအနေဖြင့် မိမိတပ်မဋ္ဌာနချုပ်
 က တိုက်ခိုက်ထောက်လှမ်းသတင်းရယူခဲ့ခြင်းဖြစ်

မိမိတပ်ခွဲစစ်ကြောင်းများက ယင်းသတင်းအား
 ဆက်လက်ဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

(၂) စစ်နည်းဗျူဟာကျင့်သုံးမှု။ ။ တပ်မဋ္ဌာန
 ချုပ်က စီစဉ်ချမှတ်ပေးသော စီမံချက်အတိုင်း
 ရန်သူအား အပိုင်ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်နိုင်ရန် အောက်
 ပါအတိုင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၈ ရက်နေ့ ၀၇၃၀
 ခန့်မှစ၍ တပ်မကညွှန်ကြားသည့် ရည်မှန်းချက်နေရာ
 ခန့်မှန်း(ဂျီ-၈၉၄၃၁၃) သို့ စတင်ချီတက်ရာတွင် တပ်ခွဲမှူး
 ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်သည် ရည်မှန်းချက်နေရာသို့ သွားနိုင်
 မည်လမ်းကြောင်းအား မြေပုံပေါ်တွင် အိမ်မြှောင်အသုံးပြု
 ကာ ချီတက်သွားလာခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ယခင်
 တလည်း လမ်းကြောင်း လုံးဝမရှိခဲ့ခြင်း၊ တောင်ကုန်း
 ဆင်ခြေလျှော မတ်စောက်ခြင်း၊ ဝါးပင်၊ ခြံပင်တို့ ထူထပ်
 စွာပေါက်ရောက်နေခြင်း စသည့်အခက်အခဲအားလုံးကို
 တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံး ကျော်ဖြတ်နိုင်စေရန် အဓိကဦးဆောင်ပေး
 နိုင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ပထမအဆင့် ရောက်ရှိရှင်းလင်းခဲ့သော တောင်

ကုန်းမှစတင်၍ ရည်မှန်းချက်နေရာအထိ ပတ်ဝန်းကျင်ထူး
ရန်သူမိုင်းနှင့် မိမိမိုင်းများ ရှိသည်ဟူသော ရရှိထားသည့်
သတင်းများအရ ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်အနေဖြင့် တပ်ခွဲ
အားလုံး မိုင်းအန္တရာယ်မှလွတ်စေရန် အထူးသတိကြီးစွာဖြင့်
ချီတက်ရှင်းလင်းစေခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်
လည်း ပွဲပြင်(၁၄၅၉) တောင်ကုန်းအား စတင်တက်
တောင်ခြေတွင် ရန်သူမိုင်း ၁ လုံးအား တွေ့ရှိရှောင်တွင်
နိုင်ခဲ့ပြီး ပွဲပြင်(၁၄၅၉) တောင်ကုန်းအား တက်ရောက်
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် တပ်ဖြန့်ကာ ထပ်မံရှင်းလင်းနိုင်
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၈၀၀ ချိန် တပ်ခွဲအား ပြန်လည်စုစည်းပြီး ပွဲပြင်
(၁၄၅၉) တွင်ပင် ညအိပ်အခြေပြုခဲ့ရာ၌ ရန်သူရှိရာနေရာ
နှင့် ကိုက် ၁၀၀၀ ပင် ကွာဝေးခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း
ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်အနေနှင့် မိမိတပ်ခွဲအား စစ်ကြောင်း
စည်းကမ်းအတိုင်း တိကျစွာ လိုက်နာစေနိုင်ခဲ့၍ အသံ
လုံခြုံမှု၊ မီးရောင်လုံခြုံမှုများရှိသဖြင့် ရန်သူက လုံးဝမသိ
ခဲ့ခြင်းသည်လည်း ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်၏ မိမိတပ်ခွဲအသံ
ပိုင်နိုင်စွာ ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲနိုင်မှုမှာ ပေါ်လွင်

မြရတနာစာပေ

ပါသည်။

ရန်သူနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ကာနီးအချိန်မှ တိုက်ပွဲပြီး
ဆုံးချိန်အထိ ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်၏ စီမံသုံးသပ်ချက်မှာ
ထိကျမှန်ကန်မှုရှိပြီး လက်အောင်အဆင့်များနှင့် ညှိနှိုင်း
လုပ်ဆောင်မှုမှာလည်း အထူးသေသပ်မှုရှိသည်ကို တွေ့
ရှိရပါသည်။

တိုက်ပွဲတွင် ရှေ့ပြေးတပ်စုများဖြစ်သော ဗိုလ်
လှကုန်း၏ လုပ်ဆောင်မှုများမှာလည်း ရှေ့ပြေးတပ်စုများ
ကောင်းတစ်ယောက်၏ အရည်အသွေးအားလုံး ပါဝင်နေ
ပါသည်။ ရန်သူထံသို့ မိမိတပ်စုအား လျှို့ဝှက်သိသိပ်မှုဖြင့်
ပိရိစွာချဉ်းကပ်နိုင်စေခဲ့ခြင်း၊ တပ်ခွဲများနှင့် ကြိုတင်ညှိနှိုင်း
ထားခဲ့သည့်အတိုင်း အံဝင်ဝင်ကျ လုပ်ဆောင်သွားနိုင်ခဲ့ခြင်း၊
ရန်သူအား အနီးကပ် စတင်ပစ်ခတ်ချိန်တွင် မိမိတပ်စု
တစ်စုလုံးအား လျင်မြန်စွာ ဖြန့်ခွဲ၍ တပ်စု၏ပစ်ခတ်မှုကို
ထိရောက်စွာအသုံးပြုနိုင်ရေးအတွက် အနီးကပ်ကွပ်ကဲ
ဦးဆောင်သွားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ပြင် တပ်စု
တစ်စုလုံးအား ရဲဝံ့စွာ စွန့်စားလိုစိတ်အပြည့်ဖြင့် ရန်သူ
စခန်းအား ပစ်တက်တက် သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ခြင်း၊ တိုက်ပွဲ

မြရတနာစာပေ

အတွင်းတွင် မိမိကွပ်ကဲမှုအောက်ရှိ တပ်စိတ်များ၊ လက်နက်များကို မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုအမိန့်ပေးတိုက်ခိုက်ခြင်း စသည်အချက်များအားလုံးသည် ဗိုလ်လှကွန်၏ တပ်စုများတော်တစ်ယောက် အရည်အချင်းများ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဗကမင်းအောင် တပ်ခွဲတစ်ခုလုံး ပွိုင့်(၁၄၅) တောင်ကုန်းအား သိမ်းပိုက်ပြီး မိုင်းရှင်းလင်းစဉ် မိုင်းအောင်အပြင် မိုင်းအတုများကိုပါ ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိကြောင်း မည်သို့ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်ကို စကားမှူး ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းထံသို့ တင်ပြခဲ့ရာ ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းက ဆင်ခြင်တုံ့ပြန်ပြောဆိုသော တောင်ကမ်းပါးယံကို စတင်ရှင်းလင်းညွှန်ကြားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းညွှန်ကြားမှုအရ ဗကမင်းအောင်က တိကျစွာ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ထိတွေ့တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မင်းအောင်တပ်ခွဲနှင့် စက (၂) တို့ ပူးပေါင်းမိန့်ခိုက်ရန်သူထံမှ သိမ်းဆည်းရမိစာရင်းကို ဗကမင်းအောင် ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းထံသို့ အသေးစိတ် တင်ပြထားခဲ့သည်။ တွေ့ရှိရပါသည်။ ရန်သူ့စခန်းအခြေအနေနှင့် သိမ်းဆည်းရမိစာရင်း၊ အသေဖမ်းဆီးရမိ အလောင်းများကို ရန်သူ့

ထိစပ်ဖူးသော မိမိအထောက်တော်များ အကူအညီဖြင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရန် ဗိုလ်မှူးစိန်လင်း၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ကျော်ဟိုးကို အတည်ပြုဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ပါသည်။

ဖြူသုံးသပ်ချက်

ထိုတိုက်ပွဲအသေးစိတ်ဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် ရန်သူ့သတင်းအား အထက်ဌာနချုပ်မှ ဖော်ထုတ်ချက်ကို ၎င်းတပ်ခွဲအနေဖြင့် ရန်သူနှင့်ထိတွေ့ရန် အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်ရာတွင် ရန်သူအား စစ်နည်းဗျူဟာမြောက် ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သော တိုက်ပွဲဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည့်အလျောက် ဧကအင်ယူ တပ်မဟာ (၁) စစ်ဆင်ရေးမှူး ကျော်ဟိုးကို ကျဆုံးစေ၍ ရန်သူ အထိနာအောင် ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့သည့် တိုက်ပွဲတစ်ပွဲဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တပ်ခွဲမှူးကြည်း/၁၁၆၁၆ ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်သည် တပ်မတော်ညွှန်ကြားချက်ဖြစ်သော ရည်မှန်းချက်နေရာသို့ အခက်အခဲများစွာကို ကျော်ဖြတ်၍ အချိန်မီရောက်ရှိအောင် ချီတက်နိုင်

ခဲ့ခြင်း၊ ရန်သူနှင့် ထိတွေ့မှုဖြစ်ပွားနေချိန်တွင်လည်း မှန်ကန်
 သည့်ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်အမိန့်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်း၊ တစ်ချို့
 အား စစ်မြေပြင်စည်းကမ်းအတိုင်း တိကျစွာ လိုက်နာ
 ချုပ်နိုင်ခဲ့ခြင်း၊ တိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးပြီးနောက် လုပ်ဆောင်ချက်
 အားလုံးမှာလည်း တပ်ခွဲမှူးကောင်းတစ်ယောက်၏ အထူး
 အသွေးများဖြင့် ပြည့်ဝနေခြင်းတို့ကြောင့် ဗိုလ်ကြီး
 အောင်အား တပ်ခွဲမှူး(ဗိုလ်ကြီး)အဆင့်မှ တပ်ခွဲမှူး (ဗိုလ်
 အဆင့်သို့လည်းကောင်း၊ ကြည်း/၁၁၃၆၃၅ ဗိုလ်လှထွန်း
 သည်လည်း တပ်မညွှန်ကြားချက်ဖြစ်သည့် ရည်မှန်းချက်
 နေရာသို့ စတင်ချီတက်သည်မှ ရန်သူနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား
 တိုက်ပွဲပြီးဆုံးချိန်အထိ ရှေ့ပြေးတပ်စုမှူးကောင်းတစ်ယောက်
 အနေဖြင့် တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံးအား မိုင်းလွတ်လမ်းကြောင်း
 ရွေးချယ်၍ ခေါ်ယူနိုင်ခဲ့ခြင်း၊ ရန်သူနေရာအား ကြိုတင်
 ခန့်မှန်း၍ တပ်ခွဲမှူးသို့ အချိန်မီသတင်းပို့နိုင်ခြင်း၊ ရန်သူ
 လျှို့ဝှက်သိုသိပ်စွာ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့ခြင်း၊ ရန်သူစခန်း
 ရဲဝံ့စွန့်စားစွာဖြင့် ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ခြင်း
 စသည့်အရည်အချင်းများကြောင့် ကြည်း/၁၁၃၆၃၅ ဗိုလ်
 လှထွန်းအား တပ်စုမှူး(ဗိုလ်)အဆင့်မှ တပ်စုမှူး(ဗိုလ်)

အဆင့်သို့ တိုးမြှင့်ပေးသင့်ကြောင်း ထောက်ခံတင်ပြအပ်ပါ
 သည်။

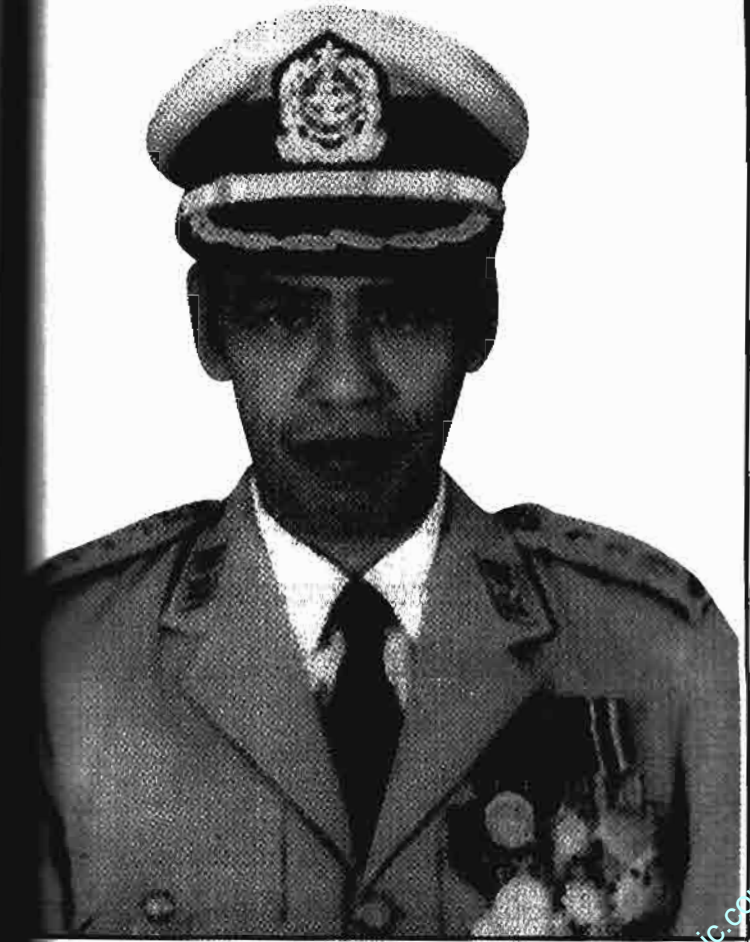
ဗိုလ်မှူးစိန်လင်း(ငြိမ်း)

အထက်ပါများမှာ ဗိုလ်မှူးစိန်လင်း၏ ဖော်ပြချက်
 များဖြစ်ပါကြောင်း။

စသင်းစေဦး

ဗိုလ်မှူးကြီး စိန်ဝင်းအောင်

အခန်း (၇)

သောင်ရင်းမြစ်တမ်းက အောင်ပွဲ

(မာနုယ်ပလောသိမ်းပိုက်တိုက်ပွဲ)

ဗိုလ်မှူးကြီးစိန်ဝင်းအောင်(ငြိမ်း)

အပိုင်း (၁)

နိဒါန်း

ယုံချင်မှလည်း ယုံကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်
မာနုယ်ပလောကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်စဉ်က ပါဝင်ခဲ့သည်။
အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်တိုက် ကိုယ်တိုင်ရေးတိုက်ပွဲများ

မြေရတနာစာပေ

ဒုတိယတွဲတွင် ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ထိုဒုတိယတွဲတွင် အောက်ပါအတိုင်းရေးသားပြီးနိဂုံးချုပ်ခဲ့ပါသည်။

“၁၉၉၅ ခုနှစ်တစ်ဝက်က ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ လက်တွဲတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသော တပ်မတော်မှ အသက် အရာခံအကြပ်တပ်သားများကလည်း အသက် အရွယ်ကြီးသလို တာဝန်ကြီးများ ထမ်းဆောင်ကြပါလိမ့်မည်။ ဤတိုက်ပွဲကို သတိရပြီး နောက် တစ်စွမ်းသမ္မုဖြင့် ကရင်ပြည်နယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် တစ်စွမ်းသမ္မု ဆောင်ရွက်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့တိုက်ပွဲတွင် လက်တွဲဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော ဘီအေ ဗိုလ်ချုပ်ထွန်းလှိုင်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးမောင်မြင့်၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ပြားပြားနှင့် အခြား တပ်မှူး၊ တပ်မတော်အပေါင်းလည်း တချို့အသက်အရွယ်ကြီးကြီးကောင်းဖြစ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူတချို့ ကျွန်တော်တို့အတူ ကျန်မည်။ ပြည်နယ်၏အကျိုး၊ ကရင်လူမျိုးအကျိုး ဆောင်ရွက်ကြပါဟု သတိတရ ခံစားရစေ။ ကျွန်တော်သည်ကား စကားမပီ သွား

သည် အသက် ၇၀ ကျော် အရွယ်ဟိုင်းသူမို့ သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှာ အောင်ပန်းတွေ ဆင်တုန်းကလို၊ ဒေါနတောင်တန်းလည်း မတက်နိုင်တော့၊ နော်တလည်း မရောက်နိုင်တော့၊ မာနယ်ပလောလည်း မသွားနိုင်တော့။ ကရင်ပြည်နယ်က အမိုးတို့ ဖထီးတို့ကိုလည်း နှုတ်မဆက်နိုင်တော့။ ကျွန်တော်အဝေးမှပြောနိုင်သည့် ဆုတောင်းစကားကတော့ “ရိုးသားသော ကရင်လူထုသည် ခေါင်းဆောင်ကောင်းနှင့်တွေ့ပြီး ကရင်ပြည်နယ်တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ၊ ကရင်ပြည်နယ်ကြီး အမြန်ဆုံးငြိမ်းချမ်းနိုင်ပါစေ” ဟူ၍ ဖြစ်ပါကြောင်းပါ ခင်ဗျာ။

သို့သော် ကျွန်တော်၏ဆုတောင်းကို ယခုချိန်ထိ မပြည့်စုံစွာ မဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ကြသေးပေ။ နိုင်သူက ပြုံးနိုင်သလို ရှုံးသူက အခဲမကျေနိုင်ဖြစ်ရသည်လား။ နိုင်သူက လိုက်လျောနိုင်သမျှ လိုက်လျောသော်လည်း ရှုံးသူက အရှုံးသားကျေအောင် အမုန်းပွားချင်ပွားရော ငါတောင်းတာရမှ

www.burmeseclassic.com

အိမ်ပြန်မည်ဆိုသည် အလိုလောဘဖြင့် အငြင်းပွား
ကြသလား မဆိုနိုင်။ တကယ်တော့ ကေအင်ယူ၏ အတွင်း
ပိုင်းညီညွတ်ရေးလိုအပ်ချက်ကြောင့် တစ်သံတည်း ထွက်
မလာသော တောင်းဆိုချက်များကို ဘယ်သို့ဖြည့်ဆည်း
ကြမည်နည်း။

ကေအင်ယူဆိုတာ

၃။ ဘိုမြ၏ “ကျွန်တော့်ဘဝဖြတ်သန်းမှု အစစ်အမှန်
စာအုပ်ပါအတိုင်း ရေးသားရသော် အောက်ပါအတိုင်း
တွေ့ရသည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် ကရင်လက်နက်ကိုင်တော်
ရေး စသည်။ ကရင်တော်လှန်ရေးသည် ဒုတိယလက်
ကို ချမှတ်ကာ တော်လှန်ရေးကိုဦးဆောင်ရန် ကေအင်
(K.N.U.P) ကိုဖွဲ့စည်းသည်။ လက်နက်ကိုင်တပ်
ကရင်ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် (K.P.L.A)
အဖြစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်သို့
သောအခါ ကရင်တော်လှန်ရေးအတွင်း ခေါင်းဆောင်
အာဏာလုရာမှစ၍ (K.N.U.P) နှင့် (K.R.C) ဟူ၍ နှစ်

ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ (K.N.U.P) ကို မန်းဘဇန်က ခေါင်း
ဆောင်ပြီး (K.R.C) ကို စောဟန်တာသာမွှေးက ခေါင်း
ဆောင်သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှာပင် တော်လှန်ရေးကောင်စီ
အစိုးရက ငြိမ်းချမ်းရေးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ ခေါ်ယူဆွေးနွေး
ခဲ့ရာ စောဟန်တာသာမွှေး ခေါင်းဆောင်သော (K.R.C)
သည် ကရင်လက်နက်ကိုင် တပ်မဟာ (၅) တစ်ခုလုံးနှင့်
တပ်မဟာ (၃)မှ အချို့နှင့်အတူ အစိုးရထံ လက်နက်ချ
အလင်းဝင်ခဲ့သည်။

(K.N.U.P) ကို မန်းဘဇန်က ဆက်လက်ခေါင်း
ဆောင်ခဲ့သည်။ ဘိုမြသည် ဗဟိုကော်မတီဝင်ဖြစ်လာသည်။
စစ်ရေးစစ်ရာတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ရာထူးရကာ စစ်တိုင်းမှူး
တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ် မတ်လတွင်
ကရင်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးကောင်စီ (K.N.L.C) ကို
(K.N.U.P) မှခွဲထွက်ကာ တည်ထောင်သည်။ (K.N.L.C)
၏ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ယူသည်။ စစ်ရေးစစ်ရာတွင် စစ်ဦးစီးချုပ်
တာဝန်ကို တိုးယူထမ်းဆောင်သည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်ရောက်သောအခါ မန်းဘဇန်၏
(K.N.U.P) ကို ဖျက်၊ ဘိုမြ၏ (K.N.L.C) ကိုလည်း

ဖျက်ပြီး ကရင်တော်လှန်ရေးတပ်ဦးအဖြစ် ကရင်အမျိုးသား
စည်းလုံးညီညွတ်ရေးတပ်ဦး (K.N.U.F) ကို ဖွဲ့စည်းချိန်
နှစ်ဘက်သဘောတူညီမှုဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

- (K.N.U.F) တွင် မန်းဘဇော်က ဥက္ကဋ္ဌ၊
က စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ် တာဝန်ယူသည်။
သို့သော် ဤအဖွဲ့သည် ကြာရှည်မခံ။ ၁၉၆၅
ခုနှစ်တွင် (K.N.U.F) ကိုဖျက်သိမ်းပြီး ကရင်
တော်လှန်ရေး၏ မူလအဖွဲ့အစည်း (K.N.U)
ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးကို ပြန်လည်
ဖွဲ့စည်းသည်။

သို့သော် တာရှည်မခံ။

- ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် (K.N.U.P) ကိုဖျက်သိမ်းပြီး
(K.N.U.P) ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်မြောင်
နှင့် ခေါင်းဆောင်များကို (K.N.U) တွင်
ကော်မတီအဖြစ် တာဝန်ပေးပြီး နှစ်ပတ်
ပေါင်းစည်းလိုက်ကြသည်။

- ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် (K.N.U) အရေးပေါ်
ကော်မတီအစည်းအဝေးကို မာနယ်ပလော

တွင် ကျင်းပပြီး ဘိုမြသည် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာ
သည်။ မန်းဘဇော်သည် နာယကအဖြစ်
တာဝန်ယူသည်။

- ဤသည်ပင် (K.N.U) သည် မာနယ်ပလော
တွင် အခြေစိုက်ပြီး ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှု
လမ်းစဉ်ကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးကာ တိုက်ပွဲ
ဝင်ရသော အခြေအနေဖြစ်ပါသည်။

ဆိုမြ အယ်သုလဲ

၄။ ဘိုမြသည် ဖာပွန်ခရိုင်၊ ထီးမူခီးရွာသား ဖြစ်သည်။
၁၉၂၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသည်။
အဖေက “စောဂယ်”၊ အမေက “နော်ဒါးဆဲ” ဖြစ်ပြီး
မွေးချင်း ၁၂ ယောက်ရှိသည်။ သူက ၁၀ ယောက်မြောက်
ဖြစ်သည်။ အသက် ၁၀ နှစ်အရွယ် ၁၉၃၆ ခုနှစ်တွင်
ကျောင်း စနေသည်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး
ဖြစ်သောအခါ ပညာသင်ကြားရေးကို စွန့်လွှတ်လိုက်သည်။
၁၉၃၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင်းမှာသာ ပညာသင်ခွင့်
ရသည်။ စစ်ကြီးပြီးတော့ စစ်သားအဖြစ် (F-136) တွင်

အမှုထမ်းသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ စစ်တိုက်ခဲ့ရာ ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်ချိန်ထိဖြစ်သည်။

ဘိုမြသည် ခေတ်ပညာကို အဆင့်မြင့်မြင့် သင်ကြားနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိသော်လည်း နိုင်ငံရေးမှာ (K.N.U) ဥက္ကဋ္ဌ စစ်ရေးမှာ ဦးစီးချုပ်တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် စစ်တပ်ထဲဝင်သည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် သံလွင်တပ်ရင်းမှာ တပ်ကြပ်ကြီးရာထူး၊ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် တပ်ခွဲမှူး၊ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် တပ်ရင်း (၁) တပ်ရင်းမှူး၊ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်မှူး၊ အဖြစ် ဖိုတာဝန်ခံ၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ရာထူးဖြင့် တိုင်းမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် စစ်ဦးစီးချုပ် (G.O.C) ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အထိ ဘိုမြသည် (K.N.U) ခေါင်းဆောင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ်လည်းကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ဘိုမြသည် ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ဆရာမ ဟေးဖိုးနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီး ၇ ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ အားလုံးသည် ကရင်တော်လှန်ရေးမျိုးဆက်သစ်များ ဖြစ်လာသည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင်

ထိုင်းနိုင်ငံ မဲဆောက်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။ စောဘိုမြ၏ ဘဝသက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံး စစ်ဖြင့်စပြီး စစ်ပွဲဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ပညာရေး ရေချိန်နိမ့်ကျသော်လည်း စာရင်လူထုကို ကာလတစ်ခုအထိ ခေါင်းဆောင်မှုပေးနိုင်သည်။ စစ်ရေးအရ ဦးဆောင်မှုပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် စာရင်လူထုကို ငြိမ်းချမ်းရေး မပေးနိုင်ခဲ့။ ချမ်းသော အေးငြိမ်းသော လူ့အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့။ စစ်ပွဲ၏ ယမ်းငွေ့များကြားသို့ ကရင်လူထုကို ဆွဲခေါ်ထားသကဲ့သို့ ယမ်းငွေ့များကြားမှာပင် ကရင်လူထု ထိုထားခဲ့ပြီး ရဲစွမ်းသတ္တိဖြင့် ပြည့်စုံသော တပ်မှူးကောင်း ဆစ်ယောက်က သူ့တပည့် တပ်သားများ၏ ချီးမွမ်းထောပနာပြုမှုကို ခံယူရင်း တမလွန်သို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

ဘဝအင်ယူ၏ မြတ်သန်းမှုအစစ်အမှန်ဟု စောဘိုမြ၏ အဆိုမြဲချက်

၅။ ကျွန်တော်တို့၏ “ကိုယ်တိုင်တိုက် ကိုယ်တိုင်ရေး တိုက်ပွဲများ” ဒုတိယတွဲတွင် “သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ အောင်

ပွဲများ” ခေါင်းစဉ်ဖြင့် မာနယ်ပလောတိုက်ပွဲအကြောင်း ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။

“နောက်ကြောင်းပြန်၍ အချိန်ကာလကို တွတ်သော် လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀ ခန့်ကဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလတွေ တရွေ့ရွေ့ ပြောင်းလဲလာခဲ့သော်လည်း သောင်ရင်းမြစ်က စီးဆင်းမြဲ စီးဆင်းသွားသည်။ ဒေါနတောင်တန်းကြီးက ညိုမောင်းသော မြေ စိမ်းစိုနေသည်။ ကရင်တိုင်းရင်းသား လူကြီးသည်လည်း ထိုဒေသတွင် နေထိုင်ကြတတ် ဖြစ်သည်။ ဒီကာလအတွင်းမှာ ကရင်ပြည်နယ်ကို ဘာကြောင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်အောင် နိုင်နိုင်ကြတာလဲ။ ငြိမ်းချမ်းအောင် မလုပ်နိုင်ကြတာလဲ။ တိုးတက်ချမ်းသာအောင် မလုပ်နိုင်ကြတာလဲ။ ခေါင်းဆောင်များ စဉ်းစားကြရန် အချိန်တန်ဖိုး လူတစ်စုအရေးထက် ကရင်တိုင်းရင်းသား လူကြီးအရေးကို ဆောင်ရွက်သင့်ပါပြီ။ ရိုးသား ကရင်တိုင်းရင်းသားလူထုကြီးကို ယမ်းငွေကြေး ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ယမ်းငွေကြားမှာ ထား

အစား ငြိမ်းချမ်းသာယာသော လူ့အဖွဲ့အစည်း အတွင်း အမြန်ဆုံး ပို့ဆောင်ပေးကြပါဟု တင်ပြ လိုက်ရပါသည်။ ကရင်လူထုကြီးကလည်း စိတ်ရင်း စေတနာကောင်းပြီး ကရင်အရေးကို ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်ကြမည့် ခေါင်းဆောင်ကောင်းများကို စောင့်မျှော်နေပါကြောင်း” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သိရှိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း (K.N.U) သည် နောက် ဆုံး (K.N.U) ဘဝရောက်ရန် “အရေခွံအမျိုးမျိုး ချွတ် လဲပြီးပြီ”၊ “ခေါင်းဆောင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းပြီးပြီ”၊ “ဝါဒ အမျိုးမျိုးကို စမ်းသပ်အသုံးပြုပြီးပြီ” ဆိုသည့် ကျော်ဖြတ် မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးခေါင်းဆောင်များ လက်ထက်ရောက်ရန် ခေါင်းဆောင်ဟောင်း အမျိုးမျိုး ဖယ်ရှားရှင်းလင်းသည့် စိန်ခေါ်မှုများလည်း များစွာကြုံတွေ့ ခဲ့ရသည်။

မာနုပယ်ပလော (ကေအင်ယူဌာနချုပ်) တိုက်ခိုက်ခေတ္တခန့်
ခံရမှုအပေါ် ကေအင်ယူအမြင်

၆။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်ကို ကေအင်ယူတို့က
ခေါ်တော်ဘုန်းကြီးဟုခေါ်သည်။ ခေါ်တော်ဘုန်းကြီးသည်
ဘာသာရေးအရေခြုံ ထောက်လှမ်းရေးကိုယ်စားလှယ်
ကရင့်တော်လှန်ရေးကို ဖျက်ဆီးသူဟု မြင်သည်။ အစိုးရက
အသုံးချပြီး ဘုန်းကြီးအသွင်ယူထားသူဟု ထင်သည်။
တောင်ကုန်းများပေါ်တွင် ဘုရားတည်ရန် ခေါ်တော်ဘုန်း
ကြီး၏ ကြိုးပမ်းမှုတိုင်းသည် ကေအင်ယူစခန်းများထို့
ပစ်မှတ်ညွှန်ပြရန် ဆောင်ရွက်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခုဟု
စွပ်စွဲသည်။ ကေအင်ယူအတွက် သေနင်္ဂဗျူဟာအရ အရေး
ကြီးသောနေရာများတွင် ဘုရားတည်နေခြင်းသည် မာနုပယ်
ပလော ပြိုကျပျက်စီးရေးအတွက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှု
တစ်ရပ်ဟု မြင်သည်။ အစိုးရအတွက် အခွင့်အလမ်း
ကောင်းများကို ဖန်တီးပေးနေခြင်းဟု မြင်သည်။ မြိုင်ကြီးငူ
ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ကေအင်ယူက
ဟန့်တားနေခြင်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ကေအင်ယူနှင့်
ခရစ်ယာန် ကေအင်ယူဟူ၍ ကေအင်ယူအတွင်း နှစ်ခြင်း

မြေဂုဏာနာစာပေ

တွဲစေခဲ့သည်။ ဒီမိုကရက်တစ် ကရင်ဗုဒ္ဓဘာသာအစည်း
အရုံးဆိုပြီး ကေအင်ယူဗဟိုကို ပြောင်ဆန့်ကျင်လာသည်။
ဆန့်ကျင်သူမှန်သမျှကို တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရမည်ဟု ဘိုမြက
အမိန့်ပေးသည်။ အခြားခေါင်းဆောင်များက ထိုအမိန့်ကို
ဆန့်ကျင်သည်။ ကေအင်ယူ၏ ထုံးစံအတိုင်း ဗဟိုအတွင်း
အယူအဆရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး သဘောထားကွဲပြားသည်။
ညှိနှိုင်း၍မရ ဖြစ်လာသည်။ အချင်းချင်း လက်နက်ကိုင်
တိုက်ခိုက်ကြသည်အထိ ဖြစ်လာသည်။ ဤသဘောထား
ကွဲလွဲမှုသည် ခေါင်းဆောင်၏နေရာပျောက်ဆုံးကာ အမိန့်
နာခံမှုလည်း မရှိတော့ပေ။ မည်မျှအခြေအနေဆိုးသလဲ
ဆိုသော် ဘိုမြက ဗျူဟာမှူး လောဝါးဒီကို ကေအင်ယူ၏
အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်သူမှန်သမျှ ချေမှုန်းရန် အမိန့်ပေးသည်။
ဗဟိုကော်မတီဝင် ဖဒိုကော်စို၊ ဆရာမာကာ၊ ဖဒိုယိုရှူးတို့က
လောဝါးဒီကို ဟန့်တားသည်။ အမိန့်ပျက်ပြားပြီး ဆောင်
ရွက်ခွင့်မရအောင် စောင့်ကြပ်ထားကြသည်။ အမိန့်ကို
နာခံကြတော့ပေ။ ကေအင်ယူအတွင်းပိုင်း သဘောထား
ကွဲလွဲမှုနှင့် ခေါင်းဆောင်၏အမိန့်ကို မနာခံမှု၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ကေအင်ယူနှင့် ခရစ်ယာန်ကေအင်ယူ ညှိနှိုင်းမရသော

မြေဂုဏာနာစာပေ

ဘာသာရေးရန်လိုမှု၊ ကေအင်ယူ လူငယ်ခေါင်းဆောင်များက ကေအင်ယူ အဖွဲ့အစည်းအတွင်း လူအိုများဖယ်ပြီး ခေါင်းဆောင်မှု နေရာရလိုမှုတို့ကြောင့် မာနယ်ပလော အလွယ်တကူ ကျဆုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ကြသည်။ ဒါကတော့ ကေအင်ယူသုံးသပ်ချက် တစ်နည်းအားဖြင့် ဘိုမြ၏သုံးသပ်ချက်။ ကျွန်တော့်အမြင်အပြောရလျှင် ကေအင်ယူဗဟို၏ သုံးသပ်ချက်သည် ပြည့်စုံသော စစ်ရေး သုံးသပ်ချက်ဟု မမြင်ပါ။ စစ်ပွဲအရှုံးအနိုင်ကို သုံးသပ်ရာတွင် ရည်ရွယ်ချက် တိကျခိုင်မြဲမှု စိတ်ဓာတ်ကောင်းမွန်မှု အင်အားသာလွန်မှု (လူ+လက်နက်) အင်အားကို တစ်ခုတစ်စည်းတည်း သုံးနိုင်မှု၊ လှုပ်ရှားလွယ်ကူမြန်ဆန်မှု (mobility) တိုက်စစ်ဆင်စွမ်းရှိမှု၊ လက်ရုံးတပ်များ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်မှု၊ ပြောင်းလွယ် ပြင်လွယ်ရှိမှု နောက်ပိုင်းလုံခြုံရေးရှိမှု၊ သတင်းပြည့်စုံစွာရရှိမှု၊ အုပ်ချုပ်ရေးကောင်းမှု၊ အင်အားစွမ်းနိုင်မှုနှင့် ပြည်သူလူထု ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုစတဲ့ စစ်အောင်ရာသော အကြောင်းကြီးများနှင့် ချိန်ထိုးသုံးသပ်မှ ပိုမိုတိကျ မှန်ကန်ပါလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်ဘုန်းကြီး (မြိုင်ကြီးငူဘုန်းကြီး) ၏ သတင်းရယူ၊ ပစ်မှတ်

မြေရတနာစာပေ

ညွှန်ပြရုံသက်သက်ဖြင့် မာနယ်ပလော ကျဆုံးရပါသည်ဟု ဆိုလျှင် မမှန်ကန်ပါ။ တပ်မတော်၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကို ပစ်ပယ်ရာကျပါလိမ့်မည်။ ယနေ့ တပ်မတော်၏စွမ်းဆောင်မှုများကား အတိုင်းမသိ ကြီးမားလျက်ရှိသည်ကို ခြေလျင်နှင့်အတူ လက်ရုံးတပ်များ၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကို လေ့လာအကဲခတ်ပြီး ဆောင်ရွက်ချက်များကို သုံးသပ်ရန် လိုပါလိမ့်မည်” ဟု ကျွန်တော် ဆိုချင်ပါသည်။

ခိကေတီဇေအေစ မြိုင်ကြီးငူဇေရာဇော် ဦးထူးနေက ပထမ ၇။ မာနယ်ပလောတိုက်ပွဲ အရှုံးအနိုင်ကို သုံးသပ်ရာတွင် စစ်အောင်နိုင်ရာသော အကြောင်းကြီးများအနက် ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ခံအားပေးမှုလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ထိုကာလက မာနယ်ပလောတိုက်ပွဲမှာ ပြည်သူလူထုသည် ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ပါဝင်လာကြသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ဓိက္ခာထောက်ပံ့သည့်ပုံစံ၊ ဓိက္ခာ၊ ခဲယမ်းကို ရှေ့တန်းကျကျ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးသည့်ပုံစံ၊ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲအတွင်း တပ်မတော်နှင့်အတူ ပူးပေါင်းတိုက်ပွဲဝင်သည့်ပုံစံ၊ “ယနေ့ဖြစ်နေသည့် ပြည်တွင်းစစ်မှာ မပါဝင်လိုကြတော့

မြေရတနာစာပေ

ပါဘူး" ဆိုသည့် ကရင် ခရစ်ယာန်များ၏ တိုက်ပွဲဆန့်ကျင်ရေးပုံစံ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးဘက်တော်သမားပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ပါဝင်လာကြသည်။ ပုံစံအမျိုးမျိုးအရ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲအတွင်း တပ်မတော်နှင့်အတူ တိုက်ပွဲဝင်ကြသည့်ပုံစံဖြစ်သော "ဒီကောဘီအေ" တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသားများအဖွဲ့အစည်းအကြောင်းကို အသေးစိတ် ပြောပြမှသာလျှင် လုံလောက်မည်ထင်ပါသည်။ မာနယ်ပလောတိုက် တပ်မတော် ဘာကြောင့်အောင်မြင်ပြီး ကေအင် ဘာကြောင့်ရှုံးရသလဲဆိုတာ ရုပ်လုံးပေါ်လာမည်ဖြစ်သည့် အသေးစိတ်ဖော်ပြခွင့်ပြုရန် ကြိုတင်ပြီး တင်ပြလိုပါသည်။

တပ်မတော်၏ ထိုးစစ်ကြောင့် ကေအင်ယူအတော်များများ လက်လွှတ်ခဲ့ရပြီးဖြစ်ကြောင်း ဒုတိယထွက်ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၉၂ ခုနှစ် မတ်လက ကေအင်ယူဗဟို၏ ရှေ့ကာတပ်ဖြစ်သော ခွေးအိပ်ထောင်စခန်းကြီး လက်လွှတ်ခဲ့ရသည်။ မာနယ်ပလောကို တပ်မတော်၏ တိုက်ရိုက်ခြိမ်းခြောက်မှုကို ခံနေရသည်။ သို့သော် တပ်မတော်သည် ကရင်ပြည်နယ်ငြိမ်း

ရေးအတွက် ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ထိုးစစ်များရပ်စဲကြောင်း ကြေငြာသည်။ ရပ်ဆိုင်းခဲ့သည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးတံခါးဖွင့်ပေးခဲ့သည်။ ကရင်လူထုသည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို အမျှော်လင့်ကြီး မျှော်လင့်နေခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် မြိုင်ကြီးဂူဆရာတော်သည် ခွေးအိမ်တောင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လေးကေတုတောင်ထိပ်မှာ ဘုရားတည်သည်။ ဤဆောင်ရွက်ချက်သည် မာနယ်ပလောကို ပစ်မှတ်ညွှန်ပြရန် စစ်အစိုးရ၏အစီအမံ၊ မြိုင်ကြီးဂူဆရာတော်က အကောင်အထည်ဖော်သူ ဒကာ၊ ဒကာမ ကရင်လူထုသည် လိုက်ပါဆောင်ရွက်နေသူများအဖြစ် စွပ်စွဲပြီး ဘုရားတည်ကျောင်းဆောက်မှုကို ရပ်ဆိုင်းသည်။ ကုန်းတော်ပေါ်မှ မောင်းထုတ်သည်။ မြိုင်ကြီးဂူဆရာတော်ကို မာနယ်ပလောသို့ ဆင့်ခေါ်ပြီး ရာဇသံပေးသည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ် မေလ ၁၀ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထားပြီး ကုန်းတော်ပေါ်မှ ဖယ်ရှားပေးရန် ညွှန်ကြားသည်။ သတ်မှတ်သောရက် မေလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် မြိုင်ကြီးဂူဆရာတော် မာနယ်ပလောသို့ ကြွသည်။ တစ်ပါးတည်း မဟုတ်။ ဒကာ၊ ဒကာမ ရဟန်းသားမဏေ၊ ကရင်လူထု ၅၀၀၀ ခန့် လိုက်ပါသွားကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်လက်နက်ကိုင် အင်အား ၂၀၀ ခန့်ထက်
လိုက်ပါစောင့်ရှောက်ပေးသည်။ ဤတွင် ကေအင်ယူအတွင်း
ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ခရစ်ယာန် အုပ်စုနှစ်စု သိသိသာသာ ခွဲခြား
ပြသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ကရင်လူထုအတွင်းမှာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ
နှင့် ခရစ်ယာန် နှစ်ပိုင်းခွဲသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။
ဤကား ဒီကေဘီအေ အစတည်း။

မြိုင်ကြီးငူ၏စစ်မြိုင် ရမ်ဘိုဘုန်းကြီး ဦးဝိဇန
၈။ မြိုင်ကြီးငူ၏ အင်အားကြီးထွားလာမှုကို အန်တုရန်
ရမ်ဘိုဘုန်းကြီး ဦးဝိဇန ဦးဆောင်သော သာသနာ့ အဖွဲ့
အစည်းသစ်ကို ဖွဲ့စည်းထူထောင်စေသည်။ ရမ်ဘိုဘုန်းကြီး
သည် သေနတ်ကိုင်သည်။ ပစ္စတို ခါးချိတ်သည်။ မြိုင်ကြီးငူ
ဆရာတော်၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဘာသာရေး အထူး
အယောင်ဖြစ်ကြောင်း ဝါဒဖြန့်သည်။ သားသတ်လွတ်
စားတာ ဘုရားဟောနှင့် မကိုက်ညီကြောင်း ဟောပြောစဉ်
ရုံးပြီး မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ကို သိက္ခာချသည်။ သို့သော်
မယ်တော်တောင်ထိပ်တွင် အိမ်ခြေ ၇၀ ခန့်ရှိသော
သားသတ်လွတ်ရွာကလေးကို မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ထံ

နဝလောတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူဥက္ကဋ္ဌ
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောဗိုလ်မြ

www.burmeseclassic.com

မာနေပလောတိုက်ပွဲကာလက စောအင်ယူ ခုစစ်ဦးစီးချုပ်
ခုခိုလ်ချုပ်ကြီး တာမလာဘော

မာနေပလောတိုက်ပွဲကာလက စောအင်ယူ တပ်မဟာ(၅)
တပ်မဟာမှူး ခိုလ်ချုပ်စောထိန်မောင်

ငြိမ်းချမ်းရေးစကားပြော၍ ဝိုင်းမြစ် သုတ်သင်ခြင်း
ခံလိုက်ရသော ကေအင်ယူ ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီး

အက်ဗျူရာတိုက်ခွဲအပြီး ဗဟိုကော်မတီအစည်းအဝေးတွင်
XNU ဦးစီးချုပ် ဝိုင်းချစ်ကြီး စောဆိုမြ အား ဥက္ကဋ္ဌနာထူးမှ
နှုတ်ထွက်ပေးရန်စောင်းဆိုခဲ့သည့် လူငယ်ယုတ်စုမှ
ဗဟိုကော်မတီဝင် ဝေခိုဇယား

မှဒွဘာသာ KNU စစ်သည်များ၏ လေးစားကြည်ညို
ရရှိခဲ့သော မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် ဥူးသုဇန

တော်မူရာတိုက်ပွဲအပြီး ဗဟိုကော်မတီအစည်းအဝေးတွင်
ချစ်ကြီးမြ အားပြစ်တင်ရှုံ့ချပြီး ဥတ္တဌရာထူးမှ နှုတ်ထွက်ပေးရန်
တောင်းဆိုခဲ့သည့် ဗဟိုကော်မတီအတွင်းရေးမှူး ဝေဒီမန်းရှာ

ကော်မူးရာစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲတွင် ဖါစင်ခွဲအေး
နည်းဗျူဟာ၄၄၂နည်းဗျူဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးသူရ
ယခုဗိုလ်မှူးချုပ်(ငြိမ်း)

ဒီကောဘီအေနှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန် ဗိုလ်ကြမှ
တာဝန်ပေးခံရသည့် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
အအင်ယူဗဟိုကော်မတီဝင် ဗိုလ်ချုပ်မောင်မောင်

မာနေပလောတိုက်ပွဲကာလက ကေအင်ယူ
ဗဟိုကော်မတီဝင် ဗိုလ်ချုပ်မူတူးဝေးစိုး

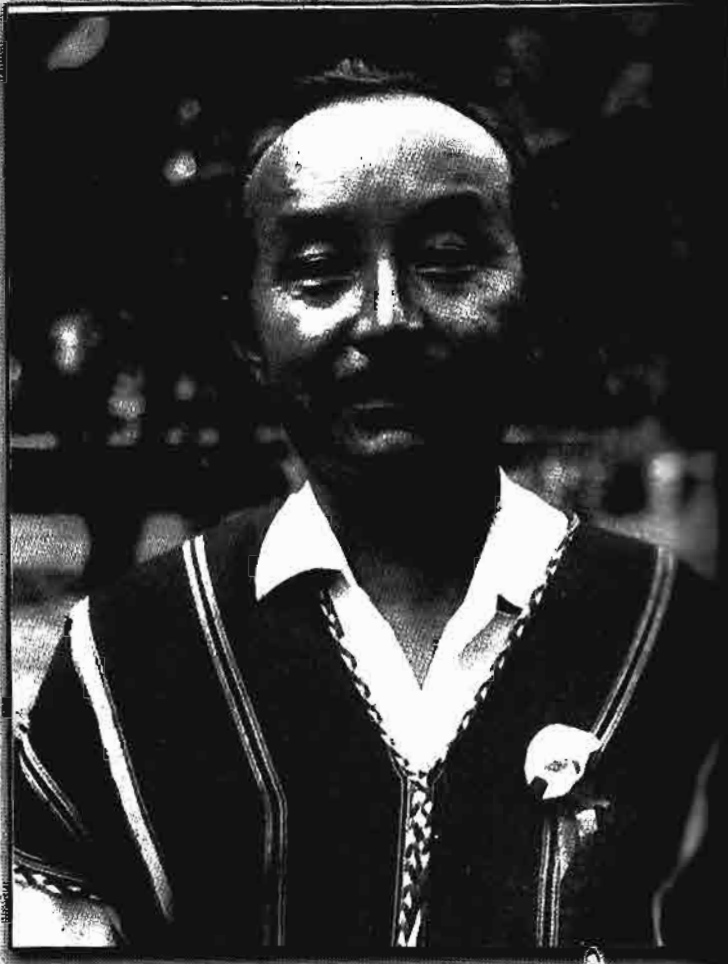
ကော်မူးရာတိုက်ပွဲအပြီး ဗဟိုကော်မတီအစည်းအဝေးတွင်း
KNU ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စောဘိုမြနှင့် သဘောထား
ဆိုင်ဆိုင်ဆည့် လူငယ်ဗဟိုကော်မတီဝင်အဖွဲ့မှ ယစ်ထော(၄)
တစ်မဟာမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး အော်လီတ

ကော်မူးရာတိုက်ပွဲအပြီး ဗဟိုကော်မတီအစည်းအဝေး
KNU ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စောဘိုမြနှင့် သဘောထား
မတိုက်ဆိုင်သည့် လူဝတ်ဗဟိုကော်မတီဝင်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်တာဟတာ

ကော်မူးရာတိုက်ပွဲကာလ DKBA နှင့် ပူးပေါင်းသွားသည့်
KNU ဘားအံခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌဖုဒိုမန်ဆိုင်စိန်

တော်မှူးရာတိုက်ပွဲအပြီး လတ်နက်နှင့်ငြိမ်းချမ်းရေးလဲထွက်ခဲ့သည့် KNU သစ်တောရေးရာဝန်ကြီး ဇနီးအောင်ဆန်း

ထူထောင်လေသည်။ မြစ်ဆုံ သုမ္ပတရွာမှာ ဣစ္ဆာသယ ဆုတောင်းပြည့်စေတီ တည်သည်။ ဘိုမြက ဘုရားတည်သည်ကို ရပ်ဆိုင်းခိုင်းသည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ရစ်ဘိုဘုန်းကြီးသည် ပတ်ဝန်းကျင် သံဃာအချို့ကိုခေါ်ပြီး သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး ကျင်းပသည်။ သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးက ဆုံးဖြတ်ချက် ၇ ချက် ချမှတ်သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်တွင် “စစ်မက်ဖြစ်ပွားနေသောဒေသအတွင်း သာသနာပြုခြင်း၊ ဘုရားကျောင်းကန် တည်ဆောက်ခြင်းတို့ကို ရပ်ဆိုင်းထားရန်” ဟူ၍ပါရှိသည်။ ဤအချက်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်လက်နက်ကိုင်များက လက်မခံနိုင်။ သို့သော် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်သည် ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အတွက် သြဝါဒစာတစ်စောင်ထားခဲ့ပြီး တပည့်ရဟန်းသံဃာ ဒါယကာများနှင့်အတူ မြိုင်ကြီးငူသို့ ပြန်ကြွသွားခဲ့သည်။

ကေအင်ယူတပ်မဟာ (၁) နှင့် ရင်း (၂၀)

၉။ ကေအင်ယူ ရင်း (၂၀) သည် ကေအင်ယူဗဟို၏ တိုက်ရိုက်ကွပ်ကဲမှုအောက်က တပ်ရင်းဖြစ်သည်။ ဒုရင်း

မှူး ကျော်ဟဲနှင့် ငယ်သားအများစုသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်သည်။ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ကို လွန်စွာ ကြည်ညိုသည်။ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ရန် သုမ္မေထသို့ ကျော်ဟဲနှင့်အဖွဲ့ သွားရာ ဆရာတော်ကို မဖူးတွေ့ရ။ မြိုင်ကြီးငူသို့ ပြန်ကြွ သွားကြောင်းသိရသည်။ ဆရာတော်၏ သြဝါဒစာကိုသာ ဖတ်ကြရသည်။ အားလုံး ငိုကြွေးရသည်အထိ စိတ်ထိခိုက် ကြရသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ပြုလုပ်ငန်းများ၊ ကရင် ပြည်နယ်အတွင်း ရပ်ဆိုင်းပစ်ခြင်းခံရပြီဟု ခံစားနား လည်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် မြိုင်ကြီးငူနှင့် သော်လံထ အကြား သံလွင်မြစ်ကိုပိတ်ဆို့ပြီး မြိုင်ကြီးငူလုံခြုံရေး အတွက်ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ဘုံမြသည် ကေအင်ယူဗဟိုမှ ဖဒိုမန်းရှာနှင့်အဖွဲ့ကို ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၄ ရက်နေ့ မှာလည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်မောင်မောင် ဦးစီးသောအဖွဲ့သည် ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း ညှိနှိုင်းရန် မြိုင်ကြီးငူသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ မြိုင်ကြီးငူသို့ စေ့စပ်ရန် ရောက်လာသော ဗိုလ်ချုပ်မောင်မောင်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးတူးတူး လေး၊ ဖဒိုမန်းရှာ၊ ဖဒိုစံလှိုင်နှင့် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်ဦးတို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့က ထိန်းသိမ်းထားလိုက်သည်။ ဘုံမြသည်

ကေအင်ယူ တပ်မဟာ (၆) ရွှေ့ဆိုင်းအဖွဲ့နှင့် တပ်မဟာ (၇) ထိန်မောင်အဖွဲ့ကို မာနယ်ပလောအတွက် စစ်ကူခေါ်ရ တော့သည်။ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်၏ဩဇာခံ ကေအင်ယူ ရင်း (၂၀)မှ လက်နက်ကိုင်များနှင့် အရပ်သားများ မြိုင်ကြီးငူ သို့ ချီတက်နေကြလေပြီ။ ကေအင်ယူဗဟိုက လမ်းမှ ဖြတ်တိုက်ခိုင်းသည်။ ရင်း (၂၁)မှ ဒုအရာခံဗိုလ်ဖားမီး အပါအဝင် ရဲဘော်အချို့နှင့် အရပ်သားများ ကျဆုံး တုန်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကရင်လူထု၏ ဒေါသသည် အမြင့်ဆုံး ဒီဂရီသို့ရောက်ရှိလာကြသည်။ ရင်း (၂၀)သည် ကေအင်ယူ၏ ဦးသုတစခန်းကို သိမ်းသည်။ ကေအင်ယူ ဗဟိုကို ဆန့်ကျင်မည်။ အင်အားများ စုဆောင်းရာ ဒီကေဘီအေ အင်အား ၅၀၀ ခန့်ထိ စုဆောင်းလာကြသည်။ ကေအင်ယူ တပ်မဟာ (၁)မှ ဗုဒ္ဓဘာသာအင်အားစုအချို့ သည်လည်း ကေအင်ယူဗဟိုကို ဆန့်ကျင်သော အင်အား စုထံသို့ လာရောက်ပူးပေါင်းကြသည်။ ဒီဇင်ဘာ ၁၂ ရက် နေ့ရောက်သော် ဖမ်းဆီးထားသူ ဗိုလ်ချုပ်မောင်မောင်နှင့် အဖွဲ့ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်သည်။ တောင်းဆိုချက်များရမည် တူသော ထင်မြင်ချက်ဖြင့် လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်းဆိုချက်များမှာ

- သံဃာတစ်သောင်း၊ ဒကာ ငါးသောင်းပါသော အစည်းအဝေးကျင်းပပေးရန်
- ကုန်ကျငွေ ဘတ်ငွေ ၁ သိန်းပေးရန်
- ဧကအင်ယူဥက္ကဋ္ဌ ဘိုမြကိုယ်တိုင် နေထိုင်တောင်းပန်ရန်။

ဘိုမြက ဘတ်တစ်သိန်းပေးသည်မှလွဲ၍ ကုန်ကျစရိတ်များ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ထိုင်းနိုင်ငံ ဖွေဘောလူရွာသို့ အရေးကြီးပစ္စည်းများ ရွှေ့ပြောင်းစေသည်ကိုယ်တိုင် ၎င်းရွာတွင် အခြေချနေထိုင်တော့သည်။ မာနပလောသည် ရုပ်ပြဋ္ဌာနချုပ်အဖြစ်သာ ကျန်တော့သည်။

ဧကအင်ယူ ရင်း (၁၀၄)

ဗိုလ်ပြားပြားနှင့် ဗိုလ်မောင်ကြည်တို့သည် မဲလက်မှတ်လွှာပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းသည်။ သောင်းရင်းချောင်းဝနှင့် မဲလက်ထကြွားမှ ဧကအင်ယူလက်နက်တိုက်ကို သိမ်းယူတိုက်ခိုက်ကြသည်။ ဒီကေဘီလှုပ်ရှားမှုတွင် ရင်း (၁၀၄) သည် ရင်း (၂၀) တို့

အဓိကကျသည်။ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ဗိုလ်ပြားပြားနှင့် ဗိုလ်မောင်ကြည် ဦးစီး ရင်း (၁၀၄) မှ လက်နက်ကိုင်အင်အားစုများသည် သုမ္မေထသို့ ချီတက်ပြီး ပူးပေါင်းလိုက်ကြသည်။ အလားတူပင် တပ်မဟာ (၆) နှင့် တပ်မဟာ (၇) တို့မှ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်လက်နက်ကိုင်များ လာရောက်ပူးပေါင်းကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဧကအင်ယူအတွင်း စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ ဘာသာရေး အထူးရှုပ်ထွေးနေသည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဖဒိုစိန်ထွန်း၊ ဖဒိုမင်းသူ၊ ဖဒိုဘီကေနှင့် ဗိုလ်မောင်ကြည်တို့ စည်းဝေးပြီး အစည်းအရုံးတစ်ရပ်ထူထောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့ တွင် “တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသားများအစည်းအရုံး (DKBA-Democratic Kayin Buddhist Association) အမည်ဖြင့်” ကြေညာချက် အမှတ် (၁) ကို ထုတ်ပြန်သည်။

တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသားများ

အစည်းအရုံး

ကြေညာချက် အမှတ် (၁/၉၄)

၁၉၉၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်

၁။ အေးချမ်းသာယာသော ကရင်ပြည်နယ် ထူထောင်နိုင်ရေးအတွက် ၁၃၅၆ ခုနှစ် နတ်တော် လဆုတ် ၄ ရက် ၁၉၉၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက် နေ့တွင် (D.K.B.A)အစည်းအရုံးကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။

၂။ တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသားများ အစည်းအရုံး၏ အကြမ်းဖျင်း လုပ်ငန်းစဉ်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

(က) ကရင်ပြည်နယ်တွင်းရှိ လူမျိုးစုအားလုံး၏ အေးချမ်းသာယာသော ဘဝထူထောင်ရေးကို

ဆောင်ရွက်သွားမည်။

(ခ) ကရင်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ လူမျိုးစုအားလုံး၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို ဦးစားပေး ရှေးရှုဆောင်ရွက်သွားမည်။

(ဂ) ကရင်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ လူမျိုးစုအားလုံး၏ အမျိုးဘာသာသာသနာ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများ တည်တံ့ခိုင်မြဲထွန်းကားရေးအတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်သွားမည်။

၃။ ဖွဲ့စည်းပုံအသေးစိတ်ကို သီးခြားထုတ်ပြန်သွားမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဒီကော့အေ၏ ဝါဒသဘောထား

ဒီကော့အေ၏ ဝါဒသဘောထားဟု ဆိုနိုင်သည်။ ကြေညာချက် အမှတ် (၂/၉၄) ဆက်လက် ထုတ်ပြန်သည်။

တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသားများ
အစည်းအရုံး
ကြေညာချက် အမှတ် (၂/၉၄)
၁၉၉၄ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၂၈

၁။ တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသားများအစည်းအရုံး၏ ကြေငြာချက် အမှတ် (၁/၉၄) အပိုဒ်(၁)ပါ (DKBA - Democratic Kayin Buddhist Association) ကို တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသားတပ် (Democratic Kayin Buddhist Army - DKBA) ဟု ပြင်ဆင်ပြီး တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာကရင်အမျိုးသားများ အစည်းအရုံးကို (Democratic Kayin Buddhist Organization - DKBA) ဟု ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

၂။ ဤတိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်

မြေရတနာစာပေ

အမျိုးသားများအစည်းအရုံး၏ ခံယူချက်သည် ကြေငြာချက်အမှတ် (၁/၉၄) ပါ လုပ်ငန်းစဉ်များကို ခံယူလျက် တိုင်းရင်းသားများ၏ သွေးစည်း ညီညွတ်မှုကို ရရှိရေး၊ လွတ်လပ်စွာ ဘာသာတရားကိုးကွယ်ပိုင်ခွင့်ရရှိရေး၊ သာတူညီမျှ ခံစားခွင့်ရရှိရေး၊ ပြည်ထောင်စုကြီးတည်တံ့ခိုင်မြဲတို့အတွက် ရှေ့သို့ချီတက် ဆောင်ရွက်သွားမည်။

၃။ လူသားတို့၏ မသိနားမလည်မှု၊ ပညာအခြေခံနည်းပါးမှုများအပေါ် စာနာမှု၊ ညှာတာထောက်ထားမှု စသည့် ကောင်းမြတ်သော ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမည့် အခြေခံများကို ပယ်ဖျက်ပြီး မတရားဖိနှိပ်မှု၊ အနိုင်ကျင့်မှုလုပ်နေကြ လူတစ်စု၏ ဝိသမလောတများကြောင့် လူသားအများစုသည် လူမှုဒုက္ခအပေါင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေကြရသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့

မြေရတနာစာပေ

အဖွဲ့အစည်းမှ ယုံကြည်သည်။

၄။

ဤအဖွဲ့သည် ကြေငြာချက်ထုတ်ပြန်သည့် အချိန်မှစ၍ ကေအင်ယူနှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်သောကြောင့် အဖွဲ့ဝင်အားလုံးသည် ကေအင်ယူမှ နှုတ်ထွက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာသည်။

၅။

ဤယုံကြည်ချက်နှင့်အညီ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အစည်းသည် လူသားချင်းစာနာထောက်ထား၍ နိုင်ငံရေး လွတ်လပ်မှု၊ စီးပွားရေးလွတ်လပ်မှု၊ ဘာသာရေးလွတ်လပ်မှု တန်းတူရည်တူ ခံစားပိုင်ခွင့်ရှိမှု စသော လောကပါလတရားများကို လက်ကိုင်ထား ဆောင်ရွက်သွားရန် ရည်မှန်းလျှင် လူမှုဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ပြီး သာယာအေးချမ်းသော ပြည်နယ် တည်ဆောက်ရန် အောက်ဖော်ပြပါ အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်ကို ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာအပ်ပါ။

မြရတနာစာပေ

သည် -

(က) နာယကဥက္ကဋ္ဌ ဦးသုနေ အပါအဝင် သံဃာ (၆)ပါး

(ခ) ဗဟိုကော်မတီဝင်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသာထူးကျော်အပါအဝင် ကိုဦးနှင့် လက်အောက်ခံ အဖွဲ့အစည်းများကို လိုအပ်ပါက ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်သွားပါမည်။

(ဂ) တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာကရင်အမျိုးသား လက်နက်ကိုင်တပ်ဌာနချုပ်နှင့် လက်အောက်ခံတပ်များကို လိုအပ်သလို ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်သွားမည်။

ကေအင်ယူဗဟိုအဖွဲ့ဝင် သဘောထားများ

၁၀။ စောဘိုမြသည် တပ်မဟာ (၆) နှင့် တပ်မဟာ (၇) ကို အားကိုးသည်။ တပ်မဟာ (၁) ကို ဘီးလင်းမြစ်အရှေ့ဘက်ခြမ်း၊ ယုန်စလင်းချောင်း၊ အနောက်ဘက်ခြမ်း

မြရတနာစာပေ

ဝှင်ကို စိုးမိုးစေပြီး ကေအင်ယူဗဟိုရိုရာ မာနယ်ပထား လုံခြုံရေးအတွက် ကာကွယ်ထားသည်။ ကျန်တပ်မဟာ များသည် ဗဟိုနှင့်အလှမ်းဝေးသည်။ အရှေ့ကြုံလာသဖြင့် ဗဟိုမှ စစ်ကူတောင်းရာ တပ်မဟာ (၆) မှ လူလက်နက် မပို့နိုင် ထိုင်းဘတ်ငွေသာ ထောက်ပံ့နိုင်သည်။ တပ်မဟာ (၇) သည် ဒုတပ်မဟာမှူး မောင်ထွန်းနှင့်အဖွဲ့လွှတ်ပြီး မာနယ်ပလော စစ်မျက်နှာကို ကွပ်ကဲစေသည်။ တပ်မဟာ (၄) သည် စစ်ကူပို့ရန် အခက်အခဲရှိကြောင်း ခပ်ရှောင်ရှောင် လုပ်နေသည်။ တပ်မဟာ (၁) မှ အင်အားစုများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာကရင်များ ခွဲထွက်သွားသဖြင့် အင်အားချ ဖြစ်နေသည်။ ကေအင်ယူဗဟို၏ အထူးတပ်ရင်းများသည် ဗဟိုဆန့်ကျင်ရေးအင်အားစုများဖြစ်သွားသည်။ တကယ် တော့ ကေအင်ယူအများစုသည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုချင် သည်။ စစ်မတိုက်ချင်တော့။ အစိုးရက ဖွင့်ထားသော ငြိမ်းချမ်းရေးတံခါးကို ကေအင်ယူ ခေါင်းဆောင်များ ဘာကြောင့်မသွားသလဲဆိုပြီး ခေါင်းဆောင်များအပေါ် သံသယဝင်လာသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးသည် လက်တစ်ကမ်း အတွင်းမှာရှိပါလျက် ကေအင်ယူခေါင်းဆောင်များ ဘာ

မြေရတနာစာပေ

ကြောင့်အရမယူနိုင်ကြတာလဲ စသည်ဖြင့် ခေါင်းဆောင်မှု အပေါ် သို့လော - သို့လောဖြစ်ကာ သံသယမှတစ်ဆင့် ယုံကြည်မှုပျက်ပြားလာသည်။

ကေအင်ယူခေါင်းဆောင်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် သံသယဖြစ်စေရာ

၁။ ကေအင်ယူဗဟိုနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကရင်များ ဘာ သာရေးဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုမှတစ်ဆင့် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲအဆင့်သို့မရောက်မီ ကေအင်ယူဗဟို၏ ဆောင် ရွက်ချက်ကိုကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည်။

- ကေအင်ယူအတွင်း ဗုဒ္ဓဘာသာကရင်နှင့် ခရစ်ယာန်ကရင်ကို ခွဲခြားအုပ်ချုပ်တာ တွေ့ရသည်။
- ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူများ၏ လွတ်လပ် စွာကိုးကွယ်ခွင့်ကို ချုပ်ချယ်သည်။
- သားသတ်လွတ်စားမှု စသည့် ယုံကြည် ကိုးကွယ်မှုကို ပျက်ရယ်ပြုသည်။
- ကေအင်ယူဗဟိုနှင့် မြိုင်ကြီးငူဆရာ

မြေရတနာစာပေ

တော်အုပ်စု သဘောထားကွဲမှုကို ဗုဒ္ဓဘာ
 သာဘာကံမှ မှားကြောင်း ဝန်ခံခိုင်းသည်။
 - တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး
 တာမလာဘော ခေါင်းဆောင်သော ခြံ
 ဖြေရေးအဖွဲ့လွှတ်ပြီး အစိုးရ၏ သွေးထိုး
 ကြောင့် ပြဿနာဖြစ်ကြောင်း ကြေညာ
 ခိုင်းသည်။

- ခရစ်ယာန် ကရင်လက်နက်ကိုင်များကို
 ဗုဒ္ဓဘာသာကရင်များအား အမြစ်ပြတ်
 ချေမှုန်းရန် ညွှန်ကြားသည်။

- ဗုဒ္ဓဘာသာကရင်များကို ချေမှုန်းရန်
 ပြည်ပရောက် ဘိန်းဘုရင်ခွန်ဆာထံ
 စစ်ကူတောင်းသည်။

- အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံမှ လက်နက်ခဲယမ်းအတူ
 ရရှိရေး ကြိုးပမ်းသည်။ မရသဖြင့် ဝယ်
 ယူရန် ကြိုးပမ်းသည်။

- ပြည်သူ့လူထုနှင့် ဒုက္ခသည်စခန်းမှ လူ
 များကို စစ်အတွင်းသို့ ဖွတ်သွတ်သွင်း

မြန်မာ့စာပေ

သည်။

ကေအင်ယူဗဟို၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် မှားပြီး
 ရင်း မှားနေသည်။ မြိုင်ကြီးငူသာသနာကို ရစ်ဘိုသာသနာ
 ဖြင့် ချေမှုန်းရန်ပင် လုံးပန်းခဲ့သည်။ လူမျိုးရေးသွေးခွဲ၊
 ဘာသာရေးသွေးခွဲ၊ တပ်အချင်းချင်း သွေးခွဲစည်းရုံးပြီး
 စစ်မီးလျှံအတွင်း အားလုံးကိုဆွဲသွင်းသည်။ ကရင်ပြည်
 နယ်မှာ ဘယ်မှာလျှင် ငြိမ်းချမ်းရေးရနိုင်တော့မည်နည်း။
 ကရင်လူထုမှာ ဘယ်မှာလျှင် စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာ
 နို့နိုင်တော့မည်နည်း။ ကရင်လူထုမျှော်လင့်သော အနာဂတ်
 ကရင်ပြည်နယ် သာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဆိုတာ
 ဘယ်မှာလဲ။ ကရင်လူထုကို ဘယ်သူတွေက ဤဆင်းရဲ
 တွင်းက ခေါ်ထုတ်ပေးကြမလဲ။

❖ ❖ ❖

မြန်မာ့စာပေ

အပိုင်း(၂)

ကရင်ပြည်နယ်၏ အထွေထွေအကျဉ်းချုပ်နှင့် လွတ်မြောက်ရေး

၁၂။ ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့ပြီးသော အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် ကရင်ပြည်နယ်ကြီး ငြိမ်းချမ်းချင်တယ်ဆိုရင် ကရင်လူထုကြီး စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာရုံချင်တယ်ဆိုရင် ကရင်လူထု မျှော်လင့်တောင့်တနေသော တည်ငြိမ်ရေးချမ်းရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ချင်တယ်ဆိုရင် ငြိမ်းချမ်းရေး၏ အဖျက်သမားများကို ရှင်းလင်းဖယ်ရှားခြင်းသည် အကောင်းဆုံးနှင့် အမှန်ဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်တော့သည်။

မြန်မာ့စာပေ

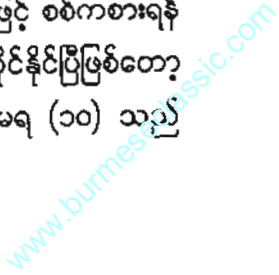
သုံးသပ်ပြီး ကေအင်ယူ (ဗဟို) မာနယ်ပလောကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရေး ဆောင်ရွက်ရပါတော့သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

မာနယ်ပလော တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရေး ရည်မှန်းချက်တာဝန်နှင့် စစ်မျက်နှာအလိုက်တာဝန်ယူမှုများ တပ်မ (၆၆) တပ်မမှူးနှင့် နည်းဗျူဟာမှူး ၃ ဦး ခေါင်းဆောင်သော တပ်မ (၆၆) ၏ တိုက်ခိုက် ရေးတပ်ရင်းများက အနောက်ဖက်စစ်မျက်နှာမှ တာဝန်ယူသည်။ တပ်မ (၂၂) တပ်မမှူးနှင့် နည်းဗျူဟာမှူး ၃ ဦးခေါင်းဆောင်သော တပ်မ (၂၂) ၏ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ရင်းများက တောင်ဘက်စစ်မျက်နှာမှ တာဝန်ယူသည်။ မာနယ်ပလောမတိုက်မီ အချက်အချာမြေကို ထိန်းချုပ်ပြီး စစ်ဗျူဟာ အရေးကြီးမြေများကို သိမ်းပိုက်ရသည်။ တပ်မ (၆၆) တပ်များက အချက်အချာမြေ ဆင်ဖြူတောင်နှင့် ဘော်နယ်လယ်တို့ကို သတ်မှတ်ရက်မှာ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ တပ်မ (၂၂) တပ်များက စစ်ဗျူဟာအရေးကြီးမြေ ပွိုင့် ၁၈၀၁ စခန်း၊ ဆော်ဒေးစခန်းနှင့် ဗိုလ်လောင်းကုန်းစခန်းတို့ကို သတ်မှတ်ချက်မှာ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ရည်မှန်းချက်တာဝန်ကား

မြန်မာ့စာပေ

မာနယ်ပလောသိမ်းပိုက်ရေး ဖြစ်သည်။ ရည်မှန်းချက်
 မာနယ်ပလောသို့ ချီတက်ရာတွင် သံလွင်မြစ်သည် ကြီး
 သောအတားအဆီး ဖြစ်သည်။ စက်လှေကလေးများဖြင့်
 အလီလီ ဖြတ်ကူးရသည်။ ရေစီးကသန်၊ ရန်သူပစ်ခတ်
 ပြင်းထန်တော့ မြစ်ကူးစစ်ဆင်ရေးမှာ ခရီးမတွင်ပဲရှိသည်
 သို့သော် ကူးဖြတ်သည့်နေရာသည် သုံးနေရာမှ ကူးနေ
 ဖြစ်သောကြောင့် ရန်သူသည် အလွယ်တကူ ကြား
 မထိန်းချုပ်နိုင်။ တပ်မ (၆၆) ဌာနချုပ် နည်းဗျူဟာ (၆၆၂)
 နည်းဗျူဟာ (၆၆၃) နှင့် တပ်ရင်း ၄ ရင်းသည် သံလွင်
 အား ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့မှ ၂၄ ရက်
 နေ့အတွင်း အောင်မြင်စွာ ကူးဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။ သံလွင်
 ကူးပြီးနောက် တပ်မ (၆၆) သည် ပွဲပြိုင် ၁၈၀၁ ကုန်း
 လည်းကောင်း၊ နည်းဗျူဟာ (၆၆၂) နှင့် ခြေလျင်တပ်
 ၃ ရင်းသည် ဆင်ဖြူတောင် ပွဲပြိုင် ၂၈၀၁၊ နိဒေးတစ်
 တွင်လည်းကောင်း၊ နည်းဗျူဟာ (၆၆၃) နှင့် ခလရ (၁၁)
 သည် ပွဲပြိုင် ၁၅၀၀ မှ တစ်ဆင့် နိဒေးရွာကိုလည်းကောင်း
 တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက် ခြေကုပ်ယူနိုင်ခဲ့သည်။

ရည်မှန်းချက် နေရာအဆင့်ဆင့်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်
 ၁၄။ ပွဲပြိုင် ၁၈၀၁ ကို သိမ်းပိုက်သည့်တပ်သည် ခလရ
 (၁) ဖြစ်သည်။ ခလရ (၁)ကို အနီးကပ်ကွပ်ကဲနေသည့်
 နည်းဗျူဟာသည် (၆၆၂) ဖြစ်သည်။ အကူအညီပေးသူက
 ဒီကေဘီအေ ဗိုလ်ကျော်သန်းနှင့် အင်အား ၇၆ ယောက်
 ဖြစ်သည်။ သံလွင်မြစ်ကူးစစ်ဆင်ရေးနှင့် ခြေကုပ်စခန်းများ
 ထည်ဆောက်ရေး တိုက်ပွဲစဉ်တစ်လျှောက် ရန်သူ ၂၂
 ယောက်ကျဆုံးစေပြီး လက်နက်စုံ ၁၆၁ လက်၊ ခဲယမ်းစုံ
 ၆၇၈၉ တောင့်၊ လက်နက်ကြီးကျည် ၁၀ တောင့် သိမ်း
 ဆည်းရယူနိုင်ခဲ့သည်။ သံလွင်မြစ်ကူးပြီးချိန်မှာ ရှေ့တွေ့
 ညှပ်တပ်များကို စစ်မျက်နှာကျယ်ကျယ်ဖွင့်ပြီး တပ်ဖြန့်
 တိုက်ပွဲဝင်နိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းကောင်းကို ရယူနိုင်ခဲ့သည်။
 အတားအဆီး၊ အကန့်အသတ်များ နည်းသွားသည်။
 ထို့ကြောင့် ရည်မှန်းချက် မာနယ်ပလောနှင့် မိမိနေရာ
 အကြားရှိ ရန်သူစခန်းမှန်သမျှကို တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရန် လူ
 လက်နက်အင်အား ပြည့်စုံလုံလောက်စွာဖြင့် စစ်ကစားရန်
 မြေအကျယ်အဝန်း လုံလောက်စွာ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပြီဖြစ်တော့
 သည်။ ပွဲပြိုင် ၅၉၅ သစ်စက်စခန်းကို ခမရ (၁၀) သည်

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက် ၁၅၃၀ နာရီမှာ နည်းဗျူဟာ (၆၆၂) ၏ ၁၂၀ စိန်ပြောင်း ပစ်ခတ်မှုပစ်ကူးခြင်း တက်ရောက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဒီတိုက်ပွဲမှာ ရန်သူ ၅ ယောက်ကျဆုံးခဲ့ပြီး လက်နက်စုံ ၃၃ လက် သိမ်းဆည်းခဲ့ ခဲ့သည်။

မာနယ်ပလောဗဟိုဌာနချုပ်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခြင်း ၁၅။ နည်းဗျူဟာ (၆၆၁) နှင့် ကွပ်ကဲမှုအောက် ၁၀၀ (၁၀) သည် ချီစစ်အဟုန် မကျဆင်းမီ မာနယ်ပလော သိမ်းပိုက်ရေးကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၀၀ (၁၀) သည် သစ်စက်စခန်းမှ တောင်ကုန်း ပွိုင့် (၅၉၅) တစ်ဆင့် မာနယ်ပလောသို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရေး စီမံ ခဲ့သည်။ စီမံချက်အတိုင်း တက်ရောက် တိုက်ခိုက်ရာ ရန်သူ သည် အနည်းငယ်သာခုခံနိုင်ပြီး တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ဆုတ်ခွာ သွားခဲ့သည်။ သောင်ရင်းမြစ်နှင့် မိုင်းလုံးကြီးချောင်းတို့ တောင်ကုန်းသည် ဤဒေသမှာ စစ်ဗျူဟာအရ အရေးကြီး မြေ ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှတစ်ဆင့် စောဘဦးကြီးရှပ်ထုကျောက် တိုင်တို့ကို ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက် ၀၈:၃၀ ခန့်မှာ သိမ်းဆည်း

နိုင်ခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် တောင်ဘက် မာနယ် ပလောတောင်ဘက်မှ ၁၀၀ (၁၀၀) သည်လည်းကောင်း၊ ပွိုင့် ၉၁၃ တောင်ကုန်းကို ၁၀၀ (၄) သည်လည်းကောင်း၊ ၁၂ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းကြီးပစ်ကူးဖြင့် တိုက်ခိုက်ရာ မာနယ်ပလော (ကေအင်ယူဌာနချုပ်)ကို ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက် ၁၃:၂၅ နာရီတွင် သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည်။ ကေအင်ယူ ဌာနချုပ်ခေါင်းဆောင်များသည် တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ပြေးခို ဝင်သည်။ သယ်နိုင်သမျှ ပစ္စည်း၊ လက်နက်ခဲယမ်းများ သယ်ယူသွားကြသည်။ မသယ်ယူနိုင်သော ပစ္စည်းပစ္စယ လက်နက်ခဲယမ်း၊ မော်တော်ယာဉ်များကို မီးရှို့ ဖျက်ဆီးခဲ့ သည်။ မာနယ်ပလောစစ်မျက်နှာမှာ ငုံးသံ၊ ကျည်ဆံသံများ ဆူညံနေသည်။ မီးခိုးလုံးကြီးများဖြင့် ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ငုံးအုပ်ထားသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းမှာတော့ ကေအင်ယူ ဌာနချုပ်မှ စစ်ပြေးခေါင်းဆောင်များနှင့် တပ်အချို့ ထွက် ပြေးနေသံများ ကြားသိနေရသည်။ မာနယ်ပလောက တပ်မတော်လက်သို့ လုံးဝ ကျရောက်ခဲ့ပြီ။ ရန်သူကေအင်ယူ တို့ကား မာနယ်ပလောကိုစွန့်၍ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ကူးဝင် ခိုလှုံသွားကြပြီဖြစ်ပါသည်။

အပိုင်း(၃)

တောင်ဘက်စစ်များနှင့်
ဗိုလ်လောင်းကုန်းသီမ်းပိုက်ရေး

၁၆။ တောင်ဘက်စစ်များကို တိုက်စစ် အကန့် ၃
ကန့် ခွဲလိုက်သည်။ နော်တစ်စစ်တိုက်ခိုက်ရေး အချက်အချာ
မြေ ဗိုလ်လောင်းကုန်းတိုက်ခိုက်ရေးနှင့် ဗိုလ်လောင်းကုန်း
ကျော်ပြီး ဝက်သိုးကုလား တိုက်ခိုက်ရေးနှင့် ပွိုင့် ၂၀၈၀
တိုက်ခိုက်ရေးဖြစ်သည်။ ပထမစစ်များအကန့်ကို
နည်းဗျူဟာ (၂၂၁) မှူး ဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်သိန်း ဦးစီးပြီး

မြရတနာစာပေ

လက်အောက်ခံတပ်ရင်း ခမရ (၂၀၁)၊ ခမရ (၂၀၂)၊ ခမရ
(၂၀၄) တို့နှင့် တိုက်ပွဲဝင်သည်။ ဒုတိယ စစ်များအကန့်
ကို နည်းဗျူဟာ (၂၂၃) မှူး ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးညွန့် ဦးစီးပြီး
ခမရ (၂၀၄)၊ ခမရ (၂၀၅)၊ ခမရ (၂၀၆) တို့နှင့် တိုက်ပွဲ
ဝင်သည်။ တတိယစစ်များအကန့်ကို နည်းဗျူဟာ (၂၂၂)
မှူး ဗိုလ်မှူးကြီး စိန်ဝင်းအောင် ဦးစီးပြီး ခမရ (၂၀၈)၊
ခမရ (၂၀၉)၊ ခမရ (၂၁၀) တို့နှင့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။
တောင်ဘက်စစ်များတစ်ခုလုံးကို တစ်မမှူး ဗိုလ်မှူးချုပ်
တင်ငွေ (နောင် အလုပ်သမားဝန်ကြီး) နှင့် ဒုတိယတပ်မမှူး
ဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်သိန်းဆွေ (နောင် ယဉ်ကျေးမှုဗိမာန်ဦးစီးဌာန
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်) တို့သည် အမြောက်တပ်ခွဲများ၊
စစ်မြေပြင်အင်ဂျင်နီယာတပ်ခွဲများ၊ ဆက်သွယ်ရေးတပ်ခွဲ
များ၊ ထောက်ပံ့နှင့် ပို့ဆောင်ရေးမှ ရှေ့တန်းရိက္ခာဝေအဖွဲ့၊
ဗားနှင့် ခမရ (၂၀၆) တပ်ရင်းတို့နှင့်အတူ ကွပ်ကဲခဲ့ကြသည်။
ကျွန်တော်၏ နည်းဗျူဟာ (၂၂၂) ကွပ်ကဲမှုအောက် ခမရ
(၂၀၈) ကို ဒုမှူးကြီး မင်းသွင်မှလည်းကောင်း၊ ခမရ (၂၀၉)
ကို ဗိုလ်မှူးကြီးညွန့်မှလည်းကောင်း၊ ခမရ (၂၁၀) ကို
ဗိုလ်မှူးခင်မောင်လတ်တို့မှလည်းကောင်း ကွပ်ကဲပြီး တိုက်

မြရတနာစာပေ

ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်၏တစ်နှစ်
များသည် ဘီးလင်း၊ ပိန္နဲတော၊ လေးဂေ၊ ကျသောင်း
ဆိပ်၊ ဘော်ကြော့လယ်၊ ကတိုင်တိ လမ်းဖောက်လှုပ်
ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့က ဘားအံသို့ ပြန်လည်ထွက်
လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဘားအံတွင် ညအိပ်ရပ်နား အုပ်ချုပ်
ကိစ္စများဆောင်ရွက်ကာ ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်နေ့တွင်
ယာဉ်တန်းဖြင့် ရှေ့တန်းသို့ ထွက်ခွာလာရခြင်းဖြစ်သည်။

စစ်သားဘဝ အလွမ်းညများ

၁၇။ မာနယံပလောစစ်ဆင်ရေးပြုလုပ်သည် ၁၉၄၅
ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော်၏အိမ်ထောင်သက် ၂၆ နှစ် ရှိနေ
ပါပြီ။ သမီးအကြီးဆုံးမှာ အသက် ၂၁ နှစ်အရွယ်၊ သမီး
အလတ်မှာ အသက် ၁၉ နှစ်အရွယ်၊ သားအငယ်ဆုံးမှာ
အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ်ရောက်ကာ အချို့ ဘွဲ့ရ အချို့
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ ဖြစ်နေကြပါပြီ။ သားသမီးများ
ဤအသက်အရွယ် ကျောင်းသားများဖြစ်နေကြပါပြီ။ သား
သမီးနှင့် မိသားစုများနှင့် အတူနေခဲ့ရသောကာလများ
အလွန်နည်းခဲ့သည်။ ကလေးများ ပညာသင်ကြားရေးနှင့်

လိမ္မာရေးခြားရှိရေးကို သွန်သင်ဆုံးမရသည့်တာဝန်များကို
ဇနီးဖြစ်သူက လုံးဝတာဝန်ယူခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်သည်
မိသားစုတာဝန် မကျေပွန်ခဲ့ရ။ ယခုည ဘားအံတပ်မဌာန
ချုပ် ပြန်ရောက်သော်လည်း မနက်ဖြန် မာနယံပလော
တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရေးအတွက် ရှေ့တန်းထွက်ရပေဦးမည်။
တာဝန်မကျေပွန်မှုများအတွက် တောင်းပန်ပြီး သားသမီး
များကို ဆက်လက်စောင့်ရှောက်ရန် ဇနီးသည်ကို တာဝန်
ပေးရပါဦးမည်။ ကျွန်တော်၏အနာဂတ်သည် မသေချာ
အောင်ပွဲနှင့်အတူ ပြန်လာမည်လား၊ ပြန်မှပြန်လာနိုင်ပါ
မလား မသေချာပါ။ သားသမီးများ ရန်ကုန်မှာနေသော
ကြောင့် ကျွန်တော်ရှေ့တန်းထွက်လျှင် ဇနီးဖြစ်သူသည်
သားသမီးများရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရပါမည်။ ဘားအံမှ
ရန်ကုန်သို့ပြန်လျှင် သံလွင်မြစ်ကို “ဇက်” ကူးတို့ယာဉ်ဖြင့်
ကူးကြရသည်။ ယခုခေတ်ကဲ့သို့ သံလွင်မြစ်ကူးတံတား
မရှိသေး။ သံလွင်ကူးဖြတ်ပြီး ပြန်ရတိုင်း “သံလွင် ကို
အကြိမ်ကြိမ်ကူးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဖေကြီးရယ် ဒီတစ်ပတ်
ကူးဖြတ်ရမှာတော့ စိတ်လေးလံဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်” ဟု
စိတ်မချခွာပြောရှာသည်။ စစ်သားဆိုသည်မှာ စိတ်ကြောင့်

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပေါ်လာသောခံစားမှုကို ရှေ့တန်းတင်၍မရ။ စစ်ထင်
 ရေးဒေသသို့ ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ
 သွားရလေဦးမည်။ ပြည်တွင်းစစ်ကြီးရယ် မြန်မြန်ပြီး
 တော့ဟု ဆုတောင်းရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရပေလိမ့်မည်။ နောက်
 တစ်နေ့ ခရီးထွက်ရမည်ဖြစ်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ရှေ့တန်း
 တွင် ကာလမည်မျှကြာမည်ကို မခန့်မှန်းနိုင်သည်ကတစ်
 ကြောင်းတို့ကြောင့် လိုအပ်သည့် အနွေးထည်များနှင့် ကြား
 ရှည်ခံမည့် စားသောက်စရာပစ္စည်းအချို့ကို ရုံးပုံးမှာထည့်
 သည်။ ပြီးတော့ အိပ်ရာဝင် အနားယူလိုက်သည်။ နောက်
 တစ်နေ့ ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်နေ့ နံနက်စောစော ၆
 နာရီခန့်တွင် စစ်ဦးစီးမှူး ဒုတိယတန်းမှ ယာဉ်တန်းအသင်း
 ဖြစ်ပြီဖြစ်ကြောင်း လာရောက်သတင်းပို့သည်။ ယာဉ်တန်း
 ရှိရာသို့ ဇနီးဖြစ်သူကို လိုက်ပါစေခြင်းမပြုတော့ဘဲ လိုအပ်
 သည်များ မှာကြားကာ စစ်ဦးစီးမှူးဒုတိယတန်း ခေါ်ဆောင်
 ရာ ယာဉ်တန်းဆီသို့လိုက်ပါရသည်။ မသွားမီ အိမ်ထောင်
 ရှင်မအား လိုအပ်သည်များ ထပ်မံမှာကြားရသည်။ နို့
 အောင်ပွဲသည် တပ်မ၏အောင်ပွဲ၊ တပ်မ၏ အောင်ပွဲသည်
 တပ်မတော်၏အောင်ပွဲ၊ တပ်မတော်၏အောင်ပွဲသည် နိုင်ငံ

တော်၏အောင်ပွဲဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်၏ အောင်ပွဲသည်
 ပြည်သူ့အောင်ပွဲဖြစ်လေတော့ ပြည်သူ့တွေနဲ့အတူ အောင်ပွဲ
 တို အရယူပြီး ချစ်ဇနီးထံ အရောက်ပြန်လာခဲ့မည်ဖြစ်
 ကြောင်း အားပေးစကားပြောခဲ့ရသည်။ အနာဂတ်အောင်ပွဲ
 သည် ရဲရင့်သူတို့၏ လက်တွင်း၌ရှိမည် မဟုတ်ပါလော။
 ဗျူဟာ ဂျီတူးနှင့် ရင်းမှူး (၃) ဦးက အသင့်ဖြစ်ကြောင်း
 သတင်းပို့သဖြင့် လမ်းခရီးကရစိုက်ရန် မှာကြားပြီး ယာဉ်
 တန်းကို ဆက်လက်ထွက်ခွာစေသည်။

ပြောင်းလွယ် ပြင်လွယ် ဤဇော်ဝယ်

၁၈။ မနေ့က ကျသောင်းဆိပ်မှာ လမ်းလုံခြုံရေး လုပ်
 သည်။ ယနေ့ မာနယ်ပလောစစ်မျက်နှာသို့ တပ်မတော်
 ယာဉ်တန်းဖြင့် ချီတက်နေရသည်။ ယာဉ်တန်းသည်
 နှေးရာမှမြန်မြန် လှိုင်းဘွဲ့သို့ ဦးတည်ချီတက်လျက်ရှိသည်။
 ဗျူဟာ (၂၂၂) နှင့်အတူ ခမရ (၂၀၈)၊ ခမရ (၂၀၉)၊
 ခမရ (၂၁၀)တပ်ရင်းများ အတူပါလာသည်။ ဤတပ်ရင်း
 ၃ ရင်းသည် နည်းဗျူဟာ (၂၂၂)၏ ရည်မှန်းချက်တာဝန်
 များကို အတူတကွထမ်းရွက်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ရန်သူ

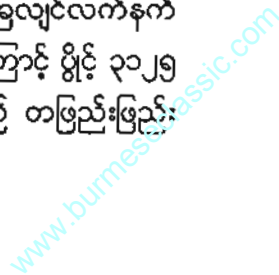
ချေမှုန်းရေးကို တက်ညီလက်ညီ ဆောင်ရွက်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ဤမျှ ရွှေ့ပြောင်းမှုမြန်မြန် (mobility) ကောင်းကောင်း ချိတ်ဆက်နေခြင်းဖြင့် ရန်သူအပေါ် လှည့်စားနိုင်မည်။ အိုင်ကမ်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါလား။ ဤသို့ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းသည် တပ်မတော်ကြီးကို ခေတ်မီတပ်မတော်ကြီးဖြစ်စေအတွက် အသွင်ပြောင်းမှု၏ရလဒ်ဟု ပြောရပါလိမ့်မည်။

စစ်မျက်နှာအလိုက် တိုက်ပွဲများ

၁၉။ စစ်မျက်နှာအကန့်အလိုက် တိုက်ပွဲများဆင်နွှဲကြရာ ကေအင်ယူအတွက် မျက်နှာစာတိုင်းတွင် စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာတိုက်ပွဲများနှင့် ကြုံတွေ့နေရသည်။ နည်းဗျူဟာ (၂၂၃) ကို ဗိုလ်မှူးကြီးစိုးညွန့် ဦးစီးပြီး ခမရ (၂၀၅)၊ ခမရ (၂၀၆)၊ ခမရ (၂၀၇)တို့နှင့်အတူ တိုက်ပွဲဝင်ရာ အစိတ်စစ်ကြောင်းကို ခမရ (၂၀၅)ကို တာဝန်ပေးသည်။ အစိတ်မဟုတ်သော စစ်ကြောင်းအဖြစ် ခမရ (၂၀၆) ကို တာဝန်ပေးသည်။ နည်းဗျူဟာနှင့်အတူ ခမရ (၂၀၇)ကို အစိတ်အဖြစ်ထားသည်။ နည်းဗျူဟာ (၂၂၃) တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ရေးအတွက် တိုက်အကူအဖြစ် ၁၂၀ မီလီမီတာစိန်ပြောင်း

၈ လက်နှင့် အထွေထွေအကူအဖြစ် နောက်ထပ် ၁၂၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်း ၂ လက် ထားရှိပေးသည်။ ပစ်အားထပ်ဖြည့် အကူအဖြစ် ၁၀၅ မီလီမီတာ ဟောင်ဝစ်ဇာ ၂ လည်း ပေးထားသည်။

၂၀။ အတိုချုံးပြီး တင်ပြရလျှင် ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့မှာ အဓိကစစ်ကြောင်းသည် ဦးစွာထိတွေ့မှုမဖြစ်ဘဲ အဓိကမဟုတ်သော စစ်ကြောင်း ခမရ (၂၀၆) က ထိတွေ့မှုဖြစ်သည်။ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက် ၀၄၀၅ ချိန်မှစ၍ တိုက်ပွဲဖြစ်ရာ ၎င်းနေ့ တစ်နေ့လုံး သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် လက်နက်ငယ်၊ လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ပွဲဝင်ရာ ထင်သည်အတိုင်း သိမ်းပိုက်နိုင်မှုမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ အမြောက်ပစ်ကူ ခေါ်ပစ်တောင်းခံရသည်။ နည်းဗျူဟာ (၂၂၂) ၏တပ်များကို အရန်အဖြစ် တိုက်ပွဲနေရာသို့ ချဉ်းကပ်စစ်ကူပေးရန် ခေါ်ယူရသည်။ သို့သော် ခမရ (၂၀၆) ၏ တိုက်ပွဲဝင်စိတ်ဓာတ်ကောင်းမွန်မှု၊ ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများကို စနစ်တကျ အသုံးပြုနိုင်မှုတို့ကြောင့် ပွိုင့် ၃၁၂၅ စခန်းကို သိမ်းပိုက်နိုင်ရေးကြိုးပမ်းမှုသည် တဖြည်းဖြည်း

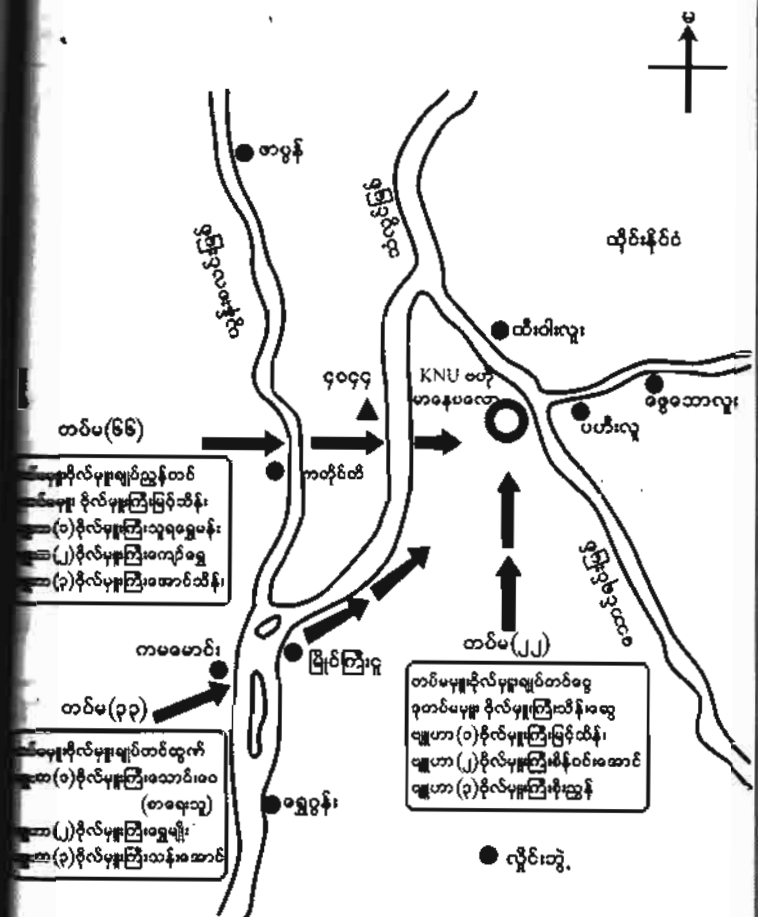
အပေါ်စီးရလာသည်။ သို့သော် ရန်သူသည် မိမိတို့
 အယောင်ဆောင်ပြီး အင်အား ၂၅ ယောက်ခန့်ဖြင့် မိမိတို့
 ပေးဌာနချုပ်ကို ဝင်တိုက်ရာ မိမိမှ စနစ်တကျ တွန်းလှန်
 တိုက်ခိုက်နိုင်သဖြင့် ရန်သူများ ၁၀၄၅ နာရီတွင် ပြန်လည်
 ဆုတ်ခွာသွားခဲ့သည်။ ဆုတ်ခွာသွားသူကို အခွင့်ကောင်း
 ယူပြီး မိမိတပ်မှ ပွဲနှင့် ၅ များ၊ စက်လတ်များ ၈၄ မီလီမီတာ
 နောက်ပွင့်ရိုင်းဖယ်၊ ဘီအေ ၁၀၃ ခုံးပစ်လောင်ချာများဖြင့်
 ဒလစပ်ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ရာ ရန်သူသည် ပွဲနှင့် ၃၃၂၅ နှင့်
 ၁၀၇ မီလီမီတာ ခုံးကျည်များဖြင့် ပြန်လည်ပစ်ခတ်ပြီး
 မိမိတိုက်စစ်အဟုန်ကို ရပ်တန့်စေသည်။

၂၁။ တိုက်စစ်အဟုန်ရပ်တန့်သွားခြင်းသည် ရန်သူတို့
 ပြင်ဆင်ချိန်ပေးသလိုဖြစ်မည်။ ထို့ကြောင့် အမြောက်များ
 ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများ၏ ပစ်ခတ်မှုစီမံချက်ဖြင့် ပစ်ခတ်
 ပြီး ခြေလျင်တပ်များမှ အနီးကပ်တိုက်ခိုက်စေသည်။
 ကြိုတင်စီမံပြင်ဆင်သော တိုက်စစ်ကို ဆောင်ရွက်သည်။
 ၁၃း၃၀ နာရီတွင် အမြောက်ပစ်ခတ်မှုဖြင့် ရန်သူကို ဦးနှိမ်
 သည်။ ၁၃း၄၀ နာရီတွင် ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများဖြင့်

ရန်သူကို ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင်လုပ်သည်။ ၁၄း၀၀ နာရီ
 တွင် ခမရ (၂၀၆) တပ်ရင်းမှူးဦးစီး ခြေလျင်တပ်များက
 အနီးကပ်တက်ရောက်ကျားထိုးပြီး ရန်သူတောင်ကုန်းကို
 သိမ်းပိုက်နိုင်ရေးဆောင်ရွက်သည်။ ရန်သူ၏ ပွဲနှင့် ၃၁၂၅
 စခန်းတောင်ကုန်းကို ၁၆း၄၀ နာရီတွင်သိမ်းပိုက်ရရှိသည်။
 ထိုတိုက်ပွဲတွင် ခမရ (၂၀၆) မှ ရင်းမှူး ဒုမှူးကြီးဝင်းဆွေ
 ဘယ်ပခုံးနှင့် ညာခြေသလုံး လောင်ချာစ ထိမှန်ဒဏ်ရာ
 ရသည်။ ဒုတိယတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးညီညီဆွေက လေ့ခွက်
 ချည်းကျန် အလံမလှဲသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဆက်လက်
 တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤတိုက်ပွဲတွင် တပ်ရင်းမှူး
 မှအစ အဆင့်ဆင့်အရာရှိများ စိတ်ဓာတ်အလွန်ကောင်း
 မွန်သည်။ စစ်သည်များ တိုက်ရဲခိုက်ရဲရှိပြီး ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်
 ပြည့်စုံသည်။ DKBA များပါဝင်ပူပေါင်းဆောင်ရွက်မှု အား
 ကောင်းလှသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အဓိကစစ်ကြောင်း တာဝန်
 ယူထားသော ဒုမှူးကြီး အောင်မျိုးမင်း ဦးစီး ခမရ (၂၀၅)
 သည် ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများ၏ ပစ်ကျဖြင့် ဟန်ချက်
 ညီစွာ ခြေလျင်စစ်သည်များ၏ ရဲဝံ့စွန့်စားစွာ တက်ရောက်

တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်မှုကြောင့် ၎င်းနေ့ ၁၆:၃၀ နာရီတွင် ရန်သူတောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်ရရှိသည်။ နည်းဗျူဟာ (၂၂၃)နှင့် လက်အောက်ခံ တပ်ရင်းများဖြစ်သော ၁၀၅ (၂၀၅)၊ ၁၀၆ (၂၀၆)၊ ၁၀၇ (၂၀၇) တို့သည် တာဝန်ထူပါပြီ။ ရည်မှန်းသိမ်းပြီးတော့ စစ်တို့၏လေ့ထုံးတမ်းနိယာမအတိုင်း အောင်မြေ့ရပါတော့သည်။

၁၉၉၅ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် KNU ဗဟို မာနေပလောအား ပါအတိုင်းမြန်မာ့တပ်မတော်မှတပ်မ(၃)ခုဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲတွင် DKBA များပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

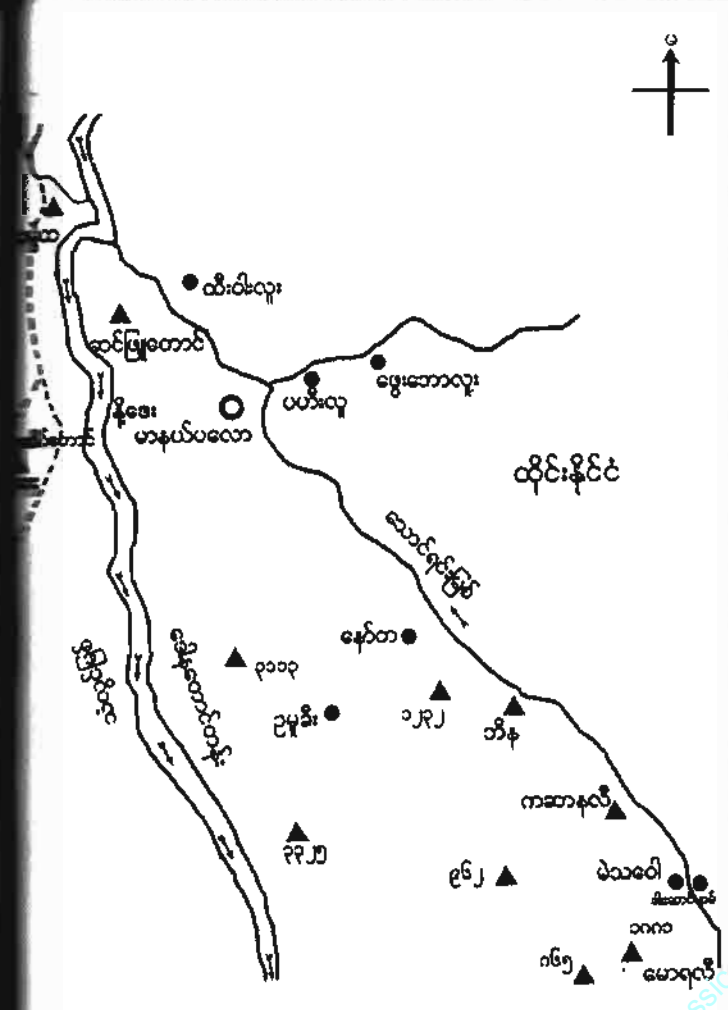

မှတ္တမကျေ.

ကပ္ပလီပင်လယ်

အပ္ပန် ကျောက်ညှပ်မှ ဘုရားသုံးဆူအထိ ဒေသပြမြေ

ထီးဝါးလှ၊ ဆင်ဖြူတောင်၊ နီဖေး၊ မာနယ်ပလော၊ ပဟီးလှ၊ ဖွေးဘောလှ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဆောင်ရင်မြစ်၊ နောင်တ၊ ၃၁၁၃၊ ညိုမီး၊ ၁၂၃၂၊ ဘီနီ၊ ကဆာနယ်၊ ၉၆၂၊ မဲသဝေါ၊ ၁၀၈၁၊ ၈၆၅၊ မောရလီ

ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်ရှိ မဲသဝေါနှင့်
မာနေပလော ဒေသပြမြေ

ချိန်တွင် ထပ်မံတိုက်ပွဲဖြစ်ပြီး ရည်မှန်းချက်အနီးသို့ မရောက်မီ ပွိုင့် ၂၇၈၄ မှာ ခြေလျင် လက်နက်ကြီးများ၏ ပစ်ကူနေရာစီမံပြီး လက်နက်ကြီးပစ်ကူအောက်မှ ခြေလျင် တပ်များ ချီတက်တိုက်ခိုက်စေရာ လမ်းတွင် ရန်သူ၏ အဆင့်ဆင့်ခုခံမှုများကြောင့် ရည်မှန်းချက်သို့ အလွယ်တကူ မရောက်နိုင်ဖြစ်နေသည်။ ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက် ဝဇ္ဇာနေ့ ချိန်မှစ၍ ရန်သူကုန်းသို့ အမြောက်ပစ်ကူ ခြေလျင် လက်နက်ကြီးပစ်ကူများ စုပေါင်းပစ်ခတ်ပြီး ခြေလျင်တစ် များဖြစ်သော ခမရ (၂၀၈) သည် ပွိုင့် ၂၈၈၈ ကို ၁၂၄၀ နာရီတွင် သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည်။ ခမရ (၂၀၉) သည် ဝက်သိုးကုလားတောင်ကုန်းကို ၁၅၀၄ နာရီတွင် သိမ်းပိုက် ရရှိခဲ့သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ တိုက်ပွဲအသေးစိတ်အခြေအနေ ကို ကိုယ်တိုင်တိုက်၊ ကိုယ်တိုင်ရေးတိုက်ပွဲများ ဒုတိယ တွဲတွင် ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်ပါသည်။)

ဤတွင် ရေးရန်ကျန်ရှိသည့် တိုက်ပွဲကာလ တိုက်ပွဲ တွင်းအခြေအနေကို တင်ပြရန်ကျန်ပါသည်။ တိုက်ပွဲ ဝင်အရာရှိနှင့် စစ်သည်များ၏ စွမ်းဆောင်မှုကို ဂုဏ်ပြု

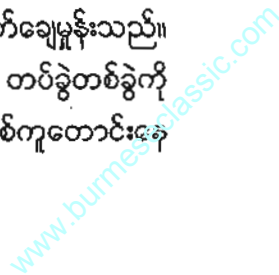
မှတ်တမ်းတင်လိုသဖြင့် ဤနေရာတွင် ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ စာရှုသူများ သည်းခံခွင့်လွှတ်ဖတ်ရှုစေလိုပါသည်။

ဝက်သိုးကုလားနှင့် ပွိုင့် ၂၈၈၈ တိုက်မည့် ၂၁ ၁ ၁၅၉၅ နံနက်ခင်းအခြေအနေကစပြီး ပြောပြပါမည်။ ရာသီဥတုမှာ ဆောင်းကာလ၊ ကရင်ပြည်နယ်၏ သံလွင်မြစ် အရှေ့ဘက် တောတောင်ထူထပ်သည့် တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ဖြစ်သည်။ နံနက်အိပ်ရာထအချိန်မှာ နံနက် ၄ နာရီ (၀၄:၀၀ နာရီ) ခရီးစဉ်အတွက် ဆက်သွယ်ရေးစက်များ စွင့်လိုက်တော့ ခမရ (၂၀၉) တပ်ရင်းမှူး၏ စက်ခေါ်သံ ပေါ်လာသည်။ တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြည်ထွန်းက ဗဟိုမှူးထံ တင်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏ တိုက်ပွဲနေရာသို့ အမြောက်ပစ်ကူပေးရန် တောင်းခံသည့် ကြေးနန်းတင်ပြ ချက်ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ နံနက် ၀၄:၀၀ နာရီတွင် ဝက်သိုးကုလား ရန်သူစခန်းသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ချဉ်းကပ်မည်။ ၀၅:၀၀ မှာ သူ့မှာပါသွားသည့် ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများဖြင့် စတင်ပစ်ခတ်ချေမှုန်းသည်။ ချီတက်သည့်လမ်းကြောင်းမှာ ရိက္ခာဂိုထောင်ရှိနေတယ်။ ရိက္ခာဂိုထောင်စခန်းကို ပထမ ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ပြီးမှ အပေါ်ကုန်းပေါ်ရှိ ပင်မစခန်းကို

ဆက်လက်တိုက်ခိုက်သည်။ ခမရ (၂၀၉) သည် မိတ္ထာ
ဂိုထောင်ကို ၀၅၀၀ ချိန်မှ ၀၅၃၀ ချိန်ထိ ရှင်းပြီးချိန်မှာ
ရည်မှန်းချက်တောင်ကုန်းကို မိမိအမြောက်ဖြင့် ၀၅၃၀ ချိန်
စတင်ဦးနှိမ်ပစ်ခတ်ပေးရန် ပစ်ကူတောင်းခံနေခြင်းဖြစ်
သည်။

၂၃။ တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြည်ထွန်း၏တင်ပြချက်
သုံးသပ်ချက်များမှာ မှန်ကန်ပြီး ပင်မကုန်းတိုက်ခိုက်ချိန်
တွင် အငိုက်မရနိုင်တော့သဖြင့် ရန်သူခေါင်းမထောင်
နိုင်အောင် ပစ်ခတ်ရန် အမြောက်ပစ်ကူလိုအပ်သည်မှာ
မှန်သည်။ ခြေလျင်တပ်၏ လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားစစ်ကစား
နိုင်ရန် ရန်သူကို ဦးနှိမ်ပစ်ခတ်ထားရန် အမှန်ပင် လိုအပ်
သည်။ ထို့ကြောင့် လိုလျှင်သုံးရန် စက်အားလုံးကို တိုက်ခွဲ
ဝင်အသင့်ပြင်ခိုင်းသည်။ အမြောက်ပစ်ကူအတွက်
အမြောက်တပ်ခွဲကို ခြေလျင်တပ်၏ စီမံချက်ရှင်းပြပြီး
ပစ်ခတ်ရမည့်ပစ်မှတ်များ ပေးထားသည်။ ပစ်ခတ်ရမည့်
အချိန် သတ်မှတ်ပေးသည်။ ခြေလျင်တပ်ရင်းမှူးမှ ရည်မှန်း
ချက်ရပြီးလျှင် စက်ဖြင့်တင်ပြမည့် စကားဝှက်ကိုလည်း

အမြောက်တပ်ခွဲမှူးသို့ ပေးလိုက်သည်။ နံနက် ၀၄း၃၀
ချိန်မှာတော့ ခြေလျင်ရော အမြောက်ပါ တိုက်ပွဲဝင်အသင့်
ဖြစ်ပြီး ခမရ (၂၀၉) ၏တိုက်ပွဲကို အောင်မြင်သည်အထိ
ကူညီစီမံဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ သတ်မှတ်ချိန်အတိုင်း ခမရ
(၂၀၉) တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင်
ခမရ (၂၀၈) သည် ရည်မှန်းချက် ပွိုင့် ၂၈၈၈ သို့ တိုက်
ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် စီမံချီတက်နေသည်။ တစ်ချိန်တည်း
တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်ပွဲဝင်နေချိန် ဇန်နဝါရီ ၂၁ ရက်နေ့မှ
ခမရ (၂၀၈) တပ်ရင်းမှူး ဒုမှူးကြီးမင်းသွင်၏ တင်ပြချက်
ကြေးနန်းကို ကျွန်တော်၏ စစ်ဦးစီးမှူးဒုတိယတန်း ဗိုလ်မှူး
မြင့်လှိုင်မှ တင်ပြနေသည်။ အကြောင်းမှာ ရန်သူတောင်ကုန်း
ပွိုင့် ၂၈၈၈ ကို ယခု ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ခတ်
ချေမှုန်းနေသည်။ လက်နက်ကြီးပစ်ခတ်မှု စီမံချက်အရ
ပစ်ခတ်နေစဉ် ခြေလျင်တပ်များသည် ရန်သူစခန်းအနီး
ချဉ်းကပ်နေသည်။ စီမံချက်အရ ပစ်ခတ်မှုပြီးလျှင်ပြီးချင်း
ရန်သူတောင်ကုန်းကို လှံစွပ်ထိုးတက်ရောက်ချေမှုန်းသည်။
သို့သော် သူ၏ ဘေးနံလုံခြုံရေးအတွက် တပ်ခွဲတစ်ခွဲကို
ဘေးဘက်တောင်ကုန်းသို့ တင်ပေးရန် စစ်ကူတောင်းနေ

ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၄။ ခမရ (၂၀၈) တပ်ရင်းမှူး ဒုမှူးကြီးမင်းဆွင်၏ တပ်ပြချက်သည် ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ရေးကို အထောက်အကူပြုမည့်တပ်ပြချက်ဟု ကျွန်တော်အနေဖြင့် ယူဆသည်။ ဒါကြောင့် ဗိုလ်မှူးမျိုးဝင်းဦးစီး ခွဲတစ်ခွဲကို သူတောင်းတောင်းကုန်းပေါ်သို့ တင်ပေးထားလိုက်သည်။ ထိုထောက်ကုန်းသို့ တပ်ခွဲတင်ထားခြင်းအားဖြင့် သူတပ်၏ သောလုံခြုံသလို အမိန့်ပေးအဖွဲ့အတွက်လည်း လုံခြုံမှုဖြစ်သည်။ အရန်တပ်ရင်းဖြစ်သော ခမရ (၂၁၀) ကို လက်သွားသောနေရာများသို့ တပ်ဖြန့်လုံခြုံရေးယူစေသည်။ အရေးပေါ်စစ်ကူပေးရန် စစ်ကြောင်း (၂) နှင့် တပ်ခွဲခွဲကို စုဖွဲ့ထားစေသည်။ ခမရ (၂၀၈) သည်လည်း စီမံချက်အတိုင်း တိုက်ပွဲဝင်ရာ ရန်သူတောင်ကုန်းကို သိမ်းဆီးနိုင်ခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် တပ်ပြလိုသည်မှာ လက်အောက်မှ စနစ်တကျတွက်ချက်ပြီး အမှန်အကိုင် တပ်ပြချက်ကို မဆိုင်းမတွ ဆောင်ရွက်ပေးရန် လိုပါသည်။ မိမိလုပ်ငန်းသည်ကို အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ပေးပြီး မိမိစီမံချက်ဟု အောင် ပြန်လည်စုဖွဲ့ခြင်းသည် တပ်တို့၏လိုက်နာရမည့်

အဓိကဥပဒေသပင် ဖြစ်ပါသည်။ တပ်မှူးသည် ရှေ့တန်းကျကျ လိုက်ပါကွပ်ကဲမှု၏ ရလဒ်ကောင်းကို ရယူနိုင်သည်။ ထို့အပြင် ကျွန်တော်တို့တပ်များနှင့် တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်ပွဲဝင်နေသော အခြားစစ်မျက်နှာမှ သတင်းများကိုလည်း မှန်ကန်စွာ သုံးသပ်နိုင်ရန် တပ်မမှ ကျွန်တော်ထံ သတင်းနှင့်ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ ချပေးလျက် ရှိသည်။ သတင်းများမှာ -

“နဗဟ (၂၂၂) သို့ ခမရ (၂၀၅)ကို လွှဲပေးပြီး ကွပ်ကဲမှုအောက်ပေးထားမည်။ အမြောက်တပ်ခွဲတစ်ခွဲတွဲပေးပြီး နဗဟ (၂၂၂) အတွက် တိုက်ရိုက်အကူအဖြစ် ထားပေးမည်။ နဗဟ (၂၂၂) သို့ အမြောက်တပ်ခွဲ တွဲထားခြင်းသည် နဗဟ (၂၂၂) အတွက်ရော နဗဟ (၂၂၁) အတွက်ပါ ကောင်းသည်။ နှစ်ဖက် လက်လှမ်းမှီသော အကွာအဝေးအတွင်းမှာရှိလို့ ဖြစ်သည်။ အမြောက်တပ်ခွဲ ရောက်ရင် ပစ်မှတ်များ မှတ်ပုံတင်ပြီး အမြောက်တပ်ရင်း များထံ ပို့ပေးပါ။ နဗဟ (၂၂၂) အကြည့်ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ နဗဟ (၂၂၁) အတွက် ပစ်ကူလိုလျှင် နဗဟ (၂၂၃) နှင့် တမခ (၂၂) မှ ဆောင်ရွက်ပေးမည်။

ဒါကြောင့် ပိုလိုက်တဲ့ အမြောက်တပ်ခွဲကို အမြန်လာခေါ်တဲ
ရောက်လျှင် သတင်းပို့ပါ” ဟူ၍ဖြစ်သည်။

၂၅။ ထို့အပြင် စစ်မျက်နှာအဝှမ်းမှ သတင်းများကိုလည်း
ကျွန်တော့်ဗဟိုဗဟို တပ်မမှပို့ပေးပြီး ဆက်စပ်သုံးဆင်
နိုင်အောင်စီမံပေးသည်။ ရှေ့တန်းတပ်မ (၂၂) မှ ချပေးသော
ဆက်စပ်နယ်မြေမှ သတင်းများမှာ ...

“သတင်းထူးခြားမှုတွေ ပြောမယ်၊ တပ်မမှ
မှူးချုပ် ဦးညွန့်တင်အဖွဲ့ (တပ်မ ၆၆) အဖွဲ့ ဆင်ဖြူ
တောင်လှေရောက်ပြီ။ မှူးချုပ် ဦးညွန့်တင်နှင့် ဇ
ရင်းပါတယ်။ သံလွင်ကူးတာ အနှောင့်အယှက်မရှိ
ကူးနိုင်တယ်။ ဆင်ဖြူတောင်မှာတောင် ခုံခုံမူမူ
ဘူးဆိုတော့ မိန်းကို (မာနယ်ပလော)ကို အလွယ်
တကူရနိုင်မယ့်သဘောဖြစ်တယ်။ ရန်သူစိတ်ဓာတ်
ပျက်ပြားနေတဲ့သဘော တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်
လက်ရှိ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ရန်သူ ကြာကြာခုခံမှာ
မဟုတ်ဘူး။ ဆုတ်လိမ့်မည်။ အမြတ်ရအောင် ဝိုင်း
ဝန်းပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်ကြရန်” ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

မြရတနာစာပေ

အပိုင်း(၅)

အူမူခီးဒေသ နော်တခံစစ်ကြောင်းတိုက်ပွဲများ

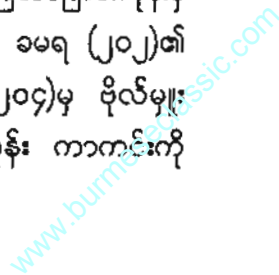
၂၆။ အူမူခီးဒေသ တိုက်ပွဲများသည် နော်တခံစစ်ကို
အောင်နိုင်ရေးအတွက် အဓိကကျသည်ဟု ဆိုရမည်
ဖြစ်သည်။ အူမူခီးဒေသတိုက်ပွဲများကို ဗိုလ်မှူးကြီးမြင့်သိန်း
ဦးစီး နည်းဗဟို (၂၂၁) နှင့် ခမရ (၂၀၂)၊ ခမရ (၂၀၃)၊
ခမရ (၂၀၄)၊ တပ်ရင်း ၃ ရင်းတို့ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။
ခမရ (၂၀၂) တပ်ရင်းသည် ကျောက်တောင်ကုန်းစခန်းနှင့်

မြရတနာစာပေ

စစ်ဗျူဟာအရေးကြီးမြေရှိ ရန်သူတောင်ကုန်းများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ ခမရ (၂၀၃) တပ်ရင်းသည် ဘီနတောင်ကုန်းနှင့် ပွိုင့် ၁၂၃၂ ရှိ ရန်သူစခန်းများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ ခမရ (၂၀၄) တပ်ရင်းသည် ရန်သူကာကင်းကုန်းနှင့် ကြယ်ပြောင်ကုန်းကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရေး တိုက်ပွဲများကို အထောက်အကူရစေရန်နှင့် လိုအပ်ပါက စစ်ကူပေးနိုင်ရန် ကျွန်တော်၏ နည်းဗျူဟာ (၂၂၂) နှင့် လက်အောက်ခံတပ်ရင်းများကို ယောင်ပြစစ်ကြောင်းအဖြစ် တာဝန်ပေးထားသည်။ (မှတ်ချက်။ ယောင်ပြစစ်ကြောင်းသည် ခမရ (၂၁၀) ၏ ပွိုင့် ၂၁၅၃ စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲအကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်တိုက် ကိုယ်တိုင်ရေး ဒုတိယတွဲတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသဖြင့် ယခု ထပ်မံမရေးတော့ပါ။) အရန်အဖြစ် နထ (၂၂၃) နှင့် ခမရ (၂၀၁)၊ ခမရ (၂၀၆)၊ ခမရ (၂၀၄) တို့ဖြင့် စုဖွဲ့ထားပြီး လက်ရှိ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရရှိထားသည့် ဗိုလ်လောင်းကုန်းအပါအဝင် စစ်ဗျူဟာအရေးကြီးကုန်းများကို ဆက်လက်ထိန်းထားရန်ဖြစ်သည်။

အရှေ့တောင်တိုင်းက အမှတ်စဉ်တိုက်ပွဲများ

၂၇။ အူမူခီးဒေသ စစ်ရေးလှုပ်ရှားမှုများကို ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် စတင်သည်။ နည်းဗျူဟာ (၂၂၂) နှင့် တပ်ရင်းများ၊ နည်းဗျူဟာ (၂၂၃) နှင့် တပ်ရင်းများသည် ဆိုင်ရာ ရန်သူစခန်းများကို တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ပြီးမှ စတင်လှုပ်ရှားသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ခမရ (၂၀၂) မှ စစ်ကြောင်းမှူး၊ ဒုတပ်ရင်းမှူး၊ ဗိုလ်မှူးဘုန်းမော်ရွှေနှင့် လက်အောက်ခံ တပ်ရင်းများနှင့် စစ်ကြောင်းမှူး၊ ဗိုလ်ကြီး ဘရန်ရှောင် ဦးစီးတပ်ခွဲများသည် ကျောက်တောင်စခန်းနှင့် ကာကင်း ကုန်းစခန်းများသို့ စစ်မျက်နှာအပိုင်းများခွဲပြီး တိုက်ခိုက်သည်။ ပစ်ခတ်မှုများ ပြင်းထန်လာချိန်မှာ တိုက်စစ်အဟုန် တန့်သွားချိန်မှာ တပ်ရင်းမှူး ဒုမှူးကြီး တင်ရှိန် ဦးစီးတပ်ခွဲ ၃ ခွဲသည် တိုက်စစ် မျက်နှာအသစ် တစ်ခု ထပ်မံဖွင့်ပြီး ရန်သူကာကင်းကုန်းကိုတိုက်ခိုက်ရာ ရန်သူသည် အင်အား ဖြန့်ခွဲတိုက်ခိုက်နေရသဖြင့် ပစ်အား များ လျော့နည်းလာသည်။ ရန်သူသည် ကြယ်ပြောင်းကုန်းမှ ပစ်ကူစစ်ကူပေးရန် ကြိုးပမ်းလာသည်။ ခမရ (၂၀၂)၏ နောက်မှကပ်လိုက်လာသည့် ခမရ (၂၀၄)မှ ဗိုလ်မှူး စိုးညွန့်၏ တပ်ခွဲသည် ကြယ်ပြောင်ကုန်း ကာကင်းကို

ပစ်အားသုံးတက်ရောက် ချေမှုန်းရာ ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက် ၁၆၅၀ ချိန်မှာ ကာကင်းကုန်းကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက် ရရှိသည်။ တဖြည်းဖြည်း အလင်းရောင်ပျောက်ပြီး အမှောင် ရောက်လာသဖြင့် ရောက်သည့်နေရာမှာ ကျင်းတူးငြီး ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ထိန်းချုပ်ထားခဲ့သည်။ ခမရ (၂၀၄) မှ စုမှူး ဗိုလ်စိုးသန်း၊ စုမှူး ဒုဗိုလ်မှီးလွင်၊ ခွဲမှူး ဗိုလ်မှူးစိုးညွန့် တို့၏ ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့်စိတ်ဓာတ်ကို မှတ်တမ်း တင်ရမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းနေ့ ၁၈၁၅ ချိန်မှာ အခြား ကာကင်းကုန်းတစ်ခုကို ထပ်မံသိမ်းဆည်းရရှိခဲ့သည်။ ပင်မကုန်းဖြစ်သော ကြယ်ပြောင်ကုန်းကတော့ ပြင်းထန်စွာ ဆက်လက်ခုခံနေဆဲ ဖြစ်သည်။

၂၈။ ဇန်နဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့ နံနက်ခင်းသည် ရာသီ ဥတုအေးနေသလို စစ်မြေပြင်တစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်နေသည်။ ရန်သူကလည်း သူ၏ခံစစ်အတွင်းမှာလည်းကောင်း၊ မိမိ တပ်မနှင့် လက်အောက်ခံတပ်ရင်းများသည် တိုက်ခိုက် အတွက် နေရာယူထားသည့် ပစ်ကျင်းများမှာလည်းကောင်း နောက်တစ်ဆင့်တိုက်ပွဲများအတွက် ပြင်ဆင်နေကြသည်။

မြရတနာစာပေ

မိုးကောင်းကင်သည် မြူခိုးတွေဖြင့် အုံ့ပိုင်းနေသည်။ နံနက် ၀၇း၀၀ နာရီ ဆက်သွယ်ရေးစက်များ ဖွင့်လိုက်ချိန်တော့ တပ်မမှူးက လျှို့ဝှက်စကားပြောစက်ဖြင့် ညွှန်ကြားနေ သည်။ အကျဉ်းချုပ်ကတော့ -

“ကြယ်ပြောင်ကုန်းကတော့ ဇန်နဝါရီလ ၂၅ ရက် နေ့မှာ နဗဟ (၂၂၁)၏ လက်အောက်ခံ တပ်ရင်း များမှ အပြီးအပိုင် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရမည်။ ပစ်ကူအဖြစ် အမြောက်တပ်ရင်းပါ အမြောက် များနှင့် ခြေလျင်လက်နက်ကြီး စုပေါင်းပစ်ခတ်မှုဖြင့် ထိရောက်စွာအသုံးပြုရမည်။ အရန်တပ်များသည် ရည်မှန်းချက်နေရာ ကြယ်ပြောင်ကုန်းနှင့် နီးနိုင် သမျှ နီးနီးချဉ်းကပ်ပြီး ခြိမ်းခြောက်လှုပ်ရှား ပစ်ခတ်မှုများ ဆောင်ရွက်ရန်တို့ဖြစ်သည်”

၂၉။ တပ်မမှူး၏ ကြားဖြတ်တိုက်စစ်နှုတ်မိန့်ကို ဗျူဟာများမှ လက်ခံရရှိပြီးနောက် ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ် ယူပြီး စတင်လှုပ်ရှားကြသည်။ ခမရ (၂၀၂) မှ ဗိုလ်မှူး ဘုန်းမော်ရွှေ၏ စစ်ကြောင်း (၂) နှင့် တပ်ခွဲသည် ကျောက်

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

တောင်ကုန်းကို ဇန်နဝါရီလ ၂၅ ရက် ၁၃း၃၅ ချိန်တွင် တက်ရောက်ခြေကုပ်ယူနိုင်ခဲ့သည်။ ကြယ်ပြောင်ကုန်း၏ ရှေ့ကာကင်းစခန်းများကို ဗိုလ်သန်းစိုး ဦးစီးတပ်ခွဲက ၁၄၁၅ ချိန်တွင် တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ရရှိသည်။ ခမရ (၂၀၃)မှ တပ်ရင်းမှူး ဒုမှူးကြီးသန်းထွန်း ဦးစီးစစ်ကြောင်း (၁) နှင့်တပ်ခွဲ (၂) ခွဲသည် ကြိုတင်ရောက်ရှိနေသောရန်သူနှင့် အနီးဆုံးရင်ဆိုင်နေသူ ဗိုလ်မှူးစိုးညွန့်တပ်ခွဲနှင့်ပေါင်းကာ ဇန်နဝါရီလ ၂၅ ရက် ၁၃း၃၀ နာရီမှ ၁၃း၅၀ ထိ မိနစ် ၂၀ ခန့် ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ခတ်ချေမှုန်းပြီး တက်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာ ရန်သူသည် နောက်ဆုံးအခြေ အနေ သေမထူး နေမထူး စိတ်ဓာတ်ဖြင့် အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ခိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူးစိုးညွန့်၏တပ်ခွဲသည် ရန်သူ ကြယ်ပြောင်စခန်း၏ ခြံစည်းရိုးကို တစ်ထပ်ပြီးတစ်ထပ် ချိုးဖျက်ဝင်ရောက်ကာ ကျည်ရောက် လူရောက် ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်ရာ ၁၄း၄၅ ချိန်မှာ ကြယ်ပြောင်ကုန်းကို သိမ်း ပိုက်ရရှိခဲ့သည်။ ကြယ်ပြောင်ကုန်းတွင် ခမရ (၂၀၂) စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ၃ ခွဲသည် ခမရ (၂၀၄) စစ်ကြောင်း (၁) နှင့် ၃ ခွဲနှင့် ပူးပေါင်းမိကြသည်။ မိမိတပ်မ၏ နောက်

မြေရတနာစာပေ

ဆုံးရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော ကြယ်ပြောင်ကုန်းကို အောင်မြင် စွာသိမ်းပိုက်ပြီး တပ်မ (၂၂) အလံကို မားမားမြင့်မြင့် လွှင့်ထူနိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်မသို့ အထက်မှပေး အပ်ခဲ့သော ရည်မှန်းချက်တာဝန် ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင် နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

မြေရတနာစာပေ

အပိုင်း(၆)

မာနယ်ပလောသို့ ရှိတက်အောင်ပွဲစံခြင်း

၃၀။ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံး၏ အဓိကရည်မှန်းချက်များမှာ သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းက မာနယ်ပလောကို တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရေးဖြစ်သည်။ တပ်မ (၆၆)မှာ လက်အောက်ခံတပ်ရင်းများက သံလွင်ကျူးပြီး ဆင်ဖြူတော်မှတစ်ဆင့် မာနယ်ပလောကို တိုက်ခိုက်ရေး အစီအမံလည်း အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခဲ့သည်။ တပ်မ (၂၂)နှင့် လက်အောက်ခံတပ်ရင်းများက ဗိုလ်လောင်းကုန်း၊ ဝက်သိုးကုလားကုန်းနှင့် နော်ထခံစစ်တို့ကို တိုက်ခိုက်ရေး အစီအမံလည်း အောင်မြင်ပြီး

မြေရတနာစာပေ

မြောက်ခဲ့သည်။ စစ်ဆင်ရေးကွပ်ကဲရေးမှူးဖြစ်သူ အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ် တိုင်းမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကက်စိန်၏ စစ်ဆင်ရေးစီမံချက်လည်း အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံး၏ နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးနှင့် ပြည်တွင်းဆူပူသောင်းကျန်းမှု ချုပ်ငြိမ်းရေး လိုလားချက်လည်း ပြည့်စုံခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဤလိုလားချက်နှင့် ဆန္ဒများ ပြည့်စုံပြီဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့တပ်မ (၂၂) သည် တပ်မမှူး ဗိုလ်ချုပ်တင်ဋ္ဌဦးစီးပြီး ကျွန်တော်၏ နည်းဗျူဟာ (၂၂၂) နှင့်အတူ ခမရ (၂၀၁)၊ ခမရ (၂၀၅)၊ ခမရ (၂၀၈)၊ ခမရ (၂၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်းများနှင့် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးခင်မောင်ရီဦးစီး အမြောက်တပ်ရင်းနှင့်အတူ ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့ ၀၈:၀၀ နာရီတွင် မာနယ်ပလောသို့ ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့သည်။ ဇန်နဝါရီလ ၂၉ ရက်နေ့ ၁၁:၄၅ ချိန်တွင် မာနယ်ပလောသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ လမ်းတွင် ရန်သူ၏ ကြားဖြတ်နေနှင့်ယှက်တိုက်ခိုက်မှု တစ်ကြိမ်ဖြစ်သည်မှအပ ကြီးမားသောတိုက်ပွဲများ မဖြစ်ခဲ့။ ဤချီတက်မှုသည် မာနယ်ပလောတွင် တပ်မ (၆၆)နှင့် ပူပေါင်းကာ သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ အောင်ပွဲများအကြောင်းကို အထက်

မြေရတနာစာပေ

ဌာနချုပ်မှ တပ်မတော်ခေါင်းဆောင်ကြီးများကို တင်ပြရန် ဖြစ်သည်။

၃၁။ ကျွန်တော်တို့ မာနယ်ပလောရောက်ပြီး တပ်မတော် (၂) ဦး တိုက်ပွဲအခြေအနေကို ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းကြသည်။ တပ်မ (၆၆) ဗိုလ်ချုပ်ညွှန်တင်နှင့် တပ်မ (၂၂) တပ်မတော် ဗိုလ်ချုပ်တင်ငွေတို့၏မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးပန်းများဖြင့် နုပျိုလန်းဆန်းနေသည်။ မျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံးပန်းများ ဖော်ပြနေသော်လည်း ရင်တွင်းမှ အလိုမပြည့်သော နှစ်ထူမှုများရှိနေသည်ကို သူတို့စကားများက ဖော်ပြနေသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ပြောဆိုတိုင်ပင်နှိုးနှောမှုများအနက်မှ အထို မပြည့်သော နှစ်ထူမှုစကားများကား “မာနယ်ပလောတို့ တော့ တိုက်ခိုက်ပြီး သောင်ရင်းမြစ်ကမ်း၏ အောင်ပွဲများကို ဆင်ယင်ကျင်းပနိုင်ပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤဒေသတို့ ဘယ်လိုပြန်လည်တည်ဆောက်ပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ကြမလဲ။ ဤဒေသကနေ ကရင်လူထု၏ ညှိုးနွမ်းနေသော စိတ်ဓာတ်ကို ဘယ်လို မြှင့်တင်ပေးရမလဲ။ ကရင်ပြည်နယ်မှာ ဘယ်သူတွေက ဦးဆောင်မလဲ။ ကရင်လူထု

အပေါ် ဘယ်လောက် နားလည်မှုရှိပြီး ဒေသဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ကြမလဲဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဒီအချိန်မှာ ကရင်လူထုကြီး မမြင်နိုင်ရှာပါ။ ကရင်လူထု ဒီအခြေအနေတွက်သိအောင် ဘယ်လိုပြောပြီး အကောင်အထည်ပေါ်အောင် ဘယ်လိုသက်သေပြရမလဲဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ရောက်ရှိလာသော ဒုတိယတပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးတို့သို့ မာနယ်ပလောအောင်ပွဲများအကြောင်း အသီးသီးတင်ပြခဲ့ကြသည်။ သတင်းပေးသူရော၊ သတင်းလက်ခံသူများပါ အပြုံးများကိုယ်စီနှင့် အောင်ပွဲအပေါ် နှစ်ထောင်းအားရရှိကြမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

နိဂုံး

၃၂။ ကိုယ်တိုင်တိုက် ကိုယ်တိုင်ရေး တိုက်ပွဲများ အကြောင်းရေးကြသော စာရေးဆရာတော်တော်များများ၏ နိဂုံးတွင် မိမိရန်သူ အရှုံးအမြတ်စာရင်းဖော်ပြပြီး စစ်အောင်နိုင်ရာသောအကြောင်းများနှင့် ယှဉ်တွဲသုံးသပ်ကာ နိဂုံးချုပ်လေ့ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရတာများပါသည်။ ယခု “သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ အောင်ပွဲများ တစ်နည်း” မာနယ်ပလောတိုက်ပွဲ

သည် အောင်မြင်မှုကိုဖော်ကျူးပြီး ဆုံးရှုံးသူကို နိမ့်ချသည် တင်ပြချက်မဟုတ်ပါ။ နိုင်သူကိုဂုဏ်ပြုပြီး ရှုံးသူကို ချွံ့ချ သည့်စာများ မဟုတ်ပါ။ နိုင်သူသည် မှန်ပြီး ရှုံးသူသည် မှားသည်ဟူသော သုံးသပ်ချက်ရေးရန်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တိုင် တိုက် ကိုယ်တိုင်ရေးတိုက်ပွဲများသည် ပြည်တွင်းသောင်း ကျန်းသူများ၏ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အမှားများကြောင့် သက် ဆိုင်ရာ ပြည်သူလူထု မည်မျှ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြသလဲ ခေါင်း ဆောင်တို့၏ အတ္တလောဘကြောင့် သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်ရှိ တိုင်းရင်းသားများ၏ဘဝ မည်မျှ အာမခံချက်မဲ့ခဲ့ရသလဲ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ရှေ့တန်းတင်မှုကြောင့် မည်မျှနောက်ကျကျန် ရစ်ခဲ့ကြသလဲ နောက်ဆုံးတော့ အသက်ပေါင်းများစွာ သေကျဆုံးရှုံးပြီး ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးတွေ မည်မျှနစ်နာဆုံးရှုံးကုန်ကြသလဲ စသည်ဖြင့် ဆင်ခြင် သုံးသပ်နိုင်ရန် တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

“ထိုအခြေအနေဆိုးကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့ နိုင်သူရော ရှုံးသူပါ ဘာလုပ်ကြမလဲ”

မြရတနာစာပေ

၃၃။ လူအများသေကြေဒဏ်ရာရ သွေးထက်သံယိုမှုတွေ ဖြစ်ပွားစေသည့် စစ်ပွဲတွေ အမြန်ရပ်အောင် ကြိုးစားကြဖို့ အချိန်တန်ပါပြီ။ စစ်ပွဲတွေရပ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးကို အရယူရန် လိုအပ်နေပါပြီ။ ငြိမ်းချမ်းရေး၏ ပထမအဆင့်ဖြစ်သော အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ချက်ချင်းနှင့် အမြန်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်နေပါပြီ။ ငြိမ်းချမ်းရေးရဖို့အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေး စကားဝိုင်းများ ပြောနေကြတယ်။ တကယ် ငြိမ်းချမ်းရေး က လိုချင်တာလား။ တကယ်ပြည်သူလူထုအပေါ် စေတနာ မေတ္တာနဲ့ ချစ်တာလား။ တကယ်ချစ်ပြီး တကယ်ငြိမ်းချမ်း ရေးလိုချင်လျှင် မိမိမှာ စွဲကပ်နေသော အတ္တတွေခွာချပြီး ပြည်သူလူထုအကျိုးကို ရှေ့တန်းတင် ဆောင်ရွက်ပေးကြ ပါဟု မေတ္တာရပ်ခံလိုပါသည်။

၃၄။ ကျွန်တော်သည်ကား ငြိမ်းချမ်းရေးစကားဝိုင်းကို စစ်ရေးဒုက္ခမှ ယာယီရှောင်ရှားရန် စစ်ပွဲ၏နားခိုရာဒေသ အဖြစ် မဖြစ်စေလိုပါ။ ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ရည်မှန်းချက် မြင့်မြင့်မားမားထားဆောင်ရွက်ရန် အကြံပေး လိုပါသည်။ ဝေးဝေးကြည့်၍ မြင့်မြင့်ယုံနိုင်ကြပါစေဟု

မြရတနာစာပေ

ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။ ကိုယ်တိုင်တိုက် ကိုယ်တိုင်နေ
စာများ ရေးနေသူ၏တကယ့်ဆန္ဒအမှန်မှာ ကရင်ပြည်နယ်
စစ်ပွဲများတွင်ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် နှစ်ဖက်ခေါင်းဆောင်များ
အနက် အာဏာရှိနေသူ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိနေသူနှင့် စီမံဆောင်
ရွက်ခွင့်ရှိနေသူများအနေဖြင့် ကရင်ပြည်နယ်လူထုအပေါ်
စာနာထောက်ထားသောစိတ်ဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးအမြန်ရရှိ
အောင် ဆောင်ရွက်ပါဟု မေတ္တာရပ်ခံလျက် နိဂုံးချုပ်အပ်ထီ
သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးစိန်ဝင်းအောင်(ငြိမ်း)

သောင်းတန်း၏ ထွက်ရှိပြီးသော စာအုပ်များ

- ၁။ သူတို့စိတ်ဝင်စားရောက် ရောက်ခဲ့ရာဝယ်
- ၂။ ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ သမိုင်း
- ၃။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၁)
- ၄။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၂)
- ၅။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၃)
- ၆။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၄)
- ၇။ သေကံမရောက် သက်မပျောက်
- ၈။ ဣတ္ထိယခေါ် မိန်းမတို့သည်
- ၉။ ယောက်ျားတို့အကြောင်း
- ၁၀။ ကျွန်တော်လယ်သမားကြီး
- ၁၁။ မြို့တော်စည်ပင် အခွန်အခများအကြောင်း သိကောင်းစရာများ
- ၁၂။ ဝါသားများစစ်ထဲဝင်ရင်လေ
- ၁၃။ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ တပ်မတော်တွင်းက သူငယ်ချင်းတွေ
- ၁၄။ မူးမြစ်မှသည် ဧရာဝတီ
- ၁၅။ အတွေ့ပုံရိပ် အတိတ်ဟိုဆီ
- ၁၆။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၁)
- ၁၇။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၂)
- ၁၈။ ဣတ္ထိယခေါ် မိန်းမတို့သည်နှင့် ယောက်ျားတို့အကြောင်း
- ၁၉။ အစ်ကိုတို့စစ်သား

